

Αστυνομική Επιδεώρηση

ΜΑΪΟΣ 1989

ΠΑΣΧΑ ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

Αστυνομική Επιδείωση

ΜΑΪΟΣ 1989

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ Δ/ΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΥΠ. ΔΗΜ. ΤΑΞΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Υπαστίμος Α' Νικόλαος Παλύμερος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ

Υπαστίμος Β' Δημήτριος Κάσσιος

Π.Υ. Αικατερίνη Σαββίδου

ΣΥΝΤΑΞΗ

Π.Υ. Αντώνιος Γαλανόπουλος

Π.Υ. Φώτιος Μακροζαχόπουλος

Π.Υ. Μαρία Πίσχου

Π.Υ. Αγγελική Ρήγα

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Ανθίμος Κων. Καραγιάννης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Π.Υ. Κωνίνο Πλευριτάκης

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ - ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ

Αρχ/κας Ελευθέριος Μουταώκος

Π.Υ. Γεώργιος Βόλης

Π.Υ. Αναστασία Καραμεσίνη

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ

Φωτογρ. Συνεργείο ΥΔΤ

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ

Ε. Βαρβάκης και Σία Ο.Ε.

Διδότου 46 τηλ.: 36.23.665

ΦΙΛΜΣ - ΜΟΝΤΑΖ

Αφοί Φούτρη Ε.Π.Ε.

Φραντζή 10 τηλ.: 64.40.169-70

ΕΚΔΟΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Β. Οικονόμου

Δημαράκη 20 - Ρουφ

Τηλ.: 64.30.903, 34.59.878

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Διεύθυνση: 86.55.505

Επιμέλεια ύλης - Σύνταξη:

86.54.654, 86.71.360

Διαχείριση - Διεκπεραίωση:

86.77.074 και 86.22.411 (εσπτ. 200)

ΤΑΧ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Αριστοτέλους 175

112 51 Αθήνα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 276 Η συμμετοχή του κοινού στην πρόληψη της εγκληματικότητας
- 285 Στατιστική εγκληματικών πράξεων
- 286 «Βησσαρίων καρδινάλιος Κωνσταντίνω Δεσπότη τῷ Παλαιολόγῳ χαίρειν»
- 289 Μονή Οσίου Λουκά
- 290 Η καταδίωξη ύποπτου οχήματος
- 293 Οι εκλογές στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
- 296 Τα μέσα μαζικής επικοινωνίας - ενημέρωσης και η επίδρασή τους στην ανθρώπινη συμπεριφορά
- 300 Τράπεζες Αίματος Ελληνικής Αστυνομίας
- 302 Αγωνιστική χιονοδρομία
- 306 Η συνεργασία Αστυνομίας και Κοινωνικής Εργασίας στην πρόληψη της νεανικής παραβατικότητας
- 311 Συνεργείο οχημάτων ΕΛ.ΑΣ.
- 314 Αστυνομία στον κόσμο
- 315 Επισημάνσεις
- 320 Η Ερυθρά
- 321 Πορτραίτα συναδέλφων
- 322 Έκθεση ζωγραφικής Ντ. Κορφοξυλιώτη
- 323 Γεγονότα και συμβάντα
- 327 Νέα απ' όλη την Ελλάδα
- 331 Υπηρεσιακά Νέα
- 334 Νομολογίες
- 335 Για τις ευχάριστες ώρες
- 336 Πολύπτυχο

Αστυνομική
Επιδείωση

Το εξώφυλλό μας: Ο αστυνομικός είναι φίλος του παιδιού, συμ-
παραστέκεται στα προβλήματά του και το διευκολύνει στο να
αποκτήσει σωστή κυκλοφοριακή αγωγή.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΣΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Την Τετάρτη 15 Μαρτίου 1989 και ώρα 7 μ.μ., στο Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών, οδός Ακαδημίας αριθ. 60, έγινε συζήτηση «στρογγυλής τραπέζης» με θέμα: «Η συμμετοχή του κοινού στην πρόληψη της εγκληματικότητας».

Συμμετείχαν, κατ' αλφαβητική σειρά:

- 1) ΑΛΕΚΟΣ ΖΑΝΟΣ, τ. Καθηγητής Οικοδομικής Ε.Μ.Π.
 - 2) ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΓΑΣ, Δημοσιογράφος.
 - 3) ΠΑΝ. ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ, Επίτ. Αρχηγός Ελληνικής Αστυνομίας.
 - 4) ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΡΗΓΑ, Ψυχολόγος, Πρόεδρος της Ελλην. Εταιρίας Αντλεριανών Σπουδών.
 - 5) ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΣΠΙΝΕΛΛΗ, Αναπλ. Καθηγήτρια Εγκληματολογίας και Σωφρονιστικής Πανεπιστημίου Αθηνών, η οποία είχε το συντονισμό της όλης συζήτησης που έγινε.
- Πρώτη πήρε το λόγο η κ. Σπινέλλη, η οποία μετά από σύντομη εισήγηση έδωσε το λόγο στον επίτιμο Αρχηγό της Ελλην. Αστυνομίας κ. Ραφτόπουλο. Ακολούθησαν, κατά σειρά, ο κ. Ζάνος, ο κ. Καλλιγας και η κ. Ρήγα. Στο τέλος των ομιλιών επακολούθησε συζήτηση με το κοινό που είχε κατακλύσει την αίθουσα του Δικηγορικού Συλλόγου.

ΟΜΙΛΙΑ

Παναγιώτη Δ. Ραφτοπούλου
Επίτιμου Αρχηγού Ελληνικής Αστυνομίας

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Κυρίες, Δεσποινίδες, Κύριοι,

● Πριν αρχίσω την εισήγησή μου, θα ήθελα να συγχαρώ θερμώς την πρόεδρο της Ελληνικής Εταιρείας Εγκληματολογίας, κυρία Μαραγκοπούλου, για την αξιόπαινη πρωτοβουλία της να οργανώσει με το εκλεκτό της επιτελείο την αποψινή συνάντηση, κατά την οποία θα παρουσιαστεί από πολλούς ομιλητές και θα συζητηθεί στη συνέχεια το σοβαρό και ενδιαφέρον για όλους μας θέμα, της συμμετοχής του κοινού στην πρόληψη της εγκληματικότητας.

● Θα ήθελα ακόμη να εκφράσω και τις θερμές ευχαριστίες μου προς την κυρία πρόεδρο για την εξαιρετική τιμή που μου έκανε να με προσκαλέσει να πάρω μέρος, ως ομιλητής και συζητητής, σ' αυτό το καυτό και επίκαιρο θέμα που αφορά την εγκληματικότητα, παρουσιάζοντας από την πλευρά μου το έργο της Αστυνομίας στον τομέα της πρόληψης των διαφόρων εγκλημάτων.

● Το αρχαίο απόφθεγμα «**το προλαμβάνειν κάλλιον εστί του θεραπεύειν**» δεν έχει μόνο εφαρμογή στην ιατρική επιστήμη, αλλά αποτελεί και θεμελιώδη αρχή που διέπει την αποστολή της Αστυνομίας.

● Ο πρώτος Αρχηγός της νεοσύστατης το 1921 Αστυνομίας Πόλεων, Άγγλος υπαξιωματικός της Μητροπολιτικής Αστυνομίας του Λονδίνου, **Χαλλίντεϊ**, μιλώντας στους έλληνες αστυνομικούς και θέλοντας να υπογραμμίσει τη σημασία της πρόληψης του εγκλήματος, συχνά έλεγε: «**Όσο αξίζει ένα δράμι πρόληψης δεν αξίζουν 1000 οκάδες καταστολής του εγκλήματος**». Και ασφαλώς είχε δίκιο απόλυτο ο λαμπρός εκείνος αστυνομικός.

Αποστολή της Αστυνομίας

● Όλοι σήμερα δεχόμαστε ότι η τάξη και η ασφάλεια είναι οι δύο πρωταρχικοί όροι, οι βασικές και απαραίτητες προϋποθέσεις για την ύπαρξη μιας ευνομούμενης πολιτείας.

● Πράγματι, κανένα αγαθό, καμιά πρόοδος δεν μπορεί να εξασφαλιστεί σε μια πολιτεία, όταν λείπει η τάξη και η

ασφάλεια από την κοινωνία αυτή.

● Αυτούς τους δύο όρους (τάξη και ασφάλεια) είναι ταγμένη, από την αρχαία ακόμη Ελλάδα, να εξασφαλίζει η Αστυνομία. Η εμπέδωση και η διαφύλαξη της δημόσιας ασφάλειας είναι καθήκον και υποχρέωση όλων των αστυνομικών εκείνων που υπηρετούν στις υπηρεσίες Ασφαλείας.

● Η Αστυνομία, για την εκπλήρωση της αποστολής της, δηλαδή για τη διατήρηση της τάξης και της ασφάλειας στην κοινωνία, αναπτύσσει δύο στάδια δράσης: το **προληπτικό** και το **κάτασταλτικό**.

● Η καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Αθηνών, κυρία Καλλιόπη Σπινέλλη, ειδική στα θέματα Εγκληματολογίας και Σωφρονιστικής, διέκρινε την πρόληψη σε τρεις κατηγορίες: τη **νομική**, την **κοινωνική** και την **τεχνική (αστυνομική)**.

● Συμφωνώ μαζί της. Προσωπική μου γνώμη είναι ότι **τα κοινωνικά μέτρα είναι τα πιο σημαντικά και αποτελεσματικά για την πρόληψη της εγκληματικότητας**. Ευχής έργο θα ήταν αν πετύχαινε απόλυτα ο τομέας αυτός. Τότε δε θα χρειαζόταν ιδιαίτερη εντατικοποίηση των αστυνομικών μέτρων πρόληψης.

● Δυστυχώς, αυτό δεν έχει επιτευχθεί μέχρι σήμερα. Γι' αυτό είναι αναγκαία η παρουσία και η δράση της Αστυνομίας τόσο στο προληπτικό, όσο και στο κατασταλτικό στάδιο.

● Ο χρόνος είναι πολύ λίγος για μια ολοκληρωμένη παρουσίαση του ρόλου της Αστυνομίας στον τομέα της πρόληψης του εγκλήματος που είναι και το αντικείμενο της αποψινής μας συζήτησης.

Ερωτήματα που θα μας απασχολήσουν

● Η κυρία Σπινέλλη έθεσε δύο ερωτήματα, στα οποία θα απαντήσω πολύ περιληπτικά, λόγω του περιορισμένου χρόνου. Πρώτον, **Τί κάνει σήμερα η Αστυνομία για την πρόληψη της εγκληματικότητας** και δεύτερον, **Τί πρέπει ακόμη συμπληρωματικά να γίνει**.

● Τα κενά, που κατ' ανάγκη θα μείνουν, πιστεύω ότι θα καλυφθούν με τις ερωτήσεις και τις απαντήσεις που θα

ακολουθήσουν στο τέλος.

● Αρχίζω, λοιπόν, με τις απαντήσεις στο πρώτο ερώτημα:

Ποιες μεθόδους και διαδικασίες ακολουθεί η Αστυνομία για να προλάβει τα διάφορα εγκλήματα;

● Το Α της επιτυχίας της Αστυνομίας είναι η πρόληψη. Το Ω είναι η καταστολή των εγκλημάτων.

● *Το προληπτικό στάδιο συνίσταται στα μέτρα που παίρνει η Αστυνομία για να προλάβει τη διατάραξη της έννομης τάξης και να προστατεύσει τα πολύτιμα αγαθά του ατόμου και του κοινωνικού συνόλου.* Με άλλα λόγια, προληπτική δράση της Αστυνομίας σημαίνει ένα σύνολο δραστηριοτήτων της, οι οποίες στοχεύουν στην παρεμπόδιση ορισμένων ατόμων από το να διαπράττουν εγκλήματα και στην προστασία του κράτους και των πολιτών από εκείνους που εγκληματούν.

Αφανές το προληπτικό έργο της Αστυνομίας

● Συνήθως το κοινό συγκινείται από τις κατασταλτικές ενέργειες της Αστυνομίας που προκαλούν εντύπωση και κινούν το ενδιαφέρον. Π.χ. αν διαπραχθεί ένα σοβαρό έγκλημα, μια ληστεία ή μια δολοφονία, όλοι ενδιαφερόμαστε και παρακολουθούμε την κινητοποίηση της Αστυνομίας και αισθανόμαστε ικανοποίηση όταν ο δράστης ανακαλυφθεί, συλληφθεί και παραπεμφθεί στη δικαιοσύνη.

● Αντίθετα, το προληπτικό έργο της Αστυνομίας είναι αφανές, δεν γίνεται αντιληπτό όπως το κατασταλτικό, γι' αυτό και δεν αποτιμάται. Ωστόσο, όμως, είναι περισσότερο κοπιαστικό, πολυδαίδαλο και επικίνδυνο.

● Όσο περισσότερη προληπτική εργασία γίνεται, τόσο μικρότερη είναι η κατασταλτική ενέργεια της Αστυνομίας, φθάνοντας πολλές φορές στο ΜΗΔΕΝ, οπότε λέμε ότι το αστυνομικό δελτίο είναι ΛΕΥΚΟ.

● Στόχος κάθε Αστυνομίας είναι να έχει λευκό αστυνομικό δελτίο.

● Όταν όμως έχουμε αστυνομικό δελτίο λευκό, δεν πρέπει να νομίζουμε ότι οι αστυνομικοί αναπαύονται, δηλαδή δεν έχουν δουλειά. Αντίθετα, το λευκό δελτίο σημαίνει ότι η Αστυνομία μοχθεί και κοπιάζει μέρα και νύχτα σε εικοσιτετράωρη βάση, για να προλάβει τη διάπραξη εγκλημάτων. Με άλλα λόγια, για να πετύχει η Αστυνομία στο προληπτικό της έργο που αποτελεί και το Α της επιτυχίας της, όπως σημειώθηκε και πιο πάνω, πρέπει:

Πρώτον, οι κινητοί και ακίνητοι σκοποί να αγραπνούν, να παρακολουθούν και να ελέγχουν κάθε ύποπτο πρόσωπο, πράγμα ή ύποπτη ενέργεια.

Δεύτερον, οι περίπολοι να παραλύουν στη γένεσή της, κάθε απόπειρα εγκλήματος (κλοπής, διάρρηξης κ.λπ.).

Τρίτον, οι ομάδες έρευνας να αφαιρούν έγκαιρα από τα χέρια των κακοποιών τα μέσα διάπραξης εγκλημάτων (όπλα, διαρρηκτικά εργαλεία κ.λπ.).

Τέταρτον, οι υπηρεσίες πληροφοριών να απλώνουν τα δίκτυα τους παντού, όπου είναι δυνατό να γεννηθεί και να καλλιεργηθεί σκέψη για διάπραξη εγκλήματος και να ματαιώνουν στον κατάλληλο χρόνο κάθε εγκληματική ενέργεια.

Πέμπτον, οι ομάδες παρακολούθησης των κοινών εγκληματιών να μη χάνουν ποτέ από τον έλεγχό τους καθ' έξη ή κατ' επάγγελμα εγκληματίες.

Έκτον, τα ύποπτα κέντρα, οι χαρτοπαικτικές λέσχες και οι οποιεσδήποτε εστίες εκκόλαψης εγκλημάτων (άντρα κακοποιών στοιχείων) να είναι κάτω από το άγρυπνο βλέμμα της Αστυνομίας.

● Όλες οι παραπάνω εργασίες και άλλες ακόμη πολλές, που ο χώρος δεν μας επιτρέπει να τις απαριθμήσουμε, είναι πολύ σκληρές και κουραστικές. Γίνονται δε κάτω από

δύσκολες συνθήκες, με αφόρητο καύσωνα, με βροχή, με χιόνι, με κρύο και παγωνιά σε ολονύχτιες επικίνδυνες εξορμήσεις. Για να έχουν θετικά αποτελέσματα απαιτούν ευφυΐα, θάρρος, ψυχραιμία, τόλμη, παρατηρητικότητα, εγκυκλοπαιδική μόρφωση, αγωγή, κοινωνικές σχέσεις αποφυγή διαφήμισης, υπομονή, επιμονή, αντοχή, καρτερία, αυταπάρνηση και αυτοθυσία, όπως μαρτυρούν τόσο παραδείγματα θυμάτων αστυνομικών που έπεσαν στο βωμό του καθήκοντος για τη διασφάλιση της έννομης τάξης.

● Όταν οι αστυνομικοί γνωρίζουν ή είναι σε θέση να γνωρίζουν σε κάθε στιγμή τις κινήσεις των κακοποιών, τις μεθόδους που εφαρμόζουν και τα τεχνάσματα που χρησιμοποιούν για να ξεφύγουν από τον έλεγχό τους, τότε μπορούν να καθορίζουν, σε γενικές γραμμές, καλύτερα τον τρόπο ενεργείας τους για την πρόληψη των εγκλημάτων.

Β. ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΠΑΙΡΝΕΙ ΣΗΜΕΡΑ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

● Μετά τις παραπάνω εισαγωγικές παρατηρήσεις, που αφορούσαν το ρόλο της Αστυνομίας στην πρόληψη της εγκληματικότητας, θα δούμε πολύ συνοπτικά τα συγκεκριμένα μέτρα που παίρνει σήμερα η Αστυνομία για να πετύχει στο δύσκολο έργο της που είναι η πρόληψη της εγκληματικότητας.

● Ενδεικτικώς, πάντοτε, αναφέρονται τα παρακάτω αστυνομικά μέτρα:

1. Η κινητοποίηση, όσο είναι δυνατό, μεγαλύτερης δύναμης αστυνομικών με στολή (Τάξης, Τροχαίας, Αγορανομίας, Τουρισμού), για τη συνεχή επίβλεψη της περιφέρειας κάθε αστυνομικού τμήματος.

● Η έντονη παρουσία των ένστολων πεζών αστυνομικών (σκοπών σκοπιάς, τροχονόμων κ.λπ.) αποτρέπει τους κακοποιούς από την τέλεση εγκλημάτων. Μεγάλη, βέβαια, είναι η συνδρομή για την πρόληψη της εγκληματικότητας και των αστυνομικών που κινούνται και περιπολούν με αυτοκίνητα και δίκυκλα. Επικουρούν σημαντικά το προληπτικό έργο των πεζών ένστολων αστυνομικών, αλλά ποτέ όμως δεν μπορούν να τους υποκαταστήσουν. Οι κινητοί και ακίνητοι σκοποί, δηλαδή οι πεζοί ένστολοι αστυνομικοί, αποτελούν την ψυχή της αστυνόμευσης.

2. Η επιτήρηση ορισμένων χώρων και τόπων από αστυνομικούς με πολιτική περιβολή.

● Τέτοιοι χώροι είναι π.χ. τα τροχιοδρομικά οχήματα, τα λεωφορεία, τα τρένα, οι σιδηροδρομικοί σταθμοί, οι εκκλησίες όταν γίνονται γάμοι, κηδείες, εορτές κ.λπ., καθώς και μέρη όπου παρατηρούνται μεγάλες λαϊκές συγκεντρώσεις (λαϊκές αγορές, εμπορικές εκθέσεις, εμποροζωοπανηγύρεις κ.λπ.). Η παρουσία στους χώρους αυτούς των ειδικών αστυνομικών με πολιτική περιβολή έχει πάντοτε θετικά αποτελέσματα, διότι προλαμβάνονται έτσι κλοπές πορτοφολίων, τσαντών κ.λπ. και πολλές φορές συλλαμβάνονται οι δράστες επ' αυτοφώρω.

3. Οι έρευνες και ο έλεγχος θαμώνων ύποπτων κέντρων.

Τέτοια κέντρα είναι π.χ. ορισμένα μπαρ, καφενεία, ονοπωλεία, παλαιοπωλεία και άλλοι χώροι (άντρα - καταγύγια), όπου οι κακοποιοί συναντιούνται, καταστρώνουν τα εγκληματικά τους σχέδια και αποφασίζουν τις εξορμήσεις τους για την τέλεση διαφόρων εγκλημάτων (κλοπών,

διαρρήξεων, ληστειών κ.λπ.). Οι αιφνιδιαστικές έρευνες της Αστυνομίας στους χώρους αυτούς και ο έλεγχος ύποπτων ατόμων για κακοποιό δράση συντελούν πολύ στην πρόληψη της εγκληματικότητας. Επιδρούν ψυχολογικά στους κακοποιούς, οι οποίοι όταν διαπιστώνουν έντονη επαγρύπνηση της Αστυνομίας, αναβάλλουν ή και ματαιώνουν την εγκληματική τους δράση. Συχνά, από τις έρευνες και τους ελέγχους αυτούς βρίσκονται και συλλαμβάνονται καταζητούμενοι φυγόδικοι ή φυγόποινοι.

Έτσι οι αστυνομικοί γνωρίζουν περισσότερους κακοποιούς. Όταν οι αστυνομικές έρευνες είναι πολύ συχνές, τότε οι κακοποιοί (λαθρέμποροι ναρκωτικών, διαρρήκτες, εκβιαστές, απατεώνες) απομακρύνονται από τα κέντρα αυτά, οι δε ιδιοκτήτες τους στρέφονται προς άλλα τίμια επαγγέλματα και εγκαταλείπουν την παρανομία.

4. Οι νυκτερινές περιπολίες και ενέδρες

Οι πυκνές περιπολίες και οι ενέδρες των αστυνομικών τις νυκτερινές ώρες έχουν πάντοτε θετικά για την πρόληψη των εγκλημάτων αποτελέσματα. Φοβίζουν τους κακοποιούς που αντιλαμβάνονται την αστυνομική επαγρύπνηση και τους αποτρέπουν από τη διάπραξη εγκλημάτων. Οι τσαντάκηδες π.χ. όταν βλέπουν ότι ελέγχεται η περιοχή από περιπολικά αυτοκίνητα ή δίκυκλα της Αστυνομίας δεν αποφασίζουν εύκολα να δράσουν εγκληματικά. Πολλές φορές οι περιπολίες έχουν και κατασταλτικό αποτέλεσμα (συλλαμβάνονται δράστες με κλοπιμαία κ.λπ.).

Πρόσφατο παράδειγμα έχουμε τη σύλληψη τριαντάχρονου, τα ξημερώματα της 19ης Μαρτίου 1989, στην περιοχή Χαλανδρίου, ο οποίος μαζί με άλλο συναυτουργό του στο δεκαήμερο 10-19 Μαρτίου είχαν τρυπήσει με μαχαίρια τα λάστιχα σε 250 σταθμευμένα αυτοκίνητα στο Χαλάνδρι. Ο εν λόγω δράστης συνελήφθη από περίπολο της Αστυνομίας τη στιγμή που επιχειρούσε να τρυπήσει τα λάστιχα άλλου αυτοκινήτου.

5. Σωματικές έρευνες ύποπτων κακοποιών που κυκλοφορούν τη νύχτα

● Όταν διαπράττονται εγκλήματα σε ορισμένες περιοχές (κλοπές ή διαρρήξεις σπιτιών ή καταστημάτων, κλοπές οικοδομικών υλικών κ.λπ.), τότε επιβάλλεται να γίνεται σωματική έρευνα ύποπτων προσώπων που κυκλοφορούν τη νύχτα. Έτσι, από ειδικές ομάδες αστυνομικών ελέγχεται η ταυτότητα των προσώπων αυτών, αναζητούνται εργαλεία και άλλα μέσα διάπραξης εγκλημάτων (σιδηροπρίονα, λοστοί, κατασβίδια, πένσες, αντικλειδιά) ή και πειστήρια εγκλημάτων (χρυσασφικά κ.λπ.). Από τέτοιους ελέγχους έχουν ανακαλυφθεί και συλληφθεί πολλοί δράστες κλοπών από σκοπούς αστυφύλακες που έκαναν έλεγχο, ιδιαίτερα τις πρωινές ώρες. Πολύ αποτελεσματικές είναι επίσης και οι έρευνες που ενεργούνται στα διάφορα οχήματα, σε ορισμένες ώρες του εικοσιτετράωρου. Τέτοιοι έλεγχοι που γίνονται είτε από ειδικές ομάδες αστυνομικών (τάξης, ασφάλειας, τροχαίας, αγορανομίας) είτε και από μεμονωμένους αστυνομικούς (τροχονόμους ή της Αγορανομίας) πολλές φορές οδηγούν στην ανακάλυψη κλοπιμαίων αυτοκινήτων ή αντικειμένων που μεταφέρονται με αυτά. Από τέτοιους ελέγχους η Αστυνομία έχει προλάβει την ιδιοποίηση κλεμμένων οικοσκευών από διαμερίσματα που είχαν «γδύσει» κυριολεκτικά ή κλεμμένων προβάτων που τα πήγαιναν σε ειδικούς κρυψώνες για σφαγή και πώληση σε κρεοπώλες κλεπταποδόχους.

6. Ειδική επίβλεψη καταστημάτων και οικιών που είναι στόχοι κακοποιών.

● Όταν από τις αστυνομικές στατιστικές διαπιστώνεται

ότι σε ορισμένες περιοχές διαπράττονται συγκεκριμένα είδη εγκλημάτων (κλοπές, διαρρήξεις, κ.λπ.) με ορισμένη μέθοδο (σπάσιμο κλειδαριών, είσοδος από τη στέγη, από το φεγγίτη, από γειτονικό κατάστημα ή σπίτι «ριφιφί»), τότε λαμβάνονται ειδικά αστυνομικά μέτρα. Π.χ. ειδοποιούνται οι ιδιοκτήτες εμπορικών καταστημάτων και οικιών να τα ασφαλίζουν καλύτερα. Γίνεται ειδική επίβλεψη από πολλούς αστυνομικούς για μια χρονική περίοδο ώστε να προληφθούν παρόμοια άλλα εγκλήματα, αλλά και να συλληφθούν, όπως συμβαίνει συνήθως, οι δράστες επί αυτοφώρω.

7. Ειδική επίβλεψη ορισμένων σημείων (χώρων), όπου κατά σύστημα διαπράττονται εγκλήματα (πώληση και χρήση ναρκωτικών, απάτες κ.λπ.).

● Τέτοιοι χώροι και τόποι (σημεία) είναι π.χ. ορισμένες καφετέριες, ντισκοτέκ, μαγαζιά με ποδοσφαιράκια και ηλεκτρονικά, ή παλιά αγορά, οδός Αθηνάς, Μοναστηράκι κ.λπ., οι χώροι έξω από τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, Λύκεια ή Γυμνάσια, τα πάρκα, τα μεταφορικά μέσα και άλλα «στέκια», όπου οι έμποροι ναρκωτικών και άλλοι συνεργοί τους, καθώς και απατεώνες περιφέρονται για την άγρα αφελών θυμάτων (νέων, γυναικών, επαρχιωτών). Η πρόληψη των ναρκωτικών και η προστασία της νεολαίας μας απασχολεί ιδιαίτερα τις αρμόδιες υπηρεσίες ασφάλειας. Ειδικευμένοι αστυνομικοί που περιπολούν και παρακολουθούν τους πιο πάνω χώρους, με την παρουσία τους, αποτρέπουν τα πρόσωπα αυτά από την πραγματοποίηση των παράνομων σκοπών τους ή και τους συλλαμβάνουν επί αυτοφώρω. Για τη δίωξη των ναρκωτικών υπάρχουν ειδικές υπηρεσίες σε όλους τους νομούς της χώρας. Το πρόβλημα των ναρκωτικών είναι παγκόσμιο κοινωνικό φαινόμενο και θεωρείται διεθνώς η πιο σύγχρονη καταστροφική κοινωνική μάστιγα.

8. Παρακολούθηση θαμώνων διαφόρων κέντρων διασκέδασης και λεσχών.

● Υπάρχουν πρόσωπα που ξοδεύουν πολλά χρήματα σε κέντρα διασκέδασης και σε λέσχες, τις νυκτερινές ιδιαίτερα ώρες. Διασκεδάζουν με γυναίκες πολυέξοδες σπαταλώντας αφειδώς χρήματα ή μετέχουν σε τυχερά ή άλλα παίγνια διακυβεύοντας μεγάλα χρηματικά ποσά χωρίς να έχουν οικονομική άνεση. Από την παρακολούθηση αυτή συχνά διαπιστώνεται ότι τα πρόσωπα αυτά είναι καταχραστές δημοσίων χρημάτων, λαθρέμποροι ναρκωτικών, απατεώνες ή σοβαροί κακοποιοί. Με τη δίωξη των προσώπων αυτών προλαμβάνουμε την τέλεση σοβαρών εγκλημάτων στο μέλλον.

9. Ειδική επίβλεψη ύποπτων καταστημάτων που δέχονται προϊόντα εγκλήματος και ειδική επιτήρηση άλλων σημείων.

● Οι κλέφτες και οι διαρρήκτες, οι απατεώνες και άλλοι κακοποιοί, δεν θα αποφάσιζαν τόσο εύκολα να διαπράξουν εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας και της περιουσίας αν δεν είχαν από πριν εξασφαλισμένη τη διάθεση των κλοπιμαίων (χρυσασφικών, ηλεκτρονικών, ειδών ρουχισμού, αυτοκινήτων, δίκυκλων, οικοδομικών υλικών, ζώων κ.λπ.) σε ορισμένα πρόσωπα (κλεπταποδόχους) που έχουν παρόμοια καταστήματα και τα αγοράζουν πρόθυμα, σε χαμηλές βεβαίως τιμές. Τα καταστήματα αυτά παρακολουθούνται από ειδικευμένους αστυνομικούς της υπηρεσίας κοινού εγκλήματος. Ελέγχονται οι πελάτες που πωλούν στα εν λόγω καταστήματα διάφορα είδη. Δηλαδή εξετάζε-

ται η προέλευση των πωλουμένων ειδών (τιμολόγια ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία νόμιμης κατοχής κ.λπ.). Σημαντικά συμβάλλει στην πρόληψη των εγκλημάτων και η επιτήρηση ορισμένων σημείων (γεφυρών, σταθμών, διοδίων, κόμβων, συνεργείων αυτοκινήτων κ.λπ.), όπου συναντιώνται πολλές φορές κλέφτες και κλεπταποδόχοι για την πώληση και αγορά των κλοπιμαίων. Πολλοί δράστες συλλαμβάνονται σε τέτοιους χώρους και κατάσχονται τα κλοπιμαία.

10. Η αναγνώριση των καθ' ἑξή και κατ' ἐπάγγελμα συλλαμβανομένων εγκληματιών από αστυνομικούς της δίωξης κοινού εγκλήματος.

● Οι κακοποιοί αυτοί επιδεικνύονται στους αστυνομικούς. Γίνονται προς αυτούς ερωτήσεις και απαντούν. Οι αστυνομικοί παρακολουθούν, καταγράφουν (αποτυπώνουν) τα χαρακτηριστικά τους γνωρίσματα (ιδιοματισμούς κ.λπ.). Οι αστυνομικοί ανακριτικοί υπάλληλοι περιγράφουν τη μέθοδο δράσης των εγκληματιών αυτών και την ειδίκευσή τους. Η αναγνώριση αυτή των κακοποιών διευκολύνει το προληπτικό έργο της Αστυνομίας, αφού οι αστυνομικοί της ασφάλειας θα μπορούν έτσι να τους επισημαίνουν και να τους παρακολουθούν για να προλάβουν στο μέλλον την τέλεση νέων εγκλημάτων.

11. Παρακολούθηση καθ' ἑξή και κατ' ἐπάγγελμα αποφυλακισμένων εγκληματιών.

● Η Αστυνομία παρακολουθεί τα πρόσωπα αυτά μετά την έξοδό τους από τις φυλακές. Πληροφορείται για τον τρόπο ζωής τους, τα μέσα συντήρησής τους, την αλλαγή κατοικίας, που συνήθως επιδιώκουν για να χάνει την επαφή μαζί τους η Αστυνομία, τα πρόσωπα με τα οποία συναναστρέφονται, τα μέρη όπου συχνάζουν κ.λπ. Όταν διαπράττουν εγκλήματα σχετικά με την παλιά τους ειδικότητα, οι αστυνομικοί τους επισκέπτονται, τους εξετάζουν μήπως έχουν συμμετοχή σε αυτά και ελέγχουν τα κατεχόμενα απ' αυτούς είδη. Έτσι τα πρόσωπα αυτά διαπιστώνουν ότι η Αστυνομία δεν τους ξεχνάει και επομένως δεν συμφέρει το παλιό επάγγελμα και πρέπει να αλλάξουν τρόπο ζωής και να δραστηριοποιηθούν σε έντιμα επαγγέλματα. Προς την κατεύθυνση αυτή πρέπει η Αστυνομία να τους βοηθάει συνεργαζόμενη με τις εταιρείες αποφυλακισμένων και άλλους κοινωνικούς φορείς.

12. Η προστασία των αποφυλακισμένων «εκ περιστάσεως» εγκληματιών.

● Τα πρόσωπα αυτά διαφέρουν από τους καθ' ἑξή και κατ' ἐπάγγελμα κακοποιούς που είδαμε προηγουμένως. Γι' αυτό επιβάλλεται ιδιαίτερη μεταχείριση από την Αστυνομία. Να μην συμπεριφέρονται προς τα πρόσωπα αυτά εχθρικά και τα εξωθεί μονίμως προς την τάξη των εγκληματιών. Είναι ύψιστο καθήκον της Αστυνομίας να συνεργάζεται στενά με τις εταιρείες αποφυλακισμένων για την εύρεση εργασίας και την κοινωνική τους επανένταξη, ώστε να επανεύρουν τη θέση τους μέσα στην κοινωνία και να γίνουν χρήσιμοι και δημιουργικοί πολίτες.

13. Σπουδαιότατο προληπτικό μέτρο είναι και τα συστήματα συναγερμού.

● Η γενική ηλεκτρική εγκατάσταση ασφαλείας στη Διεύθυνση Άμεσης Δράσης, που έχει την έδρα της στο αστυνομικό μέγαρο της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής (Λεωφ. Αλεξάνδρας 173), παρέχει μεγάλες δυνατότητες για τη σύνδεση ακόμη χιλιάδων καταστημάτων και οι-

κών. Οι κακοποιοί όταν διαπιστώνουν ότι ένα κατάστημα ή ένα σπίτι έχει σύστημα συναγερμού που είναι συνδεδεμένο με την Άμεση Δράση, δεν τολμούν να κάνουν διάρρηξη και όταν το επιχειρήσουν διατρέχουν τον κίνδυνο να συλληφθούν επ' αυτοφώρω, αν συμπίσει εκείνη τη στιγμή να βρίσκεται κοντά περιπολικό όχημα ή περίπολος πεζών αστυνομικών.

14. Διεθνής αστυνομική συνεργασία — Έλεγχος αλλοδαπών.

● Τέλος, στην πρόληψη της εγκληματικότητας συμβάλλουν παλύ και οι έλεγχοι στα αεροδρόμια και στα άλλα σημεία εισόδου στη χώρα μας αλλοδαπών (διαβατηριακός έλεγχος, σωματική έρευνα ίπποππων εγκληματιών (λαθρεμπόρων ναρκωτικών, συναλλάγματος, όπλων κ.λπ.), έρευνα στα μεταφορικά τους μέσα κ.λπ.). Η συνεργασία με άλλα κράτη μέσω της Interpol συμβάλλει πάρα πολύ στην επισήμανση διεθνών κακοποιών και στην πρόληψη εγκλημάτων απ' αυτούς.

● Αυτά είναι, σε γενικές γραμμές, τα μέτρα που παίρνει η Αστυνομία στον τομέα των αρμοδιοτήτων της για την πρόληψη της εγκληματικότητας. Το θέμα της πρόληψης του εγκλήματος είναι πολύ μεγάλο και θα χρειαζόνταν πολλές ομιλίες για να παρουσιαστεί στο σύνολό του το αφανές αυτό έργο της Αστυνομίας. Ο χρόνος όμως δεν μου επέτρεπε να επεκταθώ περισσότερο.

Γ. ΠΟΙΑ ΑΛΛΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΘΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

● Μετά τις περιληπτικές απαντήσεις που δόθηκαν στο πρώτο ερώτημα που έθεσε η κα Σπινέλλη, δηλαδή «ποια μέτρα παίρνει η Αστυνομία για την πρόληψη της εγκληματικότητας», προχωρώ στην απάντηση του δεύτερου ερωτήματος. Δηλαδή «ποια άλλα μέτρα πρέπει να παρθούν ακόμη, συμπληρωματικά, για την πρόληψη της εγκληματικότητας».

● Πολλά μπορούν και πρέπει ακόμη να γίνουν στον τομέα της πρόληψης της εγκληματικότητας από την πλευρά, εννοώ πάντοτε, της Αστυνομίας. Πιο συγκεκριμένα, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να ληφθούν τα παρακάτω μέτρα:

1. Αύξηση της αστυνομικής δύναμης

● Η σημερινή αστυνομική δύναμη δεν επαρκεί για να καλύψει με σκοπούς και περιπόλους όλες τις περιοχές, ιδιαίτερα στο λεκανοπέδιο της Αττικής, και να ικανοποιήσει έτσι το λογικό και δίκαιο αίτημα των πολιτών. Χρειάζονται περισσότεροι πεζοί αστυνομικοί και τροχονόμοι για την αποτελεσματικότερη αστυνόμευση.

● Η ενίσχυση τελευταία της ασφάλειας των αεροδρομίων, η φρούρηση ακίνητων στόχων (πρεσβειών, προξενείων, αεροπορικών εταιρειών, οργανισμών κοινής ωφέλειας κ.λπ.), η αυξημένη προστασία υψηλών προσώπων και η διάθεση μεγάλων δυνάμεων στα γήπεδα, αποδυναμώνουν τις υπηρεσίες τάξης και τροχαίας με αποτέλεσμα να χωλαίνει το προληπτικό της έργο.

2. Απαλλαγή της Αστυνομίας από ξένα προς την κύρια αποστολή της καθήκοντα.

● Η Αστυνομία, για να μείνει απερίσπαστη και να ασχολείται με τα κύρια καθήκοντά της, δηλαδή με την πρόληψη και την καταστολή της εγκληματικότητας, πρέπει να απαλλαγεί από τις πρόσθετες υποχρεώσεις της, όπως είναι π.χ.

η επίδοση χιλιάδων ποινικών δικαγράφων και άλλων πολλών εγγράφων δημοσίων υπηρεσιών και οργανισμών, η εκτέλεση ενταλμάτων προσωπικής κράτησης κ.ά., οι οποίες (υποχρεώσεις) της απορροφούν μεγάλη δύναμη σε βάρος βέβαια της τάξης και της ασφάλειας.

● Όταν η δύναμη αυτή απαλλαστεί από τα παραπάνω ξένα καθήκοντα, θα ενισχυθούν οι υπηρεσίες τάξης και θα μπορούν να κινούν περιπόλους με στολή για την καλύτερη αστυνόμευση παντού.

3. Ενίσχυση της Αστυνομίας ανηλίκων

● Η ίδρυση και λειτουργία της Αστυνομίας ανηλίκων από το περασμένο έτος συμπλήρωσε ένα μεγάλο κενό στο χώρο της Αστυνομίας. Τα τμήματα ανηλίκων Αττικής και Θεσσαλονίκης, και τα γραφεία ανηλίκων Πατρών και Ηρακλείου έχουν επιφορτιστεί μια πολύ βαριά και λεπτή αποστολή. Την ειδική μεταχείριση των ανηλίκων ποινικών παραβατών. Στελεχομένη η υπηρεσία αυτή από αστυνομικούς όλων των βαθμών, οι οποίοι έχουν τα απαραίτητα προσόντα (μόρφωση, ευγένεια, ήθος κ.λπ.) για τη σπουδαία αυτή αποστολή, συνεργάζεται με τους συναρμόδιους φορείς για την πρόληψη και καταστολή της εγκληματικότητας των ανηλίκων. Μελετά τα κοινωνικά αίτια των εγκλημάτων που διαπράττονται από τους ανηλίκους και επεξεργάζεται στατιστικά στοιχεία της εγκληματικότητας των ανηλίκων.

● Η Αστυνομία ανηλίκων πρέπει να ενισχυθεί με μεγάλο αριθμό επίλεκτων αστυνομικών και να επεκταθεί σε όλη την επικράτεια. Το προσωπικό να μη μετατίθεται από την υπηρεσία αυτή, χωρίς σοβαρό λόγο, για να εξειδικεύεται περισσότερο, η δε επιτυχία του στην ειδική αυτή αποστολή να αξιολογείται ιδιαίτερα ως προσόν. Όταν, λοιπόν, η Αστυνομία ανηλίκων οργανωθεί άρτια και αναπτύξει τη συνεργασία της με τους συλλόγους γονέων και κηδεμόνων, με τα σχολεία, με την εκκλησία, με την τοπική αυτοδιοίκηση, με τα συναρμόδια υπουργεία (Δικαιοσύνης, Παιδείας, Νέας Γενιάς) και καταρτιστούν κοινά προγράμματα για τη διαφώτιση των νέων, έχω τη γνώμη ότι θα μπορούμε να πετύχουμε πολλά στην πρόληψη της εγκληματικότητας των ανηλίκων. Νομίζω ότι η συνεργασία αυτή είναι το αποτελεσματικότερο προληπτικό μέτρο.

● Όταν όλοι μας προσέξουμε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, με αγάπη και στοργή το παιδί, τότε το προστατεύουμε, το προφυλάσσουμε από τους ποικίλους πειρασμούς και το απελευθερούμε από τη διάπραξη διάφορων εγκλημάτων (π.χ. από επαιτεία, αλητεία, κλοπές, καταστροφές, πορνεία, παίγνια, χρήση ναρκωτικών κ.ά.). Έτσι, όταν προλαμβάνουμε τους ανηλίκους από την τέλεση εγκλημάτων, δεν τροφοδοτούνται οι τάξεις των εγκληματιών με αποτέλεσμα να αραιώνει ο αριθμός τους και να ελαττώνεται με μαθηματική ακρίβεια η γενική εγκληματικότητα. Η συστηματική παρακολούθηση της εφαρμογής των διατάξεων, που αφορούν ανηλίκους, στους οίκους ανοχής, στα δημόσια κέντρα και θεάματα, στα καφενεία, στις λέσχες παιγνίων, στα σφαιριστήρια και σε άλλους χώρους, όπου πωλούνται άσεμνα δημοσιεύματα ή διακινούνται ναρκωτικά, και η υποχρεωτική φοίτηση στο σχολείο, συμβάλλουν αποτελεσματικά στην πρόληψη της εγκληματικότητας των ανηλίκων.

4. Περισσότερη χρήση από την Αστυνομία του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης.

● Η χρησιμοποίηση των μέσων αυτών από την Αστυνομία συμβάλλει σημαντικά στην πρόληψη της εγκληματικότητας. Πότε όμως; Όταν τα τηλεοπτικά μέσα, αντί να ηρωποιούν τους διάφορους εγκληματίες, φροντίζουν να ενη-

μερώνουν το κοινό με συνεντεύξεις αστυνομικών (της ασφάλειας, της τροχαίας, της αγορανομίας, της αστυνομίας ανηλίκων κ.ά.) εφιστώντας την προσοχή του όσον αφορά τον τρόπο και τις μεθόδους δράσης των κακοποιών, δημοσιεύοντας φωτογραφίες τους και παρέχοντας οδηγίες για την προφύλαξη και αυτοπροστασία του, ώστε να μην παρπλανάται και πέφτει θύμα των εγκληματιών.

● Τέτοιες είναι π.χ. οι οδηγίες της Τροχαίας, με τις οποίες συνιστάται στους οδηγούς, ιδιαίτερα κατά τις μεγάλες εξόδους (Χριστούγεννα, Πάσχα, Πρωτομαγιά, Καθαρά Δευτέρα κ.ά.), πώς πρέπει να οδηγούν για να μη γίνονται υπαίτιοι τροχαίων αδικημάτων, καθώς και οι οδηγίες της Αγορανομίας σχετικά με τις τιμές των αγαθών, ώστε το κοινό να μη πέφτει θύμα αισχροκέρειας.

5. Μεγαλύτερη συνδρομή της Αστυνομίας από τον Τύπο.

● Ο ημερήσιος και ο περιοδικός τύπος μπορεί να βοηθήσει πολύ στην πρόληψη της εγκληματικότητας, όταν συνεργάζεται στενά με την Αστυνομία. Οι αστυνομικοί συντάκτες με ειδικά ρεπορτάζ, που αφορούν την πρόληψη της εγκληματικότητας, ενημερώνουν το αναγνωστικό κοινό για τους κινδύνους που διατρέχει από τα διάφορα κακοποιά στοιχεία, όταν δεν τηρεί τις οδηγίες της Αστυνομίας και δεν παίρνει ορισμένα μέτρα αυτοπροστασίας που του συνιστά. Ο Τύπος επισημαίνει πάρα πολλά που δεν τα βλέπει η Αστυνομία. Έτσι την προειδοποιεί και την ενεργοποιεί με αποτέλεσμα να προλαμβάνονται διάφορα εγκλήματα.

● Ακόμη ο Τύπος μπορεί να συμβάλει και στην καλλιέργεια ιδέας συνδρομής της Αστυνομίας από το κοινό για την αποτελεσματικότερη πρόληψη της εγκληματικότητας.

6. Ίδρυση γραφείου συμβουλών για την προστασία του κοινού.

● Τέτοια γραφεία λειτουργούν σε άλλες χώρες. Στη Γερμανία π.χ. λειτουργεί τέτοιο γραφείο από το 1921 που το ίδρυσε η Αστυνομία του Βερολίνου. Σκοπός του γραφείου αυτού είναι να συνηθίσει τους πολίτες στην αυτοπροστασία. Τα γραφεία αυτά στελεχώνονται από ειδικευμένους αστυνομικούς που εξετάζουν τους τρόπους και τις μεθόδους δράσης των κακοποιών. Από τις διαπιστώσεις που κάνουν επινοούν νέους τελειότερους και ειδικούς μηχανισμούς για την πρόληψη κλοπών, διαρρήξεων κ.λπ. Έτσι κατασκευάζονται κλείθρα, λουκέτα, χρηματοκιβώτια και θησαυροφυλάκια μεγάλης ασφάλειας. Ακόμη το γραφείο συμβουλών για την προστασία του κοινού φροντίζει για την αποστολή δημοσιευμάτων στον Τύπο σχετικά με τα μέτρα αυτοπροστασίας του κοινού, τη διανομή φυλλαδίων στο κοινό με οδηγίες για την προφύλαξη τους από κλέφτες, απατεώνες, ληστές κ.ά., την πραγματοποίηση διαλέξεων στα σχολεία, σε συλλόγους γονέων κ.λπ. και την προβολή ταινιών από την τηλεόραση για την κυκλοφορική αγωγή, για τους κινδύνους από τα ναρκωτικά και γενικά για την προστασία των πολιτών από τους κακοποιούς.

● Το γραφείο συμβουλών για την προστασία του κοινού, από τις παρατηρήσεις του καταλήγει σε χρήσιμα συμπεράσματα, όσον αφορά την επιτυχία των χρησιμοποιούμενων τεχνικών μέσων και την αξία αυτών για την άμυνα των πολιτών από διαρρήξεις, κλοπές κ.λπ. Βλέπουμε λοιπόν ότι ένα τέτοιο γραφείο μπορεί να βοηθήσει σημαντικά στην πρόληψη της εγκληματικότητας. Γι' αυτό το λόγο είναι απαραίτητη η ίδρυσή του και στη χώρα μας.

7. Επιθεώρηση ευπαθών καταστημάτων και οικημάτων.

● Η επιθεώρηση αυτή πρέπει να γίνεται από πρόσωπα

που κατέχουν ειδικές τεχνικές γνώσεις (αστυνομικούς της ασφάλειας, μηχανικούς, αρχιτέκτονες, κατασκευαστές θυρών, παραθύρων, ηλεκτρονικούς κ.ά.). Τα μικτά αυτά συνεργεία επιθεωρούν καταστήματα (χρυσοχορεία κ.λπ.), δημόσια ταμεία, τράπεζες, οργανισμούς κ.ά. και καταγράφουν τα ευπαθή σημεία που είναι δυνατό να προσβληθούν. Ενημερώνουν τους ιδιοκτήτες καταστημάτων και οικιών και δίνουν οδηγίες για τη λήψη προσφορότερων μέτρων ασφαλείας. Δηλαδή κάνουν ένα έργο παρεμφερές θα λέγαμε, με εκείνο της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας που συνιστά κατάλληλο αριθμό πυροσβεστήρων και θέσεις αυτών για την καταστολή των πυρκαγιών. Σε όσες χώρες έχει εφαρμοστεί το μέτρο αυτό έχει αποδώσει πολύ καλά αποτελέσματα στην πρόληψη κλοπών, διαρρήξεων και ληστειών.

8. Ευρεία ενημέρωση του κοινού για την εξοπλισμό των περισσότερων καταστημάτων, τραπεζών και οικιών με συστήματα συναγερμού.

● Όπως ανέφερα και πιο πάνω, στις απαντήσεις στο πρώτο ερώτημα, υπάρχουν τεράστιες δυνατότητες για τη σύνδεση καταστημάτων και οικιών με τη γενική ηλεκτρική εγκατάσταση ασφάλειας της Άμεσης Δράσης. Ο εξοπλισμός με συστήματα συναγερμού και με άλλα σύγχρονα τεχνικά μέσα (π.χ. ηλεκτρικές ασφάλειες, συστήματα ασφάλειας με υπέρυθρες ακτίνες κ.ά.) συμβάλλουν σημαντικά στην πρόληψη της εγκληματικότητας.

9. Ασφάλεια ταμιών και Τραπεζών

● Κατά το παρελθόν είχαμε πολλά και συνεχή κρούσματα ληστειών Τραπεζών. Από τότε που προσλήφθηκαν ειδικοί ένοπλοι φρουροί, οι ληστείες Τραπεζών σπανίζουν.

● Για την αποτελεσματικότερη όμως προστασία επιβάλλονται και πρόσθετα μέτρα ασφάλειας. Π.χ. κάτω από τα πόδια του ταμία τοποθετούνται ηλεκτρικές συσκευές που συνδέονται με τις πόρτες εξόδου της Τράπεζας. Μένει όμως μια πόρτα μυστική για την είσοδο αστυνομικών. Όταν εκδηλωθεί ληστεία, ο ταμίας κάνει χρήση της ηλεκτρικής συσκευής. Επακολουθεί εκκωφαντικός θόρυβος, κλείνουν οι πόρτες και ειδοποιείται η Αστυνομία. Τα μέτρα αυτά αποτρέπουν τους υποψήφιους ληστές από τη διάπραξη ληστειών σε Τράπεζες.

10. Προστασία από ληστρικές επιθέσεις.

● Για την αποτροπή ληστρικών επιθέσεων σε βάρος ταχυδρομικών διανομέων και άλλων προσώπων που μεταφέρουν πολλά χρήματα έχει επινοηθεί ειδικό χαρτοφυλάκιο (τσάντα) συνδεδεμένο με χαλύβδινη αλυσίδα με χειροπέδα.

● Έτσι, το ειδικό αυτό χαρτοφυλάκιο δεν μπορεί να αποσπαστεί από τα χέρια του κατόχου του. Η σύνδεση με την ειδική χειροπέδα ασφάλειας δεν διακρίνεται. Όταν ο ληστής επιχειρήσει να αποσπάσει το χαρτοφυλάκιο (τσάντα), προκαλείται θόρυβος δια βολών (όπως του όπλου) και βγαίνει καπνός, γεγονός που αιφνιδιάζει τον επιτιθέμενο, ο οποίος τρέπεται σε φυγή για να μη συλληφθεί.

11. Συστηματική εκμετάλλευση των στοιχείων στατιστικής της αστυνομίας.

● Όπως είναι γνωστό, η στατιστική αποτελεί μέσο μελέτης της εγκληματικότητας. Με τη στατιστική επισημαίνουμε τη συχνότητα και την περιοδικότητα της διάπραξης ορισμένων εγκλημάτων, παρακολουθούμε την εξέλιξη της εγκληματικότητας και εξαγάγουμε συμπεράσματα για τα αίτια

των εγκλημάτων και την προσωπικότητα των δραστών. Η έρευνα για τα αίτια της εγκληματικότητας πρέπει να γίνεται σε στενή συνεργασία με ειδικούς επιστήμονες (κοινωνιολόγους, ψυχολόγους και παιδαγωγούς). Να εκπονούνται προγράμματα επανένταξης των παραβατών και να προτείνονται μέτρα για την άσκηση της ενδεδειγμένης εγκληματοπροληπτικής πολιτικής.

● Τα συμπεράσματα αυτά είναι πολύ χρήσιμα στοιχεία για την Αστυνομία. Βάσει αυτών εκτιμά τα μέτρα που πρέπει να πάρει και ελέγχει τα αποτελέσματα των μέτρων που πάρθηκαν. Έτσι, μπορεί να καθορίζει ασφαλέστερα την ακολουθητέα γραμμή της και τα μέτρα που πρέπει κάθε φορά να παίρνει για την αποτελεσματικότερη πρόληψη της εγκληματικότητας.

12. Ιδιωτική Αστυνομία

● Και η ιδιωτική Αστυνομία μπορεί να βοηθήσει αποτελεσματικά στην πρόληψη της εγκληματικότητας. Βέβαια, αν επαρκούσε η δύναμη της κρατικής Αστυνομίας για την πλήρη αστυνόμευση, δε θα χρειαζόταν να γίνει λόγος για την ύπαρξη ιδιωτικής Αστυνομίας. Αυτό όμως στην πραγματικότητα δυστυχώς είναι ανέφικτο. Γι' αυτό το λόγο σ' όλες τις χώρες της Δυτικής Ευρώπης (Αγγλία, Γαλλία, Ελβετία κ.ά.) υπάρχει και ιδιωτική Αστυνομία για την κάλυψη ορισμένων αναγκών στον τομέα της ασφάλειας.

● Στη χώρα μας από πολλά χρόνια λειτουργεί ο θεσμός των πρόσθετων αστυφυλάκων και των ιδιωτικών φυλάκων. Οι πρόσθετοι καλύπτουν ανάγκες ασφαλείας οργανισμών κοινής ωφέλειας, εργοστασίων και άλλων επιχειρήσεων. Οι ιδιωτικοί φύλακες φρουρούν ορισμένες περιοχές των πόλεων, όπου υπάρχουν συγκεντρωμένα διάφορα καταστήματα, ιδία κατά τις νυχτερινές ώρες. Τόσο οι πρόσθετοι αστυφυλάκες, όσο και οι ιδιωτικοί φύλακες προσφέρουν πολύτιμη συνδρομή στην πρόληψη της εγκληματικότητας. Συνεπικουρούν πολύ την κρατική Αστυνομία στην αποστολή της. Ο διορισμός των πρόσθετων αστυφυλάκων και ιδιωτικών φυλάκων γίνεται ύστερα από έλεγχο και με έγκριση της Αστυνομίας.

● Τελευταία όμως εμφανίστηκαν και άλλες ομάδες ιδιωτικών αστυνομικών με οργάνωση και αποστολή κυρίως την πρόληψη εγκλημάτων κατά της ζωής και της περιουσίας, όπως π.χ. η προστασία προσώπων που είναι στόχοι εγκληματικών ενεργειών (ανθρωποκτονιών, ληστειών, εκβιάσεων κ.λπ.), η ασφάλεια χρηματοπιστοτικών τραπεζών, οργανισμών, ιδιωτικών επιχειρήσεων, καθώς και άλλες αποστολές σχετικές με την ασφάλεια και την πρόληψη της εγκληματικότητας. Η ιδιωτική αυτή πρωτοβουλία είναι πραγματικά αξιέπαινη και βοηθάει σημαντικά την κρατική Αστυνομία στην πρόληψη του εγκλήματος. Ενώ όμως τόσο προσφέρει η ιδιωτική Αστυνομία, στη χώρα μας την βλέπουμε με μεγάλη επιφύλαξη και δεν θελήσαμε μέχρι σήμερα να την υπαγάγουμε σε ένα νομικό καθεστώς, σύμφωνα με τα όσα ισχύουν και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Η εκκρεμότητα αυτή σε τίποτε δεν ωφελεί. Αντίθετα βλάπτει, γιατί υποθάλλει τη δράση πολλών άγνωστων και ανεξέλεγκτων ιδιωτικών αστυνομικών.

● Το θέμα της ιδιωτικής Αστυνομίας πρέπει να αντιμετωπιστεί στο συντομότερο με νόμο. Είναι μια πραγματικότητα που δεν μπορούμε να την αρνηθούμε. Με τη νομοθετική ρύθμιση θα καθοριστούν οι προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας ιδιωτικής αστυνομίας, τα προσόντα των οργανωτών και των ιδιωτικών αστυνομικών, οι συγκεκριμένες αρμοδιότητές τους, τα καθήκοντά τους, οι υποχρεώσεις τους, η στενή συνεργασία με την κρατική Αστυνομία, ο έλεγχος που θα ασκείται από την τελευταία στην ιδιωτική αστυνομία και οι κυρώσεις κατά των παραβατών. Η νομο-

θεσία και η εμπειρία των άλλων κρατών (Ελβετία κ.ά.) θα είναι πολύτιμη πηγή για να τακτοποιηθεί και εδώ το σοβαρό αυτό θέμα που βρίσκεται σε εκκρεμότητα πάνω από 20 χρόνια.

● Με αυτές τις προϋποθέσεις πιστεύω ότι η ιδιωτική Αστυνομία θα συμβάλει αποτελεσματικότερα στην πρόληψη της εγκληματικότητας και θα αποφεύγονται καταχρήσεις εκ μέρους της.

13. Συνεργασία Αστυνομίας - κοινού και άλλων φορέων.

● Κυρίες, κύριοι, το σπουδαιότερο προληπτικό μέτρο για την εγκληματικότητα γενικά είναι η στενή συνεργασία της Αστυνομίας με το κοινό, δηλαδή με όλους τους πολίτες, με τους συγγενείς γονέων και κηδεμόνων, με τις διάφορες εταιρείες, όπως π.χ. είναι η οργανώτρια της αποψινής συνάντησης (Ελληνική Εταιρεία Εγκληματολογίας) και άλλες, με τα σχολεία, με τις νεολαίες, με την τοπική αυτοδιοίκηση και με την εκκλησία ιδιαίτερα. Το άφησα τελευταίο το μέτρο της συνεργασίας, για να κλείσω με αυτό.

● Αγαπητοί μου φίλοι, χωρίς στενή συνεργασία Αστυνομίας και κοινού, με άλλα λόγια χωρίς τη συμμετοχή του κοινού στην πρόληψη της εγκληματικότητας, δεν μπορεί να έχουμε τα επιθυμητά αποτελέσματα.

● Να μην τα περιμένουμε όλα από την Αστυνομία. Η πρόληψη και η καταστολή των εγκλημάτων είναι υπόθεση όλων μας γενικά των πολιτών που θέλουμε έννομη τάξη στη χώρα μας.

● Η Αστυνομία, όση δύναμη ικανή και να έχει και όσο τέλεια οργανωμένη και αν είναι, μόνη της δεν μπορεί να καλύψει τα πάντα. Έχει ανάγκη συνδρομής, βοήθειας, θερμής συμπαράστασης του κοινού.

● Σε άλλες χώρες (Αγγλία, Καναδά, Σουηδία) η συμμετοχή του κοινού έχει προχωρήσει πολύ. Οι κάτοικοι εκ περιτροπής αναλαμβάνουν την περιφρούρηση της γειτονιάς τους, εκτελούν δηλαδή οι ίδιοι τα καθήκοντα των σκοπών αστυφυλάκων, οι γυναίκες προσφέρονται εθελοντικά να βοηθήσουν τους τροχονόμους και να καλύψουν τα κενά τους τις ώρες αιχμής που τελειώνουν τα μαθήματα των σχολείων και οι μαθητές ξεχύνονται στους δρόμους. Έτσι προλαμβάνονται κλοπές και διαρρήξεις στις γειτονιές, αλλά και πολλά τροχαία ατυχήματα. Παράλληλα διευκολύνεται και η άνετη κυκλοφορία του κοινού.

● Όλοι οι πολίτες δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι εκτός από τα δικαιώματά μας, που επιθυμούμε —και ορθότατα— να τα ασκήσουμε στο ακέραιο, έχουμε και καθήκοντα και υποχρεώσεις που πρέπει να εκπληρώνουμε πιστά, αφού είναι γνωστό σε όλους μας ότι η ακώλυτη άσκηση των δικαιωμάτων μας και η πιστή εκπλήρωση των καθηκόντων μας αποτελούν απαραίτητους όρους για την ομαλή λειτουργία του Δημοκρατικού μας πολιτεύματος και την κοινωνική μας γαλήνη.

● Μεταξύ των καθηκόντων μας, που είναι απόρροια των δικαιωμάτων μας και των αναγκών της αρμονικής κοινωνικής συμβίωσης, είναι πρώτον η συμμόρφωσή μας προς τους νόμους που έχει θεσπίσει η πολιτεία, και δεύτερον η υποβολή της της Αστυνομίας στην προσπάθειά της να διασφαλίσει την έννομη τάξη.

● Η ενεργός συμμετοχή του κοινού στην πρόληψη της εγκληματικότητας με την παροχή συνδρομής προς την Αστυνομία μπορεί να έχει σημαντικά αποτελέσματα.

● Ο καθένας μας, αν θέλει, μπορεί να βοηθήσει την Αστυνομία κατά τρόπο αθόρυβο και θετικό, με το να την ενημέρωνει για κάθε ύποπτο πρόσωπο, πράγμα ή για ύποπτες ενέργειες. Η βοήθειά μας πολλές φορές είναι ανυπολόγιστη για την ασφάλειά μας ή τη ζωή μας, όταν ενημερώνουμε την Αστυνομία για κάτι ύποπτο που αντιληφθήκαμε οπουδήποτε. Είναι λαθεμένη η αντίληψη και επιζήμια για το κοινωνικό και ατομικό συμφέρον να πιστεύουμε ότι ο πολίτης δεν πρέπει να δίνει πληροφορίες και να βοηθάει την Αστυνομία στην πρόληψη της εγκληματικότητας. Τότε γιατί την έχει ο λαός την Αστυνομία και φορολογείται για την ύπαρξη και τη λειτουργία της;

● Πρέπει να απαλλαγούμε κάποτε από παλιές προκαταλήψεις και να μην παρεξηγούμε εκείνους τους πολίτες που πράττουν το καθήκον τους προς τη Δικαιοσύνη και την Αστυνομία, με το να καταθέτουν ως μάρτυρες για κάτι που γνωρίζουν ή να πληροφορούν την Αστυνομία σχετικά με την εγκληματικότητα. Το φρόνημα, η ιδεολογία του κάθε πολίτη δεν πρέπει να παρακολουθούνται από κανέναν απολύτως. Αντίθετα, οι πράξεις που είναι παράνομες, πρέπει να καταγγέλλονται και να τιμωρούνται.

● Ποτέ δεν πρέπει να βλέπουμε εχθρικά την Αστυνομία, η οποία είναι γέννημα και θρέμμα του λαού και υπάρχει για την προστασία των συμφερόντων του λαού. Οι αστυνομικοί είναι και αυτοί παιδιά του λαού και ως αποστολή έχουν, σε κάθε τους ενέργεια, να εξυπηρετούν τα συμφέροντα του λαού επιδιώκοντας πάντοτε τις καλές σχέσεις και τη στενή συνεργασία με όλους τους πολίτες.

● Κυρίες και κύριοι,

Πολλά ήταν δυνατόν να λεχθούν για το τεράστιο και τόσο ενδιαφέρον για όλους μας θέμα, την πρόληψη της εγκληματικότητας. Ίσως, όπως είπα και στην αρχή, και σειρά διαλέξεων.

● Ήδη, όμως, έχω ξεφύγει από τα καθορισμένα χρονικά πλαίσια και πρέπει να κλείσω με την εξής παρατήρηση:

«Η καλή και στενή συνεργασία του κοινού με την Αστυνομία στην πρόληψη της εγκληματικότητας είναι καθήκον όλων μας. Μια εποικοδομητική συνεργασία αποτελεί την ευγενέστερη εκδήλωση μιας προηγμένης κοινωνίας».

● Σας ευχαριστώ πολύ όλους για την υπομονή σας να με ακούσετε.

ΤΕΧΝΗΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ & ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΟΜΙΛΙΑ

του Αλέξανδρου Ι. Ζάννου

Αρχιτέκτονα - Καθηγητή Ε.Μ.Π.

Στις αρχές του 20ού αιώνα συντελέστηκε ένα είδος επανάστασης στην αρχιτεκτονική και την πολεοδομία, αυτό που αποκαλούμε μοντέρνο κίνημα. Οι εκπρόσωποι του

κινήματος αυτού (η Σχολή Bauhaus στη Γερμανία, ο Le Corbusier στη Γαλλία) πίστευαν πως μια πιο ορθολογιστική σύνθεση των πόλεων και των κτιρίων θα οδηγούσε σε

εξυγίανση των παλιών οικισμών, θα κατέληγε στη δημιουργία πόλεων όπου οι κάτοικοι θα ζούσαν ευτυχισμένοι κι' απαλλαγμένοι από πολλά προβλήματα που ταλαιπωρούσαν τους παλιούς οικισμούς. Χαρακτηριστική είναι μια θεωρητική μελέτη μελλοντικής πόλης του Le Corbusier που την ονόμασε η ακτινοβολούσα πόλη: "La Ville Radieuse".

Οι αρχές του μοντέρνου κινήματος στην πολεοδομία και την αρχιτεκτονική επικράτησαν κι' εφαρμόστηκαν σε πολλές χώρες, επειδή και οι νέες ανάγκες σε μεγάλη πρωτόγνωρη κλίμακα, αλλά και τα νέα μέσα και οι μέθοδοι κατασκευής οδηγούσαν φυσιολογικά στην υιοθέτηση των νέων αντιλήψεων σύνθεσης. Όμως σήμερα δεν είμαστε απόλυτα ικανοποιημένοι από τα αποτελέσματα. Ορισμένα από τα παλιά προβλήματα μπορεί να λύθηκαν, αλλά έχουν δημιουργηθεί καινούργια και για τον λόγο αυτό γίνεται σήμερα κριτική και έρευνα των αρχών σύνθεσης του μοντέρνου κινήματος σε σχέση με τα νέα αυτά προβλήματα. Ένα απ' αυτά είναι και η αύξηση της εγκληματικότητας που παρατηρείται σε πολλές χώρες και πόλεις. Αρχίσουμε λοιπόν και ερευνούμε την πιθανή επιρροή αυτού που ονομάζουμε χτισμένο ή τεχνητό περιβάλλον πάνω στην εγκληματικότητα. Για ν' απλοποιηθεί η ανάπτυξη από μέρους μου του προβληματισμού αυτού προτείνω να έχουμε υπόψη ότι:

α) από άποψη κλίμακας τεχνητού περιβάλλοντος γίνεται αναφορά στην κλίμακα της πόλης ή στην κλίμακα του μεμονωμένου κτιρίου·

β) και από την άποψη παραγόντων επιρροής της εγκληματικότητας διακρίνουμε παράγοντες πρακτικούς λειτουργικούς και παράγοντες ψυχολογικούς.

Διευκρινίζω ότι παράγοντες πρακτικής λειτουργίας εννοώ τα μέσα που προσφέρει ο σχεδιασμός της διαμόρφωσης των χώρων, των κατασκευών καθώς και τα ηλεκτρομηχανολογικά συστήματα που μπορούν να εμποδίσουν, να περιορίσουν την διάπραξη εγκλημάτων.

— Παράγοντες ψυχολογικοί είναι αυτοί που έμμεσα μπορούν να ευνοήσουν την ανάπτυξη ή αντίθετα να καταστείλουν την εγκληματική διάθεση του δράστη· και ακόμα από άλλη σκοπιά να επηρεάσουν την αίσθηση ασφάλειας του πιθανού θύματος του κάτοικου της πόλης ή του κτιρίου.

Παράδειγμα λειτουργικού παράγοντα στην κλίμακα της πόλης: Άλλοτε στις πόλεις συνυπήρχαν στον ίδιο τόπο οι ποικίλλες και διαφορετικές λειτουργίες της κατοικίας και της εργασίας. Μέσα στα σπίτια που κατοικούσαν, είχαν οι πολίτες να γραφεία τους, τα καταστήματά τους, τις βιοτεχνίες τους. Στις συνοικίες κατοικίας συναντούσαμε και βιομηχανίες ακόμα.

Στη σύγχρονη πόλη διαχωρίστηκαν χωροθετικά οι λειτουργίες. Σε άλλη περιοχή κατοικούμε σε άλλη εργαζόμαστε, σε τρίτη αναζητούμε τους χώρους αναψυχής. Γι' αυτό ενώ άλλοτε δεν υπήρχαν περιοχές μιας πόλης που ερημώνονταν ορισμένες ώρες του 24ώρου, σήμερα μερικές συνοικίες νεκρώνονται για ορισμένο χρονικό διάστημα καθημερινά.

Αυτές οι έρημες συνοικίες που μένουν χωρίς εποπτεία προσφέρονται για τη διάπραξη εγκλημάτων.

Διευκρινίζω πως όταν λέμε εποπτεία δεν εννοούμε αστυνόμευση, αλλά εποπτεία από τους κατοίκους απ' αυτούς που χρησιμοποιούν την συνοικία, την πόλη.

Κάτι ανάλογο έχει παρατηρηθεί στην κλίμακα του σπιτιού. Και στην κατοικία δηλαδή ένας σαφής διαχωρισμός της λειτουργίας του ύπνου από τις λοιπές λειτουργίες, αυξάνει τις πιθανότητες διαρρήξεων.

Σε διόροφα τυποποιημένα σπίτια με τους χώρους καθημερινού στο ισόγειο και τα υπνοδωμάτια στον όροφο, πα-

οατηρήθηκε πως τα κρούσματα διαρρήξεων είναι περισσότερα σε σύγκριση με τις διαρρήξεις σε μονόροφα σπίτια. Αυτό επειδή οι διαρρήκτες μπαίνουν στο ισόγειο ενόσω οι ένοικοι κοιμούνται στον όροφο.

Η σχέση του είδους της διαμόρφωσης της πόλης και της επιρροής του στον ψυχολογικό παράγοντα είναι πιο δύσκολο ν' αποδειχτεί. Βέβαια χαρακτηρίζουμε ορισμένες συνοικίες χαρούμενες ή άλλες καταθλιπτικές και είναι σίγουρο πως οι ιδιότητες αυτές επηρεάζουν τους κατοίκους. Μια αρχιτεκτονική με στενούς σκοτεινούς δαιδαλώδεις δρόμους, παλιά μισοεγκαταλελειμένα σπίτια, θεωρείται πρόσφορο σκηνικό για ταινία θρίλερ.

Στην κλίμακα του κτιρίου εύκολα μπορούμε να φανταστούμε ανάλογο σκηνικό.

Αλλά ας σκεφτούμε και την πλευρά όχι του εγκληματία, αλλά του πιθανού θύματος, του κάτοικου της πόλης ή του σπιτιού. Με την αύξηση της εγκληματικότητας δημιουργήθηκε μια νέα ανάγκη που θα πρέπει να την ικανοποιεί η σύγχρονη αρχιτεκτονική και η πολεοδομία, η ανάγκη να νοιώθει κανείς ασφαλής.

Καλοφωτισμένοι δρόμοι χωρίς αδιέξοδα, σίγουρα παρέχουν την αίσθηση ασφάλειας στο διαβάτη. Σ' ένα σπίτι πόλη η διάταξη των ανοιγμάτων, τα συστήματα κλεισίματός τους, τα σκούρα, οι σιδεριές, η απόσταση ανάμεσα στα μπαλκόνια γειτονικών κατοικιών, είναι στοιχεία που μπορούν να μας κάνουν να νοιώσουμε ασφάλεια.

Ελπίζοντας πως έγινε κατανοητή η σχέση που μπορεί να έχει η διαμόρφωση του χτισμένου περιβάλλοντος με την εγκληματικότητα στην κλίμακα της πόλης ή του κτιρίου και στα θέματα τα πρακτικά, τα λειτουργικά ή στα ψυχολογικά, θα αναφέρω περισσότερα παραδείγματα σχετικού προβληματισμού των συγχρόνων πολεοδόμων κι' αρχιτεκτόνων.

Στις νέες πόλεις είναι απαραίτητες ορισμένες κατασκευές που όμως από τη φύση τους προσφέρονται για τη δράση των εγκληματιών. Τέτοιες είναι οι υπόγειες διαβάσεις, τα τούνελ, τα πολυόροφα πάρκινγκ, υπόγεια ή υπέργεια. Για να εξαληφθεί το ελάττωμα αυτό στις κατασκευές αυτές, πρέπει να προνοούμε και να λάβουμε ορισμένα μέτρα, όπως ο έντονος φωτισμός, η φανερή παρουσία ελέγχου από φύλακες ή από την αστυνομία, ο αποκλεισμός της εισόδου και της χρήσης των χώρων αυτών σε ώρες μειωμένης λειτουργικής ανάγκης.

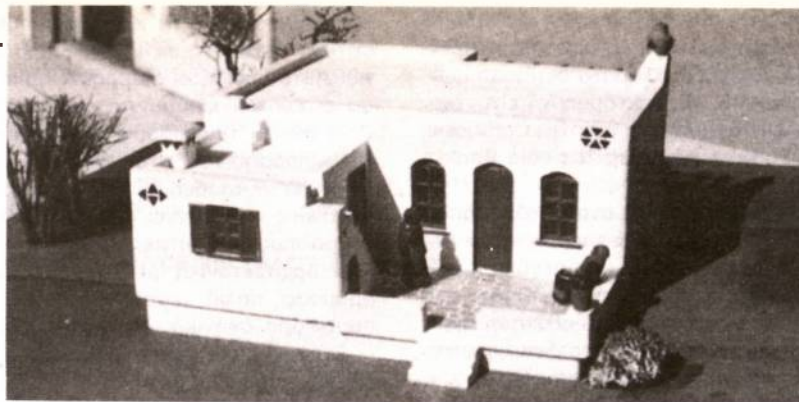
Άλλοι χώροι επικινδύνει κι όμως απαραίτητοι σε μια πόλη είναι οι χώροι πρασίνου, τα πάρκα. Πασίγνωστο παράδειγμα το Central Park της Νέας Υόρκης που μόλις σκοτεινιάσει δεν πρέπει κανείς να κάνει την απερισκεψία να το διασχίσει.

Λύσεις για την αντιμετώπιση του προβλήματος που έχουν προταθεί είναι ο κατακερματισμός του χώρου πρασίνου. Μικροί κήποι στις γειτονιές με καλό φωτισμό, ή κήποι που μπορούν να φραχτούν χωρίς να δημιουργούν προβλήματα προσπέλασης ή αύξηση διαδρομών.

Ακόμα δημιουργία δραστηριοτήτων που παρατείνουν την ζωντάνια των χώρων και κατά τις νυχτερινές ώρες.

Δημιουργία δηλαδή κέντρων για θεάματα ή νυχτερινή αναψυχή, εστιατόρια, ή και εγκαταστάσεις για άθληση και σπορ.

— Από ορισμένες έρευνες έχει διαπιστωθεί κάτι που αρχικά μοιάζει παράλογο και αφορά τους δρόμους μιας πόλης και την εγκληματικότητα. Οι δρόμοι που περνούν από τα εμπορικά κέντρα της πόλης με τις τράπεζες και τα καταστήματα και δεν παρουσιάζουν προβλήματα κυκλοφορίας είναι αυτές που προτιμούνται για τις ληστείες. Κι' αυτό γιατί εξασφαλίζουν τη διαφυγή των εγκληματιών. Βέβαια η αντιμετώπιση δεν είναι η τεχνητή δημιουργία μπουλβα-

ρισμάτων, αλλά η εμφανής αστυνόμευση και η εγκατάσταση ειδικού πυκνού συστήματος συναγερμού.

Άλλοι χώροι όπου σημειώνονται συχνά εγκλήματα είναι οι διάφοροι σταθμοί, οι αεροπορικοί, οι σιδηροδρομικοί ή των λεωφορείων.

Η αρχιτεκτονική διάταξη των κτιρίων των σταθμών θα πρέπει να είναι τέτοια ώστε να μη δημιουργούνται χώροι που δεν εποπτεύονται είτε από το προσωπικό, είτε από τους διακινούμενους ταξιδιώτες.

Ακόμα πρέπει να αποφεύγονται σημεία στο κτίριο στα οποία δημιουργούνται συνωστισμοί. Εδώ θα πρέπει να διευκρινίσουμε πως ενώ για ορισμένα εγκλήματα οι δράστες επιζητούν ερημικές τοποθεσίες για τη διάπραξη τους (ληστείες, βιασμοί) για άλλα, όπως οι μικροκλοπές, οι τσαντάκηδες, οι πορτοφολάδες εκλέγουν τα θύματά τους μέσα στην πολυκοσμία και το συνωστισμό.

Μπορώ να αναφέρω ως χαρακτηριστικό παράδειγμα το κτίριο του Κεντρικού Σταθμού του Port Authority της Νέας Υόρκης. Τόσο πολλά ήταν τα κρούσματα μικροκλοπών από πορτοφολάδες σε ένα συγκεκριμένο κεντρικό κλιμακοστάσιο του κτιρίου, ώστε τελικά αναγκάστηκαν να το αποκλείσουν από το κοινό στις ώρες που η αστυνόμευση ήταν μειωμένη.

Άλλοι χώροι στους οποίους διαπράττονται ανάλογα εγκλήματα είναι οι χώροι δημοσίων τουαλεττών. Βέβαια η χρήση των χώρων υγιεινής δεν μπορεί να γίνεται με εποπτεία, μια σχετική απομόνωση είναι ενδεδειγμένη, κι' αυτήν την πετυχαίνουμε με προθαλάμους και διαδρόμους.

Για να αποθαρρυνθεί η διάπραξη κλοπών στους χώρους αυτούς τοποθετήθηκαν σε απολήξεις διαδρόμων ή σε γωνιές προθαλάμων των χωρών αυτών λοξοί καθρέφτες που ενώ δεν πετυχαίνουν την καθολική εποπτεία των χώρων, επιδρούν ψυχολογικά με την ένδειξη της δυνατότητας της εποπτείας.

Μια άλλη δοκιμή αποτροπής εγκλημάτων σε χώρους τουαλεττών μέσω της αρχιτεκτονικής διαμόρφωσης που επιδρά ψυχολογικά έγινε πάλι στις Ηνωμένες Πολιτείες και φαίνεται μ' επιτυχία.

Στην περίπτωση αυτή επιχειρήθηκε η διαφοροποίηση του χαρακτήρα των γυναικείων χώρων υγιεινής. Με χρώματα απαλά και διακόσμηση κατάλληλη δόθηκε έντονος θηλυκός χαρακτήρας στους χώρους και παρατηρήθηκε σημαντική μείωση των κρουσμάτων κλοπών μετά τη μετατροπή.

Ας μη κατηγορηθώ πως υπονομεύω την κίνηση για την ισότητα των φύλων, άλλωστε το παράδειγμα αποβαίνει εις όφελος του αδύνατου φύλου.

Πριν τελειώσω θα ήθελα να αναφέρω ακόμα ορισμένα θέματα σχετικά με την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας μέσω του σχεδιασμού που μας προβληματίζουν ή παρουσιάζουν αντιφάσεις. Το πιο απλό παράδειγμα αφορά τα

ηλεκτρομηχανολογικά μέσα. Οι ειδικές κλειδαριές, τα συστήματα συναγερμού αποτρέπουν τους ερασιτέχνες κακοποιούς, οι επαγγελματίες όμως ενημερώνονται (σεμινάρια για το σκοπό αυτό αποτελούν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης). Για τον λόγο αυτό πρέπει να μη σταματάει η επινόηση νέων συστημάτων ασφαλείας.

— Μια βασική αρχή στο σχεδιασμό των κτιρίων είναι να αποφεύγεται η πρόκληση για τη διάπραξη του εγκλήματος. Ένα σπίτι ανοιχτό, εύκολα προσπελάσιμο από το γύρω χώρο, προσφέρεται ως λεία ακόμα και στον ερασιτέχνη κακοποιό. Άρα πρέπει να οδηγηθούμε στο σχεδιασμό κλειστών προς τα έξω κτιρίων. Όμως αυτό περιορίζει τη δυνατότητα της εποπτείας του γύρω χώρου και αυτή είναι ιδιαίτερα επιθυμητή για την περιφρούρηση. Και κάτι άλλο σημαντικό: ο άνθρωπος στο κλειστό σπίτι κλείνεται κι αυτός στον εαυτό του περισσότερο κι αδιαφορεί για την επαφή του με τη γειτονιά. Προτρέπει σε κοινωνική αδράνεια πράγμα που αποδεδειγμένα ευνοεί την αύξηση της εγκληματικότητας.

— Αν σε ορισμένες φτωχές συνοικίες με άθλιες συνθήκες διαβίωσης παρατηρείται συχνά αυξημένη εγκληματικότητα, δεν είναι σωστό να συμπεραίνει κανείς αμέσως, ότι η φτώχεια και η ανέχεια είναι πάντα οι αιτίες της εγκληματικότητας. Στη χώρα μας μπορούμε να αναφέρουμε παραδείγματα φτωχογειτονιών με πολύ μικρή εγκληματικότητα.

Στο εξωτερικό έγιναν πειράματα εξυγίανσης με την οικοδόμηση σε τμήματα άθλιων συνοικιών με μεγάλη εγκληματικότητα, εγκαταστάσεων που θα βοηθούσαν την αναβάθμισή τους (Ιδρύματα, Πανεπιστήμια, Σχολές). Όμως τις περισσότερες φορές οι νέες εγκαταστάσεις έμειναν ξένο σώμα περιχαρακωμένο μέσα στην επικίνδυνη ζώνη.

Σε άλλη περίπτωση αναμόρφωσης τμήματος συνοικίας όπου σύχναζαν περιθωριακοί και εγκληματίες, το αποτέλεσμα ήταν να σκορπίσουν αυτοί και σε ευρύτερη γύρω περιοχή και να γίνεται πιο δύσκολος ο έλεγχος και η παρακολούθησή τους απ' την αστυνομία.

Στη σύντομη εισήγησή μου θέλησα να κάνω φανερή την επιρροή που μπορεί να έχει πάνω στην πληγή αυτή της σύγχρονης κοινωνίας, την εγκληματικότητα, ο σχεδιασμός των πόλεων και των κτιρίων καθώς και το πώς προβληματιζόμαστε ως αρχιτέκτονες ή πολεοδόμοι για την αντιμετώπιση του θέματος αυτού. Ο νέος τρόπος ζωής επηρεάζεται ασφαλώς από τις νέες κοινωνικές δομές και τις οικονομικές και πολιτικές συνθήκες, αλλά και από το τεχνητό περιβάλλον. Η διαμόρφωσή του συντελεί κι' αυτή στην επιρροή του χαρακτήρα του σημερινού πολίτη σε ιδιότητες όπως η μαζικοποίηση του ατόμου, η επικράτηση του ανώνυμου σε βάρος του προσωπικού, η μείωση του αισθήματος ιδιοκτησίας κ.λπ. που έχουν άμεση σχέση με την εγκληματικότητα.

Στατιστική Εγκληματικών Πράξεων

Το προλαμβάνειν προτιμότερον...

του Hans-Georg Fuchs

Α' Επιθεωρητή της Ομοσπονδιακής
Εγκληματολογικής Υπηρεσίας
της Ο.Δ.Γ.

Απόδοση στα Ελληνικά:
Γκούμας Δημήτρης
Καθηγητής Γερμανικών

Κάθε δυόμισι λεπτά, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (Δ. Γερμανία) έχουμε και μια διάρρηξη σπιτιού. Αυτό σημαίνει δηλαδή, πως σε σύνολο 26,7 εκατομμυρίων σπιτιών, κάθε 119ο σπίτι, κάθε χρόνο, θα πρέπει να καταγραφεί από την αστυνομία σαν τόπος πραγματοποίησης μιας ληστείας. Ένας φοβερός αριθμός, αν αναλογισθούμε πως ο τομέας των κλοπών αποτελεί ετησίως τα 2/3 του συνόλου των εγκληματικών πράξεων!

Τα στατιστικά στοιχεία που αφορούν τις εγκληματικές πράξεις και που εκδίδονται κάθε χρόνο από την Ομοσπονδιακή Εγκληματολογική Υπηρεσία, παρόλες τις γνωστές στους ειδικούς κύκλους αδυναμίες, αποτελούν ό-πως και πριν, ένα από τα πιο αξιόπιστα κριτήρια για την εξέλιξη των εγκληματικών πράξεων. Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά, κατά το έτος 1987 σημειώθηκαν συνολικά 4.441.108 ποινικές πράξεις, περίπου 2% περισσότερο έναντι του 1986 που είχαμε 4.367.124 τέτοιες περιπτώσεις.

Η συνεχώς αυξανόμενη τάση εξακολουθεί να υπάρχει, παρόλη την τρομερή μείωση που είχαμε το 1984 κατά 5 περίπου εκατοστιαίες μονάδες, πράγμα που είχε σαν αποτέλεσμα να αφήσει ελπιδοφόρα μηνύματα. Αυτό εντούτοις δεν ήταν η αρχή μιας πολλαπλά αναμε-

νόμενης μεταστροφής των τάσεων, αλλά ίσως εξαρτημένες βραχυπρόθεσμες ακυρώσεις, που ήταν το αποτέλεσμα μιας αλλαγής των τρόπων κατανόησης, καθώς —ειδικά στον τομέα των κλοπών— μιας διαφορετικής συμπεριφοράς - καταγγελίας με βάση τις νέες ρυθμίσεις διαφορετικών ασφαλιστικών όρων.

Η καινούρια άνοδος αυτών των περιπτώσεων συμβαδίζει με μια σαφή μείωση του ποσοστού διαλεύκανσης κατά 1,6% (σε 44,2%). Αυτό βασίζεται ουσιαστικά σε μια διαφοροποίηση μέσα στη δομή των αδικημάτων. Ενώ, π.χ. ο αριθμός σχετικά με τις απάτες, που εμφανίζουν ένα ποσοστό διαλεύκανσης (εξιχνίασης) πάνω από 90%, εμφανίζει από το 1986 μια μείωση.

Προσέτι οι περιπτώσεις «κλοπών χωρίς επιβαρυντικά στοιχεία» μειώθηκαν κατά 1,1%, ενώ ο αριθμός των «κλοπών με επιβαρυντικά στοιχεία» αυξήθηκε κατά 5% και ανήλθε σε 1,7 εκατομμύρια.

Ακόμα δε ο αριθμός των διαρρήξεων σπιτιών αυξήθηκε μάλιστα κατά 11,6%.

Αυτή η εξέλιξη των αξιόποινων πράξεων καθιστά επειγόντως αναγκαία την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της καταπολέμησης των εγκληματικών πράξεων. Γι' αυτό το λόγο κρίνεται αναγκαία η ενεργός υποστήριξη όλων των κοινωνικών φορέων κατόχμο της αστυνομίας. Ο συνολικός αριθμός των διαρρήξεων σπιτιών ανερχόταν το 1987 περίπου στις 225.000 και η ζημιά που προήλθε από τα κλοπιμαία υπολογίστηκε περίπου σε 660 εκατομμύρια μάρκα. Οι διαρρήξεις σπιτιών επιδρούν στο συναίσθημα της ασφάλειας των πολιτών σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό, γιατί αυτές συμβαίνουν άμεσα στον προσωπικό ζωτικό χώρο στην ασφάλεια των «τεσσάρων τοίχων».

Αν και στους περισσότερους πολίτες αρέσει να λαμβάνουν γνώση και να ενδιαφέρονται για τις συμβουλές που αφορούν την πρόληψη, εντούτοις υπάρχουν μερικές προκαταλήψεις που κάποτε δυσκολεύουν μια συμβουλευτική συζήτηση ανάμεσα στην αστυνομία και τους ιδιοκτήτες ή ένοικους των σπιτιών.

► Εμένα δε θα με διαρρήξουν, σε εμένα δεν υπάρχει τίποτε για να πάρουν.

► Αν ο διαρρήκτης θελήσει να μπει στο σπίτι μου, έτσι ή αλλιώς θα τα καταφέρει.

► Είμαι καλά ασφαλισμένος (έχω καλή ασφάλεια) και θα τα πάρω πίσω στο ακέραιο...

Όλοι αυτοί οι ισχυρισμοί δεν είναι σωστοί, διότι:

α) Ο κλέφτης δεν γνωρίζει εκ των πραγμάτων ότι δεν υπάρχει τίποτε για να κλέψει.

β) Λίγοι μόνο διαρρήκτες είναι επαγγελματίες με τα ανάλογα εργαλεία.

γ) Πολλές φορές διαπιστώνεται, αφού γίνει η διάρρηξη, ότι ο παθών δεν είχε την ασφάλεια που έπρεπε να έχει.

Για να το πούμε καθαρά: το ποσό της γιγαντιαίας ζημιάς των 660 εκατομμυρίων ανά έτος μόνο σε αυτό τον τομέα των παραπτώματων, θα μπορούσε εν μέρει τουλάχιστον να χρησιμοποιηθεί στον τομέα της τεχνικής προφύλαξης: Όσο μεγαλύτερη είναι η αξία του χρόνου αντίστασης μέσω μιας λογικής χρησιμοποίησης μηχανικών ασφαλειών, τόσο περισσότερο χρόνο, θόρυβο, δαπάνη πρέπει να επενδύσει ο δράστης. Έτσι ο κίνδυνος του να ανακαλυφθεί μεγαλώνει, και η διάρρηξη για αυτό αποβαίνει μπουμέρανγκ!

Από το περιοδικό

"Bereitschaftspolizei" - "heute"

της Γερμανικής Αστυνομίας, Τεύχος 8/88

«Βησσαρίων καρδινάλιος Κωνσταντίνω δεσπότη τω Παλαιολόγω χαίρειν»

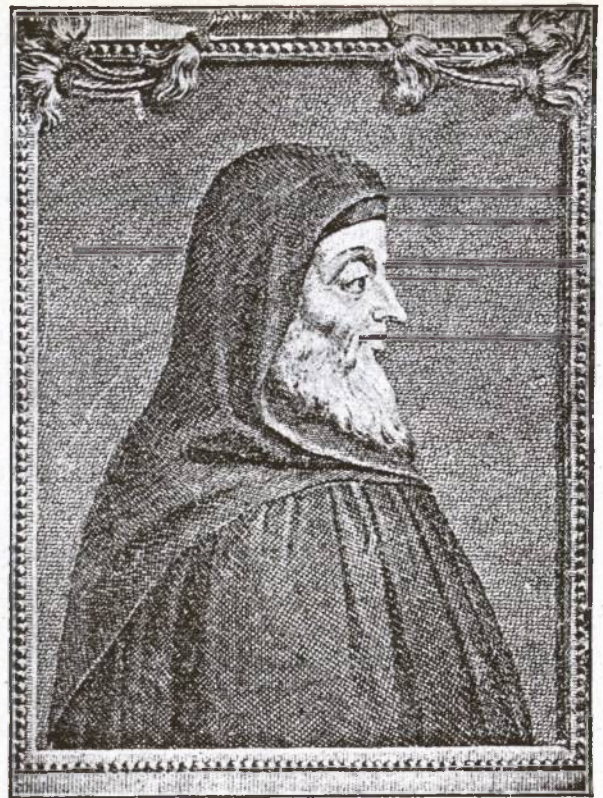
Του ανθ/μου Κων/νου Δανούση

Κάθε 29 Μαΐου θυμίζει στους Έλληνες την άλωση της Πόλης. Γενιές και γενιές γαλουχήθηκαν με το όραμα της ανάκτησης της χαμένης πρωτεύουσας. Ελάχιστα, όμως, έμαθαν για τα προ, τα κατά και τα μετά την άλωση. Οι κυρίαρχες ιδεολογίες έδωσαν τη μισή αλήθεια. Η ιστορία μας δόθηκε αποσπασματικά. Ελάχιστα μας είπαν π.χ. για την άμυνα της Πόλης τις τελευταίες στιγμές, για το ποιοι, δηλαδή, στάθηκαν εκείνη την ώρα αντιμέτωποι στη στρατιά του πορθητή.

Είναι λυπηρό αλλά αλήθεια, πως μόνο το αίμα του τελευταίου αυτοκράτορα ξέπλυνε τη ντροπή του έθνους. Ας μη ξεχνάμε πως εκείνη την τελευταία στιγμή υπήρχαν πολλοί μες στην Πόλη διακηρύσσοντες «κάλλιον φακίλιον τουρκικόν ή τήραν παπική». Η Πόλη νομοτελειακά ήταν χαμένη. Ο θρησκευτικός φανατισμός απλά επιτάχυνε την πτώση. Οι ενωτικοί στιγματίστηκαν σαν προδότες. «Φευκτέον αυτοίς ως φεύγει τις από όφews...» έκραζαν οι επίγονοι του Μάρκου Ευγενικού. Ξέχασε η «ιστορία» ότι στα τείχη της Πόλης πολεμούσαν ο Ισίδωρος πρώην Κιέβου και ο δυτικός επίσκοπος Λέσβου Λεονάρδος¹. Ξέχασε, όμως, η ιστορία μας και εκείνον που ο Παν. Κανελλόπουλος² απεκάλεσε «κατ' εξοχήν Έλληνα», εκείνον που για τη σωτηρία της αυτοκρατορίας έλαμψε σαν πνεύμα συμφιλιωτικό με τη Δύση, κηρύσσοντας την απολύτρωση της ουσίας των σκέψεων από τα δεσμά των λέξεων, το Βησσαρίωνα. Ξέχασε το δεύτερο, μετά το Γεώργιο Γεμιστό, νεοέλληνα, που ως το τέλος της ζωής του αγωνίστηκε για την απελευθέρωση —και όχι μόνο γι' αυτό— της Βασιλεύουσας.

Ο καρδινάλιος Βησσαρίων, ο κατά το Χαλκοκονδύλη³ «ες σοφίαν την των Ελλήνων και Ρωμαίων ουδενός δεύτερος», υπήρξε στενός φίλος του μάρτυρα Κωνσταντίνου του επίκλην Δραγάη. Όταν ο Πορθητής απέκλεισε την πρωτεύουσα του Κράτους των Ρωμαίων δεν ήλθε να παραταχθεί στα τείχη της πόλης. Ήταν, όμως, ίσως ο μόνος που ειλικρινά αγωνίστηκε για την ανάκτησή της, ήταν εκείνος που περιέθαλψε τους Έλληνες πρόσφυγες στην Ιταλία, ήταν εκείνος που κατέβαλε κάθε προσπάθεια για τη διάσωση έργων της ελληνικής παιδείας και τη διάδοσή της, συμβάλλοντας έτσι καθοριστικά στην Αναγέννηση και στην αφύπνιση του Γένους, που με τη σειρά της οδήγησε στην εθνεγερσία του '21.

Στη μνήμη του μεγάλου αυτού Έλληνα, κρίνουμε ότι αξίζει να σταθούμε σε μια επιστολή⁴ που ο Βησσαρίων έστειλε από την Ιταλία στο Δεσπότη του Μορέως Κωνσταντίνο Παλαιολόγο, μετά την ανοικοδόμηση απ' αυτόν του τείχους του Εξαμιλίου. Οι προσπάθειες του Κωνσταντίνου και οι κάποιες επιτυχίες του στη Στερεά Ελλάδα⁵ έδωσαν ελπίδες σ' όλους εκείνους που ήσαν «Έλληνες» χριστιανοί και όχι απλά «Χριστιανοί» ελληνοόφωνοι. Και οπωσδήποτε και στον Καρδινάλιο Βησσαρίωνα, που έσπευσε με επιστολές του (η προκείμενη είναι η τρίτη μετά την τείχιση του Ισθμού) να προσφέρει τις σοφές συμβουλές του στο φίλο του Κωνσταντίνο. Μέσα από την επιστολή διαφαίνονται οι απόψεις του για τη σωτηρία, για την ανάσταση, όχι τόσο του κράτους, όσο —κι αυτό πρέπει να προσεχθεί— του γένους των Ελλήνων.

Βησσαρίων (ορθοχρωματική μεταφορά ελαιογραφίας από τη Μαρκιανή Βιβλιοθήκη).

Αρχίζει την επιστολή του με κάποιες φιλοφρονήσεις («Σου την ψυχήν οίδα πόσος αναφλέγει ζήλος των παλαιών εκείνων ανδρών μικράς αφορμής μεγάλα διαπραχσθαι δυνηθέντων») και συνεχίζει προτείνοντας την ίδρυση πόλης παρά τον Ισθμόν και την προαγωγή της μάλιστα σε πρωτεύουσα του Δεσποτάτου, γιατί «...άνευ φυλάκων ουδέν αν ποτε δυνηθείεν μόνα τα τείχη, φύλακες δε άνευ παρακειμένης πόλεως τε και πολιτείας ούτ' αν ικανοί, ούτ' αν μόνιμοί τε και βέβαιοι είνεν...».

Ο Βησσαρίων πιστεύει ακράδαντα —και φαίνεται πως δεν έπαψε ποτέ να το πιστεύει— ότι με βάση την Πελοπόννησο, με τον εκσυγχρονισμό του στρατού και του στόλου και τη βοήθεια των άλλων χριστιανών θα μπορούσαν να διώξουν τους Τούρκους απ' την Ευρώπη («...Ελπίς μεν γαρ έστι συν θεώ τω τε δια θαλάσσης τω τε πεζικώ υμών τε και των άλλων Χριστιανών... τελείως αυτούς της Ευρώπης απελαθῆναι και ημάς εν παντελεί έσεισθαι ελευθερία...»). Δυστυχώς, όμως, οι ευσεβείς αυτοί πόθοι ελαχίστων μόνον ονειροπόλων πατριωτών θέρμαιναν τις ψυχές.

Στη συνέχεια προτείνει τον εποικισμό της Πελοποννήσου, όχι με δούλους αλλά με ισότιμο προς τους άλλους κατοίκους πληθυσμό, την εκγύμναση όλων —εποίκων και ντόπιων— στα όπλα, την ανακούφιση από τα διάφορα βάρη και τους παράλογους φόρους και την αναπείρωση του «πεπτωκότως» φρονήματος του λαού («...αναστήσεις δε αυτοίς τα καταπεπτωκότα φρονήματα και την αρχαίαν ευγένειαν της ψυχής αποδώσεις... Μετά τούτων ησκημένων και γεγυμνασμένων παραταπτόμενος... την Ευρώπην ελευθερώσεις...»).

Η ευνομία είναι για το Βησσαρίωνα εκ των ουκ άνευ («Επει δ' άνευ ευνομίας τε και της δεούσης ταις πόλεσι καταστάσεως τούτων ουδέν όφελος...»). Μάλιστα στηλι-

Φανταστική λιθογραφία του Κων/νου Παλαιολόγου (Οδησσός).

τεύει τη θρησκευτική προσήλωση των βυζαντινών στην απ' αιώνων υφιστάμενη νομοθεσία και, επικαλούμενος το παράδειγμα των πόλεων της Ιταλίας, τονίζει την ανάγκη εκσυγχρονισμού της. Το αμετάβλητον «*τοῖς θείοις μόνον νόμοις αποδοτέον... Τους δε γε ἀνθρωπίνους νόμους προς τα ἐκάστοτε ἐνεστώτα πράγματα και τους τότε καιρούς ἀρμοζομένους, των πραγμάτων μεταβαλλομένων κακείνους μεταβάλλεσθαι πάντως ἀνάγκη...*».

Στηλιτεύει επίσης την πολυτέλεια και φιλοχρηματία, τις οποίες θεωρεί πηγές κάθε κακού, και τονίζει την ανάγκη παιδείας προς αρετήν. Με την αποχή από την φιλοχρηματία «*...ου προδοσία, ου δωροδοκίαν, ου μαλακίαν ουδεμίαν φοβηθησόμεθα κακουργίας...*» και ανοίγεται έτσι ο δρόμος για αξιολογικές επιλογές, γιατί «*...γνώτωσαν ἀρετή τιμώμενοι, ου πλούτω, οι ἀνθρωποι. Μη πλουτίνδην ἀλλ' ἀριστίνδην ἐπὶ τας ἀρχάς ἐκλεγέσθωσαν...*». Για ἐπίρρωση των επιχειρημάτων του επικαλεῖται τους αρχαίους Ἕλληνες, υπενθυμίζοντας «*...οἶδας οἱς Σόλων, οἱς ο Λυκούργος... νομοθετήμασί τε και διατάγμασι την φιλοχρηματίαν ἀνείλον, οι γε και τοῖς θείοις τας θυσίας ζυλίνοις και πηλίνοις διορίσαντο προσφέρεσθαι σκεύεσιν. Οὐκ ἔστι πολλῶν δεομένους μη πολλὰ ἀμαρτάνειν, μη πολλοὺς ἀδικεῖν, μη πολλοὺς τα ὄντα ἀφαιρεῖν...*». Οι καιροί, ὅμως, ἦσαν ἀπὸ κάθε πλευρά χαλεποί και κάθε προσπάθεια για καλύτερη διαχείριση των οικονομικών του κράτους ἦταν ἐκ των προτέρων καταδικασμένη σε ἀποτυχία. Φαίνεται ὅτι ο Βησσαρίων μέσα στην ἀγωνία του για τον επικείμενο κίνδυνο εἶχε ξεχάσει ὅτι οι ἀρχοντες του Μορέως ἀπείλησαν να καταστρέψουν το τείχος του Εξαμιλίου, που ἔκτισε ο Μανουήλ Β', για να μη συνεισφέρουν για την κάλυψη του κόστους του⁶.

Συνεχίζοντας ο καρδινάλιος, ἀφού ἐκθέτει τις ἀπόψεις του για την ἀνάγκη ἐλέγχου του ἐμπορίου (ἀπαγόρευση

ἐξαγωγῆς των ἀναγκαίων για τη διατροφή του πληθυσμοῦ της Πελοποννήσου, κ.λπ.), εἰσέρχεται στο κεφάλαιο της παιδείας, το οποίο καλύπτει το 1/4 περίπου της ἐπιστολῆς του, υπενθυμίζοντας στο φίλο του Κωνσταντῖνο το «*...χρήμα των λόγων*» (την ἀξία της σκέψης) με το οποίο «*μόνος των θηρίων ἀνθρώπος διαφέρει και των βαρβάρων Ἕλληνες διακρίνονται*» και ἐξαιτίας του οποίου «*...το ἡμέτερον ἦκμασε γένος*» και «*πάσα ἐπιστήμη και γνώσις και τέχνη ἐβλάστησέ τε και ἤνθησεν...*».

Οι Ἕλληνες εἶναι ευφυεῖς και με λίγους σχετικὰ κόπους οι νέοι που θα μεταβούν στη Δύση (στους Λατίνους) θα σπουδάσουν, θα ἐπανασώσουν την ἀρχαία σοφία και ἐπανερχόμενοι στην πατρίδα θα ἐκπαιδεύσουν τους ἄλλους. Στο σημεῖο αὐτό ο Βησσαρίων ἐπισημαίνει (και αὐτό ἔχει ἰδιαίτερη σημασία για μια ἐποχή, ὅπου κάθε ἐπαφή με τη Δύση σημαίνει προδοσία των ἱερῶν και ὁσίων) ὅτι δεν εἶναι ντροπή να πάρουμε ἀπὸ τους δυτικούς ἐκεῖνα (δηλαδή τη γνώση), που ἐκείνοι, χωρίς να ντραπούν, πήραν κάποτε ἀπὸ ἐμᾶς, τονίζοντας «*ου δεῖ δ' αἰσχύνῃ την του καλοῦ τοῦτου θῆραν ἀπολίπειν, ἐπεὶ, εἰ και Λατίνοι ἡσχύνθησαν παρ' Ἑλλήνων α μη αὐτοὶ εἶχον παραλαβεῖν, οὐκ ἀν εἰς τόδε σοφίας προήχθησαν. Ἡμεῖς δε οὐδέν ἀλλότριόν τι ληψόμεθα, ἀλλὰ τα αὐτῶν παρὰ των οφειλόντων ἀποληψόμεθα...*».

Διακρίνει, ὅμως, ο Βησσαρίων τη γενικὴ παιδεία ἀπὸ την τεχνικὴ ἐκπαίδευση, στην οποία ἀποδίδει μεγάλη βαρύντητα σε σχέση με την ἐκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν της Πελοποννήσου (δάση, μεταλλεῖα, κ.λπ.) και την οργάνωση της ἀμυνᾶς της. Για την ἐνίσχυση των ἀπόψεών του υπενθυμίζει τις τεχνικὲς προόδους της Δύσης, ὅπως «*...ξύλα πρίζονται αὐτομάτως, μύλυνες τάχιστα τε και ὡς ἐνεσθιν οξύτατα κινούνται... μηδεμιάς χειρὸς υποουργούσης...*».

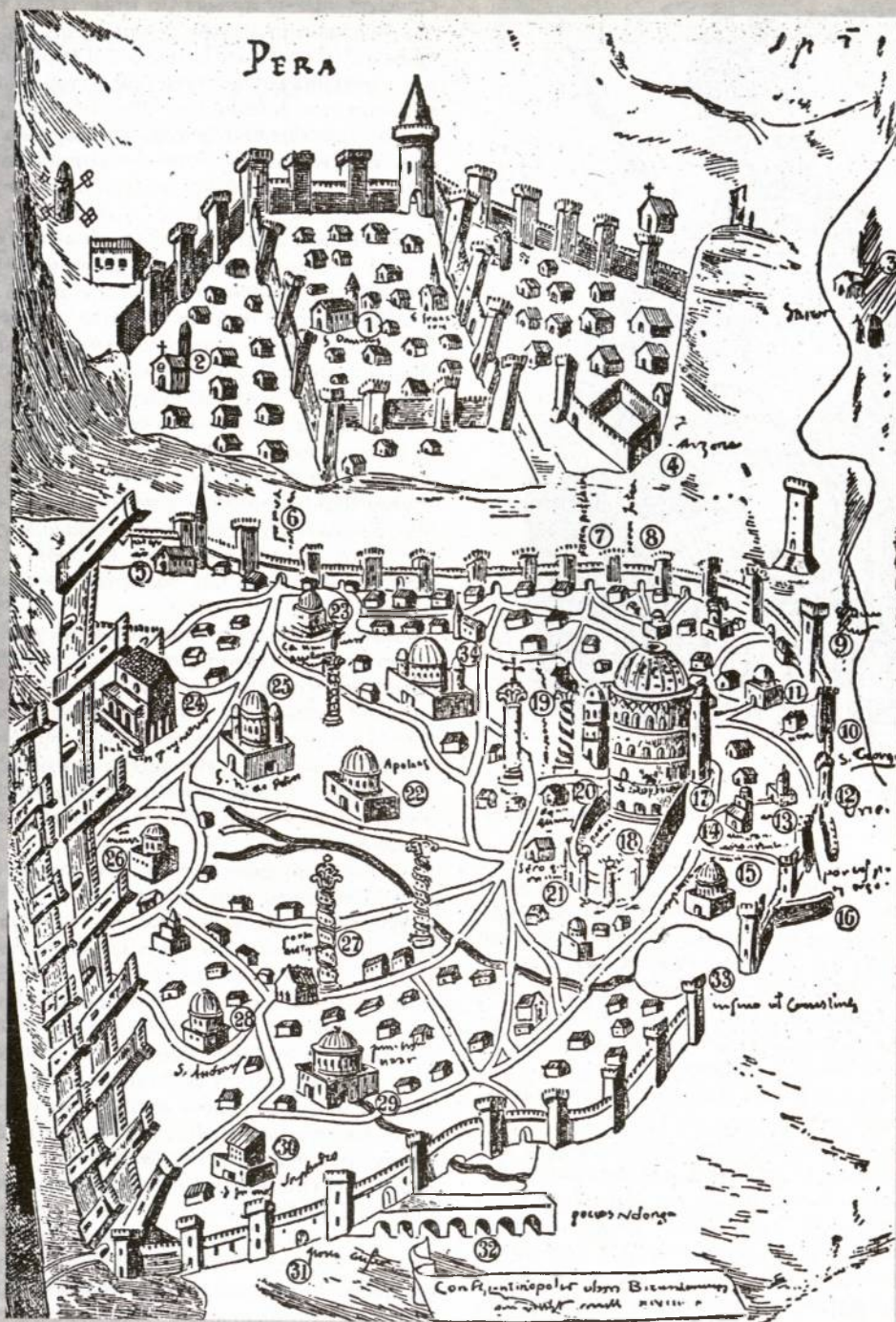
Ἰδιαίτερη σημασία δίνει σε τέσσερις τέχνες, την «*μηχανικήν, σιδηροποιητικήν, ὀπλοποιητικήν και ναυπηγικήν, ὡς ἀναγκαῖας τε και χρήσιμους τοῖς ευ ζην ἐθέλουσιν...*». Προτείνει δε στο Δεσπότη φίλο του να του στείλει μερικὸς νέους, οι οποίοι, ἀφού οι ἴδιοι διδαχθοῦν τις τέχνες αὐτές ἀλλὰ και ἄλλες (ὅπως υαλοουργία, βαφικὴ, υφαντικὴ κ.ά.), ἐπανερχόμενοι θα διδάξουν και ἄλλους.

Κλείνει, τέλος, την ἐπιστολή του ο «ἐξοχος αὐτός Ἕλληνας», ἐκφράζοντας το φόβο ὅτι ἴσως ἀπὸ κάποιους ἐκλιπθεῖ ὡς γελοῖος («*...ὥστε και δέδια μη γέλωτα προσοφλήσω*») και υπογραμμίζοντας την αἰτία του διαβήματός του «*...την ἐμὴν περὶ το γένος διάθεσιν, δι' ἣν πάντων μὲν ἀνθρώπων ἐβουλόμην αὐτὸ βασιλεύειν, πάντων δε πάσαις ἀρεταῖς υπερέχειν...*».

Ὅπως ἦταν φυσικὸ οι προτάσεις του Βησσαρίωνα, ὅπως και λίγο παλιότερα ἐκεῖνες του Γεωργίου Γεμιστοῦ⁷, δεν βρήκαν —δεν μπορούσαν ἐξάλλου να βρουν— ἔδαφος πρόσφορο για υλοποίηση. Ἡ αυτοκρατορία τις ὥρες ἐκεῖνες ἔδινε τη θέση της σε ἄλλες δυνάμεις της ἱστορίας.

Για το Γένος ἀρχίζει περίοδος σκότους και ἐρεβους. Οι Ἕλληνες, ὅμως, ἔστω και με καθυστέρηση κάποιων αἰώνων, θα ξαναπάρουν ἀπὸ τους Δυτικούς τη σοφία, που κι ἐκείνοι κάποτε χωρίς να ντραπούν πήραν ἀπὸ τους προγόνους τους, και θα προετοιμάσουν την ἐθνικὴ και πνευματικὴ ἀφύπνιση του Γένους, θα προετοιμάσουν το '21, κλοντὰς μετὰ 400 χρόνια τα ὄνειρα του Βησσαρίωνα πραγματικότητα.

Κάθε, λοιπόν, 29η του Μᾶη το Γένος εἶναι, νομίζω, υποχρεωμένο —αν θέλει να ἐπιζήσει— να μην ἀναπολεῖ μονάχα το χαμένο μεγαλεῖο, ἀλλὰ να σκύβει με σεβασμὸ στα γραφτὰ ὁρισμένων μεγάλων και παρεξηγημένων Ἑλλήνων του βυζαντινοῦ παρελθόντος και να ἀντλεῖ διδάγματα για το μέλλον.

Κωνσταντινούπολις (τοπογραφικό σχεδιάγραμμα του Buondelmonte, 1422, Βενετία).

Σημειώσεις:

- 1: Στήβεν Ράνσιμαν, Η Άλωση της Κωνσταντινπόλεως, μετάφραση Ν.Κ. Παπαρρόδου, τόμος 1ος, Αθήναι 1972, σσ. 137 επόμενα.
- 2: Παναγιώτη Κανελλόπουλου, Ιστορία του Ευρωπαϊκού Πνεύματος, τόμος 2ος, Αθήνα 1976, σσ. 70 επόμενα. Για το Βησσαρίωνα συνιστούμε τη θαυμάσια βιογραφία του που έγραψε ο Αχιλλεύς Κύρου, καθώς και το 4σέλιδο λήμμα «Βησσαρίων» του Α.Α. Παπαδόπουλου, στη Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια (Πυρσός).

3: Έκδοση Βόννης, σελ. 293.

4: Περιλαμβάνεται στον Μαρκανό κώδικα 533 (φ. 268α-271) και εκδόθηκε αρχικά από το Σπ. Λάμπρου, στο «Νέο Ελληνονήμονα» με εκτεταμένα σχόλια (τόμος Γ', σσ. 15-50) και αργότερα στα «Παλαιολόγια και Πελοποννησιακά» του Σπ. Λάμπρου, τόμος Δ', Αθήναι 1930, σσ. 32-45 (χωρίς σχόλια).

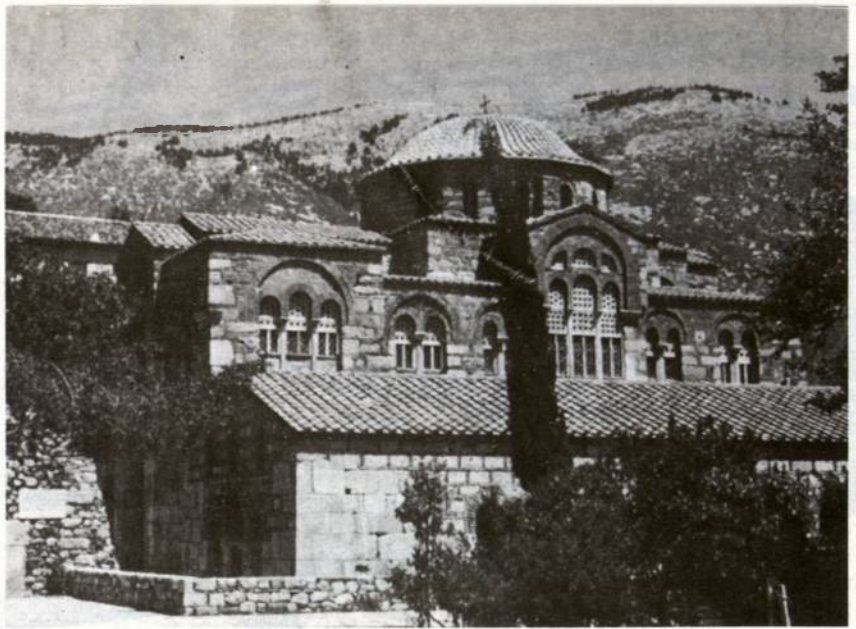
5: Georg Ostrogorsky, Ιστορία του Βυζαντινού Κράτους, μετάφραση Ιωάννου Παναγόπουλου, τόμος 3ος, Αθήνα 1981, σσ. 263 επόμενα.

6: Ιστορία του Ελληνικού Έθνους (Εκδοτικής Αθηνών), τόμος Θ', σελ. 286.

7: Βλέπε Σπ. Λάμπρου, «Παλαιολόγια και Πελοποννησιακά», τόμος Γ', Αθήναι 1926, σσ. 246-265 και τόμος Δ', Αθήναι 1930, σσ. 113-135.

ΜΟΝΗ ΟΣΙΟΥ ΛΟΥΚΑ

Επιμέλεια: Αντώνης Γαλανόπουλος

Το Μοναστήρι του Όσιου Λουκά βρίσκεται κοντά στο χωριό Στείριο στους πρόποδες του Ελικώνα. Ιδρύθηκε από τον όσιο Λουκά το Στειριώτη.

Περί της χρονολογίας της ίδρυσης της μονής υπάρχουν πολλές παραδόσεις. Πάντως αυτή πρέπει να τοποθετηθεί στα μέσα του Ι' αιώνα. Μετά το 1204 η μονή πέρασε στην κυριαρχία του Δελαρός και μετά, όπως μνημονεύει ο Ιωάννης ο Απόκαυκος, παραχωρήθηκε στους Λατίνους ιερείς του Πανάγιου Τάφου. Τότε εκδιώχθηκαν οι Έλληνες μοναχοί αυτής.

Κατά το δεύτερο τέταρτο του ΙΓ' αιώνα ο πρίγκιπας της Αχαΐας Γοδεφρείδος Β' Βιλλαρδουίνος λεηλάτησε τη μονή και μετακόμισε στη Ρώμη το ιερό λείψανο του Οσίου Λουκά μαζί με όλα τα ευρισκόμενα σ' αυτή Χρυσόβουλλα και τιμαλφή. Το 1312 η μονή λεηλατήθηκε και πάλι από τους Καταλανούς.

Περί το 1780 ο Ανδρίτσος Βερούσης, αφού πολιορκήθηκε με τους 95 άνδρες του στη μονή του Οσίου Λουκά από 3.000 Τούρκους, επί δέκα τρεις μέρες, κατόρθωσε τελικά να διασωθεί με ηρωική έξοδο. Τέλος, ενώ επρόκειτο να αρχίσει ο Αγώνας, κατά τη 12η Μαρτίου 1821 συνήλθαν στη μονή ο επίσκοπος Σαλώνων Ησαΐας, ο Ταλαντίου Νεόφυτος, ο αρματολός της περιοχής Αθ. Διάκος και οι πρόκριτοι της επαρχίας Λεβαδείας, προκειμένου να προετοιμάσουν το απελευθερωτικό των Ελλήνων κίνημα.

* * *

Το καθολικό της Μονής του Οσίου Λουκά είναι ναός οκτάγωνος, θεωρείται δε το πλέον αρχαίο και τέλειο αρχιτεκτονικά κτίριο των οκταγωνικών βυζαντινών ναών. Αν και είναι κτισμένος από κοινούς λίθους, οι περισσότεροι από τους οποίους είναι εξάγωνοι, ογκώδεις και μακρουλοί προερχόμενοι μάλλον από το τείχος της αρχαίας φωκικής πόλης Στείριο, παρόλα αυτά το ογκώδες και βαρύ εξισορροπείται από

τα μικρά τόξα των δίλοβων και τρίλοβων παραθύρων και των γύρω απ' αυτά μεγάλων τόξων, κτισμένων από κεραμένια τούβλα, καθώς και από τα μαρμάρια στηθαία αυτών που είναι διακοσμημένα με ανάγλυφα καμπυλόγραμμα σχήματα. Εξ άλλου η αρχιτεκτονική του εσωτερικού ναού αποδίδει εξαιρετική μεγαλοπρέπεια και ομορφιά και σε αντίθεση με το ογκώδες του εξωτερικού του ναού, λεπτότητα και ελαφρότητα.

Πάνω στο μαρμαρίνο δάπεδο του ναού βλέπουμε εξαιρετικά σχήματα και πλαίσια από μικρούς ποικιλόχρωμους επίπεδους λίθους, τα οποία ο Μίλλερ αποκαλεί Αλεξανδρινά τεχνουργήματα.

Τέλος, μεγάλη σημασία πρέπει να αποδώσουμε και στα μωσαϊκά του Καθολικού, τα οποία είναι τοποθετημένα πάνω στους θόλους και τα τόξα του ναού, τα οποία θεωρούνται σαν τα περισσότερο παλαιά και άρτια των σωζόμενων «κατά την δευτέραν ακμήν της βυζαντινής τέχνης, κατόπιν του εικονομαχικού σάλου». Επίσης πρέπει να προσέξουμε ιδιαίτερα την επένδυση των τοίχων από πολύχρωμες μαρμαρίνες πλάκες. Πρέπει να σημειώσουμε ότι ο τρούλος δεν διατηρεί τα μωσαϊκά του τα οποία αντικαταστάθηκαν από τοιχογραφία του ΙΣΤ' αιώνα.

Συνέχεια του καθολικού της μονής ευρίσκεται προς το βορά ο επ' ονόματι της Κοίμησης της Θεοτόκου τιμώμενος ναός ο οποίος συγκοινωνεί με το καθολικό. Αυτός διακρίνεται για την αρχιτεκτονική του συμμετρία και υπάγεται στις σταυροειδείς μετά τρούλου βυζαντινές εκκλησίες. Το δάπεδο και το τέμπλο του είναι από μάρμαρο.

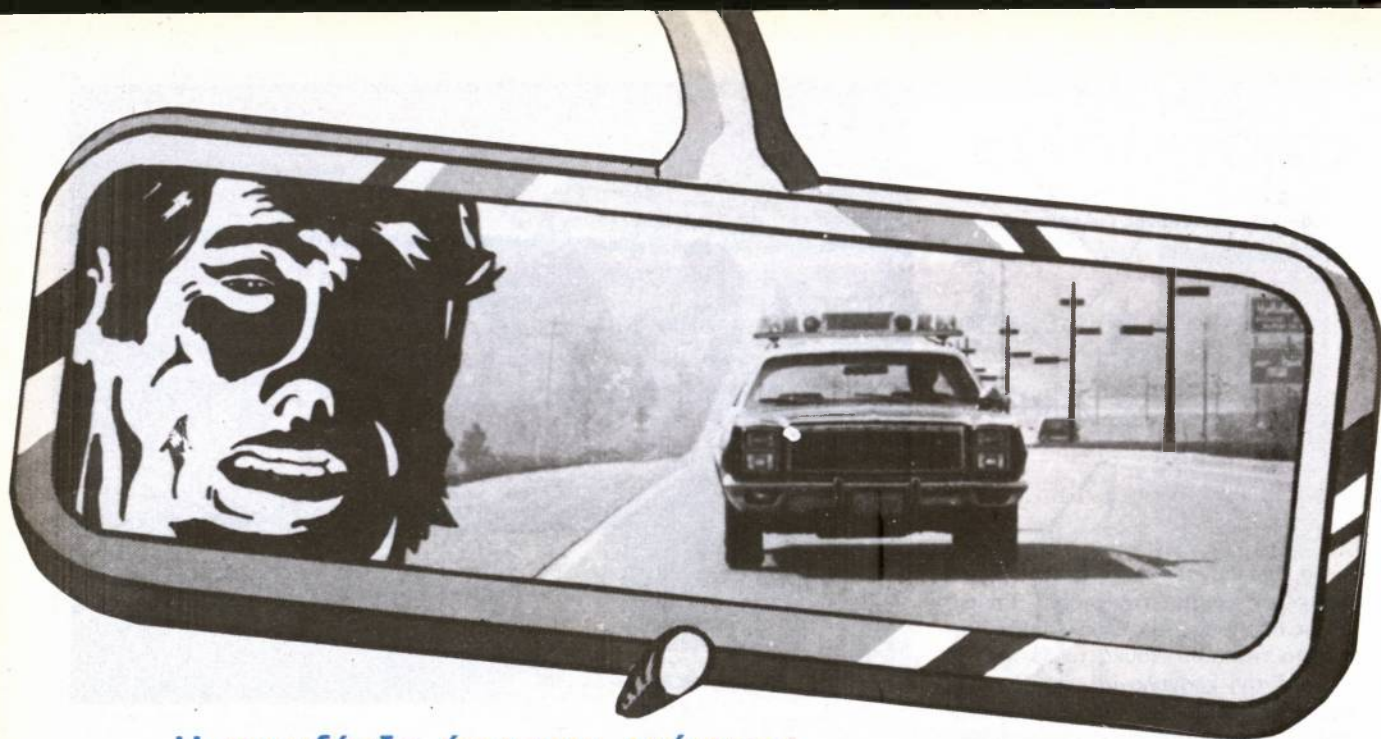
Εξαιρετικός είναι και ο στενός και ψηλός τρούλος του ναού από μάρμαρο κτισμένος.

Κάτω από το καθολικό της μονής ναό του Οσίου Λουκά υπάρχουν υπόγειες στοές, οι οποίες δημιουργήθηκαν προφανώς για την υποστήριξή του. Αυτές οι στοές αποτελούν τον ημιυπόγειο ναό της Αγίας Βαρβάρας όπου είναι και ο τάφος του Οσίου Λουκά και κάποιοι άλλοι τάφοι θεωρούμενοι κατά την παράδοση σαν τάφοι αυτοκρατόρων ή και επισήμων Φράγκων, αλλά που ανήκουν μάλλον στην πραγματικότητα σε κάποιους ηγούμενους της μονής. Στον ημιυπόγειο τούτο ναό σώζονται πολλές τοιχογραφίες του ΙΑ' αιώνα.

Στη Μονή του Οσίου Λουκά βρίσκονται διάφορες εικόνες σπουδαίων ζωγράφων όπως του Χαλκιδόπουλου, Μιχαήλ Δαμασκηνού κ.ά. Στο σκευοφυλάκιο υπάρχουν σημαντικά και πολύτιμα αντικείμενα, όπως άμφια, ημίτρα και η ποιμαντορική ράβδος του εθνομάρτυρα επισκόπου Σαλώνων Ησαΐα.

Για πολλά χρόνια το καθολικό της μονής είχε αποκοπεί από τη λατρεία και ήταν απλώς ένα μουσείο της βυζαντινής τέχνης. Από το 1987 όμως το καθολικό αποδόθηκε και πάλι στη λατρεία.

Εάν θέλετε να συνδυάσετε μια εκδρομή με τη θρησκευτική λατρεία μπορείτε να επισκεφθείτε κάποιο Σαββατοκύριακο το μοναστήρι και να ζήσετε κάποιες ήσυχες στιγμές. Τούτη την εποχή της Άνοιξης, το μοναστήρι του Οσίου Λουκά αποτελεί μοναδική πρόκληση.

Η καταδίωξη ύποπτου οχήματος

«Οι συνθήκες, η συμπεριφορά και η εκπαίδευση παίζουν σημαντικό ρόλο για μια αποτελεσματική καταδίωξη χωρίς απώλειες για τον αστυνομικό, τον ύποπτο ή το κοινό».

Κάθε χρόνο χιλιάδες αυτοκίνητα ακινητοποιούνται από την Αστυνομία γιατί θεωρούνται ύποπτα. Σ' ένα σημαντικό αριθμό περιπτώσεων γίνονται συλλήψεις που μπορεί να οφείλονται σε κακή οδήγηση, επειδή ο οδηγός βρίσκεται κάτω από την επήρεια αλκοόλ ή ναρκωτικών είτε σε διάπραξη κακουργήματος ή πλημμελήματος όπως είναι η κατοχή κλεμμένων αντικειμένων, η ανθρωποκτονία κ.λπ. Ο τρόπος που ενεργεί ο αστυνομικός κατά την διάρκεια της καταδίωξης πολλές φορές έχει μεγάλη σημασία γιατί τίθεται σε κίνδυνο η ζωή και η σωματική ακεραιότητα όχι μόνο του ίδιου αλλά και του κοινού.

Δυστυχώς, οι σκηνές καταδίωξης που προβάλλονται στην τηλεόραση και στις αίθουσες των κινηματογράφων, είναι πάντοτε συναρπαστικές, θεαματικές και «διασκεδαστικές». Αν και οι αληθινές διώξεις μπορεί να είναι εξίσου θεαματικές, συχνά όμως έχουν δυσάρεστη κατάληξη, δηλαδή φθορά ξένης περιουσίας, σοβαρούς τραυματισμούς ή ακόμα και θάνατο.

Γιατί οι άνθρωποι προσπαθούν να αποφύγουν τη σύλληψη, είναι ένα ερώτημα δύσκολο να απαντηθεί. Αδιάφορο όμως για το λόγο της προσπάθειας διαφυγής, όταν ένας οδηγός διαπράττει παράβαση του Κ.Ο.Κ. ή έχει

συμμετοχή σε κάποια άλλη δραστηριότητα που νομιμοποιεί την παρέμβαση της Αστυνομίας, ο αστυνομικός θα πρέπει να αποφασίσει για το αν θα σταματήσει ή όχι τον παραβάτη. Αυτό είναι το πρώτο στάδιο της καταδίωξης. Το δεύτερο στάδιο είναι όταν ο παραβάτης αντιλαμβάνεται την πρόθεση του αστυνομικού να τον σταματήσει και αποφασίζει να αποφύγει τη σύλληψη. Το τρίτο και τελικό στάδιο είναι όταν ο αστυνομικός αποφασίζει να καταδιώξει τον παραβάτη. Από τη μέθοδο λειτουργίας του αστυνομικού στο κάθε στάδιο θα εξαρτηθεί η επιτυχία της καταδίωξης. Οι συνθήκες, η συμπεριφορά και η εκπαίδευση παίζουν σημαντικό ρόλο για μια αποτελεσματική καταδίωξη χωρίς απώλειες για τον αστυνομικό, τον ύποπτο ή το κοινό.

Τρόποι ενέργειας της καταδίωξης

Πριν αναλύσουμε τις συνθήκες, την συμπεριφορά και την εκπαίδευση, θα αναφερθούμε συνοπτικά στους τρόπους ενέργειας της καταδίωξης και ειδικότερα στην ικανότητα του αστυνομικού να παίρνει αποφάσεις - κλειδιά κατά την διάρκεια της δίωξης. Για παράδειγμα, ένας αστυνομικός πρέπει να εκτιμήσει τις δυνατότητες του οχήματος, την μορφολογία των δρόμων, τις

καιρικές συνθήκες, την σοβαρότητα του αδικήματος και την διακινδύνευση που εμπεριέχεται στην έναρξη ή τη συνέχιση της καταδίωξης. Κατόπιν ο αστυνομικός πρέπει να επικεντρώσει την προσοχή του στο σημείο τερματισμού της καταδίωξης και να κρίνει για την κράτηση ή μη του παραβάτη. Οποιαδήποτε λάθη κατά τη διάρκεια της δίωξης μπορούν να οδηγήσουν σταδιακά σε τραγικό αποτέλεσμα. Τι στοιχεία πρέπει, λοιπόν, να περιλαμβάνει μια διαδικασία δίωξης;

Πρώτα και κύρια, το σχέδιο της καταδίωξης πρέπει να βοηθά τον αστυνομικό στη λήψη αποφάσεων πριν και κατά τη διάρκεια της δίωξης. Υπάρχουν κάποια σημεία στα οποία πρέπει να δίνεται προσοχή:

- ασφάλεια για τον αστυνομικό και το κοινό.
- ποιος κινδυνεύει εάν θα συνεχισθεί ή θα σταματήσει η καταδίωξη
- ο ρόλος και η υπευθυνότητα του προϊσταμένου
- δραστικά εμπόδια (οδοφράγματα, μπλόκα κ.λπ.) και
- χρήση όπλων.

Όταν το σχέδιο δίωξης έχει εξελιχθεί και συμπληρωθεί, θα πρέπει να ενδυναμωθεί με εκπαίδευση και επίβλεψη. Οι διώξεις πρέπει, επίσης, να αναλυθούν και να καταχωρηθούν σε

υπολογιστή για να χρησιμεύσουν στις εφαρμόσιμες ανάγκες εκπαίδευσης.

Συνθήκες

Υπάρχουν τρεις παράγοντες που πρέπει να αναλυθούν μετά από μια δίωξη: ο οδηγός, το όχημα και το περιβάλλον ή ο δρόμος. Στις περιπτώσεις δίωξης, που καταλήγουν σε σύγκρουση, αιτία θα είναι η ανεπάρκεια ενός ή περισσότερων απ' αυτούς τους τρεις παράγοντες. Το όχημα και ο δρόμος είναι στοιχεία φυσιολογικά που δεν μπορούν να μεταβληθούν από κανένα άμεσο ανθρώπινο χειρισμό. Το μόνο, πραγματικά, ευμετάβλητο στοιχείο είναι ο οδηγός. Ο οδηγός μπορεί να προσαρμοστεί στους περιορισμούς του οχήματος και να διακρίνει τα προβλήματα που παρουσιάζει ο δρόμος. Ο οδηγός είναι επίσης υπεύθυνος για την επιτυχή ολοκλήρωση της σχέσης χειριστής - δρόμος - όχημα και είναι το πρόσωπο που θα αντιμετωπίσει τις συνέπειες της αποτυχίας. Γι' αυτό το λόγο, για να επιτευχθεί η μεγαλύτερη ασφάλεια στις καταδίωξεις, θα πρέπει ο οδηγός να αντιδρά σωστά.

Συμπεριφορά

Ένας οδηγός μπορεί να διδαχθεί την ανάπτυξη ικανοτήτων και τον εναρμονισμό σκέψης και σώματος. Τα μάτια βλέπουν, ο εγκέφαλος μεταδίδει και το σώμα αντιδρά. Όμως η σωστή κρίση προέρχεται από την εμπειρία και την καλή συμπεριφορά. Αν και η εμπειρία έρχεται με το χρόνο, η σωστή και αποδεκτή συμπεριφορά μπορεί να οικειοποιηθεί με σεμινάρια στην Ακαδημία και να ενδυναμωθεί με περιοδι-

κή εκπαίδευση.

Η συμπεριφορά ορίζεται σαν το πορτρέτο του προσώπου, που δείχνει τη διανοητική του κατάσταση ή διάθεση ή τον τρόπο ενέργειας, αίσθησης και σκέψης. Η κρίση, όπως αναφέρεται στην οδήγηση, είναι η δυνατότητα του ατόμου να αντιλαμβάνεται τους κινδύνους. Το πρόσωπο που αντιλαμβάνεται και διακρίνει τους κινδύνους οδήγησης αρκετά έγκαιρα ώστε να αποφύγει ένα ατύχημα ή την απώλεια ελέγχου, λέγεται ότι έχει καλή κρίση.

Θα αναφέρουμε κάποια παραδείγματα κακής συμπεριφοράς στην οδήγηση και τις επιπτώσεις στην καταδίωξη.

1) **Υπερβολική αυτοπεποίθηση.** Άνθρωποι που πιστεύουν ότι μπορούν να ελέγξουν το όχημα κάτω από οποιεσδήποτε περιστάσεις. Δεν επιτρέπουν λάθος στους άλλους οδηγούς.

2) **Υπερηφάνεια.** «Δεν έχω πάθει ποτέ ατύχημα». Υπάρχουν άνθρωποι στα νεκροταφεία σαν αποτέλεσμα της πρώτης τους σύγκρουσης. Ή «Δεν έχω χάσει καταδίωξη». Πολλές καταδίωξεις τερματίζονται επειδή το περιπολικό μπλέχτηκε σε ατύχημα.

3) **Η εμπειρία.** Είναι οι αστυνομικοί που έχουν αρκετά χρόνια στην υπηρεσία και είναι λίγα εκείνα που δεν γνωρίζουν (ή τουλάχιστον έτσι νομίζουν). Μπορεί να μην υπάρχει κανένας συνάδελφος που να θέλει να δουλέψει μαζί τους γιατί είναι απαίσιος οδηγός. Παρ' όλα αυτά, οι συνάδελφοι δεν τους μιλάνε και οι συστάσεις του προϊστάμενου θεωρούνται υπερβολικές. Είναι σημαντικό να θυμάται κανείς ότι η συνήθεια μπορεί να δημιουργήσει εξίσου εύκολα καλές και κακές συνήθειες.

4) **Ανυπομονησία.** Χαρακτηρίζεται

από τη διακινδύνευση και την εμπλοκή σε δύσκολες καταστάσεις.

5) **Κακή χρήση του οχήματος.** Ο οδηγός κάνει υπέρμετρη χρήση των φρένων, αλλάζει συνέχεια ταχύτητες, πιέζει τη μηχανή στην εκκίνηση και την επιτάχυνση και αναπηδά πάνω από κοιλώματα ή σιδηροδρομικές γραμμές χωρίς να μειώσει την ταχύτητα. Όταν, λοιπόν, το αυτοκίνητο χαλάσει, ο αστυνομικός παραπονιέται έντονα ότι η υπηρεσία αγοράζει άχρηστα οχήματα. Επειδή το αυτοκίνητο είναι αναπόσπαστο κομμάτι του εξοπλισμού ενός αστυνομικού, η κακή του χρήση είναι ασυγχώρητη.

Υπάρχουν πολλά ακόμη χαρακτηριστικά κακής συμπεριφοράς στην οδήγηση αλλά αυτά που αναφέρθηκαν παραπάνω συναντώνται σε μεγαλύτερη συχνότητα. Ευτυχώς, η συμπεριφορά δεν αποτελεί εκ γενετής στοιχείο ή κληρονομικό αλλά δημιουργείται, αναπτύσσεται και ενδυναμώνεται με την επανάληψη.

Ένα άλλο σημείο που πρέπει να επισημάνουμε είναι η ύπαρξη του στρες (stress). Βλέπουμε, δηλαδή, ότι η υπερβολική ένταση στην καταδίωξη μπορεί να μειώσει την δυνατότητα για ομαλή λειτουργία. Το στρες προκαλεί αύξηση της πίεσης και της αδρεναλίνης, μειώνοντας την αναπνοή. Αυτές οι φυσιολογικές αλλαγές μπορούν να μεταβάλλουν τόσο πολύ τη λειτουργία του νευρικού συστήματος ώστε να καθιστούν το άτομο ανίκανο για δράση.

Συχνά, όταν ερωτάται ο οδηγός, μετά από ένα ατύχημα κατά την δίωξη, δεν μπορεί να θυμηθεί τις περιστάσεις που προηγήθηκαν της σύγκρουσης. Αυτό είναι μια ένδειξη ότι ο οδηγός έχει φθάσει στο όριο του στρες. Βέβαια, υπάρχει διαφορετικό όριο για τον καθένα, αλλά μπορεί να περιγραφεί σαν το σημείο όπου οι φυσιολογικές αντιδράσεις μεταβάλλουν τόσο πολύ τη λειτουργικότητα των αισθήσεων, ώστε ο οδηγός να αδυνατεί να αντιληφθεί το περιβάλλον.

Εκπαίδευση

Το πλήθος των περιστάσεων και συνθηκών κάτω απ' τις οποίες χειρίζεται ο αστυνομικός ένα όχημα απαιτεί ένα καλά εκπαιδευμένο άτομο. Ένα αποτελεσματικό πρόγραμμα εκπαίδευσης ξεκινά με την εξέλιξη ικανότητας και στηρίζεται σε πολύπλοκες τεχνικές που απαιτούνται για τις περιπτώσεις καταδίωξης. Υπάρχουν πέντε φάσεις εκπαίδευσης που πρέπει να θεωρηθούν απαραίτητες: ελιγμοί οχήματος, «αμυντική» οδήγηση, έλεγχος ολισθηρότητας, τεχνική οδήγησης με υψηλές

Ελιγμοί οχήματος

Ένα μεγάλο ποσοστό ατυχημάτων στους αστυνομικούς παρουσιάζεται όταν το όχημα κινείται με μικρές ταχύτητες, όπως συμβαίνει στους χώρους στάθμευσης ή όταν χρησιμοποιείται η όπισθεν ταχύτητα (πρόσκρουση σε σταθερά ή ακίνητα αντικείμενα). Πρέπει, λοιπόν, να δίνεται προσοχή στις βασικές τεχνικές που χρησιμοποιούνται για τους ελιγμούς του αυτοκινήτου ώστε να ελαχιστοποιείται η πιθανότητα ατυχήματος σ' αυτές τις χαμηλές ταχύτητες ή στο παρκάρισμα.

«Αμυντική» οδήγηση

Ο παραπάνω όρος σημαίνει την συνεχή εξάσκηση των συνηθειών της ορθής κρίσης και της καλής οδήγησης σε συνάρτησή με μια συμπεριφορά, που αναλύεται, πιο απλά, στο ότι είσαστε ο μόνος προσεκτικός οδηγός και όλοι οι άλλοι είναι απερίσκεπτοι με αποτέλεσμα να μην μπορείτε να τους εμπιστευθείτε για μια ασφαλή οδήγηση. Ένας καλός οδηγός θα πρέπει να βρίσκεται πάντοτε σε ετοιμότητα για μια απρόσμενη κίνηση από τους άλλους και να είναι προετοιμασμένος να πάρει την απαραίτητη προφύλαξη.

Έλεγχος ολισθηρότητας

Ο σκοπός αυτής της φάσης της εκπαίδευσης είναι να ελεγχθεί η ολισθηρότητα όταν υπερβαίνονται οι παράμετροι χρήσης του οχήματος. Για να διδαχθεί ο οδηγός να ελέγχει την ολισθηρότητα θα πρέπει να τεθεί σε μια υποθετική κατάσταση απώλειας του ελέγχου. Πρέπει να δοθεί έμφαση στην πρόβλεψη, στην αναγνώριση δηλαδή μιας δυνητικής περίπτωσης, απώλειας του ελέγχου.

Τεχνική οδήγησης με υψηλές ταχύτητες

Ένα άλλο θέμα που πρέπει να αναφερθεί, είναι η ικανότητα του οδηγού να χρησιμοποιεί όλες τις λειτουργικές δυνατότητες του οχήματος. Η οδήγηση σε ευθεία δεν απαιτεί ιδιαίτερες προσπάθειες, ενώ κάτι τέτοιο είναι καθοριστικό για την διενέργεια στροφών. Τα δυο βασικά στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όταν το όχημα παίρνει στροφή είναι η ταχύτητα με την οποία «μπαίνει» κανείς στη στροφή και η διαμόρφωση του δρόμου.

Στη στροφή πρέπει να μπαίνει κανείς με ταχύτητα μικρότερη από το ανώτατο όριο. Το γεγονός ότι ο οδηγός μπορεί να διατηρήσει την πορεία του αυτοκινήτου μετά από μια στροφή με μεγάλη ταχύτητα δεν σημαίνει ότι λειτούργησε όπως θάπρεπε. Το ζητούμενο είναι να μπορεί ο οδηγός να κατευθύνει το αυτοκίνητο όπως θέλει, ενώ βρίσκεται πάνω στη στροφή. Σε υψηλές ταχύτητες ο οδηγός δεν μπορεί να διατηρήσει την πορεία του ή να κρατήσει μια σταθερή θέση στο οδόστρωμα, με αποτέλεσμα να μην είναι ούτε ο πιο γρήγορος αλλά ούτε και ο πιο ασφαλής τρόπος για να στρίψει.

Τεχνικές οδήγησης σε επείγοντα περιστατικά

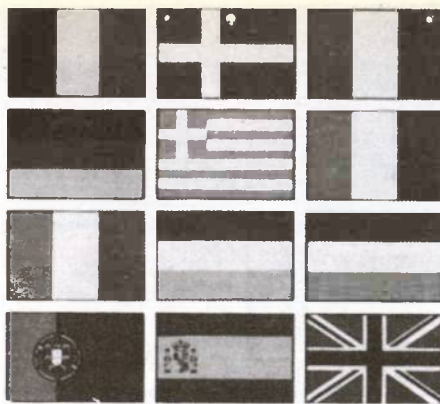
Στα επείγοντα περιστατικά οι κινήσεις πρέπει να σχεδιάζονται αρκετά νωρίτερα για να μην χάνονται πολύτιμες στιγμές από τον πανικό και την αναποφασιστικότητα. Σ' αυτές τις περιπτώσεις ο αστυνομικός εφαρμόζει τις τεχνικές οδήγησης π.χ. στους ανοιχτούς αυτοκινητόδρομους χωρίς κίνηση χρησιμοποιεί όλες τις λειτουργικές δυνατότητες του αυτοκινήτου ενώ, όταν βρίσκεται σε επικίνδυνες περιοχές ή σε κυκλοφοριακή συμφόρηση λιγοστεύει την ταχύτητα ή και σταματάει αν έχει κάποιες αμφιβολίες για το πώς θα κινηθούν οι άλλοι οδηγοί.

Πόσο γρήγορα πρέπει να οδηγείται το αυτοκίνητο στα επείγοντα περιστατικά; Αυτό εξαρτάται από πολλές διαφοροποιήσεις και τελικά εναπόκειται στην κρίση του αστυνομικού. Η καλύτερη απάντηση είναι: Δεν μπορείς να

βοηθήσεις κανένα αν τελικά δεν φθάσεις.

Πρέπει να θυμάται ο κάθε αστυνομικός, ότι είναι πολύ εύκολο να εμπλακεί στον «πυρετό» της καταδίωξης όπου η σύλληψη του παραβάτη γίνεται ζήτημα τιμής. Χρειάζεται μεγάλη ωριμότητα για να σταματήσει την καταδίωξη όταν οι κίνδυνοι για τους παρευρισκόμενους δεν είναι εμφανείς. Είναι δεδομένο, ότι, όταν ο παραβάτης τρέχει, υπάρχει εύλογη αιτία για καταδίωξη εφ' όσον μπορεί να πρόκειται για κλεμμένο αυτοκίνητο ή για εγκληματία που προσπαθεί να ξεφύγει. Παρ' όλα αυτά συχνά αποδεικνύεται ότι δεν είναι παρά ένας τρομαγμένος νεαρός χωρίς δίπλωμα οδήγησης. Η τελική ερώτηση είναι: Σε μια καταδίωξη αξίζουν οι διακινδυνεύσεις για το κοινό και τον αστυνομικό, με όλες τις πιθανές συνέπειες; Σ' αυτή την ερώτηση πρέπει να απαντά κάθε αστυνομικός πριν αρχίσει μια καταδίωξη ή πριν αποφασίσει να την διακόψει. Αυτές, βέβαια, είναι αποφάσεις κρίσιμες γιατί τελικά ο αστυνομικός θα χρεωθεί για το όποιο αποτέλεσμα.

Ελεύθερη απόδοση στα ελληνικά από:
Pursuit Driving
by Sgt. Les Abbott
FBI Law Enforcement Bulletin
November 1988
Μαρία Πίσχου

ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

— ΙΟΥΝΙΟΣ 1989 —

Επιμέλεια: Υπαστυνόμος Β' Δημήτρης Κάσσιος

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι το κοινοβουλευτικό όργανο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η δημοκρατική φωνή των 320 εκατομμυρίων πολιτών της.

Τα 518 μέλη του (Ευρωβουλευτές) εκλέγονται στα κράτη μέλη με άμεση και καθολική ψηφοφορία, κάθε πέντε χρόνια. Η ολομέλεια του συνεδριάζει δημόσια κάθε μήνα για μία εβδομάδα στο Στρασβούργο και οι εργασίες της προετοιμάζονται από 18 μόνιμες κοινοβουλευτικές επιτροπές.

Οι επόμενες εκλογές θα γίνουν τον Ιούνιο του 1989.

ΠΩΣ ΕΚΛΕΓΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

Μέχρι το 1979, τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ορίζονταν από τα Κοινοβούλια των Κρατών μελών. Στις 7 και 10 Ιουνίου 1979, για πρώτη φορά, 180 εκ. πολίτες κλήθηκαν να δώσουν με άμεση και καθολική ψηφοφορία τη δημοκρατική νομιμοποίηση και το αρμόζον πολιτικό κύρος στο κοινοβουλευτικό Όργανο της Κοινότητας. Στην Ελλάδα, οι πρώτες εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διεξήχθησαν τον Οκτώβριο του 1981. Η ανανέωση της ευρωπαϊκής λαϊκής ετυμηγορίας έγινε με τις δεύτερες ευρωπαϊκές εκλογές, στις 14 και 17 Ιουνίου 1984.

Και οι δύο ευρωπαϊκές εκλογές

διενεργήθηκαν με βάση τους εκλογικούς νόμους που ίσχυαν στα Κράτη μέλη και οι οποίοι διαφέρουν σημαντικά μεταξύ τους (π.χ. στην Ιταλία και σε άλλα Κράτη μέλη, ίσχυε το σύστημα της απλής αναλογικής, ενώ στο Ηνωμένο Βασίλειο το μονοεδρικό πλειοψηφικό σύστημα).

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει επεξεργαστεί και προτείνει ένα ενιαίο ευρωπαϊκό εκλογικό σύστημα που στηρίζεται στην αρχή της αντιπροσωπευτικότητας. Γίνονται έντονες προσπάθειες προς το Συμβούλιο των Υπουργών, ώστε να υιοθετηθεί και να εφαρμοσθεί ενιαίο εκλογικό σύστημα στις επόμενες ευρωπαϊκές εκλογές του 1989.

Η ΘΕΣΗ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠ. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι το όργανο που συνδέει τους λαούς της Κοινότητας με τα άλλα όργανά της, ο σύνδεσμος μεταξύ του Συμβουλίου Υπουργών και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Εγκρίνει ή απορρίπτει τον προϋπολογισμό της Κοινότητας, τον οποίο καταρτίζει από κοινού με το Συμβούλιο. Ελέγχει την πιστή εκτέλεσή του από την Επιτροπή και αποφασίζει για τη χορήγηση απαλλαγής σ' αυτή.

Συμμετέχει με τις γνωμοδοτή-

σεις του στο νομοθετικό έργο της Κοινότητας: η Επιτροπή προτείνει και το Συμβούλιο αποφασίζει, αφού συμβουλευθεί το Κοινοβούλιο. Με τη μεταρρύθμιση της Συνθήκης (1.7.1987), διευρύνθηκε ο ρόλος και η επιρροή του στο νομοθετικό τομέα.

Εγκρίνει τον προϋπολογισμό της Κοινότητας, τον οποίο έχει προηγουμένως καταρτίσει από κοινού με το Συμβούλιο και ασκεί κοινοβουλευτικό έλεγχο πάνω στη δραστηριότητα των θεσμικών οργάνων της Κοινότητας.

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ

Οι 518 Ευρωβουλευτές εκπροσωπούν 76 κόμματα στα κράτη μέλη. Στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο οργανώνονται, με βάση την πολιτική τους τοποθέτηση, σε υπερεθνικές πολιτικές Ομάδες, που αποτελούν κέντρα συζητήσεων και διαμόρφωσης της πολιτικής βούλησης. Οι εκπρόσωποι των πολιτικών Ομάδων παρουσιάζουν στις επιτροπές ή στην Ολομέλεια τις θέσεις τους πάνω στα θέματα που εξετάζονται.

Ο ελάχιστος αριθμός βουλευτών που απαιτείται για το σχηματισμό πολιτικής Ομάδας είναι 23 αν όλα τα μέλη της προέρχονται από ένα Κράτος μέλος, 18 αν ανήκουν σε δύο Κράτη μέλη και 12 αν προέρχονται από τρία ή περισσότερα

Το ημικύκλιο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο.

από τον πρόεδρο, ο οποίος μαζί με τους 14 αντιπροέδρους συγκροτούν το Προεδρείο, που αποφασίζει για τις δραστηριότητες του Κοινοβουλίου. Το σχέδιο της ημερήσιας διάταξης των Συνόδων της Ολομέλειας καθορίζεται από το «Διευρυμένο Προεδρείο», στο οποίο συμμετέχουν τα μέλη του Προεδρείου και οι πρόεδροι των Πολιτικών Ομάδων. Ο Πρόεδρος, οι Αντιπρόεδροι και οι 5 Κοσμήτορες εκλέγονται για 2 1/2 χρόνια.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

Δεκαοκτώ μόνιμες επιτροπές, η κάθε μία αρμόδια για συγκεκριμένο τομέα της κοινοτικής δραστηριότη-

Κράτη μέλη. Στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπάρχουν σήμερα 8 πολιτικές Ομάδες.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οι εργασίες του διευθύνονται

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα

Ο αριθμός των Ευρωβουλευτών κατά Χώρα μέλος

Το «Μέγαρο της Ευρώπης» στο Στρασβούργο.

τας, προετοιμάζουν τα θέματα των εργασιών της Ολομέλειας. Η σύνθεση των μελών τους λαμβάνει υπόψη τη δύναμη των πολιτικών Ομάδων. Υπάρχουν οι εξής επιτροπές:

- Πολιτικών Υποθέσεων
- Γεωργίας, Αλιείας και Τροφίμων
- Προϋπολογισμών
- Οικονομική και Νομισματική
- Ενέργειας, Ερευνών και Τεχνολογίας
- Εξωτερικών Οικονομικών Σχέσεων
- Νομική και Δικαιωμάτων των Πολιτών
- Κοινωνικών Υποθέσεων και Απασχόλησης
- Περιφερειακής Πολιτικής και Χωροταξίας
- Μεταφορών
- Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Προστασίας των Καταναλωτών
- Νεότητας, Πολιτισμού, Παιδείας, Πληροφοριών και Αθλητισμού.

- Ανάπτυξης και Συνεργασίας
- Ελέγχου του Προϋπολογισμού
- Θεσμικών Υποθέσεων
- Δικαιωμάτων της Γυναίκας
- Κανονισμού και Αναφορών
- Ελέγχου της Εντολής

Μάρτιος 1985. Οι «δέκα» συμφωνούν για τη δημιουργία της Ευρώπης των «Δώδεκα». Μετά από οκτώ χρόνια δυσχερών διαπραγματεύσεων, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δέχεται την Ισπανία και την Πορτογαλία την 1.1.1986.

Αυτή είναι η τρίτη της διεύρυνση από το 1973 που το Ηνωμένο Βασίλειο, η Δανία και η Ιρλανδία προστέθηκαν στις έξι ιδρυτικές χώρες και απ' το 1981 που προστέθηκε η Ελλάδα στις εννέα.

Καθήκον της Κοινότητας, λέει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, είναι να δεχθεί όλα τα ευρωπαϊκά κράτη που εφαρμόζουν τις αρχές της πλουραλιστικής δημοκρατίας και σέβονται τα δικαιώματα του ανθρώπου.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί ότι η τελευταία διεύρυνση σταθεροποιεί τη δημοκρατία στην

Ισπανία και την Πορτογαλία, χώρες που γνώρισαν επί μακρόν, τη δικτατορία. Εξάλλου το άνοιγμα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας προς την Ιβηρική Χερσόνησο αποτελεί επιπλέον ένα άνοιγμα προς τη Λατινική Αμερική.

Υπερίσχυσε λοιπόν η πολιτική βούληση: η Ευρώπη θα έχει δώδεκα μέλη με 320 εκ. κατοίκους και ακαθάριστο εγχώριο προϊόν 3.000 δισ. ECU. (Οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν 232 εκ. κατοίκους και ΑΕΠ περίπου 4.000 δισ. ECU).

Η Ευρώπη χαράζει το μέλλον της. Με την ψήφο του, ο κάθε Ευρωπαίος πολίτης χτίζει σίγουρα και το δικό του μέλλον, το μέλλον των παιδιών του.

Πηγές:

Εκδόσεις του Γραφείου Πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Αθήνα.

ΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ - ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Της Σούλας Παναγιωτοπούλου
Dr. Phil Ψυχολόγου

Καθηγήτριας Αστυνομικών Σχολών

Από το βιβλίο της «Κοινωνική Ψυχολογία»

Η τεράστια σημασία των Μ.Μ.Ε.Ε. έκανε την Κοινωνική Ψυχολογία να προσεγγίσει με ιδιαίτερη προσοχή την προβληματική που τα Μέσα αυτά δημιουργούν. Ιδιαίτερα στην εποχή της πληροφορικής η χρήση ή η κατάχρηση των Μ.Μ.Ε.Ε. γίνεται ιδιαίτερα κοινωνικά αισθητή. Έτσι, θα μας απασχολήσουν και μας εδώ σαν ξεχωριστό κεφάλαιο.

Η ανθρώπινη κοινωνικοποίηση δηλαδή η αποδοχή των κοινωνικών σταθερών και η άσκηση του Ανθρώπου στην κοινωνική συμμετοχή στην κοινωνική αλληλεπίδραση και στην συνύπαρξη μέσα στην κοινωνική ομάδα αποτελεί την ουσία της ανθρωπίνης ύπαρξης.

Κεντρική θέση μέσα στο κοινωνικό επικοινωνιακό σύστημα, κατέχουν τα Μαζικά Μέσα Ενημέρωσης και

Επικοινωνίας – και ανάλογη εξουσία πάνω στη διαμόρφωση της ανθρώπινης κοινωνικής συμπεριφοράς διαθέτουν τα άτομα ή οι φορείς που τα διαχειρίζονται. Θεωρούνται η 4η εξουσία, η οποία συν-διαμορφώνει τη Δημοκρατία.

Ας μην ξεχνούμε πως κοινωνικοποίηση του ανθρώπου από τα Μαζικά Μέσα Επικοινωνίας και Ενημέρωσης πραγματοποιείται και ερμηνεύεται μέσα από έναν ιστορικό κοινωνικό συσχετισμό. Έτσι κοινωνικοποίηση δεν είναι κάποια μονόπλευρη πράξη επηρεασμού, αλλά μια ολοκληρωμένη κυκλική διαδικασία μέσα από την οποία ένα κοινωνικό περιβάλλον διαμορφώνει

τα άτομα από τα οποία συνδιαμορφώνεται και το ίδιο. Αυτό το γεγονός ουσιαστικά εμπεριέχει μια αντιστρεπτή σχέση και σ' ό,τι αφορά το αποτέλεσμα κοινωνικοποίησης.

Ας προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε τον κοινωνικό ρόλο των Μ.Μ.Ε.Ε.

Ο LASSWELL διατύπωσε καθαρά τον τρόπο λειτουργίας των Μ.Μ.Ε.Ε.

α) **Ποιός;** (ο πομπός).

β) **Λέει τι;** (Είδηση, Μήνυμα, Ενημέρωση, Επιμόρφωση κ.λ.π.)

γ) **σε ποιον;** (στο Δέκτη)

ε) **με ποιο μέσο;** (Τηλεόραση, ράδιο, τύπος, βιβλίο, αφίσα, θέατρο κ.λ.π.)

στ) **με ποιο σκοπό;** (Στόχοι και κίνητρα)

ζ) **με πιο αποτέλεσμα;** (και για

ποιον)

Ήδη διαβάζοντας την κλίμακα του LASSWELL κατανοούμε πέρα για πέρα και καθαρά τη δύναμη επιρροής μα και εξουσίας των Μέσων και αυτών που τα κατέχουν!

Τα Μέσα που χρησιμοποιούνται είναι πάρα πολλά και διαφορετικά μεταξύ τους: περιοδικά εφημερίδες, βιβλία, θέατρο, κινηματογράφος, δίσκοι, μουσικής, προκηρύξεις, επιγραφές τοίχων, αλλά ακόμα και... σώματος και προσώπου χειρονομίες, βλέμμα, μυρωδιά, ρούχα, ένδυση, χτένισμα, κάπνισμα και τόσα-τόσα άλλα μεταφέρουν μηνύματα και επηρεασμό από άνθρωπο από κοινωνική ομάδα σε άτομα και κοινωνικές ομάδες, από πολιτισμό σε πολιτισμό.

Οι βασικές λειτουργίες των Μ.Μ.Ε.Ε. προσφέρουν στο άτομο ή στην κοινωνική ομάδα.

— **αντιπερισπασμό** από τις καθημερινές πιέσεις και προβλήματα, γίνονται ασφαλιστική δικλίδα συναισθηματικής φόρτισης.

— χρησιμεύουν σαν **υποκατάστατο** των υποβαθμισμένων διανθρώπων σχέσεων στο άτομο, προσφέροντάς του ένα «αίσθημα κοινότητας» με άτομα τα οποία παρουσιάζονται και προβάλλονται με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο μέσα από τα Μ.Μ.Ε.Ε. Επίσης το περιεχόμενο των μηνυμάτων που «εκπέμπουν» τέτοια άτομα χρησιμοποιείται από το Δέκτη σαν δικές του απόψεις στις κοινωνικές συναναστροφές του κ.ά.

— χρησιμεύουν στην **ανεύρεση της ατομικής ταυτότητας**, αφού ωθούν το άτομο στη σύγκριση του περιεχομένου των μηνυμάτων των Μ.Μ.Ε. με την ατομική πραγματικότητα δίνουν διεύρυνση της ατομικής εμπειρίας γύρω από την καθημερινότητα και οδηγούν το άτομο σε μια πιθανή ενδυνάμωση των ατομικών αντιλήψεων γύρω από αξίες, ιδεολογίες κ.λ.π. ή και σε πλήρη ανατροπή τους.

— ακόμα βοηθούν στη **διεύρυνση του «γνωστικού ελέγχου»** πάνω στον περιβάλλοντα κοινωνικό και αντικειμενικό κόσμο, πράγμα που αναπτύσσει στο άτομο ένα συναίσθημα δύναμης -που ωστόσο είναι αδύναμο και διαβλητό αφού δε στηρίζεται σε πραγματικές ατομικές εμπειρίες αλλά είναι δοτό.

— εξάλλου τα Μ.Μ.Ε.

- δίνουν επίκαιρη ενημέρωση.
- (ανα) παράγουν ιδεολογία με την προβολή κοινωνικών πολιτι-

κών, θρησκευτικών σταθερών και αξιών.

- δίνουν μόρφωση και γνώση.
- δίνουν «βοήθεια ζωής» και άμεση και έμμεση συμβουλευτική.
- δίνουν ψυχαγωγία.

Έτσι (ανα)παράγουν **πολιτισμό**, δηλαδή παραδόσεις ήθη και έθιμα, τρόπο ζωής, σύστημα αξιών και ιδεολογίας και με την (ανα)παραγωγή πολιτισμού διαμορφώνουν σε υψηλό βαθμό τη μορφή και την ποιότητα κοινωνικοποίησης. Όμως ο κοινωνιολόγος LAZARFELD ονομάζει — και σωστά — τον άνθρωπο που καθοδηγείται από τα Μ.Μ.Ε. σαν «έτερο — καθορισμένο άνθρωπο», άνθρωπο που του λείπει η δυνατότητα να ωριμάσει ψυχο-κοινωνικά μέσα από την κοινωνική συμμετοχή, την κοινωνική συνυπευθυνότητα, το κοινωνικό «συν-ανήκω». Επειδή, για να απαιτηθεί κανείς πολιτισμό είτε σαν άτομο είτε σαν ομάδα, χρειάζεται να αποκτηθεί βαθιά συνειδητοποίηση της ιδιομορφίας της κοινωνίας μέσα στην οποία το άτομο αυτό ή η ομάδα ζει, συνειδητοποίηση της θέσης του και του ρόλου που μέσα σ' αυτή την κοινωνία μέσω της συμμετοχής, της υπευθυνότητας και όχι της παθητικότητας και του ιδιωτισμού. Με άλλα λόγια να γίνει το άτομο ή η ομάδα πρωταγωνιστής στα κοινωνικά δράματα και συν-διαμορφωτής τους. Αλλά τα Μ.Μ.Ε. είναι απρόσωποι μεταδότες, αναπαραγωγοί και όχι παραγωγοί στην πραγματικότητα. Παίρνουν κύρος και διαμορφωτική αξία τα μηνύματα που εκπέμπουν, λόγω της δημοσιότητας με την οποία τα διαδίδουν. Έτσι τα μηνύματα αποκτούν κύρος και πειστικότητα στον ίδιο βαθμό που έχει κύρος και πειστικότητα η προσωπικότητα που μέσω των Μ.Ε.Ε. μεταδίδει το μήνυμα. Αυτές οι προσωπικότητες οι λεγόμενοι «Leaders of Opinion», ηγέτες της διαμόρφωσης γνώμης επηρεάζουν το άτομο και την ομάδα, ουσιαστικά, με την κοινωνική στάση που μέσα και έξω από την λειτουργία των Μ.Ε.Ε. ασκούν. Και η επιρροή τους ασκείται και κάθετα (ταξικά) και οριζόντια (αταξικά). Όσο το άτομο - κυρίως και ιδιαίτερα σε νεαρή ηλικία - δέχεται σε μεγάλη ποσότητα, διάρκεια και συναισθηματική φόρτιση, την επιδραση των Μ.Ε.Ε. τόσο βαθύτερη γίνεται η επιρροή των μηνυμάτων και συνδιαμορφώνει.

— την ηθική στάση του ατόμου

— τις «εμπειρίες» του (ετερο-

καθορισμένες)

- την κριτική του στάση
- τα αντανakλαστικά του

Αυτό διαμορφώνει τη «στάση της ζωής» του ατόμου ανάλογα με την ιδεολογία που τα Μ.Μ.Ε. εκπέμπουν, επειδή το άτομο:

— φοβάται μήπως απομονωθεί κοινωνικά, αν δεν ασπασθεί το μήνυμα των Μ.Μ.Ε. (ας θυμηθούμε τα IN και OUT που κατά καιρούς δημοσιεύονται στον τύπο και «σφραγίζουν» ανθρώπους και καταστάσεις).

— αισθάνεται την πίεση που ασκείται προς τη μειοψηφία που δε θα ακολουθήσει το μήνυμα και δεν την αντέχει την πίεση αυτή.

— και τέλος αυτός ο υπερ-τονισμός της δύναμης, της εξουσίας της πλειοψηφίας, που (υποτίθεται) έχει ήδη ασπαστεί το μήνυμα, οδηγεί το άτομο που μένει απ' έξω, στη λεγόμενη «σπειροειδή σιωπή», μια σιωπή και απάθεια και ιδιώτευση που αναπτύσσεται σπειροειδώς, ελικοειδώς ως την κοινωνική εξαφάνιση του ατόμου.

Όλη αυτή η κατάσταση μεγαλώνει και βαθαίνει, όσο τα άτομα είναι λιγότερο ψυχικά και ηθικά ώριμα και ουσιαστικοποιεί και σταθεροποιεί αυτήν την ανωριμότητά τους. **Αλλά η μεγαλύτερη ζημιά γίνεται στο νέο άνθρωπο που ακόμα βρίσκεται στην αρχή της κοινωνικοποίησής του. Οι μετρήσεις έχουν δώσει πως ο νέος άνθρωπος (εφηβεία — νεότητα) αφιερώνει 3-6 ώρες την ημέρα στα Μ.Μ.Ε. Και επειδή η μόθηση, η κοινωνική μάθηση, γίνεται βασικά μέσω των προτύπων — τα πρότυπα που προβάλλουν τα Μ.Μ.Ε. γίνονται ισχυρότερα και πειστικότερα, όσο τα άλλα πρότυπα κοινωνικοποίησης εξασθενούν. Δηλαδή, όσο η κοινωνική κρίση της εποχής μας, η κοινωνική αμφισβήτηση και η κοινωνική αναξιοπιστία εξασθενούν το ρόλο των γονιών, των δασκάλων, του συνομήλικου, του συντρόφου, υποκειμενικά και αντικειμενικά. Αυτόχθονα και ετερόχθονα. Και ως μην ξεχνάμε πως οι παράγοντες αυτοί (γονείς, δάσκαλοι, συνομήλικοι, σύντροφοι, στην εργασία κ.λ.π.) είναι συμπαραγόντες της πρωτογενούς και βασικής κοινωνικοποίησης του ατόμου. Και κάθε εξασθένηση των παραγόντων της πρωτογενούς**

κοινωνικοποίησης, παθητικοποιεί τα άτομα και τις ομάδες και τους ετοιμάζει να γίνουν εύκολοι και «καλοί» αγωγοί, όχι πια ενός αυθεντικού κοινωνικού εποικοδομήματος της δευτερογενούς κοινωνικοποίησης, αλλά προκατασκευασμένων ιδεών, ιδεολογιών και «στάσεων ζωής», που μεταφέρουν ανέλεγκτα μηνύματα από «άγνωστους» πομπούς και έχουν «δυσδιάκριτους» στόχους και κίνητρα.

Ένα ιδιαίτερο πρόβλημα που απασχόλησε την κοινωνική έρευνα, είναι το θέμα της βίας που προβάλλεται από την Τηλεόραση κυρίως, αλλά και από άλλα Μ.Μ.Ε.Ε.

Γύρω από το θέμα αυτό, υπάρχουν πάνω από 800 σύγχρονες επιστημονικές έρευνες. Οι έρευνες αυτές γίνανε κάτω από την ανησυχητική πραγματικότητα, πως κάθε παιδί στον δυτικό κόσμο, βλέπει τουλάχιστον 3 ώρες τηλεόραση την ημέρα. Έτσι, με την συχνότητα που προβάλλονται τα φιλμς βίας, ένας 14χρονος έχει δει γύρω στις 10.000 σκηνές βίας διαφορετικής έντασης. Οι έρευνες σε παιδιά και νέους δείχνουν πως μετά από μια παρουσίαση

βίαιων σκηνών, ανεβαίνει η ετοιμότητα να ασκήσουν βία οι ίδιοι οι θεατές. Κυρίως αν λίγο πριν είχανε για κάποιο λόγο θυμώσει ή είχανε απογοητευθεί ή ξεγελαστεί ή καταπιεστεί.

Άλλες έρευνες έδειξαν πως, βίαια άτομα προτιμούν ταινίες κινηματογράφου, τηλεόρασης ή VIDEO αποκλειστικά με θέματα βίας. Σίγουρο είναι πως ταινίες βίας υποδουλίζουν μια ήδη υπάρχουσα ετοιμότητα βίαιης συμπεριφοράς.

Όμως, όσο βλέπουμε μονάχα τα αποτελέσματα μιας νοσηρότητας και δεν επιμένουμε στην έρευνα και ανάλυση των αιτίων, τόσο επικίνδυνα εθελουφλούμε. Γιατί τα Μ.Μ.Ε.Ε. και στην θετική και στην αρνητική τους διάσταση δεν δρουν αυτόχθονα, αλλά αναπαράγουν τις δομές και την ιδεολογία των κοινωνικών σχέσεων, έτσι όπως ΟΛΟΙ οι κοινωνικοί παράγοντες διαμόρφωσαν. Δεν ευθύνεται, λοιπόν, το Μέσο, αλλά οι χειριστές του, δηλαδή το συγκεκριμένο κοινωνικό σύνολο που το χρησιμοποιεί ή που εν ονόματι του επιτρέπει να το χρησιμοποιούν και να αναπαράγουν κάθε

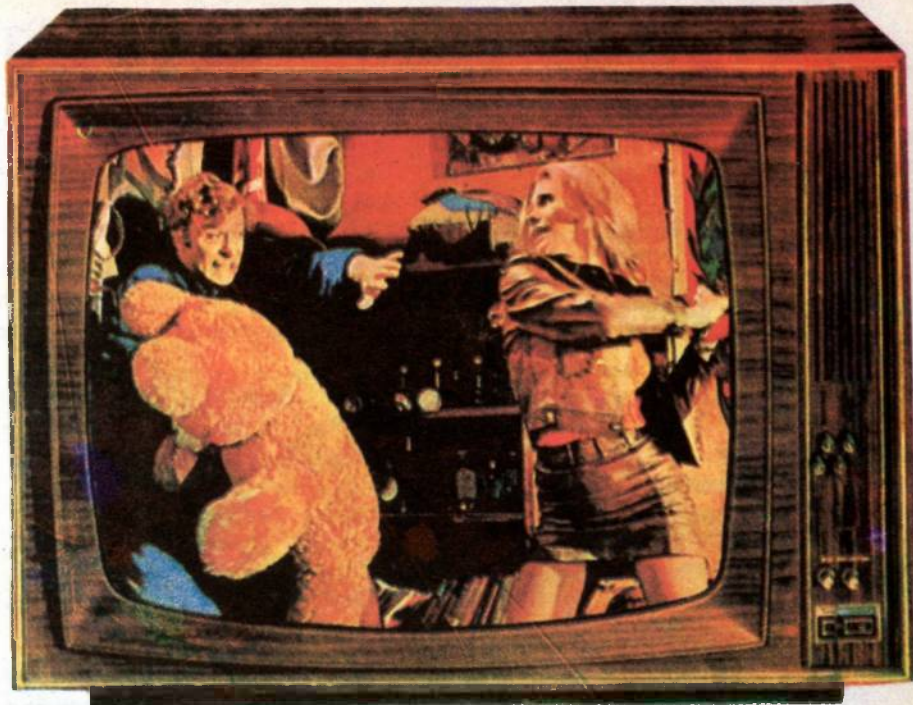
ιδεολογία.

Η κρίση στη διαχείριση των Μ.Μ.Ε., όσο έγινε ως τώρα κατορθωτό να αναπτυχθεί, οδήγησε σε μια κοινωνία «μαζικής πολιτιστικής παραγωγής». Σε μια κοινωνία «κυκλικής απομόνωσης». Όπου η καταστροφή κάθε σχέσης ανάμεσα στην ανθρώπινη εμπειρία και στην κοινωνική διαδικασία, που προέκυψε από την «κατάληψη» της επικοινωνίας από τα Μ.Μ.Ε., οδήγησε σε μείωση έως εξαφάνιση της αυθεντικότητας στην κοινωνικοποίηση. Οι HORKHEIMER και ADORNO αναφέρονται στην έλλειψη αυθεντικότητας κοινωνικής πολιτιστικής ιδεολογικής κ.λ.π. στη «Μαζική κουλτούρα» της μετα-βιομηχανικής εποχής αναφέρονται στην αναπτυσσόμενη «**παρα-μυθολογία**» των Μ.Μ.Ε. (βεντέτες της τηλεόρασης και του κινηματογράφου), «ήρωες» του τύπου και της κοσμικής ζωής «ηγέτες» παραγωγής και διαμόρφωσης γνώμης, κ.λ.π.) και στις «**παρα**» **αξίες** που αυτή παράγει (π.χ. άνεση, κατανάλωση, νεότητα, λαμπρή εμφάνιση, αθλητική δύναμη κ.λ.π.). Όλη αυτή η «παρα» ιδεολογία, ο

«παρα» πολιτισμός αποσκοπεί είτε σε κατασπατάληση προϊόντων και ιδεολογιών – στις βιομηχανικά αναπτυγμένες χώρες είτε σε εναρμόνιση των αναγκών τους με όλα τα προβαλλόμενα από τα Μ.Μ.Ε. «αγαθά» στις βιομηχανικά αναπτυσσόμενες ή και υποανάπτυκτες χώρες. Και φυσικά σε ηδονιστική διάθεση αφθονίας – σε ηδονιστική κατανάλωση – σε ηδονιστική κατασπατάληση της ίδιας της κοινωνικότητας του ανθρώπου. Ο HEBERMAS λέει πως σιγά-σιγά στην μετα-καπιταλιστική εποχή ο λαός – η δημόσια γνώμη – έχασε τη δύναμή της, αποκλείστηκε από κάθε κοινωνική διαδικασία και έγινε όργανο της εξουσίας εκείνης της τάξης, που κυριαρχεί και κατέχει τα Μ.Μ.Ε. Η «μαζική κουλτούρα» δεν είναι μια αυθεντική κουλτούρα που δημιουργείται από τις μάζες μιας κοινωνίας και **αφομοιώνεται** δυναμικά απ' αυτές αλλά κατασκευάζεται τεχνητά από άλλα κέντρα εξουσίας και **καταναλώνεται** από τις μάζες οι οποίες δε συμμετέχουν στις κοινωνικές διαδικασίες. Αντί να αναπτύσσεται η δυνατότητα δημιουργίας ιδεών, ιδεολογιών, κουλτούρας, επιβάλλονται ιδέες, πεποιθήσεις, πρότυπα κοινωνικά, «ανάγκες», φιλοδοξίες, στάσεις ζωής. Κάτω απ' αυτήν την ομοιομορφή ισοπεδωμένη και ισοπεδωτική προκατασκευασμένη δυνατότητα «κοινωνικοποίησης» του ανθρώπου, χτίζονται προσωπικότητες χωρίς δημιουργικότητα, διχως ικανότητα να χτίσουν και να καλλιεργήσουν διανθρώπινες σχέσεις – άνθρωποι πειθήνιοι, καταναλωτές «προκάτ» τρόπων και καταστάσεων ζωής κυνηγοί ψευτοϊδανικών και ψευτοονείρων, άτομα που χειραγωγούνται απ' όλους όσους θέλουν να προσπορίσουν οφέλη από τη χειραγωγήσή τους.

Όμως γνωρίζουμε, πως, οι δύο άνθρωποι στόχοι (με τους ανάλογους υποστόχους τους) είναι η **καλλιέργεια αρμονικών διανθρώπινων σχέσεων** και ο **στόχος της δημιουργικότητας**. Αν οι δύο αυτοί στόχοι διαταραχθούν ή αλλοιωθούν, τότε η διαταραχή αυτή και η αλλοίωση αυτή μεταφέρονται αυτούσια στην κοινωνική διαδικασία και μετατρέπεται σε κοινωνική κρίση.

Ο Άνθρωπος έρχεται στον κόσμο χωρίς πρότυπα συμπεριφοράς τα οποία «μαθαίνει» μέσω της επικοινωνίας, της σχέσης του με τον άλλο άνθρωπο, το συν-άνθρωπο. Με ενθάρρυνση, με καθοδήγηση, με παρμπόδιση, με παρατήρηση, με

κατανόηση, με ενημέρωση, με διαρκή κοινωνική αντιπαράθεση κι αλληλεπίδραση, με μια λέξη με **επικοινωνία** με το συνάνθρωπό του ο άνθρωπος διαμορφώνει ένα κοινωνικό ερμηνευτικό σύστημα. Αυτό τον βοηθά να αντιληφθεί το περιβάλλον του και τις κοινωνικές συνθήκες μέσα στις οποίες ζει και μέσα από τη διαμόρφωση κοινωνικών σταθερών μορφών, προτύπων και αξιών, γίνεται ικανός να διαμορφώσει τις κοινωνικές προσδοκίες του και να τις διεκδικήσει. Ο βαθμός ωρίμανσης και εξέλιξης της κοινωνίας γίνεται ανάλογος με το βαθμό και την ποιότητα κοινωνικοποίησης των μελών της – και το αντίθετο.

Οι άνθρωποι, που ζούνε μέσα στον καπιταλισμό, έμαθαν να ερμηνεύουν την κοινωνικοποίηση σαν ποσοτική διαδικασία. Η κρίση αξιών, που γεννήθηκε, αλλά και δημιουργήσε την κοινωνική κρίση, αποτυπώθηκε και ερμηνεύτηκε σαν κρίση οικονομικών μεγεθών κι έτσι η λύση, που αναζητήθηκε από τον καπιταλιστικό άνθρωπο, κατέληξε στην «ηδονιστική συσσώρευση» αγαθών και «αξιών», τα οποία και φетиχοποίησε. Το κέντρο βάρους της κοινωνικοποίησης, με τη βοήθεια των Μ.Μ.Ε., μετατέθηκε από τον άνθρωπο στο προϊόν και στους κανόνες αγοράς... Αναζητήθηκε το θάμνωμα, ο εντυπωσιασμός, το φθαρτό, το περαστικό, το αγοραίο, μέσα από την επιρροή της πλαστής εικόνας της διαφήμισης. Και έφτασε ο καπιταλιστικός ανασφαλής άνθρωπος, να α-

ναζητά την εγκυρότητα, τη σταθερότητα, την ασφάλεια σ' έναν εμπορευματοποιημένο κόσμο, που συνεχώς αλλάζει για να 'ναι πάντα «ΙΝ» κι όχι σ' ένα κοινωνικοποιημένο κόσμο των σταθερών αυθεντικών ανθρώπινων ιδεών και κοινωνικών αξιών.

Η ουσιαστική κατάληξη της καπιταλιστικής ποσοτικής «κοινωνικοποίησης» έφερε και ανάλογο, δυσβάσταχτο, ατομικό και κοινωνικό κόστος. Η «παθητική μάθηση» της άρχουσας καπιταλιστικής ιδεολογίας έδωσε στον άνθρωπο μια «παθητική συμμετοχή», όπου η αβουλία και η παθητικότητα παραμορφώνουν κάθε είδος κοινωνικής διεργασίας. Τα Μ.Μ.Ε. χτίσανε γύρω από τον άνθρωπο ένα περιθωριοποιητικό ετερόνυμο, παρερμηνευτικό εποικοδόμημα, που παραμόρφωσε κάθε αυτόνομη πράξη και πρακτική μέσα στην ιστορική πραγματικότητα κάθε ατόμου κοινωνικής ομάδας.

Αλλά τα Μ.Μ.Ε. είναι μια πραγματικότητα και η χρήση τους πρέπει να θετικοποιηθεί, για να εκπληρώσουνε πραγματικά τον σκοπό της ύπαρξής τους. Εξάλλου δεν πρέπει να παραγνωρίζεται η διαπίστωση που όσο πιο ελεύθερη στις δομές και στις λειτουργίες της, όσο πιο κοινωνικοποιημένη γίνεται η ανθρώπινη ομάδα, τόσο τα Μ.Μ.Ε. εντάσσονται μέσα στις διεργασίες «εκοινωνικοποίησης» για να φτάσουν να υπηρετούν τον Άνθρωπο – και όχι να πλάθουνε το ανθρώπινο ανδρείκελο!

ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΑΙΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

(Του Αστυνόμου Β' ΝΑΝΟΥ Νικολάου,
Υπεύθυνου λειτουργίας της Τράπεζας Αίματος
Ελληνικής Αστυνομίας στην Αθήνα)

1. Η Ελληνική Αστυνομία, για εξυπηρέτηση του προσωπικού της (αστυνομικού - διοικητικού) και των μελών οικογενειών τους έχει, μέχρι σήμερα, ιδρύσει τρεις (3) Τράπεζες Αίματος που στεγάζονται:

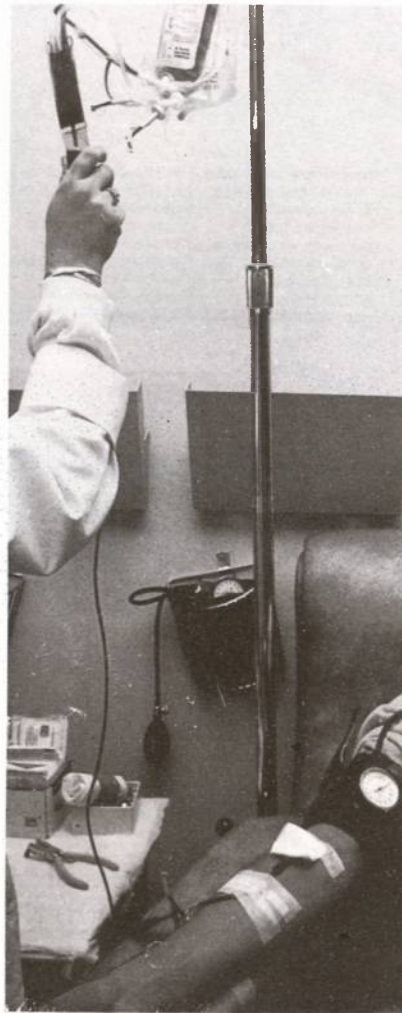
1. Η των Αθηνών στο ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ Γ.Ν.Α. και υπάγεται στη Διεύθυνση Υγειονομικού / Υ.Δ.Τ.
2. Η της Θεσσαλονίκης στο Νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ και υπάγεται στο Κεντρικό Ιατρείο Θεσ/νίκης και
3. Η του Ηρακλείου - Κρήτης στο ΒΕΝΙΖΕΛΕΙΟ Γ.Ν. Ηρακλείου και υπάγεται διοικητικά στην Αστυνομική Διεύθυνση Ηρακλείου.

2. Παρόλο που οι Τράπεζες αυτές λειτουργούν, ιδιαίτερα οι δύο πρώτες, από την ίδρυση της Ελληνικής Αστυνομίας εν τούτοις μία μεγάλη μερίδα του προσωπικού του Σώματος αγνοεί την ύπαρξή τους παρά τα κατ' επανάληψη σχετικά έγγραφα της Δ/νσης Υγειονομικού/ΥΔΤ προς όλες τις Υπηρεσίες του Σώματος και παρά τις υφιστάμενες σχετικές διατάξεις των άρθρων 33 και 39 του Π.Δ. 548/1985 «Υγειονομική Υπηρεσία της Ελληνικής Αστυνομίας».

3. Επειδή ο θεσμός των Τραπεζών Αίματος έχει ιδιαίτερη σημασία για το προσωπικό του Σώματος και τα προσφιλή τους πρόσωπα αφού σχετίζεται άμεσα με την υγεία τους και μάλιστα όταν η έκβασή της εξαρτάται από την ύπαρξη ή μη της αναγκαίου ποσότητας αίματος γι' αυτό θεωρώ σκόπιμο να παραθέσω εδώ μερικά ενημερωτικά στοιχεία γύρω από το όλο θέμα με την πίστη ότι, έτσι, θα ενημερωθεί αμεσότερα το προσωπικό του Σώματος.

4. Η λειτουργία των Τραπεζών Αίματος της Ελληνικής Αστυνομίας διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 33 του Π.Δ. 548/1985.

5. Το αίμα τους προέρχεται, κατά βάση, από την εθελοντική αιμοδοσία του προσωπικού του Σώματος, αλλά και ιδιωτών.

Στην έννοια «ιδιώτες» περιλαμβάνεται, κυρίως, το συγγενικό και φιλικό περιβάλλον του προσωπικού του Σώματος.

6. Από τις Τράπεζες Αίματος της Ελληνικής Αστυνομίας χορηγείται αίμα στο εν ενεργεία προσωπικό του Σώματος, στους πολιτικούς υπαλλήλους, στα μέλη των οικογενειών τους (σύζυγοι, γονείς των συζύγων και τέκνα) και εφόσον υπάρχει δυνατότητα, στους συνταξιούχους του Σώματος και στα μέλη των οικογενειών τους κατά τις παραπάνω διακρίσεις.

7. Η αιμοδοσία των εθελοντών αιμοδοτών γίνεται από τις ώρες 08.00-20.00, χωρίς ιδιαίτερη διαδικασία, καλό όμως είναι ο αιμοδότης να είναι ξεκούραστος.

8. Οι αιμοδότες μπορούν να αιμοδοτούν για λογαριασμό της συγκεκριμένης Τράπεζας Αίματος Ελληνικής Αστυνομίας ως εξής:

- α. Όσοι υπηρετούν στην Αθήνα στο Κέντρο Αιμοδοσίας του ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟΥ Γ.Ν. ΑΘΗΝΩΝ.
- β. Όσοι υπηρετούν στη Θεσσαλονίκη στο Κέντρο Αιμοδοσίας του Νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ.
- γ. Όσοι υπηρετούν στο Ηράκλειο Κρήτης, στο Κέντρο Αιμοδοσίας του ΒΕΝΙΖΕΛΕΙΟΥ Νοσοκομείου, και
- δ. Όσοι υπηρετούν στην υπόλοιπη χώρα στο Κέντρο Αιμοδοσίας του πλησιέστερου Κρατικού Νοσοκομείου.

Όλοι οι αιμοδότες πρέπει, απαραίτητα, να τονίζουν στο προσωπικό των Κέντρων Αιμοδοσίας ότι αιμοδοτούν «Για λογαριασμό της Τράπεζας Αίματος της Ελληνικής Αστυνομίας Αθηνών ή Θεσσαλονίκης ή Ηρακλείου, οπότε και τους χορηγείται από το Κέντρο Αιμοδοσίας, την ίδια στιγμή, βεβαίωση «ότι κατέθεσαν μία φιάλη αίμα για την Τράπεζα Αίματος ΕΛ.ΑΣ (τάδε)».

9. Οι αιμοδότες, που αιμοδοτούν για λογαριασμό των Τραπεζών Αίματος της Ελληνικής Αστυνομίας, απαλλάσσονται από την εκτέλεση υπηρεσίας για τέσσερις (4) μέρες με πρώτη μέρα απαλλαγής τη μέρα της αιμοδοσίας τους.

Η απαλλαγή τους γίνεται από την Υπηρεσία τους με βάση την πιο πάνω βεβαίωση.

10. Όσοι αιμοδοτούν για οποιοδήποτε άλλο λόγο απαλλάσσονται από την εκτέλεση υπηρεσίας για δύο (2) μέρες, αλλά με γνωμάτευση του υπηρεσιακού γιατρού και μόνο.

11. Όλο το προσωπικό του Σώματος πρέπει να γνωρίζει και πλέον είναι ανάγκη να ενστερνιστεί ότι:

- α. Κάθε υγιής (άνδρας ή γυναίκα) ηλικίας 18—62 χρόνων μπορεί άφοβα να αιμοδοτεί 3—4 φορές το χρόνο, η δε όλη διαδικασία διαρκεί 5—10 λεπτά της ώρας.
- β. Δεν υπάρχει κανένας απολύτως κίνδυνος μετάδοσης οποιουδήποτε νοσήματος (AIDS κ.λ.π) για τον απλό λόγο της χρησιμοποίησης, κατά την αιμοδοσία, αποστειρωμένης σύριγγας μιας χρήσης.
- γ. Κανένα φάρμακο, μέχρι σήμερα, δεν αντικαθιστά το αίμα ή το πλάσμα που χρειάζεται ο ασθενής, δηλαδή το αίμα δεν έχει υποκατάστατο και εδώ ακριβώς γίνεται κατανοητή η σημασία που έχει η εθελοντική προσφορά αίματος. Δυστυχώς την αξία του αίματος την καταλαβαίνουμε μόνο όταν ο καθένας μας έχει την ανάγκη του.
- δ. Το αίμα που λαμβάνεται, κάθε φορά από τον αιμοδότη, ανέρχεται σε 350 κυβ. εκατοστά και αντιστοιχεί

Συνάδελφοι της Α.Δ. Καβάλας προσφέρουν αίμα για την Τράπεζα Αίματος της ΕΛ.ΑΣ.

Αστυνομική Δ/ση Ηρακλείου. Στις πιο πάνω Υπηρεσίες πρέπει οι δικαιούχοι να προσκομίσουν βεβαίωση της Αιμοδοσίας του Νοσηλευτικού Ιδρύματος, που νοσηλεύεται ο ασθενής, για τις ανάγκες του σε αίμα.

13. Ήθελα ακόμα να τονίσω ότι η χώρα μας για να καλύψει τις ανάγκες της σε αίμα χρειάζεται, κάθε χρόνο, 500.000 περίπου μονάδες (φιάλες) αίμα και δυστυχώς δυσκολεύεται να τις εξασφαλίσει και κίνδυνος από την έλλειψη αυτή, είναι προφανής.

Όμως ο αριθμός αυτός μπορεί να καλυφθεί και η χώρα μας να καταστεί αυτάρκης σε αίμα αν:

- α. Ένας στους 25 Έλληνες έδινε μία (1) φιάλη αίμα κάθε χρόνο.
- β. Κάθε Έλληνας έδινε μία (1) φιάλη αίμα κάθε 25 χρόνια και
- γ. Υπήρχε ΕΝΑΣ μόνο αιμοδότης σε κάθε 75 Έλληνες ή Ελληνίδες που θα έδινε αίμα τρεις (3) φορές το χρόνο όπως κάνουν όλοι οι συνειδητοί αιμοδότες.

14. Τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο και μόνο πρέπει να μας προβληματίσουν όλους τους Έλληνες ώστε να αναθεωρήσουμε τις μέχρι σήμερα θέσεις - απόψεις μας για την εθελοντική αιμοδοσία. Σ' αυτό θα συμβάλει η σωστή ενημέρωση και τα πιο πάνω εκτιθέμενα, πιστεύω, καλύπτουν ενημερωτικά όποιον θέλει να αιμοδοτήσει.

μόλις στο 1/20 (περίπου) της ποσότητας που έχει κάθε άνθρωπος.

- ε. Το αίμα, που δίνει ο αιμοδότης κάθε φορά, αναπαράγει ο οργανισμός το μεν πλάσμα (υγρό του αίματος) μέσα σε 24 ώρες, τα δε ερυθρά αιμοσφαίρια μέσα σ' ένα μήνα περίπου. Αυτό σημαίνει ότι από την ποσότητα που δίνει ο αιμοδότης δε διατρέχει κανένα απολύτως κίνδυνο, ενώ αντίθετα σώζει ένα, τουλάχιστο, συνάνθρωπό του.

στ. Ο αιμοδότης, πριν από κάθε αιμο-

δοσία, εξετάζεται από ειδικευμένο προσωπικό του Κέντρου Αιμοδοσίας που αιμοδοτεί και θα πρέπει να απαντά με ειλικρίνεια στις σχετικές ερωτήσεις που αφορούν το ιατρικό ιστορικό του.

12. Η χορήγηση αίματος στους δικαιούχους γίνεται για την Αθήνα από τη Διεύθυνση Υγειονομικού/Υ.Δ.Τ./Τμήμα Β' (Κοτοπούλη 9 - Ομόνοια) για τη Θεσ/νίκη από το Κεντρικό Ιατρείο Θεσ/νίκης και για το Ηράκλειο από την

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΑ

**«Το Χαβιάρι του Ελληνικού Αθλητισμού»
ή «Ένα Λαϊκό Άθλημα με πολυδιάστατη προσφορά στον Αθλητισμό
και στο Κοινωνικό Σύνολο»;**

**Γράφει: ο Στέλιος Βασιλόπουλος
Πρόεδρος Ελληνικής Ομοσπονδίας Χιονοδρομίας
Μέλος της Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων**

Η Ελληνική Αστυνομία εντάχθηκε τον Ιανουάριο του 1988 στη δύναμη της Ελληνικής Ομοσπονδίας Χιονοδρομίας, ως πάρεδρο μέλος, με βάση τις σχετικές διατάξεις του Νόμου 75/75 και του καταστατικού της Ομοσπονδίας μας.

Κατά την διάρκεια των δύο τελευταίων Χιονοδρομικών περιόδων 1988-89 η Χιονοδρομική Ομάδα της ΕΛ.ΑΣ πήρε ενεργό μέρος σε μια σειρά από τις σημαντικότερες αγωνιστικές διοργανώσεις της Ομοσπονδίας μας και πρέπει να ομολογήσουμε ότι από

την πρώτη στιγμή έδωσε ένα δυναμικό παρόν στο χώρο της Ελληνικής Χιονοδρομίας. Αρκεί μόνο για παράδειγμα να αναφέρουμε ότι οι αθλητές της στους φετεινούς Πανελλήνιους Αγώνες Καταβάσεων κατατάχθηκαν σε πολύ καλές θέσεις (Δ. Λέφας, 7η θέση στο αγώνισμα της Τεχνικής Κατάβασης σε σύνολο 25 συμμετασχόντων, και Γ. Κούσουλας, 14η θέση στο αγώνισμα Γιγαντιαίας Τεχνικής Κατάβασης σε σύνολο 21 συμμετασχόντων).

Παράλληλα, κατά τη διάρκεια των αγώνων αυτών είχαμε την ευκαιρία να

ανταλλάξουμε απόψεις με τον Αρχηγό της Ομάδας κ. Γιάννη Καραπανάγο, ο οποίος κυριολεκτικά μας εντυπωσίασε τόσο με τις γνώσεις και την αγάπη του για το άθλημα όσο και με την γενικότερη παρουσία του ίδιου και της ομάδας του. Με μεγάλη ικανοποίηση σημειώνουμε επίσης την πραγματοποίηση των 1ων Πανελλήνιων Αγώνων Σκι για Αστυνομικούς, την συμμετοχή της ΕΛ.ΑΣ. για τρίτη συνεχή χρονιά στους Παγκόσμιους Αγώνες Καταβάσεων για Αστυνομικούς, καθώς και την πολύπλευρη δυναμική προβολή του αθλή-

ματος της Χιονοδρομίας, τόσο στις Αστυνομικές Σχολές με ταινίες από Χιονοδρομικούς Αγώνες, και σχετικές ομιλίες όσο και στον ημερήσιο και περιοδικό τύπο.

Μετά τις παραπάνω διαπιστώσεις το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας μας ιδιαίτερα συγχαίρει την Αθλητική Ομάδα της ΕΛ.ΑΣ (Αθλητές και Στελέχη), τόσο για το ήθος, την ευπρέπεια, την εν γένει παρουσία και τη συμμετοχή τους στις αγωνιστικές μας διοργανώσεις όσο και για τις επιδόσεις τους, και ακόμα ευχαριστεί και συγχαίρει την αρμόδια Διεύθυνση Δημοσίων Σχέσεων του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως η οποία έχει πάρει με τόσο ενθουσιασμό το θέμα της Χιονοδρομίας ώστε είμαστε βέβαιοι ότι η Χιονοδρομική μας οικογένεια έχει ήδη ένα νέο και δυναμικά ανερχόμενο αθλητικό φορέα, του οποίου η δραστηριότητα ελπίζουμε και πιστεύουμε ότι θα επεκταθεί και στα υπόλοιπα αγωνίσματα που καλλιεργεί και αναπτύσσει η Ομοσπονδία μας:

Τους Δρόμους Αντοχής και το Διάθλο (Σύνθετο Αγώνισμα Δρόμων Αντοχής και Σκοποβολής) τα οποία πιστεύουμε ότι προσφέρουν πολύ μεγαλύτερες δυνατότητες ταχείας ανάπτυξης και αθλητικών διακρίσεων τόσο σε Εθνικό όσο και σε Διεθνές επίπεδο, διότι απαιτούν μικρότερες επενδύσεις σε ατομικό εξοπλισμό και Χιονοδρομικά Κέντρα και είναι ευκολότερα προσιτά σε όλη την έκταση του Ελλαδικού

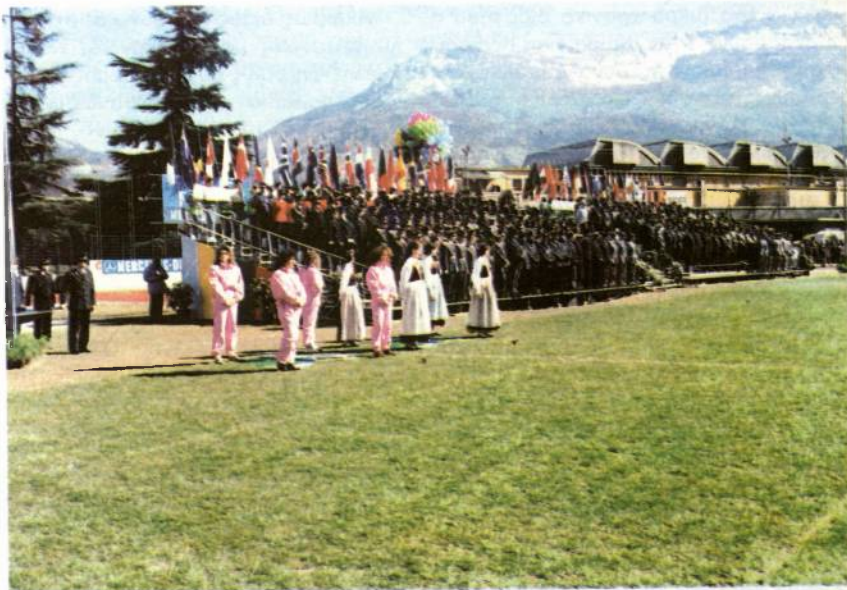
χώρου.

Με την ευκαιρία αυτή αξίζει να ενημερώσουμε τα καινούργια μέλη μας για την πραγματική ταυτότητα της μεγάλης μας Χιονοδρομικής Οικογένειας στην οποία πολύ πρόσφατα εντάχθηκαν, για την οποία όχι σπάνια ακούγονται οι πιο αντιφατικές απόψεις.

Παρά το γεγονός ότι η Ελληνική Χιονοδρομία κλείνει ήδη 60 χρόνια επίσημης Ομοσπονδιακής Ζωής και Δράσης, και τα 67 Σωματεία μέλη μας δυναμικά αναπτύσσουν το άθλημα σε

όλη σχεδόν την έκταση του Ελλαδικού χώρου, ο πολύς κόσμος, τα μέσα ενημέρωσης, δυστυχώς δε και αρκετά επώνυμα Στελέχη του Ελληνικού Αθλητισμού εξακολουθούν να έχουν ακόμα και σήμερα εξωπραγματική αντίληψη ή/και κάποια προκατάληψη για το... «Ελιτίστικο», όπως συχνά χαρακτηρίζεται, και «ξένο προς τις κλιματολογικές συνθήκες και την γεωγραφική μας θέση» εισαγόμενο άθλημα της Χιονοδρομίας.

Είναι πράγματι λοιπόν η Χιονοδρο-

Η χιονοδρομική ομάδα της ΕΛ.ΑΣ.

μία ένα 'Αθλημα για τους «λίγους», «τους εύπορους», «τους σνομπ» και τους «καργόσχολους πρωτευουσινόνους» που τεχνητά μετέφεραν κάποτε ξενομανείς Έλληνες από τις Άλπεις και τον παγωμένο Σκανδιναβικό Βορρά στην θαλασσινή, ηλιόλουστη, μεσογειακή μας Πατρίδα;

Η απάντησή μας είναι μονοδιάστατη. Κατηγορηματικά ΟΧΙ.

Είναι αλήθεια φυσικά ότι τα πρώτα σκι τα έφεραν στην Ελλάδα για αθλητική χρήση κάποιοι Έλληνες του εξωτερικού (το 1932 έγιναν οι πρώτοι χιονοδρομικοί αγώνες στην Ελλάδα), και για ένα μικρό χρονικό διάστημα η Χιονοδρομία στην Χώρα μας περιορίστηκε κυρίως στις μεγαλουπόλεις, τις εύπορες τάξεις και στους λίγους εκείνους Έλληνες που γύριζαν από το εξωτερικό εισάγοντας την καινούρια αυτή πολυτέλεια.

Είναι όμως εξίσου βέβαιο ότι τα σχολιάρσπαιδα του Μετσόβου από πολύ παλιά κατέβαιναν ήδη τις χιονισμένες πλαγιές της γειτονιάς τους με αυτοσχέδια «βαρελόξυλα», ότι στα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1930 κατασκευάστηκαν τα πρώτα Ελληνικά Σκι από μικρές αυτοσχέδιες βιοτεχνίες στην Ελλάδα ότι κατά την διάρκεια του Ελληνο - Ιταλικού Πολέμου συγκροτήθηκε άμεσα από τα μέλη μας το πρώτο ΤΑΓΜΑ ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΩΝ, που έγραψε ιστορία και άφησε θύματα στα Αλβανικά βουνά, και ότι η Ελληνική Χιονοδρομία στάθηκε και διαδόθηκε σαν άθλημα, όχι από τους πολυταξιδεμένους συμπατριώτες μας αλλά από τους ντόπιους και αταξίδευτους Έλληνες που ζούσαν κοντά, γνώριζαν, και αγαπούσαν με πάθος τα βουνά μας και τις χειμερινές τους συνθήκες.

Μετά τον δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, πολύ σύντομα, η Χιονοδρομία επιστρέφει και πάλι, τώρα ως άθλημα ολοκληρωμένο, στους φυσικούς φορείς της: Στα ορεινά χωριά και στις μικρές πόλεις που ρίζωναν στις βάσεις των ορεινών μας συγκροτημάτων.

Εάν λοιπόν, υπήρξε πράγματι κάτι «εισαγόμενο» αυτό σίγουρα δεν ήταν η ίδια η Χιονοδρομία, αλλά η τεχνολογία και η τεχνογνωσία της.

Υπάρχει όμως και ο Μύθος για τη Μεσογειακή Ελλάδα της Θάλασσας και της αιώνιας διακτάδας. Μύθος που φυσικά και είναι αληθινός. Τόσο αληθινός όσο ακριβώς αληθινές παραμένουν και οι ατέλειωτες εκείνες ορεινές περιοχές της Ελλάδας, με τα αμέτρητα χωριά τους που κάθε χρόνο, και για μεγάλα χρονικά διαστήματα, αποκλείονται από τις χιονοπτώσεις και απεγνωσμένα καλούν σε βοήθεια: Η Κατάρρα, η Αργιθέα, τα χωριά των Αγράφων, τα Γρε-

βανά, η Φλώρινα, το Καρπενήσι.

Δύο όψεις ενός και του αυτού νομίσματος που συνυπάρχουν και αποτελούν τη μοναδική ιδιαιτερότητα του τόπου και του χαρακτήρα μας: Η αρμονία μέσα από την αντίφαση.

Έχουμε λοιπόν θάλασσα. Αλλά έχουμε και βουνά που καλύπτουν πάνω από το 60% του Ελλαδικού χώρου με συνεχή χιονοκάλυψη 3—5 μήνες το χρόνο. Τι μας λείπει λοιπόν; Οι Χιονοδρομικές Εγκαταστάσεις; Αυτές γίνονται όπως και σε όλες τις άλλες χώρες. Μας λείπουν φυσικά και οι Παγετώνες των Άλπεων.

Ακριβώς όπως λείπουν και στις πολύ γειτονικές μας Βαλκανικές Χώρες. Η έλλειψη όμως αυτή δεν εμπόδισε τη Γιουγκοσλαβία να διοργανώσει μια από τις καλύτερες Χειμερινές Ολυμπιάδες (Serajevo 1984) και να κατατάξει αθλητές της στην πρώτη τριάδα των Ολυμπιακών και των Παγκόσμιων. Ούτε εμπόδισε τη Βουλγαρία να κατατάσσει αθλητές της στην εξάδα των ίδιων αγώνων και μέχρι το 1988 να διεκδικεί με διαφορά στήθους τη διοργάνωση της Χειμερινής Ολυμπιάδας του 1994.

Τέλος, υπάρχει βέβαια και το θέμα του υψηλού κόστους, ατομικού εξοπλισμού και λειτουργίας των Χιονοδρομικών Κέντρων, το οποίο όπως ευρύτατα πιστεύεται καθιστά το άθλημα απαγορευτικό για τα μικρομεσαία εισοδήματα. Πράγματι, το κόστος δεν είναι μικρό. Αυτό όμως δεν αφορά σε καμιά περίπτωση την Αγωνιστική Χιονοδρομία, γιατί οι δαπάνες δεν βαρύνουν τους αθλητές. Γι' αυτό και η επιλογή τους γίνεται μόνο με αξιοκρατικά κριτήρια και είναι ανεξάρτητη από την οικονομική τους κατάσταση (σήμερα άλλωστε οι περισσότεροι αθλητές μας προέρχονται από την ορεινή περιφέρεια και τις χαμηλότερες οικονομικές τάξεις).

Με τα λίγα που εκθέσαμε ως το σημείο αυτό σίγουρα δεν καλύπτουμε ολόκληρο το φάσμα της κριτικής που αντιμετωπίζει το άθλημά μας. Δίνουμε όμως προς όλες τις κατευθύνσεις το μέτρο ότι η κριτική αυτή δεν μπορεί να γίνεται χωρίς περίσκεψη: Ναι. Έχουμε ήλιο και θάλασσα. Αλλά έχουμε συγχρόνως και ατελείωτα χιονισμένα ορεινά συγκροτήματα. Πολύ σωστά κατατάσσουμε την Ιστιοπλοΐα. Το ίδιο όμως ακριβώς δικαίωμα διεκδικούμε και μεις για την Χιονοδρομία.

Για την αθλητική ταυτότητα της Ελληνικής Χιονοδρομίας, θα μπορούσαμε να πούμε πάρα πολλά. Είναι όμως λίγο - πολύ γνωστή, και δεν χρειάζεται να επεκταθούμε ιδιαίτερα στον τομέα αυτό.

Για την Ιστορία μόνο θα μπορούσαμε να πούμε ότι:

- Σε 60 χρόνια Ομοσπονδιακής ζωής οργανώσαμε φέτος τους 49ους Πανελληνίους Αγώνες Χιονοδρομίας.
- Στις Χειμερινές Ολυμπιάδες, συμμετέχουμε ανελλιπώς από την έναρξη του θεσμού (1936), και μέχρι σήμερα είμαστε το μόνο άθλημα που εκπροσωπεί τη Χώρα μας σε αυτές.
- Στους Ολυμπιακούς και τους Παγκόσμιους, μέσα στην τελευταία δεκαετία ανεβάσαμε τις κατατάξεις των αθλητών μας από τις τελευταίες θέσεις στα επίπεδα της πρώτης 25άδας σε σύνολο 100—110 συμμετεχόντων.
- Στο Βαλκανικό επίπεδο πρωτοστατήσαμε στη δημιουργία του θεσμού των Βαλκανικών Αγώνων και συμμετέχουμε συνεχώς.
- Στον τομέα των Διεθνών Αθλητικών Διοργανώσεων, οργανώσαμε Αγώνες F.I.S., Βαλκανικούς, και φέτος το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Δρόμων Αντοχής μη Αλπικών Χωρών και Αθλητών Πόλεων που ομόφωνα οι υπεύθυνοι της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Χιονοδρομίας καθώς και το σύνολο των Στελεχών / Αθλητών

που πήραν μέρος, χαρακτήρισαν «ΜΙΚΡΕΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΕΣ» και τους καλύτερους αγώνες στην ιστορία του θεσμού. Και στους αγώνες αυτούς, που παρουσίασαν ρεκόρ συμμετοχής χωρών, για πρώτη φορά στην Ιστορία της Ελληνικής Χιονοδρομίας οι αθλητές μας κατέκτησαν 4 Χρυσά Μετάλλια.

Πέρα από την αθλητική προσφορά και δράση μας υπάρχει και η άλλη, η άγνωστη στους περισσότερους πλευρά, που αφορά στην πολυδιάστατη προσφορά της Ελληνικής Χιονοδρομίας, στο Κοινωνικό Σύνολο, και στον Τόπο.

Η Χιονοδρομία είναι σήμερα το μόνο άθλημα, που από τη φύση του, απευθύνεται κυρίως στους Ορεινούς, στους απομακρυσμένους, τους απομονωμένους, τους ξεχασμένους πληθυσμούς της μακρινής και μεθωριακής περιφέρειας, στους οποίους πολύ δύσκολα φθάνουν όχι μόνο ο αθλητισμός, αλλά και όλες σχεδόν οι άλλες στοιχειώδεις και απαραίτητες υπηρεσίες της σύγχρονης κοινωνίας.

Και μόνο για τον λόγο αυτό όταν η Πολιτεία χρηματοδοτεί την Αθλητική Χιονοδρομία θα πρέπει να γνωρίζει ότι κάθε δραχμή του δημόσιου προϋπολο-

γισμού που επενδύεται σήμερα στο χώρο μας δεν υπηρετεί και δεν αφορά μόνον στον αθλητισμό, αλλά και σε ένα σημαντικά ευρύτερο φάσμα της Εθνικής μας οικονομίας, και μάλιστα με πολύ μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα από άλλες επενδυτικές δραστηριότητες.

Η δημιουργία, για παράδειγμα, ενός και μόνον χιονοδρομικού κέντρου ιδιαίτερα στις υποβαθμισμένες και μεθωριακές περιοχές της Ελληνικής Επικράτειας, έχει σαν άμεσο αποτέλεσμα τη λειτουργία Προπονητικών Κέντρων, τη διοργάνωση αγώνων, και με κατάλληλο προγραμματισμό την προσέλκυση Εσωτερικού και Εξωτερικού τουρισμού. Αναζωογονεί άμεσα και τονώνει την τοπική οικονομία, δημιουργεί τα απαραίτητα έργα υποδομής, προσελκύει το επενδυτικό ενδιαφέρον για δορυφορικές επιχειρήσεις, δημιουργεί κίνητρα, για την παραμονή των κατοίκων στον τόπο τους, με αποτέλεσμα την αναστολή της εσωτερικής και εξωτερικής μετανάστευσης, προσφέρει επαγγελματική διέξοδο στους τοπικούς πληθυσμούς, και τονώνει την οικονομική οικονομία, επεκτείνει την Τουριστική περίοδο σε 12μηνη βάση (ας θυμηθούμε για παράδειγμα πώς ήταν

η Αράχωβα πριν από τη δημιουργία του χιονοδρομικού κέντρου στον Πάρνασσό, και πώς είναι σήμερα), και βελτιώνει καθοριστικά το συναλλαγματικό ισοζύγιο.

Με βάση τα παραπάνω πολύ εύκολα διαπιστώνουμε ότι μία μόνον επένδυση στη Χιονοδρομία έχει αμεσότερα και πολλαπλάσια θετικά αποτελέσματα στη Διοικητική και Οικονομική αποκέντρωση, που αναμφισβήτητα αποτελεί ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα της μεταπολεμικής Ελλάδας, το οποίο παρά τους πολυάριθμους αναπτυξιακούς νόμους και τα παρεχόμενα από την Πολιτεία κίνητρα και φορολογικές απαλλαγές, παραμένει ακόμα δραματικά ανεπίλυτο.

Αυτό το άθλημα υπηρετούμε και αυτές τις Υπηρεσίες προσφέρουμε στον Ελληνικό Αθλητισμό και στον Τόπο.

Και είμαστε ιδιαίτερα και εθνικά περήφανοι γιατί διαλέξαμε τον δύσκολο δρόμο:

- Να επενδύουμε, σε όση έκταση μας είναι δυνατό, τα χρήματα που μας εμπιστεύεται η Πολιτεία στα υποβαθμισμένα ορεινά χωριά μας και στους ξεχασμένους σχεδόν από όλους Ορεινούς Πληθυσμούς της Ακριτικής Περιφέρειας,
- Να οργανώνουμε τους αγώνες μας, στημένοι για ολόκληρα οκτώωρα κάτω από καιρικές συνθήκες οριακά ανεκτές και συχνά απάνθρωπες,
- Να δίνουμε διέξοδο ζωής και επαγγελματικής αποκατάστασης στην Νέα Γενιά και στα παιδιά της ορεινής περιφέρειας που εγκαταλείπουν τον τόπο τους για να αναζητήσουν διέξοδο επιβίωσης στην ξενιτειά και γύρω από το συντριβάνι της Ομόνοιας, και
- Να ενθαρρύνουμε τη Νέα Γενιά των μεγάλων Αστικών Κέντρων, να αναζητήσει διέξοδο Άθλησης και Υγιεινής Ψυχαγωγίας μέσα στον άπειρο πλούτο της Ορεινής μας Φύσης, αντί να νομίζει ότι αθλείται τρέχοντας με αθλητικές φόρμες στους ασφαλτοστρωμένους δρόμους των σύγχρονων Μεγαλουπόλεων, μέσα στο νέφος και πίσω από τις Εξατμίσεις των Λεωφορείων.

Αυτή είναι η ταυτότητα και η άγνωστη πλευρά της Ελληνικής Αγωνιστικής Χιονοδρομίας.

Αυτό είναι τελικά το περιβόητο «Χαβιάρι του Ελληνικού Αθλητισμού» το οποίο για μας, τους αθλητές, και τα στελέχη μας που καθημερινά τρεφόμαστε με αυτό έχει απλά την γεύση του γνωστού σε όλους μας «Σαρακοστιανού ταραμά». Και τίποτα περισσότερο.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΝΕΑΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΒΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

της Χρ. Νόβα-Καλτσούνη
Δρ. Κοινωνιολογίας

Στα πλαίσια της πολιτικής για την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας, ιδιαίτερα της νεανικής παραβατικότητας, καταβάλλεται τα τελευταία χρόνια όλο και μεγαλύτερη προσπάθεια να μετατοπισθεί το βάρος από την καταστολή στην πρόληψη. Παρά όμως την προσπάθεια αυτή βέβαιο είναι πως η καταστολή παίζει ακόμα κυρίαρχο ρόλο κι αυτό γιατί η πρόληψη σε αντίθεση με την καταστολή είναι συνυφασμένη με μια σειρά από προβλήματα θεωρητικής και πρακτικής φύσης. Προλαμβάνω την εμφάνιση ενός κοινωνικού φαινομένου σημαίνει πως μου είναι γνωστοί οι όροι εκδήλωσης και εξέλιξης του και ότι οι όροι αυτοί επιδέχονται ριζικής μεταβολής, απόρροια της οποίας θα είναι η πρόληψη. Στην περίπτωση του εγκλήματος, η κρατούσα διαμάχη μεταξύ θεωρητικών της εγκληματολογίας και το αδιέξοδο στο οποίο έχει οδηγηθεί η εγκληματολογική σκέψη εμποδίζουν την ανάπτυξη μιας σφαιρικής αντίληψης για την εγκληματικότητα. **Έτσι γεννάται εύλογα το ερώτημα: πώς μπορούμε να μιλάμε για πρόληψη του εγκλήματος, όταν η εγκληματολογία δε διαθέτει — ή διατείνεται πως δε διαθέτει — μια ευρύτερα αποδεκτή θεωρία, που είναι σε θέση να ερμηνεύσει την εγκληματικότητα στο**

σύνολό της, να προσδιορίσει πειστικά τα αίτιά της και να προτείνει τρόπους αποτελεσματικής αντιμετώπισής της.

Η σύγχυση γύρω από το θέμα πρόληψη εντείνεται ακόμα περισσότερο αν λάβει κανείς υπ' όψη πως μέχρι σήμερα δεν έχει θεσπισθεί ένα μέγεθος για τη μέτρηση της αποτελεσματικότητας των προληπτικών μέτρων που έχουν δοκιμασθεί. Αποδίδουν τα προληπτικά μέτρα που κατά καιρούς εφαρμόστηκαν και σε ποιο βαθμό; Έχουμε πραγματική πρόληψη ή μήπως πρόκειται για παροδική μετατόπιση; Μήπως τέλος η μείωση (αν υπάρχει) της εγκληματικότητας οφείλεται σε παράγοντες άσχετους με τα προληπτικά μέτρα;

Οι σχέσεις αυτές δείχνουν πως μια πολιτική πρόληψης κάνει ευθύς εξ αρχής τα όριά της ορατά και δεν αποτελεί τίποτα περισσότερο από ένα πειραματισμό που η χρησιμότητά του δεν έγκειται τόσο στην αποτελεσματική καταπολέμηση της εγκληματικότητας, αλλά περισσότερο στο να πείσει πως αυτή είναι δυνατή μέσα από τις υπάρχουσες κοινωνικές δομές, δηλαδή μέσα από τις ίδιες εκείνες δομές που προκάλεσαν την εκδήλωση του φαινομένου (!).

Βέβαια μια τέτοια θεώρηση του θέματος δε σημαίνει

πως η θέση του «όλα ή τίποτα» είναι η καλύτερη λύση πως δηλαδή μέχρι να αλλάξουμε ριζικά τις δομές είναι ανώφελο να κάνουμε οποιαδήποτε κίνηση προς την κατεύθυνση της «πρόληψης» ή σωστότερα της καλύτερης διαχείρισης του προβλήματος.

Μέσα στα περιορισμένα πλαίσια που η ίδια η έννοια της πρόληψης θέτει πρέπει να αναζητηθούν τρόποι καλύτερης αντιμετώπισης του προβλήματος της νεανικής παραβατικότητας, ακόμα και αν αυτή μεταφράζεται μόνο σε καλύτερη μεταχείριση του νεαρού παραβάτη του Νόμου. Προσπάθεια που μπορεί να είναι τόσο αποδοτικότερη, όσο ευρύτερης κλίμακας είναι η συνεργασία των συναρμόδιων φορέων. Στα πλαίσια ενός τέτοιου στόχου τοποθετείται και η συνεργασία αστυνομίας και κοινωνικής εργασίας, ένα θέμα εξαιρετικά πολύπλοκο που οδήγησε στην έκφραση αντικρουόμενων απόψεων.

Σε διεθνές επίπεδο παρατηρήθηκε τα τελευταία χρόνια μια προσπάθεια για την εξεύρεση νέων δρόμων στον τομέα της «συνεργασίας» της αστυνομίας με τους νέους και τους φορείς που ασχολούνται με θέματα νεολαίας, ιδιαίτερα με την κοινωνική εργασία¹. Προσπάθεια που αντιμετωπίστηκε με σκεπτικισμό τόσο από την αστυνομία, όσο και από την κοινωνική εργασία².

«Συνεργασία» της αστυνομίας με τους νέους προϋποθέτει την επεξεργασία ενός ευρύτερου κοινωνικού προγράμματος του οποίου η μορφή καθώς και ο ρόλος της αστυνομίας στα πλαίσια αυτού του προγράμματος είναι δύσκολο να καθορισθούν με ακρίβεια, έτσι ώστε εύλογα θα μπορούσε να αναρωτηθεί κανείς αν πρόκειται στην προκειμένη περίπτωση για «παιδαγωγική» εργασία της αστυνομίας ή για μια καινούρια μορφή κοινωνικού ελέγχου, για αστυνόμευση δηλαδή της κοινωνικής ζωής της νεολαίας.

Βέβαιο πάντως είναι, πως ένας τέτοιος προσανατολισμός στους στόχους της αστυνομίας προϋποθέτει όχι μόνο αλλαγή στην οργάνωση των υπηρεσιών της, αλλά πολύ περισσότερο αλλαγή στα εκπαιδευτικά της προγράμματα, πράγμα που σημαίνει, πως η αστυνομία θα ασχοληθεί ή θα υιοθετήσει στα πλαίσια της νέας της αποστολής κοινωνικο-παιδαγωγικές μεθόδους που άλλοτε θεωρούσε αναποτελεσματικές αν όχι ύποπτες.

Ότι δε αφορά την επιτυχία αυτού του εγχειρήματος, η μέχρι τώρα εμπειρία τουλάχιστον σε ευρωπαϊκό επίπεδο έχει δείξει πως η συνεργασία μεταξύ αστυνομίας και κοινωνικής εργασίας σε θέματα πρόληψης της νεανικής παραβατικότητας δεν έχει να παρουσιάσει στο διάστημα εφαρμογής της κανένα αξιόλογο αποτέλεσμα³. Και αυτό όχι μόνο για τους θεωρητικούς λόγους που προαναφέρθηκαν, αλλά και για το ότι η συνεργασία μεταξύ των δύο φορέων δυσχεραίνεται από την εντύπωση που έχει η αστυνομία και από τις δύο πλευρές με αρνητικούς χαρακτηρισμούς, με αποτέλεσμα η μία να δρα παίρνοντας σπάνια υπ' όψη την άλλη. Αν ακόμα ληφθεί υπ' όψη πως η αστυνομία είναι ο κυρίαρχος του παιχνιδιού, ιδιαίτερα στην περίπτωση της καταστολής, με συνέπεια η δράση της κοινωνικής εργασίας να εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις πληροφορίες της αστυνομίας, είναι εύλογοι οι φόβοι που έχουν εκφρασθεί από την πλευρά της κοινωνικής εργασίας για αφομοίωση του έργου της από εκείνο της αστυνομίας, καθώς κατανοητό γίνεται και το ισχύον αποτέλεσμα της συνεργασίας.

Η αρμονική συνεργασία κοινωνικής εργασίας και αστυνομίας συμβάλλει αποτελεσματικά στην πρόληψη της νεανικής παραβατικότητας.

Είναι όμως οι φόβοι αυτοί βάσιμοι; Υπάρχουν τρόποι αποφυγής αυτής της αφομοίωσης; Είναι στην πραγματικότητα τόσο διαφορετικοί οι στόχοι και οι αντιλήψεις των δύο φορέων στο θέμα της νεανικής παραβατικότητας, ώστε να δικαιολογηθούν αυτό το «φόβο επαφής» που τους διακατέχει; **Μήπως τόσο η αστυνομία όσο και η κοινωνική εργασία εργάζονται προς την ίδια κατεύθυνση με τους ίδιους δηλαδή στόχους, με διαφορετικά όμως μέσα και δυνατότητες, αλλά τελικά με το ίδιο αποτέλεσμα;**

Στη συνέχεια θα επιχειρηθεί μια σύντομη αναφορά στο έργο και το ρόλο της κοινωνικής εργασίας στο θέμα της συνεργασίας της με παραβατικούς νέους, με στόχο να διαπιστωθεί αν το «διαφορετικό σκεπτικό» της αστυνομίας ή η «διαφορετική αντίληψη» της για τον εγκληματία και το έγκλημα, όπως υποστηρίζεται από την κοινωνική εργασία, είναι ο λόγος που δυσχεραίνει τη συνεργασία της αστυνομίας με τους νέους καθώς και τη συνεργασία των δύο φορέων μεταξύ τους.

Μια πραγματικά αποδοτική συνεργασία μεταξύ κοινωνικής εργασίας και παραβατικών νέων φαίνεται να είναι εξ αρχής καταδικασμένη, κύρια για το λόγο, ότι ο κοινωνικός λειτουργός σαν δημόσιος υπάλληλος ενσαρκώνει τον κρατικό αυταρχισμό, είναι ιεραπόδοτος μιας ιδεολογίας με την οποία ο νεαρός παραβάτης, αν και τις περισσότερες φορές μη συνειδητά, ήρθε σε σύγκρουση. Η δυσκολία στη συνεργασία αρχίζει ήδη όταν ο νέος θα προσπαθήσει να περιγράψει την πράξη για την οποία κατηγορείται, εντάσσοντάς την σε ένα γενικότερο πλαίσιο σκέψης και δράσης, όπου κάθε λεπτομέρεια έχει τη δική της βαρύτητα και σημασία και όλες μαζί στοιχειοθετούν τη συγκεκριμένη μορφή δράσης. Αφαιρώντας κάποιο από τα επιμέρους αυτά στοιχεία από το γενικότερο σύνολο, χάνει γι' αυτόν η πράξη την πραγματική της διάσταση και δεν απομένει παρά μόνο αυτό που τελικά ενδιαφέρει όλους τους μηχανισμούς κοινωνικού ελέγχου, δηλαδή η ετικέτα. **Για το νεαρό παραβάτη μια κλοπή ή μια συμπολοκή που καταλήγει σε σωματικές βλάβες είναι κάτι περισσότερο από αυτό που ο κοινωνικός έλεγχος αντιλαμβάνεται σαν κλοπή ή σαν σωματική βλάβη. Για τον ανήλικο η προ της τέλεσης της πράξης κατάσταση έχει μεγαλύτερη σημασία από την ίδια την πράξη. Μια πραγματικότητα που ο κοινωνικός λειτουργός δεν μπορεί ή δε θέλει να αντιληφθεί.** Στη συνεργασία του αυτή με τους νέους ξεκινάει με αντιλήψεις και προσδοκίες που διαμορφώθηκαν από καθημερινές εμπειρίες, θεωρίες που διάβασε για τον εγκληματία και το έγκλημα και συνθέτουν αυτό που ονομάζουμε "background expectancies"⁵. **Ακόμα πρέπει εδώ να τονισθεί κάτι πολύ σημαντικό: στην επαφή του με τους νέους ο κοινωνικός λειτουργός δεν ενεργεί σαν ιδιώτης, σαν πρόσωπο, αλλά σαν εκπρόσωπος ενός συγκεκριμένου μηχανισμού ελέγχου, ο οποίος προσδοκά και ανάλογη συμπεριφορά.** Η συνεργασία στην προκειμένη περίπτωση δε συνιστάται σε τίποτα άλλο, από την προσπάθεια να συμφιλιωθεί ο ανήλικος με μια κατάσταση που τον οδήγησε στην παραβατική συμπεριφορά, χωρίς ωστόσο να επιχειρηθεί μια ανάλυση και στη συνέχεια μια επέμβαση στα επιμέρους στοιχεία ή στο σύνολο της κατάστασης. Μερικές μάλιστα φορές συμβαίνει εντελώς το αντίθετο: η επέμβαση επιχειρείται στην προσωπικότητα του ανήλικου, βέβαια όχι με στόχο να γνωρίσει ο κοινωνικός λειτουργός αυτή την προσωπικότητα, να κατανοήσει τις ιδιαιτερότητές της, καθώς και τις επιπτώσεις που είχαν σ' αυτή το οικογενειακό και το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον (για κάτι τέτοιο λείπουν τις περισσότερες φορές οι γνώσεις και η διάθεση), αλλά για να τον πείσει να αποδεχθεί την ετικέτα, να θεωρήσει τον εαυτό του σαν τον μοναδικό υπεύθυνο (στην καλύτερη

περίπτωση σύρεται στο παιχνίδι και η οικογένεια, όταν αυτή δεν τα κατάφερε να ζει «προσαρμοσμένα»), να τον γεμίσει έτσι με ενοχές, να τον κάνει να νιώσει ντροπή ακόμα και για το ότι υπάρχει, για να μπορεί στη συνέχεια να τον... σωφρονίσει.

Παρατηρώντας κανείς την ορολογία που χρησιμοποιείται για να χαρακτηριστεί ο ίδιος ο ανήλικος και η οικογένειά του, διαπιστώνει πως εδώ αναπαράγονται οι κοινωνικές διακρίσεις και προκαταλήψεις σε αυξημένο μάλιστα βαθμό: «είναι κλεπτομανής», διαβάζει κανείς στα δελτία ανηλίκων⁶, «βλάσφημος με σεξουαλικές διαστροφές», «αυτιάκουος και πεισματάρης», «δειλός, πονηρός, εσωστρεφής», «έχει δείξει από το τέταρτο έτος της ηλικίας του αντικοινωνική συμπεριφορά»⁷. Οι λίγες εξαιρέσεις, όπου η διατύπωση είναι πράγματι προσεκτική και καμιά φορά αντανακλά ακόμα και συμπάθεια, δε φθάνουν για να αναιρέσουν τον κανόνα.

Περισσότερο όμως πλήγεται από αυτή τη φρασεολογία η οικογένεια: «Η οικογένεια είναι κοινωνικά απομονωμένη, εσωστρεφής», «οι γονείς δεν έχουν κοινωνικές εμπειρίες και είναι ανίκανοι να προσαρμοστούν κοινωνικά», «η Μητέρα είναι προβληματική με χαμηλό δείκτη νοημοσύνης», «άνθρωποι με περιορισμένες διανοητικές ικανότητες, μίζεροι, χωρίς στόχους και ιδανικά», «ο Πατέρας είναι άβουλος με περιορισμένη νοημοσύνη. Δεν έχει μόνιμη εργασία γιατί δεν έχει μόνιμο εργοδότη».

Πέρα από το ερώτημα, με βάση ποια κριτήρια δίνονται χαρακτηρισμοί όπως «χαμηλός δείκτης νοημοσύνης», ή «κοινωνικά απροσάρμοστος» και ανεξάρτητα από το νόημα της φράσης «δεν έχει μόνιμη εργασία γιατί δεν έχει μόνιμο εργοδότη», έχουμε εδώ να κάνουμε εκτός των άλλων και με ένα φαινόμενο, που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν επαρχιωτισμός της ψυχανάλυσης. Συνειδητά ή μη ψυχολογιοποιούνται ή βιολογιοποιούνται κοινωνικές διαδικασίες, έτσι ώστε δικαιολογημένα θα μπορούσε κανείς να μιλήσει για κοινωνικό δαρβινισμό. Παρατηρείται εδώ μια κατάτμηση κοινωνικών καταστάσεων και η εστίαση τη προσοχής σε μικρομεγέθη με τη βοήθεια όχι μιας μακρο- (όπως θα έπρεπε), αλλά μιας μικρο-επιστήμης, της ψυχανάλυσης, και αυτής σε τέτοιο βαθμό παραμορφωμένης και υποβιβασμένης, που όπως λέει και ο H. Peters «οι ίδιοι οι ψυχαναλυτές με δυσκολία θα μπορούσαν να αναγνωρίσουν»⁸.

Αυτό δηλαδή που ο αστυνομικός εκφράζει με όρους, όπως «εγκληματίας από φύση», ή «αντικοινωνικό στοιχείο», «διασαλευτής της εννόμου τάξεως» κ.λ.π., ο κοινωνικός λειτουργός του προσδίδει μια επιστημονικοφάνεια.

Για το αποτέλεσμα μιας συνεργασίας μεταξύ κοινωνικού λειτουργού και ανήλικου κάτω από αυτές τις συνθήκες αφηγείται ένας παραβατικός νέος: «Για καλό και για κακό συμφωνούσα πάντα μαζί του με ένα κούνημα του κεφαλιού. Φυσικά από μέσα μου σκεπτόμουν κάτι εντελώς διαφορετικό. Τον άφηνα να μιλάει. Όσα έλεγε δε με άγγιζαν καθόλου, μου φαινόταν κενές φράσεις, που σίγουρα επαναλάμβανε πολλές φορές τη μέρα. Μια πραγματική συνομιλία από άνθρωπο σε άνθρωπο δεν ήταν δυνατό κάτω από αυτές τις συνθήκες, ακόμα και αν υπήρχε ποτέ περίπτωση αυτό να είναι εφικτό μέσα από τέτοια σχέση εξάρτησης. Η παρουσία του μου ήταν ανυπόφορη, αφού μου θύμιζε όπως και οι γονείς μου το παρελθόν μου. Η πρώτη μας συνάντηση ήταν, όπως ακριβώς και όλες οι άλλες, μια προσεκτική ανίχνευση και από τις δύο πλευρές. Ο καθένας μας καλυπτόταν και δεν ήθελε να αποκαλυφθεί. Τον θεωρούσα εχθρό, ο οποίος κάθε στιγμή μπορούσε να με ξαναστείλει στη φυλακή, γιατί ήμουνα απέναντί του κάτι παραπάνω από κουμπωμένος»⁹.

Χωρίς να γίνεται εδώ προσπάθεια εξομοίωσης της κοινωνικής εργασίας με την αστυνομία, θα μπορούσε να πει κανείς, πως οι διαφορές τους στη στάση απέναντι στους παραβατικούς νέους δεν είναι διαφορές ουσίας, αν εξαιρέσει κανείς τις εξαιρετικές περιπτώσεις άσκησης σωματικής βίας από την πλευρά της αστυνομίας.

Ακόμα και αν δεχθούμε, ότι οι κοινωνικός λειτουργός αντιμετωπίζει τον ανήλικο σαν κάποιον που έχει προβλήματα, ενώ αντίθετα η αστυνομία σαν εκείνον που δημιουργεί προβλήματα¹⁰, ή ότι ο κοινωνικός λειτουργός τάσσεται με το μέρος του ανήλικου σε αντίθεση με τον αστυνομικό, ο οποίος σε πρώτη φάση «εφαρμόζει το Νόμο», και οι δύο στοχεύουν στην προσαρμογή του ανηλίκου, στην υποταγή του σε μια κατάσταση την οποία πρέπει να αποδεχθεί, παρ' ότι συγκρούσθηκε μαζί της. Η ενδεχόμενη διαφορά μπορεί να συνίσταται στα μέσα που ο καθένας χρησιμοποιεί προς αυτή την κατεύθυνση.

Όσο απογοητευτική και αν είναι η κατάσταση με την κοινωνική εργασία, άλλο τόσο θα ήταν λάθος να θεωρήσουμε τους κοινωνικούς λειτουργούς σαν την «αίτια του κακού», αποδίδοντάς τους εξ ολοκλήρου την ευθύνη. Μια τέτοια προσπάθεια θα είχε σαν αποτέλεσμα να μη ληφθούν υπ' όψη οι κοινωνικές συνισταμένες αυτής της πραγματικότητας, ή ακόμα χειρότερα, να διαχωρίσουμε υποκριτικά τη θέση μας, αποκρύβοντας έτσι τη δική μας ευθύνη σαν μέλη αυτής της κοινωνίας. Η περιφρόνηση όμως των κοινωνικά αδύναμων, των «εγκληματιών», των περιθωριοποιημένων γενικότερα δεν είναι χαρακτηριστικό μόνο των κοινωνικών λειτουργών, αλλά στοιχείο της ιδεολογίας αν όχι όλων σε κάθε όμως περίπτωση των περισσότερων από εμάς. Η διαφορά συνίσταται μόνο στο ότι ο κοινωνικός λειτουργός κάνει εμφανείς στην προκειμένη περίπτωση τις αξίες και προκαταλήψεις του, ενώ εμείς κατέχουμε το προνόμιο να τις αποκρύπτουμε μέσα από το ρόλο του κριτή της δουλειάς του πρώτου.

Ο κοινωνικός λειτουργός σαν δημόσιος υπάλληλος — και όπου αρχίζει ο δημόσιος υπάλληλος, σταματά ο άνθρωπος, έλεγε ο Oscar Wilde — λογοδοτεί απέναντι σε προϊσταμένους, προσπαθώντας να τους πείσει, ότι έχει την ικανότητα να ερμηνεύει και να αξιολογεί καταστάσεις στο πνεύμα της κυρίαρχης ιδεολογίας. Η μεγαλύτερη δε δοκιμασία αρχίζει για αυτόν, τη στιγμή που βρίσκεται αντιμέτωπος με μια κατάσταση, με ένα πρόβλημα, η λύση του οποίου υπερβαίνει τις δυνατότητές του.

Το σύστημα εξουσίας το οποίο υπηρετεί, περιμένει από αυτόν — ή καλύτερα, κάνει πως περιμένει — να επιτελέσει το ακατόρθωτο, δηλαδή με τα στοιχειωδέστερα μέσα που έχει στη διάθεσή του, να πετύχει το μεγαλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Την ανεπάρκεια που νοιώθει εδώ ο υπάλληλος και την ανασφάλεια που απορρέει από την υπευθυνότητα για μια εξ αρχής προγραμματισμένη αποτυχία προσπαθεί να την ξεπεράσει με ένα δικό του τρόπο: παρουσιάζει την περίπτωση σαν εξαιρετικά δύσκολη, πράγμα που δικαιολογεί και τους χαρακτηρισμούς του. Σαν δημόσιος υπάλληλος δεν επιτρέπεται να αμφισβητήσει τη «λογική» του συστήματος, αλλά ούτε και τη δική του αδυναμία να αποκαλύψει. Το τελευταίο, ακόμα και αν για ψυχολογικούς λόγους ήταν δυνατό, δεν θα έμενε χωρίς συνέπεια για τη σταδιοδρομία του. Ακόμα και στις περιπτώσεις που βλέπει την αντίφαση ανάμεσα στο αποτέλεσμα της δουλειάς του και τους στόχους που είχε στο ξεκίνημα της σταδιοδρομίας του, θα πρέπει να εγκαταλείψει τους στόχους και όχι να αμφισβητήσει τη δουλειά του. Έτσι θα αναγκαστεί αργά ή γρήγορα να ταυτιστεί με τις κυρίαρχες αντιλήψεις και τα κυρίαρχα πρότυπα συμπεριφοράς, να γίνει ένας δημόσιος υπάλληλος με την πραγματική του όρου

έννοια. Τη θέση των εξιδανικευμένων στόχων τ' ίρνει η αδιαφορία, η απάθεια και όχι σπάνια η εχθρότητα που βρίσκει την έκφρασή της σε περιγραφές που προαναφέρθηκαν.

Ένα βήμα βέβαια προς την κατεύθυνση της σωστής συνεργασίας με προοπτική τη λύση του προβλήματος θα μπορούσε να κάνει ο κοινωνικός λειτουργός — και εδώ θα διέφερε ουσιαστικά από τον αστυνομικό — αν προσπαθούσε να εξηγήσει στον ανήλικο τις κοινωνικοπολιτικές συνισταμένες του προβλήματός του, να τον βοηθήσει να συνειδητοποιήσει την κατάστασή του αναζητώντας τις αιτίες και έξω από τα στενά πλαίσια της οικογένειας ή της δικής του προσωπικότητας, με στόχο πάντα την αλλαγή των κοινωνικών όρων που δημιούργησαν το πρόβλημα.

Τέτοια προσπάθεια προϋποθέτει φυσικά σχέσεις που διαπνέονται από σεβασμό και εμπιστοσύνη, σχέσεις δηλαδή πάνω από όλα διάφανες. Το στοιχείο της διαφάνειας στις σχέσεις του με τους νέους θα ήταν ένα άλλο σημείο στο οποίο θα διέφερε το έργο του κοινωνικού λειτουργού από εκείνο του αστυνομικού, η φύση του οποίου αποκλείει τη διαφάνεια.

Αν βέβαια η κοινωνική εργασία ήταν σε θέση να αναλάβει αυτή την αποστολή, δε θα ήταν πια κοινωνική εργασία. Διότι αυτή και γενικότερα η κοινωνική πολιτική δεν θεσπίστηκαν για κοινωνικοπολιτική χειραφέτηση, να κάνουν δηλαδή τα αίτια των κοινωνικών προβλημάτων γνωστά, συμβάλλοντας έτσι στο βαθμό που τους είναι δυνατό στη λύση τους, αλλά αντίθετα για να τεμαχίσουν το πρόβλημα¹¹ να το μετατρέψουν σε πολλά ατομικά προβλήματα ασύνδετα μεταξύ τους που η διαχείρησή τους θα είναι ευκολότερη και η ενσωμάτωση των αποδεκτών της κρατικής «στοργής» και «φροντίδας» εξασφαλισμένη. Με αυτή την έννοια η κοινωνική εργασία διαφέρει και πρέπει να διαφέρει από την αστυνομία στην επικοινωνία της με τα λαϊκά στρώματα. Πρέπει να κάνει δηλαδή μια άλλου είδους διαχείριση του προβλήματος, να αντισταθμίσει το κόστος της εμπειρίας με την αστυνομία, να δώσει την εντύπωση, πως κάθε τμήμα του κρατικού μηχανισμού έχει τη δική του λογική, πως υπάρχουν καλοί και κακοί μηχανισμοί με διαφορετικούς στόχους και μέσα δράσης ο καθένας.

Και ενώ μέχρι σήμερα η κοινωνική εργασία είχε πείσει τους αποδέκτες των μηνυμάτων και των υπηρεσιών της για τη διαφορετικότητά της σε σχέση με την αστυνομία, κινδυνεύει τώρα να γίνει αναξίπιστη. Κι αυτό γιατί οι κοινωνικές εξελίξεις υποχρεώνουν την αστυνομία να παίζει, ιδιαίτερα σε θέματα νεολαίας, ένα άλλο ρόλο, να δείξει δηλ. ένα άλλο πρόσωπο αντίξιο των νέων κοινωνικών επιταγών που πλησιάζει εκείνο της κοινωνικής εργασίας.

Ας δούμε αυτό το «άλλο» πρόσωπο της Ελληνικής Αστυνομίας, όπως αυτό προβάλλει μέσα από τις αρμοδιότητές της σε θέματα νεολαίας σε δύο διαφορετικές εποχές:

1. Άρθρο 284 του Β.Δ. της 22/3/58 «περί κανονισμού Υπηρεσιών Χωροφυλακής».

Οι κυριότερες αρμοδιότητες των Υπηρεσιών της σε θέματα ανηλίκων είναι: «Καταβάλλουν ιδιαίτερη φροντίδα για την προστασία των ανηλίκων από τους κινδύνους που τους απειλούν και ιδιαίτερα αυτών που ρέπουν στη φυγοπονία, η οποία θεωρείται ως αφετηρία για τη διαμόρφωση εγκληματικής προδιάθεσης.... Εφαρμόζουν την κείμενη νομοθεσία για την προστασία των ανηλίκων».

2. Εγκύκλιος του Υ.Δ.Τ. της 23/7/85

«...Παράλληλα επιβάλλεται η ενημέρωση του αστυνομικού προσωπικού, τόσο ως προς την ισχύουσα νομο-

θεσία, όσον και ως προς τους τρόπους χειρισμού των θεμάτων της νεολαίας. Εδώ πρέπει να επισημάνουμε, ότι η εφαρμογή της νομοθεσίας δεν πρέπει να προσκολλάται μόνο στο τυπικό, αλλά να λαμβάνει υπ' όψη και το ουσιαστικό περιεχόμενό της και τις κοινωνικές συνθήκες που εξελίσσονται. Μόνο έτσι, το έργο μας θα έχει την επιδιωκόμενη επιτυχία... Πιστεύουμε τέλος, ότι η προσφορά της Αστυνομίας θα συμβάλλει σημαντικά στην εδραίωση της κοινωνικής αποστολής της, στην ευμενή εντύπωση και επίδραση στη συνείδηση της νεολαίας και θα καταξιώσει το νέο ρόλο της μέσα στην ελληνική κοινωνία».

Στα πλαίσια αυτής της «νέας» αποστολής της αστυνομίας τοποθετήθηκε και η συζήτηση στη χώρα μας για μια συνεργασία των δύο φορέων, χωρίς ωστόσο η προσπάθεια να έχει καταλήξει στη διαμόρφωση ενός συγκεκριμένου πλαισίου συνεργασίας.

Ωστόσο μια τέτοια συνεργασία θα μπορούσε να έχει μια από τις παρακάτω μορφές:

1. Αυτοτέλεια των δύο Υπηρεσιών και θεσμοθετημένη συνεργασία για καλύτερη κατοχύρωση της κοινωνικής εργασίας.
2. Συστέγασση των δύο Υπηρεσιών με σχετική αυτοτέλεια της κοινωνικής εργασίας.
3. Αστυνομική κοινωνική εργασία με εκπαιδευμένο αστυνομικό προσωπικό σε θέματα κοινωνικής εργασίας.
4. Κοινωνικοί λειτουργοί στην υπηρεσία της αστυνομίας.

Δεδομένου ότι η αστυνομία δεν μπορεί να λειτουργήσει σαν απεσταλμένος της κοινωνικής εργασίας και είναι όπως προαναφέρθηκε ιδιαίτερα στον τομέα της καταστολής της εγκληματικότητας, ο κυρίαρχος του παιχνιδιού, υπάρχει η πιθανότητα, αν η αυτοτέλεια της κοινωνικής εργασίας δεν κατοχυρωθεί νομοθετικά, να απορροφηθεί το έργο της από εκείνο της αστυνομίας, να ταυτισθεί μαζί της χάνοντας έτσι τη δυνατότητα να προβάλλει διαφοροποιημένη από εκείνη.

Ήδη στη Γερμανία, όπου ο θεσμός της συνεργασίας των δύο φορέων έχει δείξει τα πρώτα του αποτελέσματα, η αστυνομία χαρακτηρίζει τη συνεργασία της με την κοινωνική εργασία σαν αρκετά πετυχημένη τονίζοντας το γεγονός, ότι η τελευταία βοηθάει αποτελεσματικά το αστυνομικό έργο αποσπώντας πληροφορίες - ομολογίες από τους νέους¹² και συμβάλλοντας έτσι στη διαλεύκανση αδικημάτων. Και ακριβώς αυτό το στοιχείο είναι που θα πρέπει να προβληματίζει όλους και ιδιαίτερα την κοινωνική εργασία. Μπροστά στη γενικότερη τάση ελέγχου της κοινωνικής ζωής κινδυνεύει η κοινωνική εργασία να μεταμορφωθεί σε μια ιδιαίτερης μορφής αστυνομία ανηλίκων.

Αντίθετα η προσπάθειά της θα έπρεπε, φυσικά μέσα στα περιορισμένα πλαίσια δράσης που της θέτει ο κρατικός μηχανισμός, να επικεντρωθεί στην καλύτερη διαχείριση του προβλήματος, την καλύτερη μεταχείριση του ανηλίκου, επιβάλλοντας αυτή την αντίληψη και στην αστυνομία μέσα από μια νομοθετικά κατοχυρωμένη αυτοτέλεια στη συνεργασία μαζί της, αποφεύγοντας να λειτουργήσει σαν «πληροφοριοδότης» της αστυνομίας. Άλλωστε η αυτοτέλεια των δύο φορέων θα έπρεπε να ήταν και ο στόχος της αντεγκληματικής πολιτικής για να μη χάσει η κοινωνική πολιτική την αξιοπιστία της.

Εξάλλου ένας κοινωνικός λειτουργός δεν μπορεί να αποκτήσει την εμπιστοσύνη ενός νέου, όταν η συνεργασία του με την αστυνομία αγγίζει τα όρια ταύτισης μαζί της. Η όλη προσπάθεια να βοηθηθεί ο ανήλικος παραβάτης μπορεί τότε να καταλήξει στο αντίθετο αποτέλεσμα: ο κοινωνικός λειτουργός ή ο επιμελητής ανηλίκων να συναντήσει δυσκολίες στη διεξαγωγή κοινωνικής έρευνας για τον ενήλικο με αποτέλεσμα στη διεξαγωγή της δίκης να μην προσκομισθούν ουσιαστικά στοιχεία για τη λήψη του κατάλληλου «αναμορφωτικού» μέτρου, επειδή τόσο ο ανήλικος όσο και η οικογένειά του θα αρνηθούν να εκθέσουν γεγονότα που αφορούν την οικογενειακή τους ζωή, από φόβο μήπως αυτά περιέλθουν στην αστυνομία.

Αυτό στο οποίο ρεαλιστικά θα έπρεπε να στοχεύει μια συνεργασία κοινωνικής εργασίας και αστυνομίας σε θέματα νεανικής παραβατικότητας, είναι οι συντονισμένες προσπάθειες των δύο αυτών ουσιαστικών φορέων κοινωνικού ελέγχου προς την κατεύθυνση της αξιοπρεπούς μεταχείρισης του ανηλίκου παραβάτη. Απαραίτητη βέβαια προϋπόθεση για την επιτυχία αυτού του στόχου είναι εκτός από την αυτοτέλεια των δύο Υπηρεσιών και η απόκτηση χρήσιμων γνώσεων για τη συγκεκριμένη περίπτωση. Ειδικά ο αστυνομικός, ο οποίος κατά κανόνα είναι ο πρώτος που έρχεται σε επαφή με τον ανήλικο παραβάτη ή ύποπτο, πρέπει να διαθέτει όχι μόνο γνώσεις ενός κοινωνικού λειτουργού, αλλά και γνώσεις που σχετίζονται με την οργάνωση των Υπηρεσιών της κοινωνικής εργασίας.

- (1) Με τον όρο κοινωνική εργασία εννοούνται εδώ όλοι οι φορείς που εμπλέκονται σε θέματα νεανικής παραβατικότητας, όπως επιμελητές ανηλίκων, κοινωνικοί λειτουργοί κ.λ.π.
- (2) Βλ. τη συζήτηση στο συμπόσιο του Wiesbaden στις 10 και 11.10.1980, στο: Polizei und Sozialarbeit, Hrsg. von Arthur Kreuzer und Monika Plate, Wiesbaden 1981.
- (3) Βλ. Bundeskriminalamt: Polizeiliche Jugendarbeit - ein Diskussionsbeitrag, 2. ueberarbeitete Auflage, Wiesbaden, August 1982.
- (4) Στην άποψη πως μόνο η επαφή με την αστυνομία λειτουργεί στιγμιαστικά πρέπει να αντιπαρεσθούν ερευνητικά δεδομένα σύμφωνα με τα οποία και η επαφή των νέων και των οικογενειών τους με την κοινωνική εργασία λειτουργεί το ίδιο στιγμιαστικά. Βλέπε Skiba, E.-G.: Der Sozialarbeiter in der gegenwaertigen Gesellschaft. Empirische Untersuchungen zum sozialen Fremdbild der Fuersorger, Paedagogisches Zentrum, Weinheim - Berlin - Basse 1969, Bd. 12, S. 224-232.
- (5) Βλ. Cicourel, A.: The Social Organization of Juvenile Justice, New York, London, Sidney 1968.
- (6) Τα στοιχεία προέρχονται από έρευνα της συντάκτριας του άρθρου στις Υπηρεσίες Επιμελητών Ανηλίκων, στα Ιδρύματα Αγωγής και τα Καταστήματα Ανηλίκων στα πλαίσια εκπόνησης διδακτορικής διατριβής.
- (7) Παρόμοιους χαρακτηρισμούς μπορούσε να ακούσει κανείς και στο Ελληνογαλλικό Συμπόσιο για την παραβατικότητα ανηλίκων (Οκτώβριος 1988) από Ψυχιάτρους, ειδικούς σε θέματα νεανικής παραβατικότητας.
- (8) Peters, H.: Sozialarbeit im gesellschaftlichen Kontext, in: Soziale Welt 1/1972, S. 41-53 (48).
- (9) Machura, G./Stirn, H.: Eine kriminelle Karriere, Wiesbaden 1978, S. 33.
- (10) Σύμφωνα με τη χρήση του H. Nohl πως ο παιδαγωγός βλέπει στον ανήλικο όχι εκείνον που δημιουργεί προβλήματα, αλλά εκείνον που έχει προβλήματα.
- (11) Peters, H.: ο.π., σελ. 50.
- (12) Βλ. Bundeskriminalamt: Polizeiliche..., ο.π.

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΕΛ.ΑΣ.

Ρεπορτάζ: Φώτης Μακροζαχόπουλος

Δέκα χρόνια αποδοτικής λειτουργίας συμπλήρωσε το υπηρεσιακό συνεργείο της ΕΛ.ΑΣ. στις μόνιμες πλέον εγκαταστάσεις του στους πρόποδες της Πάρνηθας, στην Αμυγδαλέζα.

Διανύοντας μία πορεία εντυπωσιακή και ιδιαίτερα θετική, όσον αφορά την εξοικονόμηση πόρων για το Ελληνικό Δημόσιο, μέσα από πραγματικά αντίξοες συνθήκες από άποψη τεχνολογικού εξοπλισμού αλλά και καιρικών συνθηκών, διαπιστώσαμε μια σημαντική πρόοδο στη δημιουργία μιας αξιόλογης μονάδας επισκευής και συντήρησης για τα οχήματα της ΕΛ.ΑΣ.

Αυτά τα χρόνια οι άνθρωποι του συνεργείου —αστυνομικοί της ΕΛ.ΑΣ.— οργάνωσαν, με τον καλύτερο τρόπο, σ' όλους τους τομείς και με τα μέσα που διέθετα, μια υπηρεσία νευραλγική για την ομαλή και άμεση λειτουργία της ΕΛ.ΑΣ., η οποία μπορεί να εξυπηρετεί πάνω από 5.000 υπηρεσιακά οχήματα το χρόνο, όποια βλάβη και αν παρουσιάζουν.

Η τεχνολογία θεωρείται γενικά σήμερα σαν ένας από τους σημαντικότερους μοχλούς για την άριστη οργάνωση της αστυνομίας, την λειτουργία της και την καταπολέμηση του εγκλήμα-

τος.

Δεδομένου ότι η μηχανοκίνηση της αστυνομίας είναι η τεχνολογία - αιχμή για την άμεση επέμβαση και δράση της, δεν μπορούμε παρά να δούμε τον

Ο διοικητής του συνεργείου αστυνομικός υποδιευθυντής Κος Σπύρος Τρίγκας.

σημαντικότερο ρόλο, που παίζει το υπηρεσιακό συνεργείο στον τομέα αυτό.

Στα επιμέρους ειδικά προβλήματα που παρουσιάζει, σαν τέτοιο πρέπει να αντιμετωπίζεται μιας και οι επιπτώσεις από τη συσσώρευση προβλημάτων θα είναι σημαντικές στα μελλοντικά χρόνια.

Το υπηρεσιακό συνεργείο που διοικείται από έναν αξιωματικό της ΕΛ.ΑΣ. έμπειρο και γνώστη των πραγμάτων, τον ταξίαρχο κ. Ιωάννη Αντωνόπουλο, υπάγεται στη Δ/ση Τεχνικού, που αναγνωρίζοντας τον σοβαρότατο ρόλο του για την ομαλή λειτουργία της ΕΛ.ΑΣ. προσπαθεί με κάθε τρόπο και παρά τις όποιες δυσκολίες που υπάρχουν να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της υπηρεσίας αυτής με τον καλύτερο τρόπο και μπορούμε να πούμε ότι το έχει καταφέρει σ' ένα μεγάλο βαθμό.

«Σ' όλους τους τομείς, μας λείπει ο κ. Αντωνόπουλος— έχουμε την ικανοποίηση να διαπιστώσουμε μια σημαντική πρόοδο, που αντανάκλαται σ' ένα γενικότερο ανέβασμα του κύρους του συνεργείου και σεμια πορεία που δικαιολογεί κάθε αισιοδοξία για το παρόν και το μέλλον.

Η αισιοδοξία αυτή δεν μας απομακρύνει από τη ρεαλιστική επίγνωση των δυσκολιών και από τη συνείδηση του χρέους να συνεχίσουμε χωρίς διακοπή τις προσπάθειές μας.

Στους άμεσους στόχους μας είναι η εκτέλεση και άλλων έργων για τη βελτίωση της υποδομής του συνεργείου, η αγορά ειδικών εργαλείων και πρόσθετου τεχνικού εξοπλισμού και η εξασφάλιση άνετων συνθηκών εργασίας για τους εργαζόμενους, ώστε να μπορέσει πραγματικά η υπηρεσία αυτή να ανταποκρίνεται ευχερέστερα στο ρόλο της και στις συνεχώς αυξανόμενες υποχρεώσεις της.

Έχοντας ζήσει πολλά χρόνια στις τεχνικές υπηρεσίες θεωρώ ότι τα σχέδιά μας πρέπει να υλοποιηθούν όσο το δυνατόν συντομότερα και αυτό γιατί αστυνομία χωρίς τεχνική υποστήριξη δεν είναι δυνατόν να σχεδιάσει και να αποδώσει έργο.

Εμείς έχουμε εξακριβώσει τις περιόχες των προβλημάτων μας, έχουμε ορίσει το κόστος για την επίλυσή τους και έχουμε προτείνει τρόπους που θα συμβάλλουν στην καλύτερη οργάνωση και λειτουργία του συνεργείου.

Επιγραμματικά αναφέρω μερικά απ' αυτά που πρέπει να γίνουν: δηλαδή: στρώσιμο δαπέδου με μωσαϊκό, στεγανοποίηση οροφών, κατασκευή υποστέγων για τα προς επισκευή οχήματα, περίφραξη και διαμόρφωση των γύρω χώρων, εγκατάσταση περιφερειακού φωτισμού, εκτροπή «ομβρίων υδάτων», συμπλήρωση του μηχανολογικού και τεχνολογικού εξοπλισμού του συνεργείου κ.λπ.

ΣΤΙΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΥ

Στην καταπράσινη Πάρνηθα ένας κόσμος, γεμάτος αυτοκίνητα, μηχανές, πίστες, δρόμους, δεμένος με αρμονία με τα φυσικά χρώματα του βουνού, συνθέτει μια εικόνα ανέμελου κόσμου που κινείται και συντονίζεται στο δικό του μήκος κύματος, χωρίς σκοτούρες. Σαν ένας χαρούμενος θίασος που περιοδεύει...

Κάπως έτσι φαντάζονται οι πιο πολλοί από εμάς όταν μπαίνουν στους χώρους αυτούς στην Αμυγδαλέζα.

Όπως είναι πράγματι έτσι; Είναι όλα τόσο όμορφα ή μήπως συμβαίνει κάτι άλλο πίσω από τη βιτρίνα; Μήπως υπάρχει άγχος, στεναχώρια, καθημερινή υπερπροσπάθεια πολλές φορές, για να έρθει σε πέρας το έργο που συντελείται εκεί πέρα;

Μα, σίγουρα... ναι. Πώς άλλωστε θα ήταν δυνατόν να μην είναι έτσι.

Χωρίς αμφιβολία η μικρή αυτή κοινωνία του υπηρεσιακού συνεργείου

καταβάλλει τεράστιες προσπάθειες για να ανταποκριθεί στη μεγάλη ανάπτυξη της Αστυνομίας, στο χώρο της μηχανοκίνησης, την τελευταία 10ετία. Και αυτό άλλωστε συμπεραίνεται από την ετήσια είσοδο προς επισκευή και έξοδο των οχημάτων της ΕΛ.ΑΣ. που κάθε χρόνο υπερβαίνει τις 5.000.

Όμως, καλύτερα, όλα αυτά καθώς και τα όποια άλλα προβλήματα αντιμετωπίζουν, να τα συζητήσουμε με τους υπεύθυνους και τους εργαζόμενους του συνεργείου.

Το συνεργείο διοικείται από τον Αστυνομικό Υποδ/ντή κ. Σπύρο Τρίγκα και στελεχώνεται από τέσσερις άλλους αξιωματικούς της ΕΛ.ΑΣ., τους Αστυνομικούς Β' Δημήτριο Δελημάρη, Γεώργιο Χονδρό, Διονύση Παγάνη και Δημήτριο Νύχτη.

«Κατ' αρχήν το παράπονό μας —μας λένε οι αξιωματικοί— είναι ότι πολλοί συνάδελφοι μας θεωρούν αστυνομικούς Β' κατηγορίας. Αυτό είναι όμως λάθος. Διότι όλοι προερχόμαστε από μάχιμες υπηρεσίες και ακόμη και τώρα εκτός από την εργασία του τεχνίτη κάνουμε και υπηρεσίες σκοπιάς, συμμετέχουμε στα «μέτρα» που η υπηρεσία πολλές φορές αποφασίζει, κάνουμε υπηρεσία στα γήπεδα κ.λπ.

Πέρα απ' αυτά όμως, εδώ επιτελούμε ένα έργο, κάτω από δύσκολες συνθήκες, που αντικατοπτρίζεται στην εύρυθμη και άμεση λειτουργία της αστυνομίας. Είναι ακόμη λάθος να βγαίνουν πολλές φορές αρνητικά συμπεράσματα, ότι δηλ. το συνεργείο υπολειτουργεί, επειδή κάποιο όχημα που μπήκε στο συνεργείο με ελαφριά βλάβη καθυστερεί η έξοδός του.

Η επιτροπή παραλαβής οχημάτων καταγράφει τις βλάβες.

Αυτό οφείλεται πάντα είτε στην έλλειψη του απαιτούμενου ανταλλακτικού είτε στην έλλειψη των απαιτούμενων εργαλείων για την επισκευή.

Για το μέγεθος και την ταχύτητα της παραγωγής του συνεργείου, εκτός από τον μεγάλο ετήσιο αριθμό των εισερχόμενων και εξερχόμενων οχημάτων αναφέρω δύο πρόσφατα παραδείγματα:

Για τη σύνοδο κορυφής της ΕΟΚ στη Ρόδο σε 35 αυτοκίνητα έγινε τεχνικός έλεγχος, αλλαγή μικροανταλλακτικών και βάψιμο, μέσα σε μία εβδομάδα και ακόμη κατά την τελευταία παρέλαση σε 22 αυτοκίνητα, 32 μοτοσυκλέτες και 4 τζιπ, έγιναν οι ίδιες εργασίες σε χρόνο πάλι μιας εβδομάδας».

«Οι συνάδελφοι τεχνίτες του συνεργείου —μας λέει ο ταξίαρχος κ. Αντωνόπουλος— παράγουν εντυπωσιακό σε αποτέλεσμα έργο, παρά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Γι' αυτή τους την προσφορά τους αξίζει πραγματικά ένα μεγάλο μπράβο. Επιθυμία μου είναι η προσφορά τους αυτή να περάσει σαν μήνυμα στους άλλους συναδέλφους και να αναγνωρισθεί ότι οι Τεχνικές υπηρεσίες είναι εξίσου αναγκαίες με τις άλλες υπηρεσίες της ΕΛ.ΑΣ. Χωρίς τεχνική υποστήριξη δεν είναι δυνατό να σχεδιαστεί και να γίνει τίποτε. Αν δεν έχεις τον τεχνικό εξοπλισμό (ανά πάσα στιγμή έτοιμο) να τον χρησιμοποιήσεις, τότε οποιοσδήποτε αστυνομικός σχεδιασμός πέφτει στο κενό. Συνακόλουθο αυτής της αναγκαιότητας είναι και η ύπαρξη των συνεργείων. Γι' αυτό έχουμε υποχρέωση και μέσα στις δυνατότητες που υπάρχουν να βελτιώνουμε όσο μπορούμε το συνεργείο σε τεχνικό

εξοπλισμό και προσωπικό».

«Το 1986 είχαμε 167 τεχνίτες —μας λένε οι αξιωματικοί του συνεργείου— και το 1989 είμαστε περίπου 140. Μείωση κατά 20 τεχνίτες σημαίνει μείωση της παραγωγής. Τώρα θα 'ρθουν 9. Το συνεργείο για να αποδώσει στο μάξιμουμ χρειάζεται ακόμη 30 τεχνίτες. Όταν έχουμε μέτρα αποδιοργανωνόμαστε γιατί θα πάει ο τεχνίτης αστ/κας υπηρεσία, μετά θα έχει ρεπό, με αποτέλεσμα να καθυστερούν οι επισκευές.

Από πλευράς τεχνικού εξοπλισμού υπάρχουν ράμπες, μηχανήματα αέρος, ένας φούρνος που επαρκεί μόνο για τη βαφή επιβατικών αυτοκινήτων, όχι λεωφορείων ή φορτηγών. Πιστεύω ότι έχει εγκριθεί η δαπάνη για να γίνει ένας σύγχρονος φούρνος και για τα μεγάλα αυτοκίνητα. Έχουμε υπολογίσει ότι κοστίζει πάνω από 10.000.000».

— Συμφέρει δηλαδή να αγορασθεί; «Ναι, γιατί αν πάει ένα αυτοκίνητο να βαφτεί έξω θα χρειαστεί 250 έως 300.000 δρχ. περίπου, ενώ εδώ η υπηρεσία θα επιβαρυνθεί μόνο το χρώμα και την εργασία του τεχνίτου.

Το συνεργείο από την ενοποίηση έχει βάψει 4.000 μικρά αυ-

τοκίνητα περίπου (τριετία '85-'88) που σημαίνει γύρω στα 900.000.000 δαπάνη για το Δημόσιο εάν αυτά είχαν βαφτεί από ιδιώτες».

— Πώς λειτουργεί το συνεργείο, ποια είναι δηλ. η δομή του;

«Έχουμε χωρίσει το συνεργείο σε διάφορες μονάδες, «γκρουπ» δηλ. και αυτές είναι:

- Φανοποιείο.
- Ηλεκτρολογείο.
- Βαφείο.
- Μονάδα μηχανικών επιβατηγών, χωρισμένη σε τρία επιμέρους «γκρουπ».

Μονάδα επισκευής τζιπ
Εφαρμοστήριο.

Μονάδα κατασκευής και επισκευής συσσωρευτών και μονάδα δικύκλων.

Το συνεργείο λειτουργεί ως εξής: Μπαίνοντας στην είσοδο ένα αυτοκίνητο υπάρχει ομάδα παραλαβής και επιθεώρησης. Η ομάδα αυτή το παραλαμβάνει μαζί με τους δοκιμαστές. Διότι πέρα από τις συγκεκριμένες βλάβες που αναφέρει η υπηρεσία θα το δοκιμάσει κι ο δοκιμαστής, για τυχόν άλλες βλάβες που υπάρχουν.

Από και πέρα θα το χρεώσει στις επιμέρους επισκευαστικές μονάδες. Η κάθε ομάδα θα το ελέγξει στο αντικείμενο που ασχολείται και θα κάνει την παραγγελία για κάποιο ανταλλακτικό που χρειάζεται. Έχουμε μια ομάδα για τα ανταλλακτικά. Παίρνει τις αιτήσεις, πάει στην αποθήκη και κοιτάζει από τα συγκεκριμένα ανταλλακτικά που ζητάει ο τεχνίτης για το αυτοκίνητο ποια έχει η αποθήκη. Αν τα έχει όλα τα χορηγεί. Αν έχει μέρος αυτών, δίνει αυτά που έχει και για τα υπόλοιπα γράφει ένα N/A, που σημαίνει να αγορασθεί. Παίρνει η επιτροπή την αίτησή με τα στοιχεία του αυτοκινήτου και βγαίνει στην ελεύθερη αγορά, στο εμπόριο, να φέρει τα ανταλλακτικά. Αφού φέρει το ανταλλακτικό το παραδίδει στην ομάδα τεχν. επιτροπής, καλεί τον τεχνίτη να υπογράψει, παίρνει το ανταλλακτικό, το τοποθετεί. Αφού το τοποθετήσει δίνει το παλιό στην ομάδα και φέρνει το αυτοκίνητο στην είσοδο για να το πάρει ο δοκιμαστής για να δει αν όντως έχει επισκευαστεί. Είναι υποχρεωμένη η Τεχν. Επιτροπή να ελέγξει αν τα ανταλλακτικά που πήρε ο τεχνίτης τα τοποθέτησε και παρέδωσε τα παλιά και να βγει το αυτοκίνητο για υπηρεσία».

— Θεωρείται βολική αυτή η διαδικασία;

«Μας εξυπηρετεί με μια όμως διαφορά: είναι χρονοβόρες οι διαδικασίες της προμήθειας των ανταλλακτικών. Εμπλέκονται πολλοί λόγω του ότι ενεργούμε απολογιστικά.

Εάν με την αγορά των αυτοκινήτων προμηθευόμασταν και ένα ποσοστό ανταλλακτικών που αφορούσαν συγκεκριμένη «φίρμα» το πρόβλημα αυτό θα μειωνόταν στο ελάχιστο και θα επιταχυνόταν και ο χρόνος επισκευής των οχημάτων».

«Με τις νέες προδιαγραφές προμηθειών —μας λέει ο ταξίαρχος κ. Αντωνόπουλος— θα γίνεται αυτό το πράγμα. Παράλληλα δηλαδή με την παραγγελία των οχημάτων προβλέπεται κι ένα ποσοστό που αντιπροσωπεύει ανταλλακτικά, τα οποία προσδιορίζονται από εμάς. Δίνουμε δηλαδή μία λίστα ανταλλακτικών στον προμηθευτή, που καλύπτει το 10% για παράδειγμα του κεφαλαίου που διατίθεται για την ολική αγορά. Αυτή η διαδικασία ακολουθείται ήδη με επιτυχία εδώ και πολλά χρόνια στις προμήθειες τηλεπικοινωνιακού υλικού.

Θέλω να τονίσω ότι η διεύθυνση Τεχνικών Προσπαθεί μέσα στις αρμοδιότητές της και κάτω από τις οδηγίες που δίνει η Ηγεσία να επιλύει τα θέματα που αφορούν την καλύτερη λειτουργία του συνεργείου, προς όφελος όλων μας».

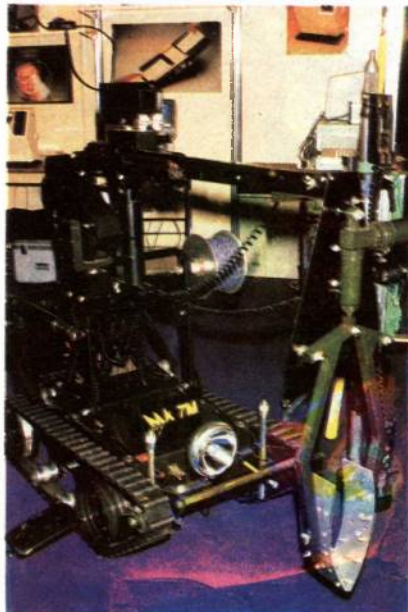
Σαλόνι αστυνομικού εξοπλισμού στην Γαλλία.

Κάθε χρόνο, στις αρχές του χειμώνα, στο Μπουρζέ της Γαλλίας ανοίγει τις πύλες της μία έκθεση με αντικείμενο τον υπερσύγχρονο εξοπλισμό της Αστυνομίας και των άλλων ομάδων καταστολής των εγκλημάτων.

Ανάμεσα στα εκθέματα υπάρχουν σύγχρονα συστήματα ανίχνευσης ύποπτων υλικών, που βασίζονται στην τεχνολογία της ακτινοσκόπησης, αλεξισφαίρες στολές, κινητά επιστημονικά εργαστήρια για επείγουσες αναλύσεις και αστυνομικές έρευνες, πιστόλια εξάσκησης με χρώμα κ.λ.π.

Κατά την διάρκεια της έκθεσης γίνονται πολλές διαλέξεις με θέματα που ενδιαφέρουν την Αστυνομία, όπως: Τρόποι καταπολέμησης της τρομοκρατίας και του εμπορίου ναρκωτικών, τεχνικές κατάπολέμησης της χρήσης αλοόλ στην οδήγηση κ.λ.π.

Στις διαλέξεις αυτές, προβάλλονται τα πλεονεκτήματα των εκθε-

Τα ρομπότ και οι άλλοι αυτόματοι και ηλεκτρονικοί μηχανισμοί, που συνήθως εξυπηρετούν συγκεκριμένους τομείς της καταστολής, παρουσιάζουν το μεγαλύτερο ενδιαφέρον στην έκθεση.

μάτων σε σχέση με τις παλιές τεχνικές και εξηγείται εκτενώς η χρήση τους.

Πρόστιμο και φυλακή στους πωμένους οδηγούς της Ιταλίας.

Ποινές φυλάκισης και υψηλά πρόστιμα θα επιβάλουν οι ιταλικές αρχές σ' αυτούς που οδηγούν κάτω από την επίδραση του αλκοόλ.

Ο υπουργός μεταφορών της χώρας, Τζώρτζιο Σαντούζ, δήλωσε ότι ειδικοί συνεργάτες του μελέτησαν τους τρόπους που εφαρμόζονται στις άλλες χώρες, πριν αποφασισθεί αν οι Ιταλοί αστυνομικοί θα χρησιμοποιούν συσκευές - αναλυτές αναπνοής, ή τις νέες ηλεκτρονικές, που δείχνουν αμέσως το ποσοστό αλκοόλ που έχει καταναλώσει ο κάθε οδηγός.

Στο μεταξύ οι ιταλικές εφημερίδες προειδοποιούν από καιρό τους οδηγούς ότι ακόμα και με δύο ποτηράκια κρασί ένας ενήλικας γίνεται αυτόματα παραβάτης. Που σημαίνει ότι τον περιμένει πρόστιμο 55.000 δραχμών και φυλάκιση μέχρι 30 ημέρες.

Περισσότερη η σεξουαλική βία κατά των παιδιών

Ο αριθμός των σεξουαλικών εγκλημάτων με θύματα μικρά παιδιά σημειώνει μεγάλη αύξηση τον τελευταίο καιρό στη Γαλλία. Αύξηση που δημιουργεί εύλογες ανησυχίες. Σε διάστημα μόλις 12 μηνών, η τύχη επεφύλαξε φρικτό θάνατο σε ισάριθμα παιδιά ηλικίας κάτω των 16 χρόνων.

Ο πολλαπλασιασμός των κρουσμάτων έχει κάνει πολλούς να κρούουν τον κώδωνα κινδύνου, μιλώντας για «επιδημία», ενώ η ψυχοπαθολογία των δραστών (που σε πολλές περιπτώσεις παραμένουν ασύλληπτοι) ανανεώνει το ενδιαφέρον των επιστημόνων, ενώ η Κοινή Γνώμη στη Γαλλία εξεγείρεται, σε σημείο μάλιστα που το καλοκαίρι —

που η «επιδημία» σημείωσε μεγάλη έξαρση — ζητήθηκε ως και η επαναφορά της θανατικής ποινής (έχει καταργηθεί από το 1981) για τους βιαστές και δολοφόνους παιδιών.

Τις τελευταίες μέρες, μετά από βραχύχρονη «ανάπαυλα», το πρόβλημα επανήλθε βίαια στην επικαιρότητα: σε διάστημα μιας βδομάδας (15-21 Ιανουαρίου) δύο μικρά παιδιά, ένα δωδεκάχρονο αγόρι και ένα οκτάχρονο κορίτσι, έπεσαν θύματα διστραμμένων δολοφόνων.

Σε τι όμως οφείλεται αυτή η κατακόρυφη αύξηση των κρουσμάτων σεξουαλικής βίας με θύματα μικρά παιδιά; Ορισμένοι ειδικοί αποδίδουν το φαινόμενο στη μεγάλη δημοσιότητα που δίνει ο Τύπος στα σεξουαλικά εγκλήματα, με αποτέλεσμα να προκαλεί τάσεις μιμητισμού σε άτομα που παρουσιάζουν κάποια προδιάθεση. Άλ-

λοι όμως ενοχοποιούν τις διάχυτες από σεξουαλική βία ταινίες που προβάλλονται στην τηλεόραση, ενώ άλλοι ρίχνουν το φταίξιμο στους ίδιους τους γονείς που δεν επιτηρούν όπως πρέπει τα παιδιά τους, αφήνοντάς τα να κυκλοφορούν μόνο τους στους δρόμους, ιδίως όταν εργάζεται και η μητέρα.

Οι κίνδυνοι όμως δεν παραμονεύουν μόνο στον δρόμο. Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία που παρέθεσε το Υπουργείο Οικογενειακών Υποθέσεων της Γαλλίας, κάθε χρόνο πέφτουν θύματα, κάθε φύσεως κακομεταχείρισης και μέσα στο οικογενειακό τους περιβάλλον, 40.000-50.000 παιδιά!

ΠΤΥΧΙΑ ΣΕ ΑΣΤΥΝΟΜΟΥΣ Β΄

Στη διάρκεια ειδικής τελετής που έγινε στη Σχολή Αξιωματικών Ελληνικής Αστυνομίας, απονεμήθηκαν τα πτυχία σε πενήντα επτά (57) αστυνομούς Β΄ που αποφοίτησαν ευδόκιμα απ' τη Σχολή Επαγγελματικής Μετ/σης Αστυνομικών Β΄.

Μια συγκινητική εκδήλωση δωρεάς

Μια συγκινητική εκδήλωση δωρεάς ένωσε δύο διαφορετικούς κόσμους που έχουν όμως κοινό σκοπό την προσφορά στον συνάνθρωπο. Συγκεκριμένα η λέσχη Λάιονς Ολύμπια ανταποκρινόμενη στην πρόταση του πολυβραβευμένου για την ανθρωπιά του, μέλους της, Υπαστυνόμου Α΄ Άγγελου Γραμμένου δώρισε στην Σχολή του Σώματος Εθελοντών Σαμαρειτών του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, βαλιτσάκι με χρήσιμο υλικό κατάλληλο για την εκπαίδευση των νέων Σαμαρειτών, που η Σχολή αδυνατούσε να αγοράσει λόγω του υψηλού του κόστους, ενισχύοντας έτσι την ιδέα και το πνεύμα του εθελοντισμού.

(Από αριστερά)

Η έφορος με τον Γραμματέα της Σχολής Σαμαρειτών, παραλαμβάνουν την δωρεά από τον κ. Άγγελο Γραμμένο.

Οι μετεκπαιδευθέντες αποτέλεσαν την Ε΄ εκπαιδευτική σειρά και παρακολούθησαν μαθήματα από 14.11.88 έως 17.3.89.

Στην αρχή της εκδήλωσης μίλησε ο διοικητής του Τμήματος Μετ/σης, αστυνομός Α΄ Δημήτριος Μαντζιαβάς και στη συνέχεια ο υπορχηγός του Σώματος αντιστράτηγος Ιωάννης Αντωνό-

πουλος επέδωσε τα πτυχία.

Παραβρέθηκαν ο διευθυντής της Αστυνομικής Ακαδημίας υποστράτηγος Στέφανος Μακρής, ο αστυν. διευθυντής Ιωάννης Αντωνογιωργάκης, διοικητής της Σχολής Αξ/κών της ΕΛ.ΑΣ. και ο αστυν. διευθυντής Δημήτριος Χούτας, διευθυντής της Δ/σης Εκπαίδευσης/Υ.Δ.Τ.

Στην εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα δεξιώσεων της Σχολής Σαμαρειτών στο κτίριο της Γ΄ Σεπτεμβρίου, την Τρίτη 28 Μαρτίου 1989, παραβρέθηκαν:

Η έφορος του Σώματος Σαμαρειτών κ. Περιμένη, ο Γραμματέας της Σχολής κ. Δεσύπρης, η πρόεδρος και μέλη της λέσχης Λάιονς Ολύμπια και άλλοι επίσημοι.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Αστυνομία δεν είναι μόνο δημόσια τάξη και... τροχαίες παραβάσεις.

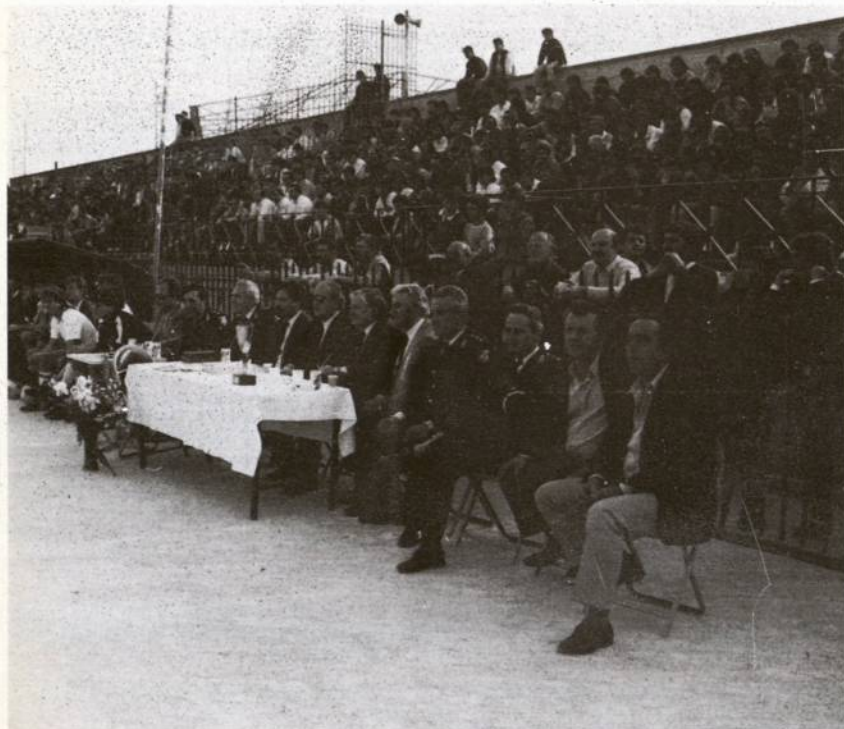
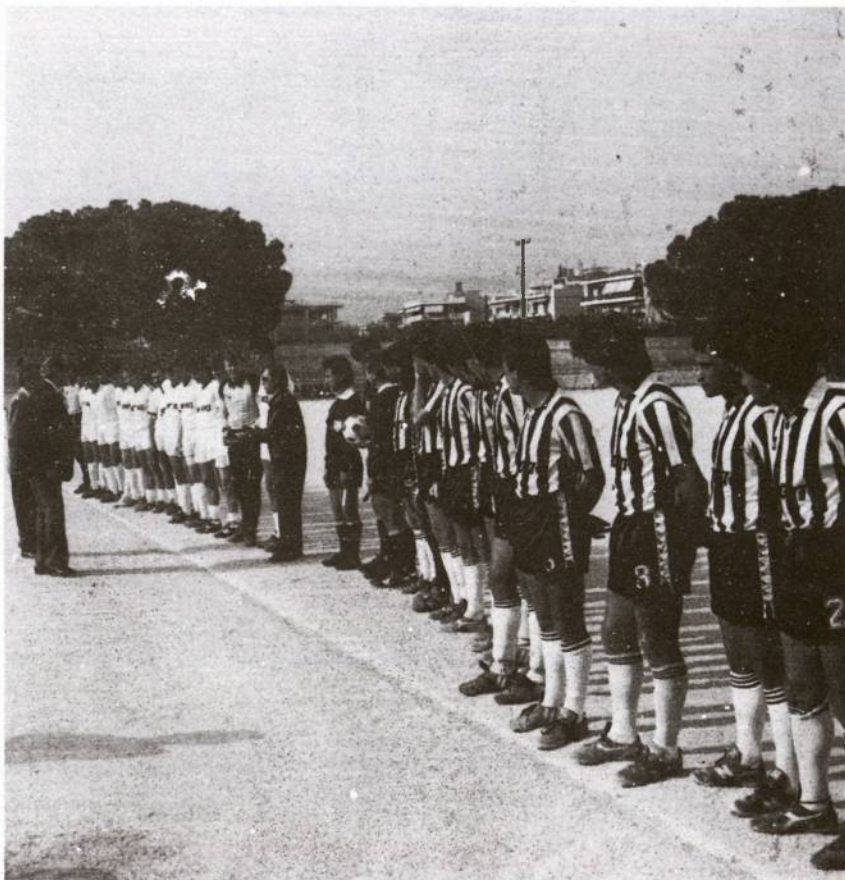
Η προσφορά της επεκτείνεται και σε πολλά άλλα κοινωνικά ζητήματα, για κοινωνοφελείς σκοπούς, ψυχαγωγία κ.λπ.

Η δραστηριότητά της αυτή είναι ιδιαίτερα έντονη στις ακριτικές περιοχές ή σε περιοχές όπου οι ευκαιρίες για ψυχαγωγία των κατοίκων είναι περιορισμένες.

Στα πλαίσια αυτής της δραστηριότητας στις 22-3-89 έγινε στο γήπεδο της Άρτας ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ της ομάδας της ΕΛ.ΑΣ. και της τοπικής Αναγέννησης Άρτας με σκοπό την ανάπτυξη του επαρχιακού αθλητισμού αλλά και την ψυχαγωγία των κατοίκων της πόλης.

Τον αγώνα παρακολούθησαν ο Γενικός Γραμματέας του Υ.Δ.Τ. Ιωάννης Πανούτσος ο Δ/ντής της Α.Δ. Άρτας Ταξίαρχος Παύλος Φούρλας, πολλοί συνάδελφοι και πλήθος κόσμου.

Η αποστολή αποτελείτο από τους αστυνόμο Α' Αλέξανδρο Βλάχο -αρχηγό της αποστολής-, αστυνόμο Β' Αθανάσιο Βασιλείου -αρχηγό ομάδας- και 16 αστυφύλακες αθλητές της ομάδας της ΕΛ.ΑΣ.

Εκλογές του Συλλόγου Π.Υ. Αθήνας

Πραγματοποιήθηκε, το διήμερο 4 και 5 Απριλίου, Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Πολιτικού Προσωπικού Υ.Δ.Τ. Αθήνας - Ανατ. και Δυτ. Αττικής, στο αμφιθέατρο της Γ.Α.Δ.Α. και εκλογές για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Η Γ.Σ. ενέκρινε τον απολογισμό του απερχόμενου Δ.Σ. και διατύπωσε προτάσεις - παρατηρήσεις για τη συνολική λειτουργία του πολιτικού προσωπικού στο χώρο του Υ.Δ.Τ.

Για το Δ.Σ. εκλέχτηκαν οι συνάδελφοι: Άννυ Ντινοπούλου, Βασίλης Αλεξόπουλος, Παναγιώτης Παπαπετρόπουλος, Κάτια Σαββίδου, Ανδρέας Χειμώνας, Βασίλης Σακαλής, Ελευθερία Σκαλτσογιάννη - Τζουμάκα, ενώ για την Ε.Ε. οι: Ντάνα Μαγκκλάρα, Αναστασία Καραμεσίνη, Σωτήρης Ψημμένος.

ΒΕΡΟΙΑ

Πραγματοποιήθηκε, με επιτυχία, και φέτος ο ετήσιος χορός της Διεθνούς Ένωσης Αστυνομικών Ημαθίας σε κέντρο της Βέροιας, στον οποίο παρευρέθησαν αστυνομικοί απ' όλο το νομό Ημαθίας με τις οικογένειες και φίλους τους, αλλά και οι προϊστάμενοί τους, παλαιοί και νέοι.

Απ' τους εκπροσώπους της Ένωσης τιμήθηκαν σε ειδική τελετή, παιδιά τα οποία βρήκαν και παρέδωσαν στην Αστυνομία σοβαρά χρηματικά ποσά τον τελευταίο καιρό, αναγνωρίζοντας έτσι και δημόσια αυτή τους την αλτρουιστική πράξη απ' τις οποίες έχει ανάγκη η κοινωνία μας.

Έτσι απονεμήθηκε έπαινος στους:

α) ΠΕΛΙΟ Πάυλο του Αργυρίου, ετών 17 από την Νάουσα, ο οποίος στις 23-1-89 βρήκε στη Νάουσα χρηματικό ποσό 98.000 δρχ. και το παρέδωσε στο Τμήμα Ασφαλείας Νάουσας.

β) ΤΣΙΦΙΝΤΑΡΗ Ηλία του Χρυσόστομου, από τη Βέροια, ο οποίος βρήκε στις 1-7-88 το ποσό των 33.000 δρχ. και το παρέδωσε στο Τμήμα Ασφαλείας Βέροιας.

γ) ΓΕΩΡΓΙΤΣΟΓΛΟΥ Ελισάβετ του Αντωνίου, από την Αλεξάνδρεια, η οποία στις 15-3-89 βρήκε στην Αλεξάνδρεια το ποσό των 15.000 δρχ. και το παρέδωσε στο Αστυνομικό Τμήμα Αλεξάνδρειας.

Τέλος απονεμήθηκε αναμνηστική πλακέτα στον κ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Πάυλο, ο οποίος αποστρατεύθηκε πρόσφατα και συμπτωματικά είναι το μοναδικό μέλος της Διεθνούς Ένωσης Αστυνομικών από εκείνους τους συναδέλφους μας που αποστρατεύθηκαν μέσα στο έτος 1988. Η πλακέτα απενεμήθη σαν μικρή ένδειξη τιμής για τον συνάδελφο που τόσα πρόσφερε, μέσα από την Αστυνομία, στην κοινωνία μας.

Μέσα στο Μάιο η Δ.Ε.Α. ΗΜΑΘΙΑΣ, η οποία ως γνωστό δεν έχει καμιά σχέση με πολιτική, θρησκευτική, φυλετική, συνδικαλιστική ή άλλη σκοπιμότητα, παρά επιδιώκει τη σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των αστυνομικών και την προβολή του έργου τους δημόσια, θα πραγματοποιήσει 7ήμερη εκδρομή στην Ιταλία μαζί με αστυνομικούς της Δ.Ε.Α. ΣΕΡΡΩΝ.

Βράβευση τροχονόμων

Όπως κάθε χρόνο βραβεύτηκαν από τον υπουργό Δημόσιας Τάξης 18

αστυνομικοί που υπηρετούν σε διάφορες υπηρεσίες της Τροχαίας διότι διακρίθηκαν για το ζήλο τους, το ήθος τους και τη δραστηριότητα που επέδειξαν στη ρύθμιση της κυκλοφορίας και γενικότερα στην εξυπηρέτηση οδηγών και πεζών. Μεταξύ αυτών ήταν ο Αθανάσιος Κουτολάτης που υπηρετεί επί 10 χρόνια στο τμήμα Τροχαίας Αθηνών και τον Ιούνιο του 1987, ενώ ρύθμιζε την κυκλοφορία στα Χαυτεία, παρασύρθηκε από Τρόλεϊ με αποτέλεσμα να τραυματιστεί και να μείνει στο νοσοκομείο για ένα μήνα.

Επίσης βραβεύτηκαν οι:

Βασίλειος Κουτσογιάννης, Ηλίας Μπουγάνης, Νικόλας Κοτσέκης, Γεώργιος Κυνηγόπουλος, Φίλιππος Μίσιος (του έχουν απονεμηθεί ηθικές αμοιβές

επαίνου και ευαρέσκειας για τη σύλληψη αγνώστου δράστη θανατηφόρου τροχαίου ατυχήματος με εγκατάλειψη και για τη σύλληψη άλλου ατόμου που μετέφερε ναρκωτικές ουσίες), Νικόλαος Ζαΐμης, Χρήστος Κυριλιώνης, Δημήτριος Λέκκας, Ιωάννης Μανώλης, Χρήστος Χειλάκης, Ιωάννης Δήμας, Κωνσταντίνος Αγγελάκης και Κυριάκος Μυθαρούλης.

Τέλος, βραβεύτηκαν ο ανθυπαστυνόμος Φίλιππος Τσάτσος, ο αρχιφύλακας Γεώργιος Τσόλκας και οι αστυφύλακες Νικόλαος Γκουγκουλάκης και Λεωνίδας Ναούμ, οι οποίοι υπηρετούν στην Άμεση Δράση Αττικής και ασχολούνται αποκλειστικά με θέματα Τροχαίας, για την επιτυχία τους στα ειδικά καθήκοντά τους.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

● Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος η Θρησκευτική Υπηρεσία κάλεσε τα πνευματικά της παιδιά σ' ολόκληρη την Ελλάδα σε έντονο πνευματικό αγώνα κατά την περίοδο της Μ. Τεσσαρακοστής. Συνάξεις, ομιλίες, κατανυκτικές ακολουθίες, Θείες Λειτουργίες, βραδυνές προηγιασμένες και Απόδειπνα, ποιμαντικές επισκέψεις και ιδιαίτερα το μυστήριο της Ιεράς εξομολογήσεως ενισχύουν διαρκώς και δυναμώνουν τον αγώνα τους στην ανηφορική πορεία προς το Πάσχα.

● Ποιμαντική επίσκεψη στην Αστυνομική Δ/ση Σερρών πραγματοποίησε ο Προϊστάμενος της Θρησκευτικής Υπηρεσίας Αρχιμ. Ευσέβιος Πιστολής.

Συγκεκριμένα επισκέφθηκε:

α) Το Αστυν. Τμήμα Νιγρίτας όπου απηύθυνε στο προσωπικό χαιρετισμό και ευχές.

β) Την πόλη των Σερρών όπου πραγματοποίησε ομιλία στην Αστυν. Λέσχη με θέμα «Στάδια του πνευματικού αγώνος κατά την Μ. Τεσσαρακοστή». Παρέστησαν ο Αστυν. Δ/ντής, Αξιωματικοί, Υπαξιωματικοί, Αστυφύλακες και όλο το προσωπικό της Δ/νσεως. Έγινε εποικοδομητικός διάλογος.

γ) Τα Ελληνοβουλγαρικά σύνορα και τον έλεγχο διαβατηρίων Προμαχώνας, όπου μίλησε στους υπηρετούντες εκεί Αστυνομικούς, τονίζοντας την προσήλωσή τους στο Θεό και την πατρίδα.

δ) Το Αστυν. Τμήμα Σιδηροκάστρου στο προσωπικό του οποίου έδωσε χριστιανικά ορθόδοξα μηνύματα. Από όπου πέρασε ο π. Ευσέβιος έγινε ενθουσιασμός δεκτός με αισθήματα αγάπης και σεβασμού από τα πνευματικά του παιδιά και σε όλους ως ευλογία διένειμε την εικόνα του προστάτη Αγίου Μεγαλομάρτυρος Αρτεμίου.

● Με θέμα «η πίστη των αγωνιστών του 1821 και η προσφορά της Εκκλησίας» έγινε η φετινή γιορταστική εκδήλωση για τη διπλή γιορτή της 25ης Μαρτίου στις Σχολές Αστυνομίας. Και πραγματικά μέσα από τα λόγια του ομιλητή του Πανηγυρικού της ημέρας Αρχιμ. Ευσέβιου Πιστολή, Προϊσταμένου της Θρησκευτικής Υπηρεσίας γευτήκαμε το μεγαλείο του υψηλού χριστιανικού φρονήματος των ανθρώπων που αγωνίστηκαν «για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδος την ελευθερία» και την μέγιστη προσφορά της Εκκλησίας στο Έθνος που όπως τόνισε: «Αν δεν υπήρχε η Εκκλησία δεν θα ήμασταν ούτε ελεύθεροι, ούτε Έλληνες, ούτε Χριστιανοί».

Στην εκδήλωση παρέστησαν ο Υποστράτηγος κ. Στέφανος Μακρής, ο Ταξίαρχος κ. Κων/νος Ευθυμιόπουλος, οι Διοικητές και το προσωπικό των Σχολών Αξιωματικών και Αστυφυλάκων ως και υπέρ των 100 δόκιμοι Αξιωματικοί των τριών τάξεων. Ανέκφραστο, ηρωικό ενθουσιασμό νοιώσαμε στην καρδιά μας.

ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΕ
ΜΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ
Η 25η ΜΑΡΤΙΟΥ

Η ομιλία του Αστυν. Δ/ντού κ. Ιωάννη Καρακοντίνου στη γιορταστική εκδήλωση του Υ.Δ.Τ.

Στη γιορτή της Γ.Α.Δ.Α. μίλησε ο Αστυν. Δ/ντής κ. Αχιλλέας Χαλβατζάρας.

Γιορτάστηκε με μεγάλη επισημότητα η ιστορική επέτειος της επανάστασης του 1821 σε όλες τις Αστυν. Δ/σεις της χώρας. Επίκεντρο των γιορταστικών εκδηλώσεων ήταν η Αθήνα. Σε ειδική τελετή που έγινε στο Υπουργείο Δημ. Τάξης μίλησαν για το νόημα της εθνεγερσίας ο Υπουργός κ. Άκης Τσοχατζόπουλος και ο Αστυν. Δ/ντής κ. Ιωάννης Καρακοντίνος. Παραβρέθηκαν η ηγεσία της Ελλ. Αστυνομίας, ανώτατοι και ανώτεροι αξ/κοί καθώς και το προσωπικό του Υπουργείου. Σε αντίστοιχη εκδήλωση της Γ.Α.Δ.Α. που πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του κτιρίου της Δ/σης Αστυν. Επιχειρήσεων μίλησε ο Αστυν. Δ/ντής κ. Αχιλλέας Χαλβατζάρας. Στις ομιλίες τονίστηκε ότι «η επανάσταση του 21 ήταν συγκλονιστική προσπάθεια, ήταν μια επανάσταση λαϊκή που καθοδηγήθηκε απ' τα οράματα της ελευθερίας και της δικαιοσύνης, της ανεξαρτησίας και της λαϊκής κυριαρχίας, μια επανάσταση που στηρίχθηκε στις φλογισμένες συνειδήσεις των ανθρώπων του λαού».

Η παρέλαση στην Αθήνα

Οι γιορταστικές εκδηλώσεις (ομιλίες, καταθέσεις στεφάνων, σημαίοστολισμοί) κορυφώθηκαν με τη μεγαλειώδη παρέλαση των Ενόπλων μας Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας που πραγματοποιήθηκε σε άψογους σχηματισμούς.

Στιγμιότυπο από την παρουσία των περιπολικών της ΕΛ.ΑΣ. στην παρέλαση.

Δόκιμοι αξιωματικοί της ΕΛ.ΑΣ. παρελαύνουν στην Αθήνα.

Άποψη η εμφάνιση του Μηχανοκίνητου στην παρέλαση.

Η ΕΡΥΘΡΑ

Μια αθώα παιδική αρρώστια που γίνεται επικίνδυνη τους πρώτους μήνες της εγκυμοσύνης

Η ερυθρά είναι οξεία εξανθηματική αρρώστια που προσβάλλει όλες τις ηλικίες, κυρίως όμως τα παιδιά. Προκαλείται από ειδικό ιό και εκδηλώνεται με εξάνθημα και με διόγκωση των λεμφαδένων του λαιμού. Οι υγιείς μολύνονται από τους πάσχοντες με σταγονίδια που εκπέμπουν κατά την αναπνοή, το βήχα και το φτάρνισμα. Η μεταδοτικότητα δεν είναι μεγάλη και στις περισσότερες περιπτώσεις πρέπει να βρεθεί κανείς πολύ κοντά στον πάσχοντα για να κολλήσει. Η επώαση κρατάει 2-3 εβδομάδες και η μεγαλύτερη μεταδοτικότητα γίνεται κατά το χρονικό διάστημα από 5 ημέρες πριν από την εμφάνιση του εξανθήματος μέχρι και 5 ημέρες μετά την εξαφάνισή του.

Συνήθως, μετά από πρόδρομα συμπτώματα ανορεξίας, κακουχίας και μικρού πυρετού παρουσιάζεται διόγκωση των τραχηλικών αδένων και στη συνέχεια εξάνθημα, ωχρό, κοκκινωπό με τη μορφή κηλίδων στο δέρμα του προσώπου και του κορμιού. Το εξάνθημα υποχωρεί τις επόμενες 48-72 ώρες και λίγο αργότερα υποχωρεί και η διόγκωση των λεμφαδένων. Γενικά η νόσος περνάει ήπια και πολλές φορές δεν γίνεται αντιληπτή ούτε από τον πάσχοντα αλλά ούτε κι από το περιβάλλον του. Μάλιστα ως το 1940 κανένας δεν της έδινε μεγάλη σημασία.

Όμως εκείνη τη χρονιά ο Αυστραλός οφθαλμίατρος Gregg ανακοίνωσε σ' ένα συνέδριο πως βρήκε μεγάλο αριθμό περιπτώσεων συγγενούς καταρράκτου σε παιδιά γεννημένα από μητέρες οι οποίες κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης τους είχαν αρρωστήσει από ερυθρά.

Έκπληκτοι τότε οι γιατροί όλου του κόσμου πρόσεξαν ότι πολλά παιδιά που είχαν γεννηθεί από τέτοιες μητέρες παρουσίαζαν όχι μόνο καταρράκτη αλλά και κώφωση και καρδιοπάθειες και διανοητική καθυστέρηση.

Το 1964 μετά από μια επιδημία που έπεσε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής εδραιώθηκε η βεβαιότητα

πως η αθώα αυτή παιδική ασθένεια είναι πολύ ύπουλη για τα έμβρυα των 4-5 πρώτων μηνών, αν η έγκυος μητέρα προσβληθεί από αυτή. Σ' εκείνη την επιδημία μολύνθηκε το 4% των εγκύων γυναικών με αποτέλεσμα να συμβούν 6.200 αυτόματες εκτρώσεις, να πεθάνουν 2.100 νεογννήτα και να επιζησουν 20.000 παιδιά με κώφωση, καρδιοπάθεια, καταρράκτη, μικροεγκεφαλία κτλ.

Ευτυχώς, 5.000 έγκυες γυναίκες είχαν προλάβει και είχαν υποστεί θεραπευτική διακοπή της κύησης, διαφορετικά τα ανάπηρα θα ήταν ακόμη περισσότερα.

Σήμερα έχουμε πεισθεί απόλυτα πως η ερυθρά κατά την εγκυμοσύνη προκαλεί στα έμβρυα συγγενείς ανωμαλίες σε ποσοστό 50% τον πρώτο μήνα, 20% το δεύτερο, 8% τον τρίτο και αρκετά μικρότερο τον τέταρτο και πέμπτο μήνα. Ο Αυστραλός γιατρός Gregg, που άνοιξε το δρόμο, έχει απόλυτα δικαιωθεί.

Πολύ ενδεικτική είναι μια πρόσφατη στατιστική έρευνα επί 58 εγκύων που προσβλήθηκαν από ερυθρά τους πρώτους μήνες της εγκυμοσύνης τους. Οι 30 απ' αυτές έκαναν τεχνητή διακοπή και οι δύο έπαθαν αυτόματη έκτρωση. Τελικά γέννησαν οι 26. Δέκα από τα παιδιά που γεννήθηκαν (ποσοστό 38,4%) παρουσίαζαν έκδηλες ανωμαλίες και σοβαρές αναπηρίες.

Το ποσοστό είναι αρκετά μεγάλο και επιβεβαιώνει τη βλαβερή επίδραση της ερυθράς επί των εμβρύων. Έπρεπε κάτι να γίνει για να μη φτάνουμε στη γέννηση κωφάλαλων και ανάπηρων παιδιών σε τέτοια συχνότητα από μια τόσο ασήμαντη αιτία.

Τα πρώτα χρόνια οι μητέρες έβαζαν τα κοριτσάκια τους κοντά στα παιδιά που έπασχαν από ερυθρά για να κολλήσουν την αρρώστια και ν' αποκτήσουν ανοσία. Τούτο, όμως, δεν ήταν δυνατό να γίνεται παντού και πάντα. Έπειτα υπήρχε και η αμφιβολία: ήταν πράγματι ερυθρά αυτό που θα κολούσε;

Πολλές φορές η μητέρα ή και η ίδια η κόρη δεν θυμόνταν αν είχαν ή όχι περάσει αυτή την αρρώστια. Άλλοτε πάλι δεν ήξεραν αν αυτό που πέρασαν ήταν ή δεν ήταν ερυθρά. Έπρεπε, λοιπόν, να βρεθεί ένας τρόπος ασφαλούς διάγνωσης και πρόληψης.

Το 1962 οι ερευνητές γιατροί κατάφεραν να απομονώσουν τον ιό της ερυθράς και να φτιάξουν εμβόλιο ικανό να εξασφαλίσει ανοσία στο 95% των εμβολιασθέντων. Μ' αυτό το εμβόλιο έχει αρχίσει τώρα στις προηγμένες χώρες καθολικός εμβολιασμός όλων των κοριτσιών στην ηλικία των 11-12 χρονών, ακριβώς για ν' αποκτήσουν την ανοσία που θα τους επιτρέψει αργότερα να γίνουν ακίνδυνα μητέρες. Ο ίδιος εμβολιασμός μπορεί να γίνει και σε μικρότερη ηλικία για ν' αποφύγει το παιδί τη νόσηση. Μπορεί επίσης να γίνει και σε γυναίκες της αναπαραγωγικής ηλικίας, αλλά πριν από την εγκυμοσύνη.

Επιπλέον, σήμερα υπάρχει και μια εργαστηριακή εξέταση που ανιχνεύει αντισώματα ερυθράς στο αίμα. Μπορεί δηλαδή το εργαστήριο να μας πληροφορήσει αν μια γυναίκα πέρασε κάποτε την ερυθρά και δεν υπόκειται στον κίνδυνο να την ξαναπεράσει. Μπορεί ακόμη να μας πει πως δεν την πέρασε ποτέ ή ότι την πέρασε πρόσφατα κατά την περίοδο της εγκυμοσύνης της, οπότε επιβάλλεται διακοπή της κύησης.

Αν η μητέρα αρνηθεί τη διακοπή της κύησης, θα πρέπει τότε να υποβληθεί σε μια συντηρητική θεραπεία με γάμμα σφαιρίνη, αμφίβολης όμως αποτελεσματικότητας.

Ο καλύτερος, λοιπόν, τρόπος προφύλαξης για τα μωρά είναι ο προφυλακτικός εμβολιασμός της μητέρας τους. Τα νέα κορίτσια, πολύ πριν γίνουν μητέρες, θα πρέπει να εμβολιάζονται κατά της ερυθράς. Δεν θα τα βλάψει, έστω κι αν έχουν εμβολιαστεί σε μικρότερη ηλικία ούτε κι αν έχουν περάσει την ερυθρά. Ο εμβολιασμός θα τους εξασφαλίσει μεγαλύτερη ανοσία και δεν θα έχουν φόβο να μολυνθούν αργότερα κατά τη διάρκεια κάποιας εγκυμοσύνης τους. Το εμβόλιο δεν κοστίζει πολλά χρήματα, τα δε ταμεία υγείας το χορηγούν στους ασφαλισμένους τους με τις ίδιες προϋποθέσεις που χορηγούν όλα τα φάρμακα. Κι όλα αυτά χάρη στην παρατήρηση του Αυστραλού γιατρού. Μια παρατήρηση που βοήθησε τόσο πολύ την ανθρωπότητα και μείωσε στο ελάχιστο τις σοβαρές κληρονομικές ανωμαλίες.

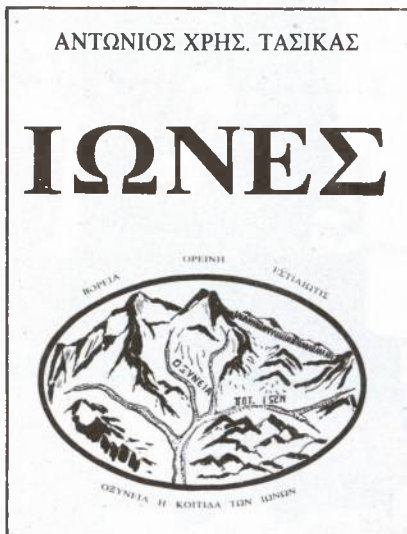
Από τον Βασίλη Σπανό

Αντώνιος Τάσικας Αναζητώντας τις ιστορικές ρίζες

Η αγάπη για τη φύση τον συντρόφευε από τα πρώτα του βήματα. Ζώντας τα παιδικά του χρόνια στη γενέτειρά του Οξύνεια Τρικάλων Θεσσαλίας, δέθηκε αναπόσπαστα με τη μαγεία του κελαηδίσματος των πουλιών, τη σκιά των δέντρων, το κελάρισμα του νερού, το φως. Αυτή την αγάπη, γεμάτη αναμνήσεις από την ιδιαίτερη πατρίδα του μετέφερε απόφαση στο βιβλίο του «ΙΩΝΕΣ». Για τον 35χρονο αστυφύλακα Αντώνη Χρήστου Τάσικα, απόφοιτο εξατάξιου γυμνασίου, με σπουδές οδοντοτεχνίτη, που ανήκει στη δύναμη του Αστυνομικού Σταθμού Καρπερού Γρεβενών, ήταν — το σύγγραμμά αυτό — μια αναζήτηση στις ιστορικές και εθνικές ρίζες.

Από την Οξύνεια ξεκίνησαν οι Ίωνες και σύντομα εξαπλώθηκαν στον ευρύτερο Ελλαδικό χώρο. Στα πέντε κεφάλαια του γλαφυρού βιβλίου περιγράφει ο συγγραφέας με κάθε λεπτομέρεια και πιστή ιστορική συνέχεια την εμφάνιση της φυλής των Ιώνων, τις περιοχές που εξαπλώθηκαν, τις συνήθειες, τη δημιουργία τους στην τέχνη, την επιστήμη, τον πολιτισμό γενικότερα, τους κοινωνικούς σχηματισμούς κ.λπ. Η δουλειά του αυτή αποτελεί μια σοβαρή συνολική παρουσίαση της ιστορικής καταγωγής και ζωής της πατρίδας και των συμπατριωτών του. Ας αφήσουμε όμως να «μιλήσουν», ενδεικτικά αποσπάσματα από το βιβλίο του «Ίωνες».

«...Η αρχαία γεωγραφία θέλει την Οξύνεια πολιτεία της Θεσσαλίας στην περιοχή της Εστιαιώτιδας, στους ανατολικούς πρόποδες του Ποίου όρους και κτισμένη στις όχθες του ποταμού Ίωνος. Η Εστιαιώτιδα είναι η πρώτη που εδωρήθη από τον Δία στην θεά

Εστία — απ' όπου επήρε και το όνομα — όταν ο πατέρας των θεών εμοίρασε την γη στους θεούς και στους συνεργάτες του... Γι' αυτή λοιπόν την γη της Β.Δ. Θεσσαλίας, στην οποία είχα την τύχη και την ευτυχία να γεννηθώ, θα κάνω μια περιγραφή, προσπαθώντας με τη σκέψη και τη λογική να φωτίσω όσο μπορώ, με τις παραστατικές μορφές της προϊστορικής μυθολογίας την ιστορική πορεία του τόπου μας...

...Στη συμβολή των τριών ποταμών — στη θέση Μύκανη — και δυτικώς μέχρι τους πρόδες του Ποίου όρους, στο σημερινό χωριό Ξηρόκαμπος, βρίσκονταν κάποτε η αρχαία πολιτεία της Οξύνειας... Εδώ ο γενάρχης Ίων εγκαταστάθηκε στον ποταμό που έδωσε και το όνομά του, αφού η κοιλάδα και τα κρυστάλλινα νερά των πηγών, οι κλιματολογικές συνθήκες, το εύφορο του εδάφους, η πλεύσια βλάστηση και

η ανεύρεση εύκολης τροφής (φυσικής και ζωικής), το άφθονο ψάρι των ποταμών και το κυνήγι των δασών, τα φυσικά σπήλαια και γενικώς όλος ο τόπος αυτός, έχει όλες τις προϋποθέσεις για την κατοίκηση και ανάπτυξη μιας φυλής...

...Μετά τον κατακλυσμό ο Δευκαλίων — γιος του Προμηθέα και της Κλυμενής — πήρε σαν σύζυγο την Πύρρα — κόρη του Επιμηθέα και της Πανδώρας. Από την ένωσή τους γεννήθηκε ο Έλλην, πατέρας του Δώρου, του Ξούθου και του Αιόλου. Ο Ίων ήταν γιος του Ξούθου και της Κρεούσης — κόρης του Ερεχθέα, όπως ήταν και ο Αχαιός. Ήταν δηλαδή και οι δύο εγγονοί του Έλληνα και είχαν προπάππο τον Δευκαλίωνα...

...Η Οξύνεια και η γύρω της περιοχή υπήρξε κοιτίδα της Ιωνικής φυλής... Οι πρώτες φυλές που αναπτύχθηκαν μέσα στον Ελληνικό Χώρο — Ίωνες, Δωριείς, Αιολείς και Αχαιοί — είναι φύλα Ελληνικά και απόγονοι των Πελασγών. Είναι Έλληνες έχοντες κοινό προπάππο τον Έλληνα — βασιλέα της Θεσσαλικής γης — γιο του Δευκαλίωνα και της Πύρρας...

...Από την αρχή της πρωτοκοινοβιακής συγκροτήσεως των κοινωνιών, μέχρι την εποχή της ακμής των περιφημων αστικών κέντρων, τόσο στη Μητροπολιτική Ελλάδα - νησιά του Αιγαίου - της Ασιανής - Ακτών της Προποντίδος - του Ευξείνου Πόντου - της Μεσογείου Θαλάσσης (Κάτω Ιταλία - Αδριατική θάλασσα - παράλια Γαλατίας - Ιβηρικής χερσονήσου κλπ.) όλος αυτός ο κόσμος των Ιώνων που συγκροτήθηκε από οικισμούς μέχρι πολιτείες, εδημιουργήθηκε και απλώθηκε ως εξής:...

Έκθεση ζωγραφικής της αρχιφύλακα Ντ. Κορφοξυλιώτη στην Πάτρα

Εξαιρετική επιτυχία σημείωσε και φέτος η δεύτερη ατομική έκθεση της εκλεκτής ζωγράφου - αρχιφύλακα Ντίνας Κορφοξυλιώτη - Φουρφουρή που έγινε στο μέγαρο του Εισαγωγικού και Εμπορικού Συλλόγου Πατρών και προκάλεσε τα ευμενή σχόλια του κοινού και του τοπικού τύπου.

Στα εγκαίνια της έκθεσης παραβρέθηκαν εκ μέρους της ηγεσίας του Σώματος ο α΄ υπαρχηγός αντιστράτηγος Ιωάννης Αντωνόπουλος, ο γενικός επιθεωρητής υποστράτηγος Γεώργιος Βασιλόπουλος, αξιωματικοί της Α.Δ. Αχαΐας, πολλοί συνάδελφοι και πλήθος κόσμου.

Η συνάδελφος παρουσίασε την και-

Στιγμιότυπο από τα εγκαίνια της έκθεσης.

νούργια δουλειά της που περιελάμβανε έργα από τη ζωή του Χριστού, πορτραίτα, θαλασσογραφίες, τοπία, λουλούδια κ.λπ.

Η αρμονία των χρωμάτων, η πληθωρική και καταλυτική ευαισθησία, η διαυγής φαντασία και η βαθιά ποιότητα είναι τα κύρια στοιχεία που χαρακτηρίζουν τα έργα της. Γενικότερα ένα παιχνίδισμα χρωμάτων και φαντασίας που μαρτυρούν ότι η εκλεκτή καλλιτέχνιδα αφιερώνει πολλές ώρες από τον ελεύθερο χρόνο της στην τέχνη.

Πώς συμβιβάζει η Ντίνα Κορφοξυλιώτη τη δουλειά της στην τροχαία (όπου υπηρετεί) με τη ζωγραφική και τις οικογενειακές της υποχρεώσεις; Να τι λέει η ίδια: «Πιστεύω, ότι υπήρχε η καλλιτεχνική φλέβα μέσα μου, αξιοποιώντας την, τώρα βλέπω ότι παίρνει μορφή με την συμπαράσταση, και την βοήθεια της υπηρεσίας μου, γιατί όταν υπάρχει θέληση και αγάπη, προς κάτι, πάντοτε όσες δυσκολίες κι αν υπάρχουν, είτε οικογενειακές, είτε υπηρεσιακές πιστεύω ότι δημιουργείς. Θέλω ακόμη να πω, ότι έχω βρει μεγάλη συμπαράσταση, από την οικογένειά μου, από τον άντρα μου προσωπικά, και από την υπηρεσία γενικότερα».

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Έκλεψε το έργο μιας ζωής αλλά συνελήφθη

Μεγάλη υπόθεση κλοπής πινάκων ζωγραφικής εξιχνιάστηκε από το τμήμα Δίωξης Εγκλημάτων Ιδιοκτησίας της Ασφάλειας Αττικής.

Αναλυτικότερα η Μαρία-Νάντια Φ. Νουσάκ, 46 χρόνων, Γιουγκοσλάβα, έκλεψε έργα του ζωγράφου Νικολάου Α. Γκίκα-Χατζηκυριάκου από το σπίτι του καλλιτέχνη, στο οποίο εργαζόταν επί δέκα χρόνια σαν οικιακή βοηθός. Η Νουσάκ συνελήφθη και ομολόγησε την πράξη της.

Η υπόθεση της κλοπής των έργων άρχισε όταν ο κ. Γκίκας, λόγω προβλημάτων υγείας που είχε, αναγκάστηκε να πάει στην Αγγλία. Στο ταξίδι τον συνόδευε και η σύζυγός του. Το ζευγάρι επέστρεψε στην Αθήνα πρόσφατα και μπαίνοντας στο σπίτι τους διαπίστωσαν ότι έλειπαν από αυτό δεκάδες έργα τέχνης. Ο ζωγράφος πήγε στην αστυνομία και υπέβαλε μήνυση κατ' ανώστων. Από την Ασφάλεια Αττικής τότε ξεκίνησαν έρευνες. Μεταξύ των ατόμων που εξετάστηκαν ήταν και η οικιακή βοηθός του Γκίκα που αρνιόταν όμως ότι είχε σχέση με την υπόθεση. Οι αντιφάσεις όμως στις οποίες έπεφτε κατά την ανάκριση παρότρυναν τους αστυνομικούς να επιμείνουν και την δράστιδα να ομολογήσει την πράξη της.

Όπως ανέφερε η Νουσάκ, όσο χρονικό διάστημα το ζεύγος Γκίκα απουσίαζε στο εξωτερικό, πούλησε στο συλλέκτη έργων Ιωάννη Περγίου, 57 χρόνων, κάτοικο Παλαιού Ψυχικού (Σολωμού 18), 20 πίνακες, αντί του ποσού των 25.000.000 δραχμών. Τα χρήματα αυτά τα σπατάλησε σε διασκέδαση και τυχερά παιχνίδια.

Κατά την έρευνα που έκανε η αστυνομία στο διαμέρισμα του Περγίου βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 19 πίνακες του Γκίκα ανυπολόγιστης αξίας. Ακόμη κατά την έρευνα αυτή στο διαμέρισμα του Περγίου βρέθηκαν 15 αρχαία μαρμάρινα αντικείμενα τα οποία θα εξετασθούν από την αρμόδια αρχαιολογική υπηρεσία για να διαπιστωθεί η προέλευσή τους και αν εμπίπτουν στο Νόμο περί αρχαιοτήτων.

Στη συνέχεια της ομολογίας της η Νουσάκ αποκάλυψε ότι στο διάστημα που έλειπε στο εξωτερικό ο καλλιτέχνης δώρησε στη φίλη της Αναστασία

Βράκα 6 πίνακες λιθογραφίες με την υπογραφή του ζωγράφου. Και αυτοί οι πίνακες βρέθηκαν και κατασχέθηκαν.

Ακόμη δώρησε στη φίλη της Διονυσία Δ. Σακελλαρίου, 10 ελαιογραφίες. Από τους πίνακες αυτούς βρέθηκαν μόνον οι δύο.

Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι συνολικά η αξία των κλεμμένων έργων τέχνης είναι γύρω στο 1 δισεκατομμύριο δραχμές. Πριν μερικούς μήνες ένα έργο του καλλιτέχνη πουλήθηκε στην Αγγλία αντί 36.000.000 δραχμών.

Σχετικά με την υπόθεση ο ζωγράφος Γκίκας, δήλωσε στους δημοσιογράφους:

«Είμαι κατάπληκτος από την ταχύτητα που ενήργησε η Αστυνομία, και βρήκε τα έργα αυτά, σε λιγότερο από 24 ώρες. Εγώ νόμισα στην αρχή, ότι μου είχαν κλέψει μόνο 15 έργα. Γιατί τον αριθμό αυτό, είχα καταφέρει να βρω. Αλλά βρήκαν με καταπληκτική ταχύτητα τα έργα, ενώ ξέρουμε ότι στη Βαρκελώνη, έλειψαν δύο έργα του ζωγράφου Μυρζ και πέρασαν δύο μήνες για να τα βρουν. Είναι λοιπόν, ένα μεγάλο κατόρθωμα και ευχαριστώ ιδιαίτερως την Αστυνομία. Είμαι ευγνώμων. Γιατί για μένα, η απώλεια τώσων έργων της ζωής μου, έργων που έκανα με τα χέρια μου τόσα χρόνια, αρχίζοντας από το 1930, ως σήμερα, είναι ένας θησαυρός, όχι μόνο οικονομικός, αλλά και πνευματικός και συναισθηματικός. Αισθάνθηκα μεγάλη αγκαλίαση όταν βρέθηκαν αυτοί οι πίνακες, οι οποίοι δεν είναι καν δικοί μου. Έχω κάνει μια μεγάλη δωρεά στην Εθνική Πινακοθήκη, όπου εχάρισα πριν δύο χρόνια, 45 μεγάλους πίνακες. Μέχρι τώρα όμως δεν έχει γίνει κανένας κατάλογος των έργων, ούτε καρποστάλ. Ελπίζω όλα αυτά να γίνουν τώρα. Χωρίς τους πίνακες αυτούς, η καταστροφή θα ήταν διπλή».

Τέλος, θα πρέπει να αναφερθούμε στο γεγονός ότι ο ζωγράφος Γκίκας-Χατζηκυριάκος είναι μέλος της Ελληνικής Ακαδημίας, μέλος της Βασιλικής Ακαδημίας του Λονδίνου και έχει τιμηθεί από τους Γάλλους με το παράσημο της Λεγεώνας της Τιμής.

Εξαρθρώθηκε σπείρα νεαρών διαρρηκτών

Πενταμελής σπείρα νεαρών είχαν ρημάξει την Αθήνα σε κλοπές αφού τα

κλοπιμαία υπολογίζονται σε 205.000.000 δραχμές.

Η πενταμελής «παρέα» που είναι όλοι τους νεαρής ηλικίας διέρρηξαν σε διάστημα μικρότερο των 3 μηνών περισσότερα από 150 γραφεία, καταστήματα και διαμερίσματα. Πρόκειται για τους εξής:

- Βασίλειο Χ. Πιλάφη, 21 χρόνων, λιποτάκτη στρατιώτη.
- Δημήτριο Δ. Φωτακόπουλο, 22 χρόνων, άεργο, κάτοικο διαφόρων ξενοδοχείων.
- Παντελή Γ. Λεβέντη, 22 χρόνων, άεργο.
- Θωμά Χ. Χασάνογλου, 18 χρόνων, άεργο και
- Αθανάσιο Δ. Χαραλαμπίδου, λιποτάκτη στρατιώτη.

Ας δούμε όμως ποια είναι συνολικά η δράση των συλληφθέντων:

Κατ' αρχήν η τελευταία τους «δουλειά» πραγματοποιήθηκε τον Απρίλιο όταν μέσα σε μια νύχτα διέρρηξαν 37 συνολικά γραφεία στο κτίριο της οδού Γ' Σεπτεμβρίου 18. Στο συγκεκριμένο κτίριο μπηγαν από τη διπλανή σε αυτό οικοδομή. Έκλεψαν όλα τα αντικείμενα που βρήκαν και προξένησαν σημαντικές ζημιές. Την ώρα που έφευγαν έπεσε από τον έναν το πορτοφόλι του, μέσα στο οποίο είχε τη φωτογραφία ενός φίλου του.

Το πολύτιμο αυτό για την Αστυνομία στοιχείο στάθηκε και η αιτία της σύλληψής τους. Άρχισε έρευνα σε όλα τα ξενοδοχεία μήπως από κάποιον ιδιοκτήτη ή υπάλληλο αναγνωρισθεί ο άνθρωπος της φωτογραφίας. Και η τύχη ξανά πήρε το μέρος της Αστυνομίας. Στο διπλανό ακριβώς ξενοδοχείο από το κτίριο που διέρρηξε η σπείρα αναγνωρίστηκε ο άνθρωπος της φωτογραφίας. Ήταν φίλος ενός νεαρού, που έμενε στο ίδιο ξενοδοχείο. Ο νεαρός οδηγήθηκε στην Ασφάλεια και ομολόγησε την ενέργειά τους και τους συνεργάτες του.

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκαν οι συλλήψεις και των υπολοίπων της «παρέας».

Ομολόγησαν όλοι τα γεγονότα στην Ασφάλεια.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που προέκυψαν από την ανάκρισή τους έχουν διαπράξει περισσότερες από 150 κλοπές. Εκτός από τη γνωστή ληστεία της Γ' Σεπτεμβρίου διαπιστώθηκε ότι:

Τα ξημερώματα στις 2 Απριλίου,

διέρρηξαν την πολυκατοικία στην οδό Βεραν ζέρου 14 και αφαίρεσαν από το κατάστημα του Χαρίλαου Στασινοῦ, μουσικά ὄργανα αξίας 600.000 δραχμῶν. Στην συνέχεια, διέρρηξαν στην ίδια πολυκατοικία, 25 γραφεία.

Στις 30 Μαρτίου διέρρηξαν κτίριο στην οδό Ακαδημίας 71-73 και μπόκαν σε 8 γραφεία. Από το γραφείο του δικηγόρου Μιχαήλ Κυπραίου, αφαίρεσαν 600.000 δραχμές σε μετρητά.

Δεκατρία συνολικά γραφεία, διέρρηξαν σε κτίριο, στην οδό Γεναδίου 6, στις 6 Φεβρουαρίου.

Στις 9 Φεβρουαρίου, διέρρηξαν 4 γραφεία στο μέγαρο στην οδό Μαυροκορδάτου 9.

Την ίδια ημερομηνία, διέρρηξαν 4 γραφεία, στην οδό Μαυροκορδάτου 4.

Όλοι οι συλληφθέντες οδηγήθηκαν στον εισαγγελέα.

Τρupoύσαν τα λάστιχα αυτοκινήτων

Συμμορία με ρεκόρ απόδοσης στο τρύπημα των ελαστικών αυτοκινήτων (μέσα σε δεκαπέντε μέρες τρύπησαν περισσότερα από 250 αυτοκίνητα) εξαρθρώθηκε από αστυνομικούς της Ασφάλειας Χαλανδρίου.

Συγκεκριμένα έπεσαν στην ενέδρα των αστυνομικών οι: Γεώργιος Νικ. Σιγάλας, 30 χρόνων, κάτοικος Χαλανδρίου (στην οδό Υψηλάντου 26) και Κωνσταντίνος Μέμου Δεληγεωργάκης, 34 χρόνων, κάτοικος Αθήνας (Αγίου Μελετίου 71), που τρupoύσαν τα λάστιχα παρκαρισμένων αυτοκινήτων.

Συνελήφθη ο Σιγάλας ενώ ο Δεληγεωργάκης κατάφερε να διαφύγει με Ι.Χ. επιβατικό αυτοκίνητο και καταζητείται.

Οι δύο δράστες εντοπίστηκαν στην οδό Γλαύκης επιβαίνοντες στο ΗΒΑ 7780 BMW που εκινείτο με σβησμένα τα φώτα. Το Ι.Χ. αυτοκίνητο σταμάτησε και κατέβηκε ο Σιγάλας, ο οποίος με μαχαίρι τρύπησε το λάστιχο του ΗΝ 7978 ΙΧ επιβατικού αυτοκινήτου του τυπογράφου Κώστα Κούτσικου.

Οι αστυνομικοί που παρακολουθούσαν το ύποπτο ΙΧ δεν επενέβησαν γιατί ο Σιγάλας μπόκε στο αυτοκίνητο και απομακρύνθηκαν. Σε λίγο σταμάτησαν πάλι δίπλα σε παρκαρισμένο ΙΧ. Κατέβηκε ο Σιγάλας με το μαχαίρι και τη στιγμή που έριξε το φακό του στο λά-

στιχο για να το χτυπήσει επενέβησαν οι αστυνομικοί και τον συνέλαβαν. Ο Δεληγεωργάκης εξαφανίστηκε με το ΙΧ στο οποίο επέβαιναν και παρά τις προσπάθειες των αστυνομικών δεν εντοπίστηκε.

Κατά την έρευνα που έγινε στις τσέπες του Σιγάλα βρέθηκαν το μαχαίρι - στιλέτο με το οποίο έκοβε τα λάστιχα, ο φακός και ένας σουγιάς με πολλές λεπίδες. Στο σπίτι του σε έρευνα που ακολούθησε βρέθηκαν δύο ξιφίδια, ένα αεροβόλο όπλο και εκατό βολίδες.

Πενηταπεντάχρονος βίασε ανήλικη και την ανάγκασε να εκδίδεται

Πενηταπεντάχρονος οδηγός ταξί βίασε ανήλικη και στη συνέχεια την ανάγκασε να εκδίδεται για είκοσι μέρες, σε ξενοδοχείο όπου την εγκατέστησε. Ο δράστης συνελήφθη.

Αναλυτικότερα συνελήφθησαν συνολικά τέσσερα άτομα από άνδρες της Ασφάλειας Θεσσαλονίκης στο ξενοδοχείο «Ήλιος» της πόλης. Οι τέσσερις συλληφθέντες είναι οι: Ευάγγελος Γιορπαλίδης, ταξιτζής, Κυριάκος Νίκου, 38 χρόνων, ιδιοκτήτης του ξενοδοχείου, Στυλιανός Νίκου, 43 χρόνων, υπάλληλος του ξενοδοχείου και Αναστάσιος Πετρίδης, 32 χρόνων, ένοικος. Σε έλεγχο που έγινε διαπιστώθηκε ότι τα τρία πρώτα άτομα εξανάγκασαν τη Β.Σ., 14 χρόνων, κάτοικο Θεσσαλονίκης, να εκδίδεται με τον Πετρίδη έναντι του ποσού των οκτώ χιλιάδων δραχμών.

Σύμφωνα με στοιχεία της Ασφάλειας, ο Γιορπαλίδης είκοσι μέρες πριν το «ξεσκέπασμα» της υπόθεσης είχε παραλάβει με το ταξί του την ανήλικη και στη συνέχεια, λέγοντάς της ότι είναι γνωστός του πατέρα της την οδήγησε στο αναφερόμενο ξενοδοχείο όπου την βίασε κατ' επανάληψη.

Αυστριακός καταδικάστηκε γιατί εισήγαγε όπιο

Σε κάθειρξη 11 χρόνων καταδικάστηκε από το Τριμελές Εφετείο Κακουρημάτων Αθήνας, ο Αυστριακός υπήκοος Πέτερ Σαμπλεϊτερ που συνελήφθη στις 19 Μαΐου '88 στον Ανατολικό Αερολιμένα, ενώ προσπα-

θούσε να εισάγει στη χώρα μας 534 γραμμάρια όπιο.

Ο Αυστριακός ισχυρίστηκε στο δικαστήριο ότι κατείχε το όπιο για προσωπική του χρήση, αλλά αυτό βέβαια δεν έγινε πιστευτό αφού η ποσότητα ήταν αρκετά μεγάλη.

Συνελήφθησαν τσιγγάνοι που έκλεψαν φορτηγό και 8 τόνους αλουμινίου

Σπείρα τσιγγάνων κλεφτών εξαρθρώθηκε από την Ασφάλεια Αττικής.

Συγκεκριμένα συνελήφθησαν οι τσιγγάνοι: Βασίλειος Κ. Λουκάς, 23 χρόνων, Χρήστος Κ. Ζαχαρίδης, 34 χρόνων, Νικόλαος Σ. Λουκάς, 21 χρόνων, Παναγιώτης Β. Σαΐνης, 23 χρόνων και αναζητείται ο Παναγιώτης Γ. Σαϊτόπουλος, 22 χρόνων.

Όλη η «παρέα» μαζί πήγαν στο Βόλο στην περιοχή Στεφανοβίκιο και έκλεψαν το ΒΟΑ 8944 ΔΧ φορτηγό του αγροτοβιομηχανικού συνεταιρισμού «ΚΑΡΛΑ».

Κατόπιν πήγαν στο τέρμα της οδού Λαρίσης στο Βόλο, στη μάντρα της αποθήκης κατασκευής αλουμινίου του Γεωργίου Αρχοντή. Από εκεί έκλεψαν 8 τόνους αλουμινίου και έφυγαν. Πήγαν στη συνέχεια το κλεμμένο αλουμίνιο στον Ασπρόπυργο και συγκεκριμένα στο κατάστημα του Μιχάλη Καλαφάτα για να το πουλήσουν. Αυτός κράτησε το αλουμίνιο και τους είπε να περάσουν την επομένη για τα χρήματα. Αντί για χρήματα όμως εισέπραξαν φυλάκιση αφού τους περίμενε η Αστυνομία και τους συνέλαβε.

Ληστές για τη δόση

Συνελήφθη νεαρός που μαζί με δύο άλλα άτομα είχε διαρρήξει αρκετά καταστήματα και διαμερίσματα. Τα χρήματα από τα κλοπιμαία που τα πουλούσαν τα έδιναν προκειμένου να αγοράσουν τη δόση τους.

Αναλυτικότερα συνελήφθη από την Αμεση Δράση ο Παναγιώτης Δ. Θεοδωρόπουλος, 20 χρόνων, γιατί λίγο πριν τη σύλληψή του διέρρηξε το κατάστημα ηλεκτρικών ειδών του Ιωάννη Καλογήρου στην οδό Λ. Αλεξάνδρας 30, και αφαίρεσε ένα φορητό ραδιοκασετόφωνο, αξίας 45.000 δραχμών.

Κατά την εξέτασή του, αποκάλυψε

στους αστυνομικούς ότι το τελευταίο διάστημα είχαν συστήσει συμμορία μαζί με τους Βασίλειο Θ. Γεωργακόπουλο, 25 χρόνων και Ειρήνη Α. Δούρου, 27 χρόνων και από κοινού διέρρηξαν 3 καταστήματα ΠΡΟ-ΠΟ στο Κολωνάκι και στο Παγκράτι. Αφαίρεσαν συνολικά 700.000 δραχμές σε μετρητά. Επίσης διέρρηξαν τα γραφεία μισθοδοσίας του ΕΚΑΒ, απ' όπου αφαίρεσαν 100.000 δραχμές καθώς και άλλα καταστήματα και διαμερίσματα.

Όλα τα κλοπιμαία αντικείμενα τα πούλησαν στην Αναστασία Φίλια, η οποία διατηρεί ενεχυροδανειστήριο στην οδό Κοτοπούλη 5, σε βάρος της οποίας σχηματίστηκε επίσης δικογραφία για αποδοχή κλοπιμαίων.

Ο Θεοδωρόπουλος αποκάλυψε ακόμη ότι όλα τα χρήματα τα χρησιμοποιούσαν για να αγοράζουν ναρκωτικά.

Συνελήφθη αλλοδαπός απατεώνας

Συνελήφθη από άνδρες της Ασφάλειας ο 33χρονος Πάολ Καπουλέτα, καθηγητής μαθηματικών από την Ουγκάντα. Κατηγορείται για «πλαστογραφία πιστοποιητικού, απάτη του νόμου περί αλλοδαπών και παράβαση του νόμου περί επιταγών».

Ο Καπουλέτα κατ' αρχήν πλαστογράφησε την άδεια παραμονής του στην Ελλάδα. Επίσης τον Οκτώβριο του '88 γνώρισε το Νικόλαο Κοκονόζη και του συστήθηκε σαν επιχειρηματίας - εισαγωγέας ξυλείας. Ακόμη του είπε ότι είναι μέτοχος κατά 30% σε ξένη επιχείρηση. Έπεισε τον Κοκονόζη να του ναυλώσει ένα καράβι για να μεταφέρει ξυλεία στην Ουγκάντα και έκανε με αυτό δύο ταξίδια. Όπως είχαν συμφωνήσει, ο Κοκονόζης του έδωσε μια επιταγή ύψους 1,5 εκατομμυρίων δραχμών.

Ο Καπουλέτα πήγε να εξαργυρώσει στην Τράπεζα την επιταγή αλλά αυτή είχε ανακληθεί από τον Κοκονόζη, που είχε καταλάβει την κομπίνα.

Ο αλλοδαπός συνελήφθη από την Ασφάλεια.

Αντί για ψώνια... στη φυλακή

Συνελήφθη σεσημασμένος απατεώ-

νας γνωστός σαν «ψευτογιατρός»...της Νάξου, στη Θεσσαλονίκη.

Ο Σταύρος Καπετανάκης, 38 χρόνων, από την Πάτρα, συνελήφθη και κατηγορείται για ψευδή ανωμοτί κατάθεση, απάτη και αλητεία.

Σε βάρος του έχει εκδοθεί ένταλμα σύλληψης από τον ανακριτή Νάξου για κλοπές, απάτες κατά σύρροη και κατ' επάγγελμα, υπεξαγωγή εγγράφων και αντιποίηση του ιατρικού επαγγέλματος κατ' εξακολούθηση.

Κατά το παρελθόν ο Καπετανάκης είχε καταδικαστεί σε συνολική φυλάκιση τεσσάρων χρόνων για κλοπές, απάτες και υπεξαγωγή εγγράφων.

Ο Καπετανάκης συνελήφθη την ώρα που πήγε να παραλάβει πιστωτική κάρτα με κλεμμένη αστυνομική ταυτότητα στο όνομα Πιτταράς Μιχαήλ, την οποία είχε κλέψει από γνωστό του που τον φιλοξένησε το καλοκαίρι στη Νάξο.

Συνελήφθη αρχαιοκάπηλος

Αρκετά μεγάλη ποσότητα αρχαίων κοσμημάτων και νομισμάτων βρέθηκε σε αυτοκίνητο στα διόδια Μαλγάρων Θεσσαλονίκης και ο οδηγός του αυτοκινήτου συνελήφθη.

Πρόκειται για τον Γεώργιο Γεωργιόπουλο, 37 χρόνων, ηλεκτρονικό μηχανικό, κάτοικο Αθήνας, γνωστό αρχαιοκάπηλο με πελάτες ακόμη και στο εξωτερικό.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Αστυνομίας, ο Γεωργιόπουλος είναι γνωστός στη Βόρεια Ελλάδα σαν «Γιώργος ο Αθηναίος» και εδώ και αρκετά χρόνια επισκέπτεται διάφορα μέρη της Βόρειας Ελλάδας κατά συχνά χρονικά διαστήματα και αγοράζει αρχαία. Έχει αδυναμία και ειδικότητα στα νομίσματα.

Στο αυτοκίνητο του δράστη βρέθηκαν ογδόντα οκτώ χάλκινα αντικείμενα, βραχιόλια, δαχτυλίδια, πόρπες, σκουλαρίκια που ανήκουν όλα στην πρώιμη εποχή του σιδήρου και δεκαεννέα χάλκινα νομίσματα της βυζαντινής εποχής.

Κατά την έρευνα που πραγματοποιήθηκε στο σπίτι του Γεωργιόπουλου στην Αθήνα, βρέθηκαν 1.400 αρχαία νομίσματα, δύο εικόνες, ένας ανιχνευτής μετάλλων και ένα γερμανικό αυτόματο όπλο. Όλα κατασχέθηκαν.

Ο Γεωργιόπουλος, με τη δικογραφία που σχηματίστηκε σε βάρος του στάλθηκε στον εισαγγελέα.

Στα «σίδερα»

Συνελήφθη από άνδρες του ΙΘ' τμήματος Ασφάλειας ο Αλέξανδρος Π. Κοντογιαννίδης, 25 χρόνων. Σε βάρος του εκκρεμούσαν 3 καταδικαστικές αποφάσεις για κλοπές, διαρρήξεις και παράνομη οπλοφορία που πραγματοποίησε κατά το παρελθόν.

Εξεταζόμενος από τους αστυνομικούς ομολόγησε ότι τρεις μέρες πριν τη σύλληψή του, διέρρηξε δύο καταστήματα στο Μεσολόγγι.

Ισόβια στον Καζανόβα

Ισόβια κάθειρξη είναι η ποινή που επιβλήθηκε από το δευτεροβάθμιο Κακουργιοδικείο Αθηνών, σε διεθνή Καζανόβα, ο οποίος με 14 τουλάχιστον ψευδώνυμα, σκλάβωσε τις καρδιές και τα πορτοφόλια δεκάδων πλούσιων γυναικών (είχε προτίμηση στις χήρες και ζωντοχήρες) και δολοφόνησε ένα από τα θύματά του.

Πρόκειται για τον 50χρονο Γιουγκοσλάβο Ντανίλο Νικόλα Μπαλ, ο οποίος σύμφωνα με την κατηγορία, στις 28 Οκτωβρίου 1979 σκότωσε σε διαμέρισμα της οδού Β. Σοφίας 137, την πάμπλουτη Περσίδα Σαντίγκα Καραγκόζλου, χτυπώντας την με μεγάλο μαχαίρι «ξιφίδιο».

Ο διεθνής απατεώνας και δολοφόνος, ερχόταν στην Ελλάδα (μέχρι τη σύλληψή του που έγινε τον Φεβρουάριο του 1981) άλλοτε σαν πράκτορας της ΣΙΑ κι άλλοτε σαν στρατιωτικός του ΝΑΤΟ και «γοήτευε» πλούσιες γυναίκες. Εξαφανιζόταν μόνον όταν κατάφερνε να κλέψει τις σεβαστές τους περιουσίες.

Η Περσίδα ήταν μια από τις κατακτήσεις του και η πλέον άτυχη βέβαια αφού φεύγοντας ο εραστής της της πήρε όχι μόνο τα πλούτη αλλά και τη ζωή.

Συνελήφθη ληστής-απατεώνας

Από το Τμήμα Εγκλημ. Ιδιοκτησίας της Ασφάλειας Αττικής, συνελήφθη ο ΛΥΤΡΑΣ Δημήτριος του Νικολάου και της Μαρίας, γεν. 1947 στο Μεσολόγγι, κάτ. Αθηνών, άεργος, διότι εδιώκετο με τρεις καταδικαστικές αποφάσεις για απάτες και κλοπή συνολικής ποινής (35) μηνών και διότι εφέρετο ως ύποπτος διαπράξεως κλοπών.

Από την προανάκριση προέκυψε ότι ο ανωτέρω από τον Σεπτέμβριο 1988 μέχρι της συλλήψεώς του παρουσιαζόταν ως μηχανικός που εργάζεται στον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας στην Αθήνα και παρίστανε ψευδώς ότι έχει τη δυνατότητα να προωθεί αιτήσεις δανείων, κυρίων και συμπληρωματικών και απαιτούσε από τα θύματα χρηματικά ποσά α) για την κατάθεση των αιτήσεων, β) για παράβολα ισόποσα των 10% των δανείων που εδικαιοούνται τα θύματα και γ) για διακανονισμό με τις Τράπεζες που θα χορηγήσουν τα δάνεια.

Με τον ανωτέρω τρόπο συνολικά εξαπάτησε (6) άτομα και απέσπασε περίπου 1.500.000 δρχ. τις οποίες εξόδευσε. Από κάθε θύμα εισέπραξε 200—300.000 δρχ. και για να είναι πειστικός παρέδιδε στους παθόντες ιδιόχειρα σημειώματα που ανέγραφαν τον αριθμό πρωτοκόλλου της αιτήσεως που δήθεν είχε η αίτησή τους στην Εργατική Κατοικία. Ενώ στην πραγματικότητα για όλη την διαδικασία του δανείου απαιτούνται 2.000 δρχ.

Κατά το παρελθόν είχε εργασθεί σε Υπηρεσίες Πολεοδομίας και στην Εργατική Εστία και είχε εκδιωχθεί για ποινικά αδικήματα.

Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι με την ανωτέρω μέθοδο απέσπασε από τον ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟ Παναγιώτη, μαρμαρά, το ποσό των 300.000 δρχ., από τον ΚΟΛΟΜΠΑΤΣΟ Κων/νο, μαρμαρά επίσης, 250.000 δρχ., από την ΜΠΟΥΝΤΟΥΛΗ Παναγιώτα 110.000 δρχ., από άλλη κυρία 300.000 δρχ.

Επίσης τον Σεπτέμβριο του 1987 έκλεψε από την οικία του ΜΠΙΣΚΙΝΗ Χρήστου στην οδό Στουρνάρη 35, ασημικά - αντικείμενα, που προορίζονταν για μουσείο, βάρους 41 κιλών, τα οποία επώλησε όπως είπε στους χρυσοχόους Αθηνών αδελφούς ΚΩΝ/ΝΟΥ αντί του ποσού των 150.000 δρχ.

Στην οικία του βρέθηκε και κατασχέθηκε ένα στερεοφωνικό που προέρχεται από την ανωτέρω κλοπή.

Ο συλληφθείς μόλις αντιλήφθηκε τους αστυνομικούς και τον Δικαστικό κλείσθηκε στο σπίτι του. Με την συνδρομή κλειδαρά ανοίχθηκε η πόρτα του διαμερίσματός του και για να αποφύγει την σύλληψη επιτέθηκε σε Αστυνομικό και τον τραυμάτισε ελαφρά στο χέρι.

Πιστεύεται ότι έχει διαπράξει πολλές απάτες και κλοπές που δεν ομολόγησε και θα αναγνωρισθεί από τα θύματα από τη δημοσίευση της φωτογραφίας του στον Τύπο.

Κόρη, εγγονός και φίλος τους δολοφονούν ηλικιωμένη

Η κόρη, ο εγγονός και ο φίλος της κόρης υποσημναγός Γιάννης Μικέλης, δολοφόνησαν την 74χρονη Μόσχα Βάθη με στόχο την τεράστια περιουσία της.

Η κόρη της πλούσιας Πλακιώτισσας Ελπίδα Βάθη, 41 χρόνων και ο εγγονός Αλέξιος Αστεριάδης, 19 χρόνων, παρέσυραν τη Μόσχα Βάθη σε ταξί και έδωσαν έτσι την ευκαιρία στον υποσημναγό της Πολεμικής αεροπορίας Μικέλη, 31 χρόνων, να κρυφτεί στο διαμέρισμα της ηλικιωμένης γυναίκας (Απόλλωνος 26 στην Πλάκα) και να την σκοτώσει κτυπώντας την με βαρύ αντικείμενο στο κεφάλι.

Σάραντα μέρες πριν από τη δολοφονία της Βάθη είχε πεθάνει η οικιακή βοηθός της Τασία Σαχτούλη και ο θάνατός της είχε αποδοθεί σε έμφραγμα του μυοκαρδίου. Όμως αυτό δεν φαίνεται να ευσταθεί αυτή τη στιγμή. Η Σαχτούλη είχε λογαριασμό στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο ύψους 3.000.000 δρχ. Έγινε ανάληψη του ποσού αυτού με επιταγή, λίγες ώρες πριν το θάνατό της και τελικά τα 3.000.000 δρχ. βρέθηκαν στο λογαριασμό της Ελπίδας Βάθη που δολοφόνησε τη μητέρα της.

Έτσι η Ασφάλεια ερευνά και την περίπτωση η Σαχτούλη να δολοφονήθηκε.

Η κληρονομιά της 73χρονης Πλακιώτισσας ήταν το βασικό κίνητρο για το οποίο η κόρη κι ο εγγονός της με τη συνεργασία του Μικέλη έφτασαν στο άγριο αυτό έγκλημα.

Η απληστία και κάποια αβεβαιότητα

για το αν θα κατέληγε στην ίδια η περιουσία της μητέρας της ήταν οι λόγοι που έσπρωξαν την Ελπίδα Βάθη να σχεδιάσει και να πραγματοποιήσει τη δολοφονία.

Η αντίστροφη μέτρηση για τη ζωή της 73χρονης άρχισε πριν από ένα μήνα, όταν καταστρώθηκε και το σχέδιο της άγριας δολοφονίας. Η Ελπίδα Βάθη κατάφερε να πείσει τον 19χρονο γιο της, καθώς και το φίλο της, υποσημναγό Γιάννη Μικέλη, να την βοηθήσουν να βγάλει από τη μέση τη μητέρα της.

Εκτελεστικό όργανο, σύμφωνα με το σχέδιο, θα ήταν ο υποσημναγός. Μάνα και γιος θα παρέσυραν το θύμα, για να βρει την ευκαιρία ο δράστης να «τρυπώσει» στην πολυκατοικία και στην κατάλληλη στιγμή, όταν θα επέστρεφε η άτυχη 73χρονη, να την σκοτώσει.

Η τελευταία συνάντηση πριν τη δολοφονία έγινε στο διαμέρισμα της Ελπίδας Βάθη, στην οδό Αιγίνης 4 στην Κυψέλη. Εκεί, οι δράστες αποφάσισαν την ημέρα που θα πραγματοποιούσαν την άγρια δολοφονία και σχεδίασαν τις τελευταίες της λεπτομέρειες.

Ναύτης ρημάζε τις ναυτιλιακές εταιρείες

Είχε ρημάξει τα Ναυτιλιακά γραφεία του Πειραιά αλλά συνελήφθη από άνδρες της Ασφάλειας Αττικής.

Πρόκειται για τον Σωτήρη Καραπετάκο, 27 χρόνων, σεσημασμένο κλέφτη για διακεκριμένες κλοπές, που μένει στην οδό Αλκαμένους 12, στον Άγιο Παύλο στα Πατήσια.

Ο Καραπετάκος έχει φυλακιστεί στο παρελθόν τρία χρόνια για διαρρήξεις και κλοπές.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Αστυνομίας από το Δεκέμβριο του '88 που σταμάτησε να δουλεύει σαν ναυτικός διέρρηξε 16 ναυτιλιακά γραφεία με αποτέλεσμα να «εισπράξει» από αυτά συνολικά 6.000.000 δραχμές.

Σε έρευνα που έγινε στο σπίτι του στον Άγιο Παύλο βρέθηκαν και κατασχέθηκαν ένα 38άρι «Σμιθ Γουέσον» σε άριστη κατάσταση, οι σφαίρες, 11.700 δολάρια ΗΠΑ και άλλα νομίσματα συνολικής αξίας 10.000 δραχμών.

ΕΛΛΑΔΑ

ΛΑΡΙΣΑ

Μετά από πολύμηνες, επίπονες προσπάθειες που κατέβαλαν, οι αστυνομικοί της Α.Δ. Λάρισας κατόρθωσαν να εντοπίσουν και να εξαρθρώσουν την 8μελή σπείρα που έκλεβε πολυτελή αυτοκίνητα με στόχο να τα πουλήσει λαθραία ολόκληρα ή σαν εξαρτήματα. «Πεδία δράσης» της οι περιοχές: Θεσσαλονίκη, Διαβατών, Νέων Μουδωνών, Παραλίας Κατερίνης, Πλαταμώνα, Λεπτοκαρυάς, Νέων Πόρων, Σκοτίας και Τρικάλων.

Από τον Μάιο του 1988 ως τον Αύγουστο του ίδιου χρόνου οι: Γεώργιος Κυρικλίδης, 45 χρόνων, αγρότης, Χρήστος Κυρικλίδης, 28 χρόνων, αγρότης, Ιωάννης Κετογλίδης, 39 χρόνων, υπάλληλος, Βασίλειος Αδαλουζίδης, 27 χρόνων, άεργος και Κων/νος Τοσυνίδης, 25 χρόνων, άεργος, όλοι κάτοικοι Κοζάνης, έκλεψαν 17 αυτοκίνητα με ξένες πινακίδες που ανήκαν (τα περισσότερα) σε Έλληνες του εξωτερικού και σε ξένους τουρίστες. Οι πρώτοι είχαν έρθει να περάσουν το καλοκαίρι τους στην πατρίδα. Μαζί με την αρχική διαρρηκτική πεντάδα δρούσαν οι Αθανάσιος Κουνής, 29 χρόνων, από τον Τύρναβο, έμπορος αυτοκινήτων που αποδέχονταν τα κλεμμένα αυτοκίνητα και τα έκρυβε σε δικούς του αποθηκευτικούς χώρους, ο Γεώργιος Μπούτλας, 27 χρόνων, από τη Λάρισα, τεχνίτης αυτοκινήτων, φίλος του Κουνή που αφαιρούσε εξαρτήματα από τα κλεμμένα και ο Βασίλειος Φάκας 34 χρόνων, αγρότης από τον Τύρναβο, που βοηθούσε στην απόκρυψη των κλεμμένων οχημάτων.

Τα αυτοκίνητα που κλάπηκαν ήταν τα εξής:

- K-AN-2442 AUDI 80 στις 3.5.88 ιδιοκτησίας του Ν. Αμβροσιάδη από τη Θεσ/νίκη (βρέθηκε χωρίς πινακίδες).
- R-3M-6691.X. MERCEDES 190 στις 15.5.88 ιδιοκτησίας του Παρ. Ιωαννίδη από τα Διαβατά (βρέθηκε).
- SAD-K 123 MERCEDES 230 του Ντέτερ Κουν από τα Νέα Μουδιανά (βρέθηκε), στις 26.5.88.
- N.LL-935 I.X.E. VOLKS WAGEN του Αντ. Τζιώκα, στις 19.6.88 από την Παραλία Κατερίνης (βρέθηκε).

- RA-CD 117 B.M.W. του Ν. Πετρεντζή, στις 22.6.88 από την Παραλία Κατερίνης (βρέθηκε).
- DD 6836 OPEL-MADDA της Μερτέ Μαλάκης, στις 8.7.88 στον Πλαταμώνα (βρέθηκε).
- L.469-13 V.W. του Σλόμπονταν Στραβκόβικ, στις 8.7.88 στον Πλαταμώνα (βρέθηκε).
- SCK-750 AUDI του Ρέτερ Βέλμπι, στις 14.7.88 στους Νέους Πόρους (βρέθηκε).
- 508 GXL-75 PEUGEOT του Τζόζερ Πέρνε, στις 20.7.88 από τον Πλαταμώνα (βρέθηκε).
- PG-08 I.X. MERCEDES 190 του Ευάγγελου Κυρίτση, στις 22.7.88 από τα Τρίκαλα. Μέσα στο αυτοκίνητο υπήρχαν 4.000.000 δραχμές και χρυσαφικά αξίας σχεδόν 900.000 δρχ., που αφαιρέθηκαν από τους κλέφτες, ενώ το αυτοκίνητο βρέθηκε.
- SG DJ 128 I.X. MERCEDES του Πασχ. Βαρβάτσου, στις 23.7.88 (βρέθηκε).
- WN-ND-706 I.X. V.W. του Γ. Δεμερτζή, στις 26.7.88 από τους Ν. Πόρους (βρέθηκε).
- S.G.-127-081 I.X.E. του Κ. Στεργίου, στις 29.7.88, από την Σκοτία (βρέθηκε).
- E-ND-861-OPEL ASCONA του Γ. Αναστασιάδη, στις 30.7.88 από τον Πλαταμώνα (βρέθηκε).
- W 217279 FORD SIERRA, του

Ένα από τα 17 αυτοκίνητα - "μαϊμούδες".

Όλερ Ματίας, στις 11.8.88 από τον Πλαταμώνα (βρέθηκε).

Η αποκάλυψη της υπόθεσης ξεκίνησε όταν στις 31.7.88 έγινε στην αερογέφυρα της Ν. Σμύρνης, κοντά στη Λάρισα, τροχαίο ατύχημα στο οποίο τραυματίστηκαν σοβαρά δύο νέοι από το Βόλο που επέβαιναν σε τρίκυκλο. Λίγο πριν το δίκυκλο είχε συγκρουστεί με το αυτοκίνητο του Γ. Αναστασιάδη που του το είχαν κλέψει μια μέρα πριν από τον Πλαταμώνα. Ο οδηγός του άφησε τους τραυματίες αβοήθητους και έσπευσε να εξαφανισθεί, ακριβώς γιατί το αυτοκίνητο ήταν κλεμμένο.

Στη συνέχεια η Ασφάλεια άρχισε έρευνες στη γύρω περιοχή, ξεκινώντας από τα χωριά της Αγιάς. Εκεί εντόπισε τον Αθ. Κουνή και την αποθήκη που έκρυβε 7 αυτοκίνητα. Η έρευνα δεν σταμάτησε εκεί με αποτέλεσμα να αποκαλυφθούν όλα τα μέλη της σπείρας καθώς και οι χώροι που έκρυβαν τα κλεμμένα οχήματα.

Τα αυτοκίνητα βρέθηκαν «γυμνά» από οποιοδήποτε αντικείμενο, χρήματα ή προσωπικά είδη που ανήκαν στους ιδιοκτήτες και η αξία τους ανέρχονταν σε πολλά εκατομμύρια δραχμές.

Μεγάλη, λοιπόν, η επιτυχία για τους αστυνομικούς του Τ.Α. της Α.Δ. Λάρισας, που κατάφεραν να εξιχνιάσουν πλήρως την υπόθεση αυτή.

ΧΑΛΚΙΔΑ

Από αστυνομικούς του Τ.Α. συνελήφθη στην πόλη ο 33χρονος Ιωάννης Χασάπης γιατί είχε στην κατοχή του 100 γραμμάρια ηρωΐνης.

ΔΡΑΜΑ

Ο «άγνωστος» που μπήκε νύχτα στα γραφεία της κοινοπραξίας του φράγματος της ΔΕΗ Σιδηρόνερου και πήρε το χρηματοκιβώτιο, αφαιρώντας του 120.000 δραχμές συνελήφθη δύο μέρες αργότερα από αστυνομικούς του Α.Τ. Σιδηρόνερου. Δράστης της κλοπής ήταν ο 36χρονος Ευάγ. Ματλάς.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Συνελήφθη από αστυνομικούς του Α.Τ. Πύργου Μονοφατίου ο 25χρονος Κων. Γριαλυνάκης που έκλεψε από συμπατριώτη του 2 χοίρους, έναν γεωργικό ελκυστήρα και μια αντλία νερού συνολικής αξίας 250.000 δραχμών.

ΕΛΑΣΣΟΝΑ

Από αστυνομικούς του Α.Τ. Ελασσόνας συνελήφθησαν στην περιοχή Καστρί οι Κων. Θεοδοσίου, 53 χρόνων και Αφροδίτη Θεοδοσίου, σύζυγος του πρώτου, γιατί προέβαιναν σε ανασκαφή αρχαιολογικού χώρου. Σε έρευνα που έγινε στο αυτοκίνητο και στο σπίτι τους βρέθηκαν αρχαία νομίσματα, ένα χρυσό δαχτυλίδι, μια πλάκα χρυσού και μία αρχαϊκή πλάκα.

ΛΑΡΙΣΑ

Στα χέρια του 45χρονου Νικ. Τουρμούσoglou βρέθηκαν από αστυνομικούς του Τ.Α. 10 αρχαία νομίσματα και μια μεταλλική κεφαλή ζώου της εποχής της βασιλείας του Φιλίππου του Μακεδόνα. Μετά την έρευνα στο σπίτι του και την ανεύρεση των αρχαιοτήτων ο Τουρμούσoglou συνελήφθη.

ΠΑΤΡΑ

Ο συνωστισμός και η αφοσίωση των συμμετεχόντων στο Καρναβάλι της πόλης έδιναν την ευκαιρία στον 44χρονο ΑΣΚΟΒΙC DUSAN από τη Γιουγκοσλαβία να κλέβει από τους

πρώτους διάφορα ποσά που είχαν επάνω τους. Συγκεκριμένα, την ημέρα της παρέλασης του καρναβάλου στους δρόμους της Πάτρας, συνελήφθη από αστυνομικούς του Τ.Α. ο αλλοδαπός την ώρα που αφαιρούσε από θήκη παντελονιού ατόμου που συμμετείχε στην πομπή το ποσό των 38.000 δραχμών. Η έρευνα απέδωσε καρπούς γιατί την ίδια «κίνηση» είχε κάνει και προς άλλες κατευθύνσεις, εκμεταλλευόμενος πάντα το συνωστισμό. Στα χέρια του βρέθηκαν και κατασχέθηκαν από την αστυνομία 543.350 δραχμές, 1.150 μάρκα και 20 δολλάρια.

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

Συνελήφθη από αστυνομικούς του Τ.Α. Ζακύνθου ο 20χρονος Ανδρ. Γιατράς για διάρρηξη φαρμακείου στην πόλη και αφαίρεση ναρκωτικών φαρμάκων.

ΣΕΡΡΕΣ

Αστυνομικοί του Α.Τ. Ν. Ζίχνης ανακάλυψαν στο σπίτι του Αθ. Μιχαλάκου, στο Ροδόλιβο, 124 αρχαία νομίσματα, 24 σφαίρες πολεμικού όπλου και διάφορα αρχαία κοσμήματα και αντικείμενα.

ΑΡΚΑΔΙΑ

Επί τρεις μέρες εκβίαζε βιοτέχνη, απαιτώντας να του δώσει 500.000 δραχμές για να μην καταγγείλει στις αρχές ότι προμηθεύτηκε από τη βιοτεχνία του πορτοκαλάδα ακατάλληλη για χρήση. Δράστης του εκβιασμού ο 26χρονος Χ. Ξενοπανάγος που συνελήφθη από αστυνομικούς του Α.Τ. Παρναλίας Άστρους.

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

Συνελήφθη από αστυνομικούς του Τ.Α. ο 23χρονος Ιωαν. Γεωργούλης έχοντας στην κατοχή του 600 γραμμάρια χασίς που τα προόριζε για εμπορία. Το χασίς είχε αγοράσει από τον 25χρονο Ν. Σαμαρά.

ΑΡΓΟΣ

Για κατοχή χασίς —130 γραμμάτων— με σκοπό την εμπορία, συνελήφθη από αστυνομικούς του Τ.Α. ο

33χρονος Τυνήσιος AHMET CHALLA-GVI.

ΗΛΕΙΑ

Συνελήφθησαν από αστυνομικούς του Τ.Α. Πύργου οι: Ανδρ. Παπαχριστόπουλος, 48 χρόνων, Ηλ. Παπαχριστόπουλος και αναζητείται ο Χρ. Παπαχριστόπουλος γιατί ο πρώτος, χρησιμοποιώντας σωματική βία και απειλές ανάγκασε, βοηθούμενος και από τους άλλους δύο, τον 35χρονο Απ. Γυφτάκη να του παραδώσει πράγματα αξίας 2.550.000 δραχμών.

ΑΡΓΟΣ

Από αστυνομικούς του Τ.Α. συνελήφθη ο Λίβυος OMAR SHERIF 42 χρόνων για κατοχή 11 παραχαραγμένων χαρτονομισμάτων των 50 δολλαρίων ΗΠΑ, το κάθε ένα.

ΡΟΔΟΣ

Κατά τη διάρκεια της νύχτας ο 22χρονος οικοδόμος Δρόσος Κιγαής διέρρηξε την πόρτα φαρμακείου της πόλης, παραβίασε με λαστό το χρηματοκιβώτιο και πήρε 160 αμπούλες μορφίνη, 215 πεθιδίνες, 5 κουτιά υπνωστεντόν, 5 αρντάν, 10 αμπούλες ρομισόν, 58.000 δραχμές, 5.259 δολάρια ΗΠΑ, 70 δολάρια Αυστραλίας, 10 χάρτινες λίρες Αγγλίας, 5 χρυσά πεντόλιρα Αυστραλίας, 4 χρυσές λίρες Αγγλίας και 10 έντοκα γραμμάτια Ελληνικού Δημοσίου ονομαστικής αξίας 10.000.000 δραχμών. Λίγο αργότερα ο δράστης της διάρρηξης συνελήφθη από αστυνομικούς του Τ.Α. Ρόδου.

ΠΑΡΟΣ

Ο φάκελλος που έφθασε στο ταχυδρομείο με παραλήπτες τους Ignatius Borggren 42 χρόνων και Irene - Linda Brown, 31 χρόνων, Ολλανδούς, περιείχε 18 γραμμάρια χασίς. Την ασυνήθιστη αποστολή αντιλήφθηκαν αστυνομικοί του Α.Τ. Πάρου και τους συνέλαβαν.

ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Καλλιεργούσε χασίς σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο του σπιτιού του, στη Χαραυγή, ο 55χρονος αγρότης

Απ. Δρακόπουλος. Η σύλληψή του έγινε πρωινές ώρες από αστυνομικούς του Τ.Α. Καλαμάτας, που ανακάλυψαν τις πλαστικές σακούλες και τα 65 φυτά ινδικής κάνναβης.

ΤΡΙΚΑΛΑ

Τρεις γυναίκες έπεσαν θύματα του δίδυμου των τσαντάκηδων σε διάστημα μισής ώρας. Μέσα σε λιγότερο από 24 ώρες, αστυνομικοί του Τ.Α. Τρικάλων κατάφεραν να τους βρουν και να τους συλλάβουν. Δράστες οι: Λ. Τσίκος, 27 χρόνων και Παν. Ντούσιας, 21 χρόνων. Οι τσάντες περιείχαν προσωπικά είδη και συνολικά 11.700 δραχμές.

ΧΑΝΙΑ

Επί δήμενο έκλεβε, από ανασφάλιστο —λόγω επισκευών— κατάστημα στα Χανιά, διάφορα είδη, ενδύσεως αξίας, συνολικά, 1.200.000 δραχμών. Δράστης της κλοπής ο 36χρονος οικοδόμος Χρ. Βούρβαχης. Μέρος των κλοπιμαίων βρέθηκε από αστυνομικούς του Τ.Α. που ερεύνησαν το σπίτι του και αποδόθηκε στον ιδιοκτήτη.

ΧΑΛΚΙΔΑ

Συνελήφθη από αστυνομικούς του Τ.Α. στην Αγ. Ελεούσα, ο 1νδός 22χρονος Τζων Άντονι, για κατοχή 347 γραμμαρίων ηρωίνης.

ΞΑΝΘΗ

Ανακαλύφθηκε από το Τ.Α. της πόλης ο δράστης της κλοπής σε βάρος του σπιτιού του Σ.Ν. από το οποίο αφαιρέθηκε χρηματικό ποσό 2.000.000 δραχμών. Πρόκειται για τον 24χρονο Σ. Φράσκο. Μέρος των κλοπιμαίων βρέθηκε και αποδόθηκε στον ιδιοκτήτη.

ΛΑΡΙΣΑ

Στη Μελίβοια συνελήφθησαν από αστυνομικούς του Τ.Α. Λάρισας οι: Ιωαν. Τσιαπάνος 52 χρόνων, Σμαρ. Τσιαπάνου, 46 χρόνων, για κατοχή 256 γραμ. χασίς, 288 γραμ. σπόρων χασίς, τσιγαρόχαρτων, λουλάδων και 202.000 δραχμών προερχόμενων από εμπορία ναρκωτικών.

ΛΑΚΩΝΙΑ

Από αστυνομικούς του Α.Τ. Μολών συνελήφθησαν στη Φοινίκη οι Τρ. Καραγκούνης και Ν. Καραγκούνης γιατί αφείρεσαν βίαια από 84χρονη χήρα 54.500 δραχμές.

ΛΑΡΙΣΑ

Συνελήφθη στην Αγιά από αστυνομικούς του Τ.Α. Λάρισας ο Δημ. Χρήστου, 47 χρόνων, κτηματίας, γιατί στο σπίτι του βρέθηκαν 428 γραμμάρια χασίς, 17 έτοιμα τσιγαράκια και 75.000 δρχ., προερχόμενες από εμπορία ναρκωτικών.

Για τον ίδιο λόγο και στην ίδια πόλη συνελήφθη ο εργάτης Αγγ. Τσιρογιάννης, 46 χρόνων. Η έρευνα στο σπίτι του έφερε στο φως 522 γραμμάρια χασίς, πακεταρισμένο σε δοχεία, ένα περίστροφο και 105.000 δραχμές, προϊόν εμπορίας.

ΤΡΙΚΑΛΑ

Θερμοκήπιο με 57 φυτά χασίς ανακαλύφθηκε τυχαία, στην ταράτσα του κλειστού γυμναστηρίου του 5ου Γυμνασίου Τρικάλων, από μικρούς μαθητές, όταν η μπάλλα με την οποία έπαιζαν στο γήπεδο έπεσε στην ταράτσα του γυμναστηρίου.

Για να πάρουν τη μπάλλα τους έβαλαν σκάλα και ανέβηκαν στην ταράτσα. Εκεί βρέθηκαν μπροστά στην... καλλιέργεια. Η Αστυνομία παρακολουθούσε επί 10 περίπου ημέρες το χώρο για να συλλάβει τον ιδιοκτήτη που όμως δεν εμφανίστηκε. Έτσι ξερίζωσε τα φυτά ύψους από 5—20 εκατοστά.

ΗΜΑΘΙΑ

Το Α.Τ. Αλεξάνδρειας εξιχνίασε υπόθεση απάτης σε βάρος πολιτών της περιοχής Ημαθίας. Συγκεκριμένα αποκάλυψε ότι οι: Β. Τζιμόπουλος 43 χρόνων, Γ. Κοτσιλιέρης 55 χρόνων και Κ. Γεραμάνης κατά τη διάρκεια του περασμένου χρόνου είχαν εμφανισθεί ο πρώτος σαν οδηγός νταλίκας και οι άλλοι δύο σαν τελωνειακοί και έπεισαν 5 άτομα ότι διαθέτουν ηλεκτρικές συσκευές σε τιμή ευκαιρίας. Με τον τρόπο αυτό τους απέσπασαν συνολικά 810.000 δραχμές.

ΒΟΛΟΣ

Διέρρηξαν φαρμακείο και έκλεψαν 50 γραμ. όπιο, 96 αμπούλες μορφίνης, 51 αμπούλες πεθιδίνης, 500 δισκία κωδεΐνης, άλλα ναρκωτικά χάπια και 7.000 δραχμές, οι Αλ. Καγκελάρης και Δ. Σύρος 31 και 23 χρόνων αντίστοιχα που συνελήφθησαν από αστυνομικούς του Τ.Α. Βόλου.

ΣΕΡΡΕΣ

Ο διοικητής της τροχαίας Σερρών κ. Σπ. Λεωνίδης έστειλε στον δήμαρχο της πόλης την ακόλουθη επιστολή:

«Αξιότιμε κύριε δήμαρχε.

Ασφαλώς θα ενθυμείστε, ότι προ ημερών, σας ζήτησα τη μελέτη που εκπόνησε η ΕΛΠΑ για την κατασκευή στις Σέρρες πάρκου κυκλοφοριακής αγωγής, για τα παιδιά.

Είδα τη μελέτη κι απ' ότι γνωρίζω από παρόμοια που έχω μελετήσει και από πάρκα κυκλοφοριακής αγωγής που έχω επισκεφθεί στη Δ. Γερμανία, είναι σύμφωνη με τους σημερινούς σχεδιασμούς και μ' ότι στη δυτική Ευρώπη συνηθίζεται.

Κατόπιν αυτών και αφού δεν απομένει πλέον τίποτε άλλο μια και χώρο κατάλληλο ο δήμος σας έχει εξεύρει, θα σας παρότρυνα να προχωρούσατε στην υλοποίησή.

Επειδή με τα παιδιά της πόλης των Σερρών και του νομού έχω δεθεί συναισθηματικά, αφού σχεδόν σ' όλα τα σχολεία πηγαίνω και διδάσκω το μάθημα της κυκλοφοριακής αγωγής, θα παρακαλούσα να δεχτείτε να συμβάλει και η ταπεινότητά μου προς το σκοπό αυτό, προσφέροντας το ποσό των 2.000.000 δραχμών.

Αν επ' αυτού το δημοτικό συμβούλιο αποφασίσει θετικά, παρακαλώ να μου το γνωρίσετε για να σας εγχειρίσω τη σχετική επιταγή.

Κύριε δήμαρχε

Σφοδρή επιθυμία μου είναι να γίνει δεκτή η προσφορά μου για να μου δοθεί η ευκαιρία να νοιώσω αυτή την χαρά, συμβάλλοντας έτσι στην ορθότερη αγωγή των παιδιών, γι' αυτό πιστεύω ότι θα κάνετε ότι μπορείτε προς την κατεύθυνση αυτή».

ΚΑΒΑΛΑ

Στο χωριό Ερατεινό της περιοχής Χρυσούπολης ζούσε μόνος του ένας φτωχός και φιλάσθενος άνθρωπος, 60 χρονών, ο Ιωάννης Αποστόλου, συνταξιούχος του ΟΓΑ. Είχε τη συνήθεια να κρατά πάντα επάνω του όλες του τις οικονομίες —περίπου 200.000 δραχμές— και συχνά τις έδειχνε στους συγχωριανούς του, προκαλώντας τα πειράγματά τους. Ήταν γνωστή σε όλους η προθυμία του για μικροθελήματα και η παιδιάστικη ικανοποίηση όταν του έδιναν το φιλοδώρημα. Η κατοικία του ήταν φτωχική όσο και οι συνθήκες ζωής του. Πριν χρόνια είχε πνιγεί στη θάλασσα η γυναίκα του και τα τρία παιδιά του ζούσαν μακριά του.

Στις 13 Φεβρουαρίου ο Αποστόλου εξαφανίστηκε και όλοι στο χωριό πίστεψαν πως είχε πάει επίσκεψη σε κάποιο από τα παιδιά του, αφού ο ίδιος, τελευταία, σε σχετικές συζητήσεις, έλεγε πως, αν ήταν καλύτερα στην υγεία του θα τα επισκεπτόταν. Γρήγορα όμως ορισμένοι, όπως ο πρόεδρος της κοινότητας, συγγενείς και φίλοι στο καφενείο που σύχναζε, ανησύχησαν όταν δεν εμφανίστηκε στην πρώτη του μηνός να πάρει τη σύνταξή του. Ήταν συνήθως ο πρώτος που περίμενε έξω από το κοινοτικό κατάστημα κάθε πρωτομηνιά και μόνο αν ήταν άρρωστος δικαιολογούνταν η απουσία του. Κάποιοι τον αναζήτησαν σε πιθανά σημεία μετάβασής του ενώ ο πρόεδρος με τους συγχωριανούς του διαπίστωσαν πως το σπίτι του ήταν κλειδωμένο με λουκέτο, όπως συνήθως, χωρίς κανένα ύποπτο στοιχείο. Τρεις μέρες αργότερα, μετά τις ποικίλλες έρευνες ο πρόεδρος της κοινότητας ειδοποίησε το Αστυνομικό Τμήμα Χρυσούπολης που άρχισε τις έρευνές του ρωτώντας τους κατοίκους του χωριού.

Στις 4 Μαρτίου ο γέροντας βρέθηκε νεκρός από τον πρόεδρο της κοινότητας και ένα γείτονα του σ' ένα ακατοίκητο κτίριο ιδιοκτησίας του δεύτερου κάτω από ένα κρεβάτι. Από τη στιγμή εκείνη κινητοποιούνται όλες οι αρμόδιες αστυνομικές, δικαστικές και ιατροδικαστικές αρχές και αναλαμβάνουν το δύσκολο έργο της εξιχνίασης του εγκλήματος. Η πρώτη αυτοψία διαπιστώ-

νει ότι το πτώμα είναι τοποθετημένο κάτω από ένα ντιβάνι κρυμμένο σεκτικά από μια κουβέρτα. Τα χέρια και ο λαιμός είναι δεμένα με σύρμα και επιπλέον στο λαιμό του έχει δεθεί σφιχτά ένα κορδόνι παπουτσιών. Δεν υπάρχουν ίχνη πάλης στο γύρω χώρο. Η γενικότερη κατάσταση του πτώματος δείχνει ότι ο θάνατος επήλθε πριν λίγες μέρες σίγουρα όμως όχι την ημέρα της εξαφάνισης (13.2.89). Έτσι προκύπτει το εύλογο ερώτημα: πού βρισκόταν το θύμα από τότε που εξαφανίστηκε μέχρι το θάνατό του. Τέλος επάνω του δεν βρέθηκαν χρήματα σημαδι πως είχε προηγηθεί σε βάρος του ληστεία. Οι έρευνες συνεχίζονται και το βάρος των υποψιών πέφτει στον 23χρονο τσιγγάνο Μπεςήμ Ρασήμ-γλου, κάτοικο του ίδιου χωριού. Ο Μπεςήμ δούλευε μαζί με το θύμα σε αγροκαλλιέργεια 5-6 μέρες πριν την εξαφάνιση του δεύτερου. Είχαν παρακολουθήσει μαζί τοπικό ποδοσφαιρικό αγώνα στις 12.2.89 και την επόμενη της εξαφάνισης εξαφανίστηκε και ο ίδιος. Στην οικογένειά του είχε πει πως πάει για δουλειά στο Λαγκαδά ενώ στο Λαγκαδά διέδωσε ότι κέρδισε σε λαχείο 250.000 δραχμές. Σε συγγενικό του πρόσωπο δώρησε διάφορα αντικείμενα και σε κάποιο θείο του έδωσε μικροποσό (50.000-10.000 δρχ.). Δύο μέρες λοιπόν μετά την ανακάλυψη του πτώματος οδηγήθηκε στο Αστυνομικό Τμήμα Χρυσούπολης. Εκεί κάτω από την πίεση των ερωτήσεων και των στοιχείων που τον επιβάρυναν έπεσε σε αντιφάσεις και αναγκάστηκε τελικά να ομολογήσει την πράξη του και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες διέπραξε το έγκλημα.

Ο δράστης είχε διαπιστώσει ότι το

Στιγμιότυπο από την αναπαράσταση του εγκλήματος. Στο κέντρο ο δράστης.

θύμα είχε μαζί του πολλά χρήματα από την ημέρα που δούλευαν μαζί. Έτσι, το βράδυ της 13.2.89 είδε τον Αποστόλου να γυρίζει μόνος σπίτι του, τον ακολούθησε και όταν τον έφθασε του έσφιξε δυνατά το λαιμό, έτσι ώστε ο φιλάσθενος γέροντας να μην μπορέσει να αντιδράσει. Στη συνέχεια τον έσυρε μέχρι το ακατοίκητο κτίσμα, του πήρε τα χρήματα (170.000 δραχμές) και τον έδεσε με σύρμα και με το κορδόνι του παπουτσιού του. Έτσι δεμένο τον έσπρωξε κάτω από το ντιβάνι και τον σκέπασε με μια κουβέρτα για να μην φαίνεται. Ήταν βέβαιος πως κι αν ακόμα το θύμα ζούσε έτσι όπως ήταν δεμένο θα πέθαινε αφού δεν μπορούσε να σηκωθεί ή να κινηθεί καθόλου. Όπως προέκυψε από την ιατροδικαστική έκθεση ο Αποστόλου πέθανε 5-6 μέρες μετά την ακινητοποίησή του και το δέσιμο με σύρμα.

Λίγες ώρες αργότερα ο Μπεςήμ έφυγε για την Αθήνα όπου για τρεις μέρες διασκέδαζε σε κοσμικά κέντρα, σπαταλώντας τα κλεμμένα χρήματα. Μετά πήγε στο Λαγκαδά και επισκέφτηκε συγγενείς του προσφέροντάς τους διάφορα δώρα και ισχυριζόμενος ότι κέρδισε στο λαχείο 250.000 δραχμές. Στο ενδιάμεσο διάστημα επισκέφτηκε για λίγο το χωριό του —για να φύγει όμως την ίδια νύχτα— και επιστρέφοντας στο Λαγκαδά έπιασε δουλειά σε σταύλο. Χάρης όμως στην συστηματική δράση των αστυνομικών που συνδύασαν με ταχύτητα και αποτελεσματικότητα τα στοιχεία που ανακάλυψαν, η σύλληψη του δολοφόνου έγινε πραγματικότητα πολύ γρήγορα.

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

● Προήχθησαν στο βαθμό του αστυνομικού διευθυντή σύμφωνα με τα άρθρα 27 και 38 του Ν. 671/1977, οι αστυνομικοί υποδιευθυντές:

ΜΠΕΛΛΗΣ Κων/νος, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ - ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Νικόλαος, ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Αθανάσιος, ΤΖΙΜΑΣ Κων/νος, ΜΠΑΔΑΣ Γεώργιος, ΣΤΕΦΟΣ Κων/νος, ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος.

● Προήχθη στο βαθμό του αστυν. υποδιευθυντή ο αστυνόμος Α' ΓΙΑΛΟΣ Νικόλαος.

● Προήχθησαν στο βαθμό του αστυνόμου Β' οι κατωτέρω υπαστυνόμοι Α':

ΚΑΛΑΪΤΖΑΚΗΣ Αντώνιος, ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κων/νος, ΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ Σπυρίδων, ΚΟΛΛΙΝΤΖΑΣ Στέφανος, ΛΕΝΕΤΗΣ Αθανάσιος, ΧΑΝΙΩΤΑΚΗΣ Ιωάννης, ΚΟΝΔΥΛΑΚΗΣ Νικόλαος, ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Κωνσταντίνος, ΜΑΝΩΛΗΣ Δημήτριος, ΝΤΑΖΟΣ Βασίλειος, ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΙΟΥ Αλέξανδρος, ΚΑΝΑΤΑΣ Νικόλαος, ΜΑΡΣΕΛΗΣ Παναγιώτης.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΕΣ

Αποστρατεύτηκε, ένα μήνα μετά την προαγωγή στο βαθμό του, ο ταξίαρχος ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Λεωνίδας.

Αποστρατεύτηκαν οι κατωτέρω ταξίαρχοι, οι οποίοι προήχθησαν στο βαθμό τους ύστερα απ' την αίτηση αποστρατείας τους:

ΖΗΚΙΔΗΣ Κων/νος, ΛΑΛΑΚΟΣ Γεώργιος, ΜΑΘΕΣ Παναγιώτης, ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ Νικόλαος και ΒΑΜΒΑΚΙΔΗΣ Αθανάσιος (υγειονομικού).

Αποστρατεύτηκε ο αστυν. διευθυντής ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ Παναγιώτης που προήχθη στο βαθμό του ύστερα απ' την αίτηση αποστρατείας του.

Αποστρατεύτηκε ένα μήνα μετά την προαγωγή στο βαθμό του ο αστυν. διευθυντής ΣΚΛΑΤΙΝΙΩΤΗΣ Σπυρίδων.

Αποστρατεύτηκε σύμφωνα με το άρθρο 46 Ν.1481/84 ο αστυν. υποδιευθυντής ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Διονύσιος ο οποίος προήχθη εν αποστρατεία στο βαθμό του αστυν. διευθυντή.

Αποστρατεύτηκε ο αστυν. υποδιευθυντής ΛΙΑΝΕΡΗΣ Ανδρέας, ο οποίος προήχθη στο βαθμό του ύστερα απ' την αίτηση αποστρατείας του.

Αποστρατεύτηκαν οι κατωτέρω αστυνόμοι Α', οι οποίοι προήχθησαν

στο βαθμό τους ύστερα απ' τις αιτήσεις αποστρατείας τους:

ΣΚΟΡΔΑΣ Ιωάννης, ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ Αγγελάκης, ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Κων/νος, ΚΕΧΑΓΙΑΣ Ευάγγελος, ΣΤΑΜΑΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Αντώνιος, ΓΕΩΡΓΟΤΑΣ Μάρκος, ΘΑΝΟΣ Λουκάς, ΒΑΖΑΤΗΣ Σπυρίδων και ΧΡΟΝΗΣ Αναστάσιος.

Αποστρατεύτηκαν ύστερα από αίτησή τους οι υπαστυνόμοι Β' ΜΩΡΑΪΤΗΣ Νικόλαος και ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ Σωτήριος.

ΗΘΙΚΕΣ ΑΜΟΙΒΕΣ

Απονεμήθηκαν ηθικές ή υλικές αμοιβές στο κατωτέρω προσωπικό διότι κατόρθωσαν να συλλάβουν ή βοήθησαν στη σύλληψη, κατόχους ή εμπόρους ναρκωτικών ή καλλιεργητές ινδικής κάνναβης.

Αστυφύλακες ΖΥΓΟΚΩΣΤΑ Δημήτριο, ΣΤΑΜΙΔΗ Δημήτριο, ΠΑΠΑΓΙΩΡΓΟΥ Αναστάσιο, ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΑΚΗ Εμμανουήλ, ΚΑΤΣΑΚΑ Κων/νο, ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Κων/νο και ΔΕΡΕΤΖΗ Νικήτα της Άμεσης Δράσης Αττικής.

Αστυνόμο Α' ΚΟΡΩΝΗ Αντώνιο, αστυνόμους Β' ΚΟΛΟΚΥΘΑ Κων/νο και ΦΡΑΓΓΟ Χρήστο, υπαστυνόμο Β' ΓΡΙΒΑ Δημήτριο, ανθ/μο ΚΟΥΤΡΑ Κων/νο, αστυφύλακες ΑΘΑΝΑΣΑΚΗ Χρήστο, ΚΑΤΣΙΑΦΛΙΑΚΑ Γεώργιο, ΜΑΪΜΑΡΗ Ιωάννη και ΦΙΛΟΚΩΣΤΑ Ηλία, του Τ.Α. Λάρισας.

Αστυν. Δ/ντή ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟ Χρήστο, αστυνόμο Α' ΓΙΑΝΤΖΙΔΗ Απόστολο και αστυφύλακα ΒΙΝΤΟ Στέφανο της Αστυν. Δ/νσης Ξάνθης.

Αστυνόμο Α' ΚΑΤΣΙΜΠΡΑ Χρήστο, αστυν. Β' ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟ Αθανάσιο, ανθ/μο ΚΑΤΣΑΡΟ Δημήτριο και αστυφύλακες ΜΠΑΤΗ Απόστολο, ΜΠΙΣΚΑ Παναγιώτη, ΠΕΤΡΟΓΙΑΝΝΗ Ιωάννη, του Τ.Α. Σερρών.

Αστυνόμο Β' ΣΙΜΟΓΛΟΥ Θεόδωρο, ανθ/μο ΣΑΜΙΤΑ Ιωάννη, αρχιφύλακα Β' ΣΩΤΗΡΙΟΥ Νικόλαο και αστυφ. ΦΡΑΓΓΙΣΤΑ Νικόλαο της Δ/νσης Ασφάλειας Αττικής.

Υπαστυνόμο Α' ΣΟΥΠΙΩΝΗ Νικόλαο, ανθ/μο ΚΑΨΑΛΑ Γεώργιο, αρχιφύλακες ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ Αχιλλέα, ΤΣΙΡΟΠΟΥΛΟ Δημήτριο και αστυφύλακες ΛΙΟΛΙΟ Γεώργιο, ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ Θεόδωρο, ΓΙΑΝΝΕΛΟ Ηλία, ΚΟΛΛΙΑ Ιωάννη, ΛΟΥΚΑ Δημήτριο, ΚΑΛΑΜΠΑΛΙΚΗ Αθανάσιο, ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟ

Βασίλειο του Τ.Α. Λιβαδειάς.

Αστυνόμο Α' ΧΑΣΙΩΤΗ Νικόλαο, υπαστ. Α' ΚΟΚΚΑΛΗ Στέφανο, ανθ/μους ΚΟΥΤΣΙΚΟ Δημήτριο, ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟ Σεραφείμ, αρχιφύλακα ΠΑΠΑΜΑΝΘΟ Κων/νο και αστυφύλακες ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Κων/νο, ΛΕΤΣΙΚΑ Δημήτριο, ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Γεώργιο, ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Κων/νο, ΠΛΙΑΤΣΙΚΑ Αθανάσιο, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Κων/νο του Τ.Α. Καρδίτσας.

Αστυνόμο Β' ΜΑΡΑΤΣΟΛΑ Κων/νο, αρχιφύλακες ΑΛΕΥΡΑ Χρήστο, ΚΑΛΑΪΤΖΑΚΗ Χρόνη, ΗΛΙΟΠΟΥΛΟ Κων/νο, ΖΑΧΑΡΗ Σπυρίδωνα και αστυφύλακες ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟ Θεοδόσιο, ΚΟΛΟΣΚΟΠΗ Νικόλαο, ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟ Κων/νο, ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟ Σπυρίδωνα, ΚΑΛΟΓΕΡΗ Ανδρέα, ΛΟΥΜΠΑΡΔΗ Ιωάννη και ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟ Κων/νο του Α.Τ. Πύλου.

Αστυνόμο Β' ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟ Πολυδεύκη, ανθυπαστυνόμους ΑΣΛΑΝΙΔΗ Σάββα, ΤΣΙΡΟΤΖΙΔΗ Δημήτριο, αρχιφύλακες ΤΣΕΛΕΓΚΙΔΗ Παύλο και ΝΙΚΟΓΛΟΥ Κων/νο και αστυφύλακα ΡΙΖΟ Παναγιώτη της Υποδ/νσης Δίωξης Ναρκωτικών Θεσ/νίκης.

Υπαστυνόμο Β' ΚΡΑΣΑΔΑΚΗ Κων/νο, δόκ. υπαστυνόμο ΑΔΑΜΟ Παναγιώτη και αστυφύλακα ΜΑΚΡΗ Δημήτριο της Α.Δ. Εύβοιας.

Απονεμήθηκαν επίσης ηθικές και υλικές αμοιβές για διάφορους λόγους στο κατωτέρω προσωπικό:

Αστυν. Δ/ντή ΣΚΑΛΙΔΑΚΗ Μιχαήλ και αστυν. Α' ΣΤΡΙΚΟ Δημήτριο της Αστυν. Δ/νσης Χανίων, ανθυπαστυνόμους ΓΟΥΛΑ Λάζαρο, ΤΖΟΥΒΑΡΑ Αθανάσιο, αρχιφύλακα ΚΟΤΖΑΜΠΑΣΗ Γεώργιο και αστυφύλακες ΚΕΡΑΜΥΔΑ Μιχαήλ, ΣΤΑΜΟΥΛΗ Ευθύμιο και ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗ Εμμανουήλ της Δ/νσης Αστυν. Επιχειρήσεων Αττικής για σύλληψη φυγόδικοι και καταζητούμενου κακοποιού που εδιώκετο απ' το 1982 για ανθρωποκτονία, οπλοφορία και οπλοχρησία.

Για τον ίδιο λόγο απονεμήθη εύφημη μνεία στους ταξίαρχους ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟ Διονύσιο και ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ Γεράσιμο, επιθεωρητή Αστυνομίας Κρήτης και Δ/ντή Αστυν. Δ/νσης Χανίων, αντίστοιχα.

Υπαστ. Β' ΜΠΟΜΠΟ Ιωάννη, αρχιφύλακες ΜΠΑΛΛΑ Γεώργιο, ΠΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟ Βασίλειο και αστυφύλακες ΛΙΑΣΚΟ Νικόλαο του Α.Τ. Κρανιδίου (σύλληψη χαρτοπαίχτων).

Αστυφύλακες ΣΤΥΛΟ Χαρίλαο και ΠΑΓΩΝΗ Γεώργιο της Δ/νσης Άμεσης Δράσης Αττικής (διέσωσαν από βέβαιο θάνατο εγκλωβισμένο άτομο στο διαμέρισμα που έμενε και όπου είχε ξεσπάσει πυρκαγιά).

Αστυνόμο Α' ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ Ιωάννη της Δ/νσης Αστ. Επιχ. Αττικής (ως επικεφαλής ομάδας αστυνομικών έλαβαν μέρος σε επιχείρηση διάσωσης δέκα προσκόπων που είχαν χαθεί στην Πάρνηθα).

Αστυφύλακες ΠΑΠΠΑ Γεώργιο και ΚΑΛΑΘΑΚΗ Νικόλαο της Δ/νσης Άμεσης Δράσης (συνέλαβαν δύο κακοποιούς που είχαν κακοποιήσει ανήλθα ιδιώτη και του είχαν αφαιρέσει 20.000 δρχ.).

Αστυν. Α' ΔΟΥΚΙΑΤΖΑΚΗ Παύλο του Τ.Α. Ηρακλείου (συντόνισε το προανακριτικό έργο και εξιχνιάστηκε ένοπλη ληστεία σε βάρος του ταμία του Βενιζέλειου Νοσοκομείου).

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΑΣΤΥΝ. ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Με το άρθρο 4 του Π.Δ. 352/87 προστέθηκαν διατάξεις στο άρθρο 20 του Π.Δ. 96/86 «πειθαρχικό δίκαιο αστυνομικού προσωπικού».

Τα άρθρα 13 και 14 του πειθαρχ. δικαίου διαμορφώθηκαν με τις τροποποιήσεις αυτές, ως εξής:

ΑΡΘΡΟ 13

(άσκηση πειθαρχικής δίωξης)

1. Η δίωξη των πειθαρχικών παραπτωμάτων των αστυνομικών ενεργείται αυτεπάγγελτα, με βάση τα στοιχεία που περιέχονται στον έχοντα το δικαίωμα άσκησης αυτής.

2. Αυτός που ασκεί την πειθαρχική δίωξη υποχρεούται στην άσκηση αυτής, εφόσον τα στοιχεία που περιήλθαν σε γνώση του δύνανται να στηρίξουν αυτήν.

3. Αυτός που ασκεί την πειθαρχική δίωξη δύναται, για τον έλεγχο των στοιχείων που περιέχονται σ' αυτόν και την εκτίμηση της συνδρομής των λόγων προς άσκηση της πειθαρχικής δίωξης:

- α. Να ζητεί την παροχή εξηγήσεων, προφορικά ή έγγραφα, από αυτόν που φέρεται ότι υπέπεσε σε πειθαρχικό παράπτωμα.
- β. Να διατάσσει την ενέργεια προφορικής διοικητικής εξέτασης ή να εισηγηθεί την έκδοση διαταγής προς

ενέργεια αυτής, κατά τις οικείες διατάξεις.

γ. Να προβαίνει σε κάθε άλλη νόμιμη ενέργεια.

4. Αν τα στοιχεία που περιέχονται σ' αυτόν που ασκεί την πειθαρχική δίωξη, καθώς και αυτά που συλλέγει ο ίδιος, δεν πιθανολογούν τη διάπραξη πειθαρχικού παραπτώματος ή τα βεβαιούμενα ως πραγματικά περιστατικά δεν συνιστούν πειθαρχικό παράπτωμα, η υπόθεση τίθεται απ' αυτόν, κατόπιν αιτιολόγησης, στο αρχείο.

5. Για ελαφρά παραπτώματα, τα οποία προδήλως δικαιολογούν μόνο ποινή παρατήρησης, η δίωξη απόκειται στη διακριτική ευχέρεια αυτού που την ασκεί, ο οποίος για την απόφασή του αυτή, λαμβάνει υπόψη, το συμφέρον της Υπηρεσίας και την καθόλου διαγωγή του αστυνομικού, εντός και εκτός υπηρεσίας, αιτιολογώντας τη σχετική απόφασή του.

ΑΡΘΡΟ 14

(αρμόδιοι για την άσκηση
πειθαρχικής δίωξης)

1. Αρμόδιοι για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης για παραπτώματα, που επισύρουν κατώτερες πειθαρχικές ποινές είναι:

- α. Ο Υπουργός.
- β. Ο Γενικός Γραμματέας
- γ. Οι αξιωματικοί για όλους τους κατώτερους ή νεώτερους από αυτούς αστυνομικούς και ανεξάρτητα από το αν αυτοί υπάγονται ή όχι διοικητικά σ' αυτούς. Το αυτό δικαίωμα έχουν οι Ανθυπαστυνόμοι και οι Αρχιφύλακες εφόσον είναι Διοικητές Υπηρεσιών.

2. Οι αξιωματικοί της προηγούμενης παραγράφου δύνανται όταν δεν είναι Διοικητές Υπηρεσιών, αντί να ασκήσουν πειθαρχική δίωξη, να υποβάλουν αναφορά κατά του αστυνομικού. Την ίδια δυνατότητα έχουν και όταν είναι Διοικητές Υπηρεσιών, αλλά ο ελεγχόμενος δεν υπάγεται διοικητικά σ' αυτούς.

Σχετικό είναι και το άρθρο 9 του Ν. 1756/88 «Κώδικας Οργανισμού δικαστηρίων και κατάσταση δικαστικών λειτουργιών», το οποίο έχει ως εξής:

Άρθρο 9

«Σχέση δικαστικών
& αστυνομικών αρχών»

1. Τα όργανα που ασκούν γενικά ή ειδικά αστυνομικά καθήκοντα υποχρεούνται:
 - α) να εκτελούν αμέσως και αποφασίστως

τις παραγγελίες των δικαστικών αρχών και να παρέχουν τη βοήθειά τους σ' αυτές.

β) να διευκολύνουν τους δικηγόρους στην άσκηση του λειτουργήματός τους.

2. Υποχρέωση συνδρομής έχουν και τα όργανα των ενόπλων δυνάμεων.

3. Η υπαίτια παράβαση των υποχρεώσεων του εδαφίου α' της παραγράφου 1. συνιστά πειθαρχικό αδίκημα και τιμωρείται κατά το πειθαρχικό δίκαιο του σώματος στο οποίο ανήκει το όργανο.

4. Ο εισαγγελέας πρωτοδικών του τόπου της υπηρεσίας του αστυνομικού οργάνου ενεργεί στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου τις αναγκαίες ανακριτικές πράξεις για τη βεβαίωση του αδικήματος και ασκεί την πειθαρχική δίωξη.

5. Πειθαρχική δικαιοδοσία ασκούν τα συμβούλια του πλημμελειοδικείου και του εφετείου σε πρώτο και δεύτερο βαθμό αντίστοιχα.

6. Ο εισαγγελέας του συμβουλίου που εξέδωσε την απόφαση επιμελείται την εκτέλεσή της.

7. Τυχόν κενά της εφαρμοστέας πειθαρχικής νομοθεσίας συμπληρώνονται από την αντίστοιχη νομοθεσία των δικαστικών υπαλλήλων.

ΑΜΟΙΒΑΙΕΣ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ζητούν αμοιβαία μετάθεση οι κατώτερω συνάδελφοι:

Αστυφύλακας ΘΕΟΧΑΡΗΣ Κων/νος του Τ.Α. Αερολιμένα Αθηνών, με συνάδελφο που υπηρετεί σε υπηρεσία της Αστυν. Δ/νσης Μεσσηνίας (τηλ. υπηρ. 9699544 και οικ. 9522654).

Αστυφύλακας ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ιωάννης του Γ' Α.Τ. Πειραιά, με συνάδελφο που υπηρετεί σε υπηρεσία της πόλης και των προαστίων Θεσσαλονίκης (τηλέφωνα του στη Θεσσαλονίκη: 629494 και 624329).

Αστυφύλακας ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Λυκούργος του Α.Τ. Κω, με συνάδελφό του που υπηρετεί στο λεκανοπέδιο Αττικής (τηλ. 0242-22100).

Αστυφύλακας ΧΑΛΚΙΑΣ Αθανάσιος του Α.Σ. Παπάδου Μυτιλήνης, με συνάδελφό του Αστυν. Δ/νσεων Βόρειας Ελλάδας (τηλ. 82.222).

Αστυφύλακας ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Κων/νος του Α.Σ. Αμοργού (τηλ. 0285-71210), με συνάδελφό του που υπηρετεί σε υπηρεσία της Αθήνας.

ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Οι προσωρινές μετακινήσεις του αστυνομικού προσωπικού, σύμφωνα με το άρθρο 50 του Ν. 1481/1984 διατάσσονται:

α) Από τους Γενικούς Αστυνομικούς Διευθυντές Αττικής και Θεσσαλονίκης και τους Επιθεωρητές Αστυνομίας μέχρι πενήντα (50) αστυνομικούς μέσα στην περιφέρειά τους.

— Οι Γενικοί Αστυνομικοί Δ/ντές θα μετακινούν μέσα στην περιφέρειά τους, όταν συντρέχει περίπτωση, την δύναμη της Δ/σης Αστυνομικών Επιχειρήσεων και θα ενημερώνουν ταυτόχρονα τον προϊστάμενο του Κλάδου Αστυνομίας - Ασφαλείας και τάξης.

β) Από τους Δ/ντές Αστυνομίας, Ασφαλείας, Τροχαίας, Άμεσης Δράσης και Αγορανομίας των Γ.Α.Δ. Αττικής και Θεσσαλονίκης και τους Αστυνομι-

κούς Δ/ντές των Νομών μέχρι είκοσι πέντε (25) αστυνομικούς μέσα στη δικαιοδοσία τους.

γ) Από τον προϊστάμενο του Κλάδου Αστυνομίας - Ασφαλείας και Τάξης στις ακόλουθες περιπτώσεις:

(1) Μετακίνηση αστυνομικής δύναμης μεγαλύτερης των πενήντα (50) αστυνομικών μέσα στις περιφέρειες των Γενικών Αστυνομικών Δ/σεων και Αστυνομικών Επιθεωρήσεων.

(2) Ενίσχυση των Γενικών Αστυνομικών Δ/σεων από Δ/σεις ομόρων Αστυνομικών Επιθεωρήσεων και αντίστροφα ή από άλλες αστυνομικές Υπηρεσίες.

(3) Μετακίνηση δύναμης των Δ/σεων Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής και Θεσ/νίκης εκτός των Γενικών Αστυνομικών Δ/σεων.

Αυτές οι διευκρινίσεις παρέχονται σε διαταγή της Διεύθυνσης Οικονομικών του Υ.Δ.Τ.

ΣΥΣΤΑΣΗ-ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

α) Ο Αστυν. Σταθμός Κερατέας προήχθη σε Αστυνομικό Τμήμα.

β) Ο Σταθμός Εξωτ. Φρούρησης φυλακής Κομοτηνής προήχθη σε υποδιεύθυνση.

γ) Στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης συστάθηκε Γραφείο Ελέγχου Ετοιμότητας.

δ) Στη Δ/ση Ασφαλείας Αττικής συστάθηκε υποδ/ση Αντιμετώπισης Ειδικών Εγκλημάτων Βίας.

ε) Ιδρύθηκε Αστυνομικό Τμήμα Αερολιμένα Αθηνών (Σπάτων), υπαγόμενο στην Αστυν. Υποδ/ση Κρωπίας.

στ) Συστάθηκε Διεύθυνση Αντιμετώπισης Ειδικών Εγκλημάτων Βίας στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης (Π.Δ. 121/20.2.89).

ΜΕΡΙΣΜΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Το προσωπικό της ΕΛ.ΑΣ. που είναι ασφαλισμένο στο Μ.Τ.Σ., όταν εξέρχεται απ' την ενεργό υπηρεσία, δικαιού-

ται μερίσματος του βαθμού του οποίου τις αποδοχές ελάμβανε πριν απ' την έξοδό του.

Αν το επίδομα του χρόνου υπηρεσίας υπολογιστεί στη σύνταξη σε ποσοστό τουλάχιστον 44% του βασικού μισθού, τότε χορηγείται μερίσμα του αμέσως ανώτερου βαθμού ενεργείας ή μισθολογικού βαθμού.

Σαν χρόνος μετοχικής σχέσης δεν

υπολογίζεται ο χρόνος φοίτησης στη σχολή αστυφυλάκων (πρώην χωροφυλάκων).

Για ενημέρωση των μετόχων του Μ.Τ.Σ. κοινοποιούμε κατωτέρω πίνακα του παρεχομένου σήμερα μερίσματος του Μ.Τ.Σ. όπως αυτό έχει διαμορφωθεί (σχετική η 8018/8/3 από 21.2.89 εγκύκλιος της Δ/σης Οικονομικών (ΥΔΤ)).

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑ Γ'

Π Ι Ν Α Κ Α Σ

ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ (Μ.Τ.Σ.)

Β Α Θ Μ Ο Σ	Έτη ασφάλισης στο ταμείο του Μετόχου							ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
	25 έτη	27	29	31	33	35	35 και άνω	
1 Αρχηγός	17.550	18.252	18.954	19.656	20.358	21.060	22.411	1—Δεν χορηγείται μερίσμα για άρτια έτη ασφάλισης στο ταμείο.
2 Αντιστράτηγος	16.430	17.087	17.744	18.401	19.058	19.716		
3 Υποστράτηγος	14.189	14.757	15.324	15.892	16.459	17.027		
4 Αστυν. Διευθυντής	12.696	13.203	13.711	14.219	14.727	15.235		2—Οι έχοντες συμπληρωσει άρτιο έτος ασφάλισης λαμβάνουν μερίσμα του επόμενου περιττού έτους. (π.χ. 24 έτη και ένα μήνα ή 28 έτη και 10 ημέρες λαμβάνει μερίσμα 25 ή 29 ετών αντίστοιχα.
5 Αστυν. Υποδ/ντής	11.575	12.038	12.501	12.964	13.427	13.890		
6 Αστυνόμος Α'	10.455	10.873	11.292	11.710	12.128	12.546		
7 Αστυνόμος Β'	8.215	8.543	8.872	9.201	9.529	9.858		
8 Υπαστυνόμος Α'	6.721	6.990	7.259	7.528	7.797	8.065		
9 Υπαστυνόμος Β'	5.974	6.213	6.452	6.691	6.930	7.169		
10 Ανθυπαστυνόμος	4.854	5.048	5.243	5.437	5.631	5.825		
11 Αρχιφύλακας	3.734	3.883	4.033	4.182	4.331	4.481		
12 Αστυφύλακας	3.361	3.495	3.629	3.764	3.898	4.033		

Επιμέλεια: Βασίλη Π. Μεντζελόπουλου - δικηγόρου

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Αριθ. 4308/1988

Περίληψη: Υπάλληλοι Σωμάτων Ασφαλείας, πειθαρχικό δίκαιο άρθρο 25 παρ. 9 Ν.Δ. 343/1969, η υπ' αυτού προβλεπόμενη δίμηνη προθεσμία είναι ανατρεπτική, υπό την έννοια ότι ο Υπουργός Δημ. Τάξεως οφείλει όχι μόνο να εκτιμήσει τα περιστατικά τα οποία συνιστούν τυχόν πειθαρχικό παράπτωμα, αλλά και να επιβάλει, εντός της προθεσμίας αυτής, την προσήκουσα προς κολασμό του διωκόμενου Αξιωματικού πειθαρχική ποινή.

Απόφαση:

Επειδή δια την άσκησης της υπό κρίσιν εφέσεως δεν απαιτείται η καταβολή τελών και παραβόλου.

Επειδή δια της εφέσεως ταύτης ζητείται εμπροθέσμως η εξαφάνισις της 503/1987 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών δια της οποίας εγένετο δεκτή έφεσις του εφεσίβλητου και ηκυρώθη η Ζ11016/6/40/10.4.1986 απόφασις του Γενικού Γραμματέως του Υπουργείου Εσωτερικών και Δημοσίας Τάξεως δια της οποίας επεβλήθη εις τον εφεσίβλητον, ανθυπαστυνόμον, η πειθαρχική ποινή της αργίας δια προσκαίρου παύσεως επί εξ μήνας δια τα εις την απόφασιν ταύτην αναφερόμενα παραπτώματα.

Επειδή η υπόθεσις εισάγεται ενώπιον του Τμήματος υπό την επιταγή αυτού σύνθεσιν δια πράξεως του Προέδρου αυτού λόγω σπουδαιότητας συμφώνως προς τας διατάξεις άρθρ. 14 παρ. 5 ν.δ. 170/1973, 16 ν. 702/1977 και 1 παρ. 6 του ν. 1470/1984.

Επειδή εις το άρθρον 8 του ν.δ. 343/1969 (Α' 238) το οποίον έχει εφαρμογήν συμφώνως προς το άρθρον 45 αυτού και εις τους ανθυπασπιστάς Χωροφυλακής, τους ανθυπαστυνόμους της Αστυνομίας Πόλεων και τους Πυρονόμους του Πυροσβεστικού Σώματος ορίζεται ότι: «Αξιωματικός παντός βαθμού εν ενεργεία ή διαθεσιμότητι, ή ετησία αδεία λόγω νοσήματος ή εν υπηρεσία γραφείου, τίθεται εις αργίαν δια προσκαίρου παύσεως δι' ανάρμοστον ενέργειαν ή συμπεριφοράν ως και δια πάσαν ετέραν περίπτωσιν αποτελούσαν πειθαρχικόν παράπτωμα δι' ο ή-θελον κριθή ανεπαρκείς και ουχί τελεσφόροι αι κατώτεροι πειθαρχικά ποινάι. Εξ άλλου, εις το άρθρον 25 παρ. 9 του αυτού ν.δ. ορίζεται ότι: «ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως λαβών την αναφοράν ή την δικογραφίαν, εκτιμά τα περιστατικά εντός διμήνου ανατρεπτικής προθεσμίας και εάν μεν κρίνη ότι δεν υπάρχει παράπτωμα επιστρέφει την δικογραφίαν ή αναφοράν εις το οικείον Αρχηγείον, ίνα τεθή εις το αρχείον, εάν δε το παράπτωμα είναι τιμωρητέον δι' αργίας δια προσκαίρου παύσεως ή δι' άλλης ελαφροτέρας ποινής, επιβάλλει την ποινήν αργίας δια προσκαίρου παύσεως ή άλλην ελαφροτέραν ποινήν, εν τη δευτέρα περιπτώσει δύναται να επιστρέψη την δικογραφίαν ή αναφοράν εις το Αρχηγείον δια την υπό τούτου άσκησιν πειθαρχικού ελέγχου εντός της αρμοδιότητος...

Επειδή η υπό της διαληφθείσης διατάξεως προβλεπόμενη δίμηνος προθεσμία, τόσοι κατά το ρητόν γράμμα της διατάξεως ταύτης, όσον και κατά τον σκοπόν της, αποβλέψαντα προδήλως εις την ταχυτέραν δυνατόν περαίωσιν των εκκρεμών πειθαρχικών υποθέσεων και προς το

συμφέρον της δημοσίας υπηρεσίας αλλά και του διωκόμενου αξιωματικού, έχει ανατρεπτικόν χαρακτήρα υπό την έννοιαν ότι εντός της προθεσμίας ταύτης ο Υπουργός Δημ. Τάξεως οφείλει όχι μόνον να εκτιμήση τα περιστατικά τα οποία συνιστούν τυχόν πειθαρχικόν παράπτωμα αλλά και να επιβάλει εντός της προθεσμίας ταύτης την προσήκουσαν προς κολασμόν αυτού πειθαρχικήν ποινήν. Παρελθούσης απράκτου της ως είρηται ανατρεπτικής προθεσμίας ο Υπουργός Δημ. Τάξεως στερείται πλέον αρμοδιότητος προς επιβολήν ποινής.

Αριθμός 4308/1988

Επειδή εν προκειμένω το σχετικόν πόρισμα της ενόρκου διοικητικής εξετάσεως παρελήφθη από τον Υπουργόν, κατά τα στοιχεία του φακέλλου, την 31.12.1985. Όμως η προσβληθείσα ενώπιον του εκδόντος την εκκαλουμένην απόφασιν δικαστηρίου πράξις του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως δια της οποίας επεβλήθη εις τον εφεσίβλητον η πειθαρχική ποινή της αργίας δια προσκαίρου παύσεως επί εξ μήνας δια τα εν αυτή παραπτώματα, εξεδόθη την 10.4.1986 ήτοι μετά την πάροδον της κατά τ' ανωτέρω διμήνου ανατρεπτικής προθεσμίας από της παραλαβής υπό του Υπουργού του σχετικού πορίσματος ΕΔΕ (31.12.1985). Υπό τα δεδομένα ταύτα η μετά την πάροδον της ως είρηται διμήνου ανατρεπτικής προθεσμίας επιβολή πειθαρχικής ποινής εις τον εφεσίβλητον δεν είναι νόμιμος και ως εκ τούτου ορθώς ηκυρώθη δια τον λόγον τούτον υπό του εκδούντος την εκκαλουμένην απόφασιν δικαστηρίου, απορριπτομένου ως αβασίμου του περί του εναντίου δια της υπό κρίσιν εφέσεως του Υπουργού προβαλλομένου λόγου, ως και της εφέσεως ταύτης εν τω συνόλω της.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε ότι:

* Στα ν.π.δ.δ., όπου ισχύει το σύστημα των προαγωγών χωρίς πίνακες, οι υπάλληλοι, οι οποίοι έχουν τα τυπικά προσόντα για προαγωγή, κρίνονται όχι αυτοτελώς αλλά ύστερα από σύγκριση μεταξύ τους. Σημειώνεται ότι για τις προαγωγές αυτές επιβάλλεται ειδική αιτιολόγηση της μη τήρησης της σειράς αρχαιότητας.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε ότι:

Αρμόδιο για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης κατά υπαλλήλου που υπηρετεί με απόσπαση είναι το πειθαρχικό συμβούλιο της υπηρεσίας στην οποία έχει προσωρινώς υπαχθεί, λόγω της αποσπάσεώς του και όχι το συμβούλιο στο οποίο υπάγεται κανονικά λόγω οργανικής θέσεως.

Ο Άρειος Πάγος έκρινε ότι:

Οι αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας που έχουν τον βαθμό υπαστυνόμου και άνω, σύμφωνα με τον τελευταίο νόμο περί ενοποίησης των σωμάτων ασφαλείας, όταν διαπράξουν ποινικό αδίκημα παραπέμπονται να δικασθούν από το Τριμελές Εφετείο σε πρώτο βαθμό. Απολάβουν δηλαδή ειδικής δωσιδικίας. Η έφεσή τους εκδικάζεται από το Πενταμελές Εφετείο.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΩΡΕΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Ασιατική χώρα, όμορη με το Πακιστάν.
2. Προσχήματα, δικαιολογίες.
3. Δυνατό κρητικό ποτό. - Όμοια σύμφωνα. - Ηλικία στρατεύσιμου.
4. Ατέλειωτα... ασφαρίζει αγρότες (αρχικ.). - Τέτοιος αστέρας ο μετεωρίτης (ονομ. καθ.).
5. Κλάδος στρατού με ειδικότητα στα οχυρωματικά έργα (αντίστρ.).
6. Γνωστή η διώρυγά του. - Μονάδα ηλεκτρισμού.
7. Ακατάληκτος... ρωμαίος αυτοκρά-

- τορας. - Το «166» (αρχικά).
8. Παλιά ραδιοφωνικά αρχικά. - Συνεχόμενα στο αλφάβητο.
9. Αδένας των εντέρων που παράγει την ινσουλίνη (αντίστρ.).
10. Εκεί έδρασε κυρίως ο Χριστός.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Ξαφνικές, αιφνιδιαστικές.
2. Επιστημονική ονομασία της φράουλας.
3. Ρυθμίζει την ανοικοδόμηση (αρχικ.). - Όμορφο λουλούδι (αντίστρ.).

4. Αρχαία πόλη της Αττικής, τα σημερινά Κιούρκα. - Αιγύπτιος θεός.
5. Δείχνει. - Επίδρα ευεργετικά. - Συνεχόμενα στο αλφάβητο.
6. Παλιά πρωτεύουσα της Περσίας. - Αντίστροφα 13.
7. Άξια σεβασμού, ιερή (γεν.). - Λουί ... γνωστός σκηνοθέτης.
8. Ρωτά. - Γίνεται με την εγχείρηση (άφωνο). - Βυζαντινή νότα.
9. Ρήμα σχετικό και με επάγγελμα. - Συγκοινωνιακά αρχικά.
10. Ταλαιπώρησε την ελληνική ύπαιθρο τον φετεινό χειμώνα.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

ΛΥΣΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Οριζόντια:

1. ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.
2. ΡΑΒΕΝΝΑ. - ΟΣ.
3. ΩΡΑ. - ΕΥΗ.
4. ΦΑΡΣΑΛΑ. - ΠΝ.
5. ΙΣΑΑΚ. - ΥΛΑΙ.
6. ΛΗΚΤΙΚΟΣ.
7. ΗΜ. - ΙΤ. - ΑΧ.
8. ΣΑΛΑΜΑΝΔΡΑ.
9. ΑΠΟΛΑΒΗΣ.
10. ΣΙΣΗΜΙΜ. - ΣΤ.

Κάθετα:

1. ΕΡΩΦΙΛΗΣ.
2. ΠΑΡΑΣΗΜΑ.
3. ΙΒΑΡΑΚ. - ΛΑΣ.
4. ΤΕ. - ΣΑΤΡΑΠΗ.
5. ΑΝ. - ΑΚΙ. - ΜΟΜ.
6. ΦΝΛΛ. - ΚΙΑΛΙ.
7. ΙΑ. - ΑΥΟΤΝΑΜ.
8. ΛΣ. - ΔΒ.
9. ΣΟΥΠΑ. - ΑΡΗΣ.
10. ΣΗΝΙΠΧΑΣΤ.

**ΕΞΙΧΝΙΑΣΗ ΕΝΟΣ ΣΤΥΓΕΡΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΙΤΣΑΣ
ΤΟ 1823**

Από την πλούσια σε ιδιαίτερου ιστορικού ενδιαφέροντος έγγραφα της αρχαικής ενότητας «Μινιστέριου της Αστυνομίας» των Γενικών Αρχείων του Κράτους, μεταφέρουμε εδώ τα έγγραφα μιας προανακριτικής, όπως θα λέγαμε σήμερα, δικογραφίας, που τηρείται στον φάκελλο 9. Αντικείμενό της είναι μια δολοφονία με κίνητρο τήν ληστεία, που έγινε στις αρχές Σεπτεμβρίου 1823 στο χωριό Στενό της Τριπολιτσάς και ανακαλύφθηκε κάπου τρεις μήνες αργότερα μετά από καταγγελία συγγενή του θύματος ότι η ανεξήγητη εξαφάνισή του πρέπει να οφειλόταν σε εγκληματική ενέργεια. Ας δούμε όμως μέσα από τα έγγραφα το ιστορικό της τέλεσης και διαλεύκανσης του στυγερού αυτού εγκλήματος που είχε για τραγικό επίλογο τον ενταφιασμό του θύματος στην αυλή του σπιτιού του δράστη. Περιττό να διευκρινιστεί ότι οι τίτλοι που υπάρχουν ανάμεσα στα έγγραφα είναι δικοί μας για να γίνει το κείμενο ευκολοδιάβαστο και να φανούν με πρώτη ματιά οι τότε αστυνομικές διαδικασίες που δεν διαφέρουν και πολύ από τις σημερινές.

Καταγγελία μιας ύποπτης εξαφάνισης

Εξοχώτατε Υπουργέ της Αστυνομίας Αναφέρω εις το έξοχον Υπουργείον σας δια της αναφοράς μου ότι εις τας 20 Αυγούστου ήτον φερμένος από Πέτζας, ένας ανεψιός μου ονόματι Ευστάθιος Περιοπούλος και παρανιός του κυρίου Χατζή Γιάννη Μέξη με δέκα οκάδες κρεμέζοι⁽¹⁾, το οποίον επώλησεν εδώ εις Τριπολιτζάν προς 165 γρόσια την οκά, οι δε γιουμπρουκτζήδες⁽²⁾ μέλλουν να ηξεύρουν καλύτερα πόσον ήτον, την δε ποσότητα την είχε κάμει εις δούπιες⁽³⁾ και άλλα φλωρία.

Ετοιμαζόμενος να επιστρέψει οπίσω εις Πέτζας, του έδωσε ο υιός μου ονομα Δημήτριος, 450 γρόσια, λέγων τετρακόσια πενήντα, να του τα φέρη εις κρεμέζο να ευγάλη τα έξοδά του, κύριος Γεώργιος Σκαλίδης μάρτυς, Γεώργιος Σπυρίδωνος μάρτυς, Ιωάννης Πε-

τρόπουλος μάρτυς, εμίσεισε⁽⁴⁾ απεδώ εις τας δέκα Σεπτεμβρίου με ένα Στενιώτην αγωγιάντην να καταβή εις Μύλους και να απεράση εις Πέτζας και ψωνίζοντας κρεμέζο εις δέκα ημέρας να επιστρέψη οπίσω εις Τριπολιτζάν.

Είχε μαζί του όταν εμίσεισεν απεδώ το δισάκκι του γεμάτον ρούχα και μίαν ροζέταν⁽⁵⁾, εγώ δε βλέπωντας την άργητα τριών μηνών, λυπούμενος την δυστυχίαν του υιού μου, υπήγα εις Άστρος ερευνώντας τους γιουμπρουκτζήδες αν είδον τον άνωθι Ευστάθιον, οι οποίοι με είπαν την αλήθειαν, το όχι.

Εγύρισα εις Μύλους και εκείνοι το όμοιον μ' απεκρίθησαν, απέρασα εις Ναύπλιον και ευρίσκοντας εκεί τον κύριον Χατζή Γιάννη, του είπα την υπόθεσιν ως έτρεξε και με απεκρίθη ότι αυτός ο άνθρωπος είναι χαμένος εις την στερεάν. Δεν έλλειψα ευθύς να παραγγείλω του υιού μου εις Τριπολιτζάν με κάθε τρόπον να πιάση τον αγωγιάντην έως να έλθω κ' εγώ, ήλθον την Κυριακήν το βράδυ και έμαθον ότι επιάσθη και ότι εστάλθησαν στρατιώται έξω εις το Στενόν να πατήσουν το οσπήτιόν του, ίσως ημπορέσουν να εύρουν κανένα σημείον από το πράγμα του, επίασαν τα άρματά του και μέρος από τα ρούχα του και τα έφεραν προς την Αστυνομίαν, καθώς είναι γνωστόν τοις πάσι.

Τη 12 Δεκεμβρίου 1823
Τριπολιτζά

Ευπειθής δούλος σας
Κοσμάς Ηλιόπουλος

Αντίγραφον απaráλλακτον
του πρωτοτύπου
Ο Γενικός Αστυνόμος της επαρχίας
Τριπόλεως
Τ.Σ. Δημ. Σαρλής
Ο πρώτος Γραμματεύς
Κωνσταντίνος Λουκάς

Εξετάσεις

1. Μάρτυρα Εμμανουήλ Κοσμόπουλου, Τριπολιτισιώτη:

Παρηρσιασθείς εις την Γενικήν ταύ-

την Αστυνομίαν ο Εμμανουήλ Κοσμόπουλος του Κοσμά, εκ ταύτης της πόλεως, ωμολόγησεν ως κάτωθι:

Την παρελθούσαν Παρασκευήν μ' εύρισκεν εις το Καφενείον του Κοντοπλάτου ο Γεώργιος Μιλοτόπουλος, όστις μου είπεν ότι ο πατήρ μου είπεν προς αυτόν εις το Ναύπλιον ότι ερωτήσας διαφόρους ανθρώπους περί του Στάθη Περιοπούλου ποτέ Μίχου, Διβριώτου επαρχίας Γαστούνης, συγγενής μας, έμαθεν ότι ο άνθρωπος ούτος δεν ακούεται πουθενά, αλλά είναι χαμένος και να εξετάσουν τον αγωγιάντην, όστις τον επήρεν από του οίκου μας δια να τον φέρι εις τους Μύλους.

Ερώτ.: Τις και πόθεν είναι ο αγωγιάντης;

Απαντ.: Ονομάζεται Μιχάλης Παντόπουλος ποτέ Γιάννη από Στενού, ευρίσκεται δε ενταύθα.

2. Υπόπτου Μιχαήλ Παντόπουλου, Στενιώτη:

Ευθύς η Αστυνομία, πέμψασα στρατιώτας, συνέλαβε τον ρηθέντα Μιχάλην, τον οποίον ηρώτησεν ως κάτωθι:

Ερώτ.: Γνωρίζεις τον Στάθην Περιοπούλον ποτέ Μίχου, Διβριώτου, εις επαρχίας Γαστούνης;

Απάντ.: Μάλιστα.

Ερώτ.: Πώς τον γνωρίζεις;

Απάντ.: Από της πόλεως ταύτης τον μετεκόμισα εις τους Μύλους τετράκις.

Ερώτ.: Αφ' ου τον μετεκόμισας εντεύθεν τελευταίως, πόσος καιρός είναι;

Απάντ.: Σχεδόν δύο μήνες.

Ερώτ.: Ποίος σε είδεν όταν τον υπήγες εις τους Μύλους;

Απάντ.: Ο κύριος Σπυρίδων Σταθόπουλος, Αστυνόμος και Λιμενάρχης των Μύλων και ο Νικολός Πριγκηπόπουλος και Κωνσταντής Κοκοσέλης, Στενιώται.

Ερώτ.: Αφ' ου τον υπήγες εις τους Μύλους τι έγινε;

Απάντ.: Απέπλευσεν εκείθεν εις Ναύπλιον με πλοίον ή Κρανιδιώτικον ή Σπετζιώτικον.

Ερώτ.: Τι πράγμα είχε μαζί του;
Απάντ.: Την καπόταν και το δισάκκι του.

Ερώτ.: Τι είχε τον δισάκκι του;
Απάντ.: Δεν ηξεύρω.

3. Μάρτυρα Σπυρίδωνα Σταθόπουλου, Αστυνόμου και Λιμενάρχη Μύλων, «κατ' αντιπαράσταση» με τον ύποπτο:

Προσκληθείς ο κύριος Σπυρίδων Σταθόπουλος, όστις προς το παρόν διατρίβει ενταύθα, ηρωτήθη ως κάτωθι:

Ερώτ.: Γνωρίζεις τον Στάθην Περιόπουλον, ποτέ Μίχου Διβριώτου, επαρχίας Γαστούνης;

Απάντ.: Μάλιστα.

Ερώτ.: Από πότε έχεις να ιδής τον άνθρωπον τούτον;

Απάντ.: Από τον Μάιον, εδώ εις την Τρίπολιν.

Επαρρησιάσθη ο ρηθείς αγωγιάτης έμπροσθεν του κυρίου Σπυρίδωνος, όστις Σπυρίδων είπε προς αυτόν μετά σταθερότητος ότι δεν είδε διόλου τον ειρημένον Στάθην εις τους Μύλους, τώρα εσχάτως, ότε εντεύθεν ο αγωγιάτης ούτως τον Στάθην εις Μύλους δια να μεταφέρη επήρε.

Τους λόγους τούτους ωμολόγησεν ενόρκως.

Την 9 Δεκεμβρίου 1823
εν Τριπόλει

Ανεύρεση πειστηρίων του εγκλήματος σε γενομένη «κατ' οίκον» έρευνα

Μετά δε ταύτα η Αστυνομία προς ανακάλυψιν της αληθείας έστειλεν εις τον οίκον του ως φονέως κρατουμένου Μιχάλη Παντοπούλου κατά το Στενόν αστυνομικούς, στρατιώτας του φρουράρχου, Στάθην Σκόρδην, Νικόλαον Λαβανόν, Γεώργην Καραχάλιον, Λευθέρην Πογιατζήν, Δημήτρην Κόκορην, Γιάννην Κομίνην και άλλους. Μετά τούτων υπήγε και ο Θεοδόσιος Λεβέντογλης, συγγενής του φονευθέντος Στάθη Περιοπούλου(2) οι οποίοι εστάλησαν μήπως εύρωσι πράγμα τι του Στάθη Περιοπούλου εις τον ρηθέντα οίκον, θεωρήσαντες δε καλώς τα πράγματα του κρατουμένου εις φυλακήν της Αστυνομίας Μιχάλη Παντοπούλου, ευρήκαν πράγματα του ρηθέντος φονευθέντος Στάθη, τα οποία έφερον εις την Αστυνομίαν και τον Αθανάσιον Μαγούλαν ως ύποπτον.

Τα πράγματα είναι τα εξής:

1. τουφέκι φιδιάς⁶
2. πιστόλαις κουμπούραις προύτζιναις
1. Πάλα με πάφλαν⁷
1. ωρολόγιον αργυρούν με άλυσσον προύτζινην
2. υποκάμισα παλαιά φράγκικα
1. ζωνάρι μεταξωτόν πράσινον

παλαιόν

1. φουσεκλήκι με λιόκ⁸ κοκκίνου

1. φρακ⁹ γκεζί¹⁰ της πόλεως¹¹

1. φρακί άσπρον πράσινον

1. γελέκι σταμπόλαλι¹²

1. φέρμελη¹³ κιμιονί¹⁴

1. γελέκι ρούχινο κιμιονί

1. ζωνάρι μεταξωτόν της Χίου

1. ζωνάρι μεταξωτόν της Χίου

1. τζάντα μαύρη τομαρένια

2. ξυράφια με την σουσταν

1. δισάκκι

Το άνωθι πράγμα ολόκληρον παρέδόθη υπό της Αστυνομίας, ενώπιον του Φρουράρχου κυρίου Πιλίδα προς τον Κύριον Κοσμάν Ηλιόπουλον δια να το παραδώσῃ προς την γυναικα του φονευθέντος εις Σπέτζας ως συγγενής.

Τη 10 του Δεκεμβρίου

1823 εν Τριπόλει

Σταύρος Ηλιόπουλος

παρέλαβε τα άνωθεν, δια χειρός δε του υιού μου Δημητρίου, υπογράφω

Ομολογία κατηγορουμένων

Αχθείς εκ της Αστυνομικής φυλακής ο ρηθείς Μιχάλης Παντόπουλος, ηρωτήθη ως κάτωθι:

Ερώτ.: Γνωρίζεις αυτά τα πράγματα και τίνος είναι;

Απάντ.: Μάλιστα. Είναι του φονευθέντος Στάθη Περιοπούλου.

Ερώτ.: Τίς τον εφόνευσε, πότε, πώς και διατί;

Απάντ.: Εγώ, ο Αθανάσιος Μαγούλας, Στενιώτης, και δύο Ρουμελιώται, των οποίων αγνώω τα ονόματα. Τον εφονεύσαμεν με εν ράπισμα νύκτα τον Αύγουστον, διότι δεν ήθελεν να πιή κρασί, ενώ ημείς ευθυμούσαμεν.

Ερώτ.: Πώς ευρέθησαν εις την οικίαν σου οι Ρουμελιώται;

Απάντ.: Κατά τύχην, ως διαβάται.

Ερώτ.: Τίς έδωκε τούτο το ράπισμα το φονικόν;

Απάντ.: Δεν ενθυμούμαι διότι είμεθα μεθυσμένοι.

Ερώτ.: Εάν εφονεύθη με ράπισμα εν, δια τι δεν το εφανερώσατε ευθύς.³

Απάντ.: Δια φόβον.

Ερώτ.: Μετά τον φόνον τί τον εκάματε;

Απάντ.: Τον εθάψαμεν ευθύς εις τον οίκον μου την αυτήν νύκτα.

Ερώτ.: Το πράγμα του τι έγεινε;

Απάντ.: Το εμοιράσαμεν και τα μεν παρόντα πράγματα του φονευθέντος επήρα εγώ και ο Αθανάσιος Μαγούλας, τα δε γρόσια του, έως χίλια, επήραν οι Ρουμελιώται.

Αχθείς ο Αθανάσιος Μαγούλας, ηρωτήθη ως κάτωθι:

Ερώτ.: Πόσοι είσθε οι φονείς του Στάθη Περιοπούλου;

Απάντ.: Μόνος ο Μιχάλης Παντό-

πουλος.

Ερώτ.: Με τι τον εσκότωσεν;

Απάντ.: Με αξίαν.

Ερώτ.: Πώς το γνωρίζεις ότι τον εσκότωσεν με τούτο το μέσον;

Απάντ.: Μου το εμαρτύρησεν.

Ερώτ.: Πώς το εμαρτύρησεν;

Απάντ.: Τον απελθόντα Σεπτέμβριον, ήλθεν ο Μιχάλης Παντόπουλος, γυναικαδελφός μου, μετά τον φονευθέντος Στάθη Περιοπούλου εις το Στενόν, όπου εκοιμήθησαν το εσπέρας εις τον οίκον του. Τον Στάθην τούτον έμελλε να μεταφέρει ο Μιχάλης εις Μύλους, ως και άλλοτε πολλάκις. Το δε πρωϊ είδον εγώ τον Μιχάλην, του οποίου ερωτήσας «τι έγεινεν ο κουμπάρος σου» (διότι έμελλεν ο Στάθης να γίνει κουμπάρος του Μιχάλη) μοι απεκρίθη ότι τον έστειλεν εις Μύλους, μετά δε τρεις ημέρες, πορευθείς εγώ εις τον οίκον του Μιχάλη Παντοπούλου, είδον τας πιστόλας του Στάθη εις χείρας του Μιχάλη και τας εκαθάριζεν. Εγώ επειδή τας εγνώρισα, είπα «πώς έχει αυτός τας πιστόλας;» και τότε ευθύς μοι είπεν ότι τον εσκότωσε με την αξίαν. Δια να μην τον μαρτυρήσω όμως, μούδωκεν 400 γρόσια, την μίαν πιστόλαν, το τουφέκι του φονευθέντος, εν βρακί υδριώτικον άσπρον, ένα σιλαχλήκι¹⁵ χρυσούν και εν ζευγάρι τζαρούχια.

Ερώτ.: Τίνες άλλοι ήσαν σύντροφοι;

Απάντ.: Δεν είναι άλλος κανείς.

Ερώτ.: Πώς το γνωρίζεις;

Απάντ.: Επειδή το εσπέρας εκείνο δεν ήτον άλλος κανείς.

Ερώτ.: Διατί εσύ δεν το εφανέρωσες εις την Διοίκησιν;

Απάντ.: Δια να κρύψω τον φονέα, όντα συγγενή μου, και διότι με επλήρωσε.

Εκταφή του πτώματος

Δι' επιταγής του Γενικού Αστυνόμου, κυρίου Δημητρίου Σαρλή, ήλθον ο πρώτος Γραμματεύς της εν Τριπόλει Γενικής Αστυνομίας εις χωρίον Στενόν κατά τον οίκον του Μιχάλη Παντοπούλου, διελεγχθέντος φονέως του Στάθη Περιοπούλου, όπου διώρισε ανθρώπους να σκάψωσι προς το νότιον μέρος της ρηθείσης οικίας, οίτινες σκάψαντες ολίγον εύρον πτώμα ανθρώπινον, ον εν τω διαλύεσθαι, ενδεδυμένον χιτωνίσκον Ιταλικόν, κατά δε τον θώρακα και τους ωροπλάτας, καθηματωμένον τον χιτωνίσκον, τον δε κρανίον κεχωρισμένον του πτώματος (4) και κατασυντριμμένον, αφ' ότου ετάφη, διορίσας δε να ταφή εις την εκκλησίαν το άνωθι πτώμα δια του ιερέως.

**Συντηρητική κατάσχεση κινητής
και ακίνητης περιουσίας των δραστών**

Κατέγραψε το πράγμα του διελεγ-
χθέντος φονέως ως επομένως φαίνε-
ται:

Ίππος	1
Εις την Κορίτζαν εν κομμάτι χωράφι στρέμματα	10
Εις την Πεκρογιαννού χωράφι στρέμματα	3
Εις τους Αγίους Αναργύρους αμπέλι στρέμματα	1
Οίκον ένα πατρικόν του μετά της περιοχής του	
Βόδια καματερά	2
Του δε συμμετόχου του φόνου του εις το υποκείμενον του Στάθη Περι- πούλου Αθανάση Μαγούλα είναι το εξής:	
Κήπος όστις κείται πλησίον του χωρίου προς δυσμάς	
Οίκος εις το χωρίον	
Πρόβατα	8
Χοίρος	1
Ημίονος	1

Όλα τα ανωτέρω γραφέντα εγρά-
φησαν έμπροσθεν του δημογέροντος,
των ιερέων και των προκρίτων του
χωρίου Στενού, τα οποία παρεδόθη-
σαν εις τους ρηθέντας ως παρακατα-
θήκη.

Τη 11 Δεκεμβρίου
1823

Εν Στενώ

Παπαγεώργης

Αναγνώστης Σωτηρόπουλος

Γιαννάκης Ντανιζέλης

Νικόλαος Μπακόπουλος

Ο πρώτος Γραμματεύς

Της εν Τριπόλει Γενικής Αστυνομίας

Κωνίνος Λουκάς

Αντίγραφον απαράλλακτον

τω πρωτοτύπω

Ο Γενικός Αστυνόμος

Τ.Σ. Δημ. Σαρλής

Ο πρώτος Γραμματεύς

Κωνίνος Λυκάς

Αναφορά της Αστυνομίας

Περίοδος Β'

Αριθ. 473

Προσωρινή Διοίκησης της Ελλάδος

Προς το έξοχον Υπουργείον

της Αστυνομίας

Περικλείονται ενταύθα όσαι εξετά-
σεις εποίησεν η Γενική αύτη Αστυνο-
μία, δι' ων διηλέγχθη Μιχάλης τις
Παντόπουλος ποτέ Γιάννη, Στενιώτης,
φονεύς εις το υποκείμενον Στάθη τι-
νός Περιποπούλου εκ Δίβρης της επαρ-
χίας Γαστούνης και τις Αθανάσης Μα-
γούλας εκ του αυτού χωρίου, συμμε-
τοχος του άνωθι φόνου.

Οι ρηθέντες δύο φρικώδεις φονείς
κρατούνται σιδηροδέσμιοι εις την εν-
ταύθα Αστυνομίαν, έως διαταγής του
Υπουργείου, υπό στρατιωτών μη λαμ-
βανόντων ουδέ σιτηρέσιον.

Τη 13 του Δεκεμβρίου 1823

Ο Γεν(ικός) Ασ(τ)νόμος)

της επαρχίας) Τριπολιτζάς)

Τ.Σ. Δημ. Σαρλής

Ο πρώτ(ος) Γραμ(ματεύς)

Κωνσταντίνος Λουκάς

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Κρεμέζο (λ. ιταλ.) = βισσινί χρώμα.
2. γιουμπρουκτζής (λ. τουρκ.) = λι-
μενοφύλακας.
3. δούπια (και ντούπια) = μεταλλικό
νόμισμα τουρκικής κοπής.
4. μισεύω = αναχωρώ.
5. ροζέτα (λ. ιταλ.) = δαχτυλίδι με πέ-
τρα χρώματος «τριανταφυλλί».
6. φιδιάς = είδος ντουφεκιού εποχής
με μακρύ περίεργο ξύλινο κοντάκι ό-
μοιο κατά το σχήμα με περιελισσόμε-
νο φίδι.
7. πάφλας = (αντί πάφιας) με μεταλλι-
κό έλασμα, λαμαρίνα.
8. λιόκι (λ. αλβαν.) = λεπτό και ακριβό
δέρμα προερχόμενο από όρχεις βο-
διού.
9. φρακί (αντί βρακί) = από τροπή του
β σε ομοιόφθογγο χειλικό φ.
10. γκεζί (λ. τουρκ.) = στενόμακρο.
11. Της πόλεως, δηλαδή από ύφασμα
κατασκευασμένο στην Κων/πολη.
12. σταμπόλσαλι = σάλι κατασκευα-
σμένο στη «Σταμπούλ» (Κωνσταντι-
νούπολη).
13. φέρμελη = λεπτό κροσσωτό περι-
τύλιγμα του άνω μέρους της φουστα-
νέλλας.
14. κιμιονί = χρώμα όμοιο με εκείνο
του κυκλάμινου. Και οικογενειακό «Κι-
μιονής» (Ρέθυμνο).
15. σιλαχλήκι = δερμάτινη θήκη προ-
σαρμοσμένη στη ζώνη με εσωτερικά
χειρίσματα για την πιστόλα, μαχαίρι,
χρήματα και διάφορα μικροαντικείμε-
να.

Ερριανστής

ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

(Συνδρομή για ένα χρόνο (12 τεύχη): 1200 δρχ.)

ΕΠΩΝΥΜΟ

ΟΝΟΜΑ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΤΗΛ.

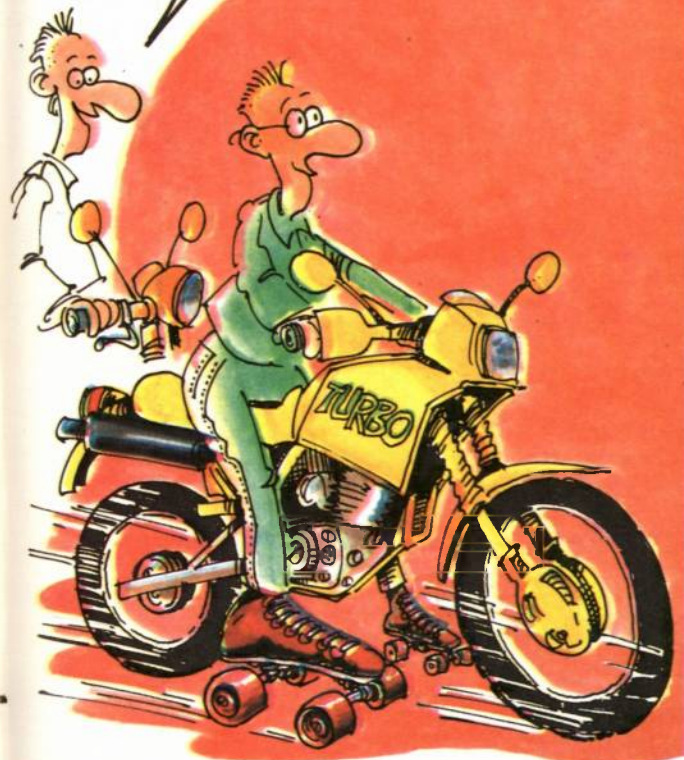
Ημερομηνία

Η πληρωμή της συνδρομής μπορεί να γίνει ταχυδρο-
μώντας με απλή ταχυδρομική επιταγή 1200 δραχμές
στη διεύθυνση:

(υπογραφή)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 175
ΑΘΗΝΑ 112 51

...ΝΕΟΣ.

...ΤΡΕΧΕΙ
ΜΕ 250 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ.
ΔΕΝ ΠΡΟΛΑΒΑ ΝΑ
ΔΩ ΤΗΝ ΦΑΤΣΑ ΤΟΥ.

...ΘΑ ΤΗΝ ΔΕΙΣ
ΑΥΡΙΟ
ΕΤΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

...ΒΛΕΠΟ ΚΡΑΝΟΣ.
ΑΤΟΡΑΣΕΣ ΜΗΧΑΝΗΣ

ΟΧΙ.
ΓΙΑ ΤΙΣ
ΛΑΚΚΟΥΒΕΣ.

...ΣΤΟΠ
ΑΔΕΙΑ
ΣΧΟΛΙΚΟΥ.

